

శ్రీరామాయనము.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

శ్రీ గుడ్డెటి వీరస్వామిశాస్త్రి
వేదవ్యాస

వావిలికొలను సుబ్బరాయ ప్రోత్సాహము: 1903-1991.

ఇది

శ్రీమద్వినిగడప, ఉండ్రాజవరములోనగు తాలూకాల జమీన్ దారులైన
మహారాజరాజుశ్రీ

శ్రీరాజా నెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దర్ గారిచే

గౌరవవశంబున దోలుతల బకటితమై

చెన్నపురి,

సోల్డ్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది.

మూడవ కూర్పు.

1929.

[All rights reserved.]

RECEIVED ON THE CHIEF
Date... 22.8.95

035,1VV,1
F29

035,1VV,1
F29

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE.
Acc. No ... 23167 .....
Date.....
TIRUPATI.

మొదటికూర్పు పీఠిక.

శ్రీకౌసల్యపరిణయ మను నీకావ్యమును హూణశకాబ్దము ౧౮౯౪-వ సంవత్సరము మార్చి నెల ౧౬-వ తేదికి సరియయిన విజయ సంవత్సర ఫాల్గున మాస శుద్ధపక్ష ౧౦ శుక్రవారంబున గడపమండలమందలి రాజంపేటతాలూకా యోజలి గ్రామము గణకవరుండగు బ్రహ్మశ్రీ గౌరవరము చెంచయ్యచే నిర్దిష్టమైన శుభముహూర్తంబున మాతృప్రేరణంబునను మిత్రబోధంబునను బ్రారంభించి, ౧౮౯౪-వ సంవత్సరము నవంబర్ నెలకు సరియైన జయసంవత్సర కార్తికమాసంబున సాంతంబుం గావించితి. ఇది యస్మన్నిత్రులకు నివ్విదితము. అప్పుడు కడపమండలమునందలి రాజంపేట తాలూకాలోని పొత్తపి నాటిలోఁజేరిన టంగుటూరును గ్రామమునందుఁ బ్రథమరైవిన్యాసపరీక్షకుఁడు (రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టర్) గ రాజకీయోద్యోగంబున నుంటిని. దీని వ్రాతప్రతిని గృతిపతియగు భద్రాచలరిఘుపతికి సమక్షంబున సమర్పించి పదంపడి ప్రకటింప నెంచి వెంటనే ముద్రింపఁ బూననైతిని. అనంతరము సంప్రాప్తమైన స్రభూతప్రత్యూహావశంబునను, తుయఘపీడాజనితజీవనవిపర్యాసంబునలనను, నాకోరిక నెఱవేఱనయ్యె. “అన్యథాచిన్వితం కార్యం, దైవమన్యత్ర చిన్తయే” త్తనుట సుప్రసిద్ధమే కదా ఇట్లుండ భగవదనుగ్రహమువలనను, మ-రా-రా-శ్రీ, సమర్థి రంగయ్య శ్రేష్ఠి. బి.ఏ., ఎఫ్. యమ్. యు., గారి సాహాయ్యమువలనను, నీ తిరువల్లి క్షేణియందుండు హిందూపాఠశాల యధ్యక్షుల కరుణను, నేనీ యుపాధ్యాయోపజీవికాను సారి నైతినిగాని ప్లవ యంతయు నా కుపప్లవకారియ యయ్యె. పెక్కుమాటలేల, నాజీవుం డెన్ని వారంబులో నాకద్వారకవాటనోద్యమపరుం డయ్యెంగాని తద్వారరక్షకులచే విఫలీకృత ప్రయత్నండుయ్యె. ఎక్కటి నిట నిట్టి యిక్కట్ల నుండ “మిత్ర మాపత్సుజానీయా” త్తనునానుడి సరిదాఁక నస్మన్నిత్రులగు బ్ర||శ్రీ మ-రా-రా-శ్రీ, లంకలపల్లి వేంకట సుబ్బయ్య ఎం. ఏ. గారును బ్ర||శ్రీ. మ-రా-రా-శ్రీ, క్రొత్తపల్లి వేంకట పద్మనాభ శాస్త్రిగారును నొనర్చిన నిర్నిద్రసాహాయ్యంబునన యొడలఁ బ్రాణంబు లెట్టెట్టా చిక్కింబట్టియుండితింగాని తుద కది దుస్సాధమనియెంచి యవివాహితకన్యవోలెనున్న యీకావ్యకన్యంగాంచి దైవకృపరాదాయె దీని న్ముద్రించి కనులారఁగాంచు భాగ్యంబు లేదాయె, నని చింతించి మీఁదఁ బేర్కొనిన మిత్రులకు దీని మీఱు మైత్రికారణంబునన నాయనంతరము ముద్రింపించి ప్రకటింపుఁ డని యప్పుగించి జీవజీవనంబులపై నాశ చాలించి నాయభిజనం బగుకడపకుఁబోయితి. ఆహా! దైవతంత్రము!!

“యచ్చిన్వితం తదిహ దూరతరం ప్రయాతి
యచ్చేతసా నగణితం తదిహాభ్యుపైతి.”

కం. సుఖపుగ నగు నని యెయ్యది
దలఁతుమొ యది యేగు మిగుల ♦ దపుదవ్వగుచుం
గలలోనే నెది యగు నని
తలఁపమొ యది యప్పు డగును ♦ దైవవశమునకా !

అచ్చట దురుష్కృతమకులసంభవుండును, శాంత్యైదార్యాది సుగుణగణ
విభవుండును, బ్రతిఫలాపేక్షారహితమనీషాభేషజప్రదానకళామానసీయభిషగ్వరుం
డును, నగు నన్నేమియ్యా నాపాలిజియ్యగ నెయ్యంబున నన్నుఁ గ్రమంబునఁ బున
ర్జీవితం గావించె.

నేనిట్టి యాపన్నదశ నుండ నిట బ్ర॥ శ్రీ. వేంకటపద్మనాభశాస్త్రులుగా రీకృతి
సాంతంబుగఁ బఠింప నెంచి యెడపాదడపా చదువుచు నా సమయమున నీ పట్టనము
నకు విజయము చేసియుండిన వీరిప్రభువురాలును, శ్రీమశ్శ్రీ లంక వీరవరములోనగు
తాలూకాల జమిందారురాలును, నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజారావు చెల్లయ్య
మ్మారావు బహద్దరువారి దర్శనార్థమై వారి సన్నిధానమునకు వెళ్లుచు దీని వెంటం
గొని చనిరట. అప్పు డచ్చట శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్యమ్మారావు బహద్దరువారి
సోదరులును, శ్రీమద్వినిగడప ఉండ్రాజవరములోనగు తాలూకాల జమిందారులును
నగు మహారాజరాజశ్రీ. రాజా వెల్లంకి వేంకట రామారావు బహద్దరువారును, వారి
భాగినీయులును శ్రీమత్పీఠికాపురసంస్థానప్రభువులును నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజా
రావు వేంకట కుమార మహిపతి సూర్య రావు బహద్దరు జమిందారువారును నుం
డిరట. ఆప్రభుయుగం బది యేమి గ్రంథంబని యడిగెనట. శ్రీకౌసల్యాపరిణయం
బనుడుఁ గొంత చదువుఁ డనియన వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రులుగారును గొంత చదివి
రట. పిమ్మట రాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరువా రిది యెక్కడఁ గొన
నగునని యడిగి యముద్రితంబని తెలిసికొనిరట. పదపడి యొకనాఁడు వారు మైలా
పురిలోనుండు తమవసతికి శాస్త్రులవారిని బిలిపించి యీగ్రంథము సాంతంబుగఁ జది
వించి విని డీనికి ముద్రాభృతి మే మొసఁగెదము దీనిముద్రింపఁ బ్రయత్నింపుఁ డన నిది
జీవత్కవికృత మనియు, నాకవిగారి సమ్మతి నొందెద ననియు శాస్త్రుగారు చెప్పిరట.
ఈనిషయమంతయు ౧౯౦౧-వ సం॥ అక్టోబరునెల ౧౯-వ తేది గల లేఖామూలక
ముగ శాస్త్రులవారు నాకుఁ దెలియపఱచిరి. నేనును శుభోదర్శనంబున కిది యంకు
రార్పణంబుగ నెంచి యట్ల కావింపుఁడని ప్రత్యుత్తర మిడితి. వారును దీనిని బహు
ప్రయాసమున కోర్చి ముద్రింపించిరి. మహారాజరాజశ్రీ రాజా వెల్లంకి వేంకట
రామారావుబహద్దరు జమిందారువారిని నాపాలివేల్పుపురిగొల్పెనని నెమ్మది నమ్మెద.
కాకున్నచోఁ గడపమండలవాసి నే నెక్కడ? కృష్ణామండలస్థులగు నీప్రభువుగారె
క్కడ? ఎన్నియో యుత్తమగ్రంథములం బఠించిన వీరికి నాకృతి రుచించు తెట్లు?
నేటికాలపుఁబ్రభువులకు నాంధ్రవిద్యాభిమానముండు తెట్లు? ఉండెఁబో దానికై

ధనవ్యయముచేయ సాహసికు లగుటెట్లు? అయిరిపో యయాచితంబుగ నన్యులకృతికి ముద్రాభృతికై వందలు వెచ్చించు నుదారు లగు టెట్లు?

ఈ కావ్యకన్య జన్మప్రభృతి శ్రీరామచంద్రునకు మన్మనోద త్తయయ్యు నప్తమ వర్షంబునఁ గాని వివాహయోగ్య గాదని కాబోలు నేటివఱకు నావేల్పు బాహి రంబుగ దీని నంగీకరింపక యుండె నని తోచెడి.

ఇంతకాలము నన్ను సెలవుపైనుంచి యిప్పుడు నా దేహంబు స్వస్థతఁ గాంచుట వలన మరల హిందూపాత శాలాధ్యక్షులు నాయం దుదయగలిగి నన్ను సీకొలుపునఁ బ్రవేశపెట్టిరి.

ఇట్టి మహిమాపకృతులు నా కొనరించినపైనుకృతుల కొక్కరికేని నే నెట్టి పత్రి కృతియుఁ జేయఁ జాల. ఇన్నిదుష్కరంబుల సుకరంబులుగ నొనర్చిన యఘటన ఘటనాచాతుర్ధురీణుం డగు శ్రీరామచంద్రుడే వారి యోగక్షేమభారంబు వహిం పఁబోరిం బారి నాదైవంబుఁ బ్రార్థించుచున్నవాడ.

ఆ. నె. దైవకృతము లిప్పుడు ♦ భావింప విష మయ్యు

మీఁద నామతమున ♦ మేల యిచ్చు.

అని నే నేనాఁడొ వ్రాసిన దానికి శ్రీకౌసల్యాపరిణయము కరణి. శ్రీకౌసల్యాపరిణ యంబు లక్ష్యమై పరిణమించెను. రాల సీటఁ దేలించిన మేటి కసాధ్య మెయ్యది?

శ్రీకుమారాభ్యుదయము వ్రాసి ముగించిన పిమ్మట నొక్కనాఁడు రాజంపేట లో నేను “శిరస్తాదాక్” పదవియందు నుండుతఱి నాజనయిత్రి తాను గోటటిక మనకు వచ్చిన క్రొత్తలోఁ బిన్నవయసున నున్న నాపితృవృత్తులు మహారాష్ట్రభాష లోని కౌసల్య పెండ్లికథను జదువుచుండఁ దాను వింటిననియు, జరకాలమున వినికి యగుటఁ గథయంతయు మఱచితి ననియు, దానిం గృతిగా నొనర్చు మని యందడు కులుగఁ గొంతకథ చెప్పెను. విన్నంతవఱకు నది వింతగ నుండుట సంపూర్ణంబుగ దాని నెఱుంగఁగోరి యప్పుడు నాయెఱింగిన మిత్రులకును, బండితులకును, సంస్కృతాంధ్ర పుస్తకవిక్రేతలకును, వ్రాసితిఁగాని మనోరథము మాత్రము సఫలము గాద య్యె. ఇట్లుండ ౧౮౯౩-వ సంవత్సరమున శ్రీకుమారాభ్యుదయముం బ్రకటించితి. తదనంతరము వేంకటగిరిలోనున్న బ్రాశ్రీ. మ.రా.రా.శ్రీ లంకలపల్లి వేంకటసుబ్బయ్య గారు లేఖాపరిచితులగుట వారికి నాసంకల్పంబెఱింగింప వారు దామామహారాష్ట్ర గ్రంథంబుఁ బఠించితిమని యాకథాంశంబు లేఖామూలకమున నెఱింగించిరి. ఆ యుత్తరమును మాతృకగాఁ గొని నే నీకృతి రచియించితి.

ఇందలి కొన్నివర్ణనములం దిప్పుడు కొంచె మప్రస్తుత మగవడుచున్నదని తోఁ చెచేసి యవిగ్రంథ విరచనకాలమునకు ప్రస్తుతములుగా నుండెనని చదువరులు గ్రహింతురుగాక.

నా వ్రాతప్రతిలోని రమారమి ౧౦౦ పద్యములు క్లిష్టముగ నుండుటచేత బూర్వవర్ణనాసామ్యము నొందియుండుటచేతను నీముద్రితప్రతియందుఁ దొలఁగిపోని గాని యాటవ యాశ్వాసమునఁ గడపటఁ గొన్నిపద్యము లెక్కువగఁ జేర్చితి.

౩-వ యాశ్వాసంబున * గుర్తుగల పద్యముల కన్నింటికి నప్రస్తుతంబు రామాయణార్థము గలదు.

ప్రత్యాశ్వాసాంతపద్య ప్రథమపాదప్రాసాక్షరంబులఁ గ్రమంబుగఁ జూచినచో “కౌసల్యావివాహం” “రామార్పణమస్తు” అని యేర్పడును.

శ్రీకుమారాభ్యుదయంబునకు మత్కర్తృత్వము నొకానొకఁడు సంజేహించి కారణముననట్టికుశంకల కెడమీయకుండుటకై ౧౨-వ పుట ౧౮౫-వ పద్యంబునను ౩౮-వ పుటలో ౧౯౮ చక్రబంధపద్యంబునను, ౫౩-వ పుట ౧౧౩-వ పద్యంబునను ౧౧౩-వ పుట ౫౧-వ పద్యంబునను, నింకఁ గొన్నిపద్యంబులను నాపేరిమిడ్చితి. ౫౦-వ పుట ౮౩, ౫౧-వ పుట ౮౭, ౮౯, ౯౨-వ పుట ౭౮, ఇట్టిపద్యముల కర్థమకాదినవేత్త్యాది సంఖ్యా సూత్రంబులంబట్టి గ్రహింపవలయును.

అంధభ్రామసితి యిప్పుడు కొంచె మభ్యుదయోన్ముఖ మగుచున్నట్లు తోచుచున్నది గాని

“కం. వెలయాండురెండ్రై నను

గులకాంతకు నీడుగారు కువలయమందుఁ

బలువిద్య లెన్నియైనను,

గులవిద్యకు సాటి రావు ♦ గువ్వలచెన్నా”

యన్న యనమానవాక్యమును మఱవక తమదేశము నభ్యుదయంబునకు నొనరవలయునని యెఱిగింపక లాభంబులకును, నిదానమైన మాతృభాషకు, సంపూర్ణ గాఢముఁ జూపుబుద్ధి భగవంతుఁ డెప్పు డాంధుల కొసంగునో.

నే నీకృతి రచించిన పిమ్మట నాపరిచితు లొకరు, శ్రీపాద వేంకటాచలనివాస ప్రాంతమైన శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబును ౫-వ ఆశ్వాసముల గ్రంథమొం డిదివఱకే యున్నదని యొకముద్రితప్రతి నంపిరి. దానింజూడ దానికిని దీనికిని గృతిపేరునను, నాంబుకా నాయకనామములను, మాత్రము సామ్యముండెనుగాని కథావిషయంబున నించుకంతయు సంబంధములేదు. మఱియొక కౌసల్యాపరిణయ మనుయక్షగాన ప్రబంధము ప్రకటనమును వార్తాపత్రికలంజూచి దానిం గొని చదివితినని గాని యది కథయందు మాత్రము కొంచెము సామ్యము గలదై యుండెను.

శ్రీకుమారాభ్యుదయమును బ్రకటించినపిమ్మట దానిం జదివిన పరిచితౌషధి చితులగు పండితమిత్రులు నది మిక్కిలి కఠినశైలిఁ బండితైక వేద్యంబుగ వ్రాయఁబడినదనియు, నీతూర్వివాయంబడు గ్రంథమును గౌలానుగుణముగఁ గొంచెము సులభశైలి రచించియుండుననియు, బోధించిరి. పారి హితబోధ మనునరించి సులభశైలిని నీకృతి నిర్వహించితి. ఇంతకు సులభశైలి కావ్యములకు రుచింపదని తలంచెదను.

అయినను దీనిపై సజ్జనాభిప్రాయ మెటులుండనో యారసి వలసినచో నికమీద దాని ననుసరించెద.

వర్ణనాంశములయందు సాధ్యమైనంతవఱకు బ్రకృతి ననుసరింపఁ బ్రయత్నించితిఁ గాని యాయుద్యమ మెంతవఱకు సఫలమయ్యెనో చదువరులకే యెఱుక. యువతి ప్రత్యంగవర్ణనాదుల కిందు వలసినంత యవకాశ మున్నను బ్రకృతకాలమునం దవి రుచింపకుండుట యటుండ నవి పాపావహంబనియు నెంచి వానిని మానితి.

ఈకావ్యమునకు మూలగ్రంథం బీపేర నెఱఁగుచున్న దని వినుటచేతను, బరిణయమే కథ కంతకును బీజభూతంబగుటను, దీనికి శ్రీకౌసల్యా పరిణయం బనుపేరిడి నను బరిణయభాగము మాత్రము మిక్కిలి యల్పమైయున్నది. (మృచ్ఛకటికవలెనిది యెంచంబడుం గాక.) కావునఁ బరిణయనామమాత్రమున శృంగారవర్ణనాభూయిష్ఠ మని తలఁచి యెవ్వరేని గర్హింపకుందురు గాక.

పూర్వకవీశ్వరులు ద్రొక్కనిత్రోవలును, నూక్తింపనివిషయములును, లేవు. అయినను సాధ్యమైనవఱకు నూతనవర్ణనములే వ్రాయఁ బ్రయత్నించితి. నేనుగ్రాత్రిగ నూహించి వ్రాసినాఁడ ననియనుకొన్న వర్ణనములు కొన్ని పదపడి సంస్కృతాంధ్ర కావ్యములంజూచి యట్టివానినెల్లఁ దొలఁగించితి. ప్రమాదంబున నింకను నట్టివి తప్పి యుండిననుండవచ్చును. ఈనియమము పద్యశైలియందును నవలంబింప సాధ్యమైనంత వఱకుఁ బ్రయత్నించితిని గాని గుణపక్షపాతంబును దుర్భేద్య చిరతరపతనాపరిచయ బలకారణంబునను గొన్ని యెడల దీనిం బాటింపమి నెఱుంగుదు.

ఈగ్రంథమునందలి గుణగుణవిమర్శలకు సమచిత్తులగువిపశ్చిత్తులే శరణము. సజ్జనులు స్వభావముగ గుణగ్రహణపరాయణులగుట వా రప్రాధిక్తు లయ్యు గుణమునే గ్రహింతురు. అట్టివారికి విధేయుఁడనైనమస్కరించుచున్నాఁడను. “ప్రమాదో ధీమతా మపి” యనియుండ నికనాయట్టి కించజ్ఞానకాప్రమాదము లేక యుండును.

ఈగ్రంథమునుబ్రకటింపఁగలుగుటకై ధనసాహాయ్య మొనర్చిన మహారాజరాజ శ్రీరాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరుజమిందారుగారికి నాయురారోగ్యై శ్వర్యాద్యభ్యుదయంబు లొసంగ భగవంతునిఁగూర్చి యిట్లు ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

పంచరత్నములు.

సీ. శ్రీకరుణామధుఁగ్రీమీఱుపుష్పవఁద్విస్ఫురన్నేత్రాబ్జవిలసితుండు
పూతధీనిత్యవిభూతిదానవినిద్ర, పద్మానిమేషాక్షిఁగ్రాణవిభుండు

మాకుతనుతనరమావల్లభులకు న, మర్త్యత్వమొసంగినమానధనుడు
గౌతమప్రియవధూఘనజాడ్యహరుడగు, నతభవామయతాపహృతిచణుండు
రాజు వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, బహదరంకితుఁబెంపాలబహితగోత్రు
రేయుఁబవలును బ్రోచుతశ్రీచిరాయు, రతులితారోగ్యవిభవసంగతునిఁ జేసి. ౧

తే. క్షీరనిధిజాత, యిందీర, ♦ శ్రీవధూటి, భుననమాత, రమాదేవిపూర్ణకృపను
రాజకులజాతవేంకటరామరాయ, మందిరావాస యగుత న ♦ క్తందివంబు. ౨

ఉ. శంకయొకింతలేక యనిశంబు విరోధిపరూధినీహృదా
తంకకరంబు, స్వాశ్రితసుదర్శన మైనసుదర్శనంబు వె
ల్లంకి కులాభిసోము, నకలం. కనుజాతనుజాతసంగతుఁ
వేంకట రామరాయ పృథివీపతి విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రోవుతఁ. ౩

సీ. రాజకులాంభోధిరాకాసుధాంశు భా, వ్రకశీలగుణజాలు ♦ సుకలుఁ బెంపు
చెలఁగ సంతతబుధాశీర్వచనకలితో, ల్లాసమానసు, దయాభాసమాను
యదుకులప్రవరపాదాంబుజాసక్తస, మ్మానితచరితు దుర్మానరహితు
రాజత నిర్జరాంధ్రకళాభిమ ధనభ, వ్రకసుధాస్వాదనపూతచిత్తుఁ
జేమ వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, మహిషవర్మని ననమానమహిముఁగాఁగఁ
బ్రోచుఁగావుత నిరతంబుబుధవినుతుఁడు, చుట్టుగైదుపువలమురిఁబట్టుప్రోడ. ౪

సీ. విశ్రుతసత్కీర్తిపెదరామ రాయఁడే, పూతచరిత్రునితాతతాత
ఘనతరసమ్మానధనుడు మల్లారావు, ధాత్రీశుఁడేప్రభుతాతతండ్రి
విబుధసంస్తవనీయవేంకటకృష్ణరా, యండేదయాశీలుతండ్రితండ్రి
గణనీయగుణుడుజగన్నాథరాయఁ డే, దానశీలాత్మునితండ్రి యట్టి
రామపదభక్తు వేంకటరామరాజ, విభవరేణ్యునిబ్రోవుతవిశ్వధర్త
భక్తశుభకర్త నతలోకపంకహర్త, జానకీభర్త కరుణచేసంతతంబు.

రియల్ కెస్కోటి
1902 సం॥
మే ౧౭ 4-తేది.

}

సుజనవిధేయుఁడు,
వావిలికొలను సుబ్బరావు.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

❦ ఇష్టదేవతాస్తుతి. ❦

నారాయణవిత్తముక్తశుభగోష్ఠీసభ్యతావాప్తికి
ధ్యానితుం జతురాత్ము, సంసరణవిస్తారాభినిస్తారకుఁ
శ్రీనాదాత్మకు, శ్రీనివాసు, హరి, నిశ్చింతాప్తి నాత్మోద్భవా
స్తానాశోద్యమవైరిసంహరణకౌశల్యాయనఁ, రామునిఁ.

సీ. ఏనతిశీలంబు ♦ హృదయంగమంబునై, రాము నిస్తులయశోధాముఁ జేసె
నే రమణీమణిఁ ♦ గూరిమి లోదాల్చి, పాంసుల రత్నగర్భగ రహించె
నేకరుణాలయ ♦ హింసింప నెంచి, పలువ కిప్పించె నవ్యయసుఖంబు
నేభ క్తవగ్గుల ♦ యేపారుకరుణచే, జెనఁటికాకము చిరజీవి యయ్యె

త. నాపిపీలికాజ ♦ మేపురంఘ్రీల, యేమె శ్రితులఁ బ్రోవ ♦ సెదురుపోవు
నట్టిమాత, త్రిజగదవగీర్ణ గుణపూత, సీత నన్ను ధన్యుఁ ♦ జేయుఁగాత.

సీ. మూఁడువేదంబులు ♦ ముప్పిరి నల్లిన, వేణితోఁ గృతిఁదాల్చు ♦ పాణీతోడ
వెన్నెల ట్లరియించు ♦ వెల్లనివలిపంపు, టాలైతోఁజన్నిజా ♦ విల్లితోడఁ
జేదోడువాదోడు ♦ చెల్వారుముద్దల, చిలుకతో మురిపెంపుఁబలుకుతోడ
సరిగమపధనిస ♦ సధపమగరిన య. స్వితో నిర్జీ ♦ శ్రేణితోడ

తే. వ్రాలువిరిచూలునిల్లాలు ♦ పూలనాలు, దాల్పుప్రోయాళికేరాలు ♦ వేల్పుచాలు
నేలు విద్దెలజవరాలు ♦ మేలుగ్రాలఁ, జాల నాపాల నిల్చి నన్మేలుఁగాత.

మ. ధవు సర్గాప్రతిభాత్ముఁ గాంచి నిజమధ్య, స్వాదునిశ్వాస, స
చ్చవి, లావణ్య, నితంబసామ్య మొనరం ♦ జల్పంగ బోధించినఁ
దివి, వాతా, గ్నిపయఃకుచక్రములఁ దా ♦ నిర్మింప శాలీమండై
సపువాణిం గవుఁగింటఁజేర్చు నజు స్వాంతంబండు భావించెదఁ.

ఉ. నీరసయక్తిరక్తిను ♦ సీమధుధర్మము నిర్మలత్వముం

బేరుపసొంచుమేనఁ బ్రభువించుటయుం గన సాటి యెవ్వరే

- బోరన గొరినిదలను ♦ బూనంగ నాపగ నేర్తు నెట్లు మై
జేరుపనంచుఁ దా సవతిచేడెల నొక్కట నూడించు సం
సారి హరుండు నాబహుళనంకటముల్ హరియించుఁ గావ్రతఁ.
- ఉ. వైరిగదా మరుండు మగువా! తగవౌనె తదంకపాళులం
జేరుప నంగపాళి మదిఁజింతిల కింత? యనం గపాలితోఁ
గూరిమిఁ గూర్పఁగా మనలఁ గుంటెనకాఁ డగు నాయనంగుఁడు
వైరియె? యంచు నవ్వెడుభవాని దయన్ శుభవాణి నిచ్చుతఁ.
- తే. ఎవని ముదలార నేవింతు ♦ రెల్లవిబుధు, తెవనిముద లారసి చరించునెల్లనట్టి
మొదటితలయారిశ్రీసేన♦మొదలియారి, మీఱునుద్భవములఁద్రుంచుమేలు వెం
ఉ స్వాంతమునన్ భజింతు గుణవంతు, మహాబలవంతు, దైత్యశు
ద్ధాంతతమాలపత్రఘటితాంతుని, దాంతుని, శాంతు, దుష్ప్రత
ధ్వాంతఖరాంశుమంతు, వసుధాతనయాఘనశోకశాంతు, ధీ
మంతు, దయానిశాంతు, హనుమంతు, నతాయవనీవసంతునిఁ.
- కం. సకలకళాధారు శర, త్సకలకళాధామరుచిని ♦ సైంధవగళునిఁ
శకలీకృతసైంధవగళు, సకలు న్ననుఁ జేయ భక్తిపన్నుతియింతుఁ.

* ❦ సంస్కృతాంధ్రకవీంద్రవినుతి. ❦ *

- ఉ. భారతి యేమహామహుని ♦ వాక్కనురంగమునందు సద్యశో
భారతినాట్యముం జలిపిఁ ♦ బాత్రమునాఁ దొలుదొల్త హర్షశో
భారతి మీఱ నందెలరవంబులు కర్ణరసాయనంబుగా
నాఱుషి నేఁ దలంతుఁ గవితామరశైవలినీతివిక్రముఁ.
- కం. భేదముఁ దొలఁగింపంగ స, మ్రోదము ఘటియింప భోగమోక్షశ్రీ లా
పాదింపంగఁ జాల్పించమ, వేదము రచియించు నపరవిధు నేఁ గొలుతుఁ.
- తే. కాళిదాసకవీశ్వరుఁఘనుని దండి, పండితుని దండి, జయదేవుఁబాణు, సూఘుఁ
జోరుని, మయూరు, భవభూతిభారవి, మది, సుకవిలోకేశులనుగొల్తుఁసూక్తులొద
ఉ. భీముని, నన్న పార్వ్య, నెఱప్రెగ్గడఁ, దిక్కన, నాయధర్వణుఁ
సోము, ననంతుఁ, బెద్దనను ♦ సూరన, భాస్కరుఁ. బోతనత్కవి
న్రామ కవీశు, వెండి సిరినాథుని, దిమ్మన, చిన్నవీరనఁ
రామనృపాలభూషు, గవిరాజుల నెంతుఁ బ్రశస్తసూక్తికిఁ.
- కం. సాధునికరవంద్యుల నే, నాధునికకవీశులన్ మహాత్ముల మది నా
రాధనకయి తెలుతుఁ గం, గాధునికాభంగభంగంగంభీరోక్తిఁ.

వ. అని దేవతావందనంబును, బుర్రాతనా ధునాతనసత్కవీశ్వరానందనంబునుగాంచి
జన్మసాఫల్యంబుగనొక్కపుణ్యకార్యంబురచియింపఁదలంపుచెంగలింపనుద్యమించి.

చం. కవియును నర్తనాంగనయుఁగట్టము లెంతలు గల్గియున్న న
య్యవి వెలిదోఁపనీక వెలయన్ వలయున్ వెలినాడు నత్తజ్జీ
భువిపయిఁ జూపఱు ల్లనఁగఁబోరు హృదంతరవర్తివేదనన్
నెనమిడి లోపమే దెగడఁ నేర్తును నిఘరవాక్పరంపరన్.

౧౬

సీ. చిత్తమా యూదరాఁయత్తమై గ్రాలదు, పాత్త మాయాదరాఁవృత్త మగుటఁ
గరము విచక్షణాఁకరములు గానియ, క్కరముల వ్రాము నాఁకరము లెపుడు
పాదము ల్లర్కశఁపాదకంటకశిలా, క్షోదముల్ యాతనాఁపాదము లగు
దేహంబు రోగసంఘోహంబుబలిమి మం, దేహంబు బ్రదుకె సంఘోహ మగును

తే. ఇట్టిననుబోఁటిమానిసిఁకెట్టులొదవు, విబుధహృదయంగమాలాపఁవివిధచతుర
నటన ఘటనాపటు స్ఫుటఁటకపటల, కమ్రుఘాళంఝుళారావఁకావ్యకన్య. ౧౭

సీ. సరసుల సద్గోష్ఠిఁ ఁ దిరిగెడు కవిరాజ, హంసలఁ బదరాగఁ మరుదు గాదు
విబుధులసంగతిఁ విహరించు రుచివిధా, శుకపుల నొప్పారుఁ శుద్ధసూక్తి
బహుళభోగాభోగఁపటిమనైన యహీనుఁ, డోపెడి బహురీతుఁలొప్పుఁ బలుక
విషయానుభవయుక్తిఁ వెలసెడివాఁకి, భావజాత్యున్నతుల్ పలుక సుభువు

తే. కంజదృక్కుంజలోచనాఁకంజరేడ్ల, మంజుమంజీరశింజానఁపుంజ మింటఁ
బుంజగొనియున్నభోగముల్ పొదలుచున్న, లలితకవితావిలాసినిఁయలరుటరు దె?

సీ. కలమెత్తివాయంగఁగడఁగితి నా గ్రామ్య, వచనభూయిష్ఠంబుఁవ్రాయసంబు
వీను లొగ్గి యొకింతఁవినియెద నందునా, బండుబూతులె చెవిఁనిండుచుండుఁ
గన్నులు విచ్చి నేఁగనుఁగొందునందునా, కంటకతరుదరుఁ ల్లానఁబడును
స్వచ్ఛందవృత్తినిఁజరియింతు నందునా, ధర నాధవంతుడఁదిరుగరాదు

తే. కాన నానాన నసమానఁమానభాస, మానసదర్శివర్ణనాఁమాధురీణ
భావనానూననూత్నసంభావనార్హ, శారదాదేవి యెటులుండుఁసంతసమున. ౧౮

వ. కావ్యరచన దైవపూజావిశేషంబుగ మనీషులు భాషించుటఁ గృతికృత్యంబునఁగృ
తకృత్యుండ నయ్యెద నని తలంప నయ్యది పూర్వకృతా పూర్వసుకృతాధిక్యం
బునంగాని నిరంతరాయంబుగఁ గొనసాగనేర దని సంఘోహంబుఁదేహంబుండనై
ఁదోలాందోళితమానసంబున నెయ్యదియుం దోఁపమి శ్రీరామధ్యానంబు సలుప
నెయ్యదిహృదయగోచరం బగు నద్దానిం గరణీయంబుగ నాచరించెఁ దత్కరుణా
నిదర్శనంబులనేకంబులు హృద్గతంబు లయ్య జంక నేలయని దృఢచిత్తుండనై శ్రీరా
మ సాన్నిధ్యంబుఁగల్పించుకొని నర్థనిమిలితలోచనుండనై ధ్యానించుచున్న
సమయంబున.

౨౦

సీ. రాహుగ్రహస్యనిర్గళదబ్జమండలం, బన నొప్పు నెమ్మొముహరువ్రతొడ
గ్రీష్మసాయాహ్వానః దృశ్యమానం బగు, తనులతః దనులతః దారసింప
నవహిమాత్యయవేళ ♦ నలివాయుకంజాత, ముల కన్నుకన్నులుపురుషుచూఁ
గాననకృత్రిమగర్తవినిర్గత, కరిణినా నిజ యానకలన మమరః

తే. జెలగికుటుమాపుచీరకుచ్చెట్లు గునిసి, యాడవీఁగాల్లఁ, గొనగోల్ల ♦ ననుచ్చు
చెదటువెండ్రుక; లొయ్యనఁజేరవచ్చి, నిలిచె నొకలేమ మామక ♦ నికలుచును.

వ. ఇట్లు మదీయోపకంఠంబుఁ జేరినయక్కలకంఠి నుపలక్షించి.

ఉ. ఆవిరి గప్పుగా మినుకుటద్దమొకో, నునుమంచు సోకి పో
వావిరిఁ దాటి తేలు సితవారిజమొక్కొ, దినాంతవేళలక
బోవుచునుండ నెండ పరిపూర్ణసుధాకరబింబమో, యనం
గా విరిబోణినెమ్మొగము ♦ కారణమేమియె నాడి తేతెక్షి?

సీ. దయ నాకు సిరు లీయదయచేసినట్టి యా, లచ్చియందునొ మేమపచ్చగా
పద్యముల్ నానోరఁ బ్రోశిమై బలికించు, వాణినాఁ బుస్తకపాణి గాదా
జగతి భక్తులఁ బ్రోచునగజాత యందునా, రుదురాకపేరు పేరెదను లేదా
మదనమోహిని యని ♦ మదిలోనఁ దలఁతునా, చిత్తవిభ్రమ మెట్లుచేరదు నన

తే. మహినిమహిళయందిట్టిమహిమయున్నె? వేల్పుగన్నియకెట్టులీవెతలుగలుగు?
ననుచుదలపోసి యిట్లంటినతినతోడ, నైజనుగురుభావంబునయము మోలిను

ఉ. ఎవ్వతెవమ్మ నీవు? కత ♦ మేమి యొక్కో యరుదేర? నీమదిక
నెవ్వగ గూరియున్నగతి ♦ నీదుస్వరూపమె చెప్పెడుం గటా
నొవ్వగ నేరు పల్కిరి నినుక? నను ధన్యునిఁ జేము తెల్లనా
గువ్వలయెక్కిరింతగలఁగొమ్మవో? యమ్మవో తమ్మిచూలికి?

వ. అని తనయమానుషం బైన తేజోవిశేషంబుకతన భయభక్తి సంభ్రమంబుల
ముప్పిరిగొనమోక్షుఁగేలునమిగులమాటాడనేరని నన్నుగనిసాదరంబుగ నాయం
యిట్లనియె.

తే. అన్న! కన్నులవిల్తునియన్నయన్ను, గాఁగ నన్నెన్నుమినిన్నుఁగానఁ గాను
ముచ్చటైనను వచ్చితిముచ్చటెంతఁ, గలదు నాదీనదశకునుగారణంబు.

ఉ. మాసరచింత లొంది విషమవ్యసనావిలచిత్త నొట సం
తోసములేమి నెట్లు పరిశోషముకల్పిఁ జరింతునో? యనా
శ్వాసితదుఃఖతే మనసి ♦ సర్వ మసహ్య మటన్నపల్కు వి
శ్వాసము గాదె? శోకసమశాత్రవుఁ డుండునె వేతొకం డిలక.

తే. ఆరురుక్షుండు క్రోధంబు నణచుభంగి, నల్లి బడ బొగ్గి దనలోన నాచినట్టు
లాఠిమదిలోన నామకుంతలచింత, నననిపై బుత్ర ! యిటు నడయాడుదాన.

ఉ. ధారణఁ గృష్ణరాయలు తుండ న్దలయాంధ్రరసాధినాథులక
గారవమార నన్ను గనఁగా ఘనగౌరవవృత్తి నుంటి ము
న్నీరస నిష్ప డన్యగతి నీరస మొప్పఁగ జూడ నాప్రజల్
నీ సరూప మొప్పె ధరణీసురసత్తమ ! యేమిచెప్పమన్. 30

తే. ఆధ్రునాథునిపాలితంబైనయట్టి, యంధ్రదేశంబునందలియాంధ్రులెల్ల
నాదులయలఁగా నెంతు మోదమొప్ప, నాంధ్రభారతి నే నొటనవనిబుధ.

కం. రాజన్యలచే బూర్వము, పూజలుగొనువాగు నాదుపుత్రకు లయ్యో !
రాజుల సేవకు లగు ని, క్షేమం గొలిచెదరు నేను దీనత్వమునన్.

వ. అదియైనను సజ్జనసేవయా యందువేని. 31

కం. అధములు మతిగుణవిద్యలఁ, గ్రుధ సాధుల నేచ బ్రహ్మాంకిడుకులు సుమి వా
రధికారులు గావుననో, యధికారులఁగా జరింతును జీవులకన్. 32

చ. కఱకునిలోకనంబుల నెఁగాదిగఁ జూచు, హసించు, నంచునన్
గొఱలినవారి గాంచి కొఱుకన్ రదమల్, నగుఁబాటుఁ జాటఁగాఁ
జాటుకన నాడు, వ్రాయు, మఱిచూచును, లేచును దాచ నిద్రి హా!
యుఱవగుసన్నిపాతగుఁమో, యధికారపిశాచవేష మో. 33

సీ. ధరణీప రాగంబుధరణీపరాగంబు, నమ్మితిరుగఁగరాదుసుమ్మి పతులఁ
బతిసుహృదరము లప్రతిసుహృదరములు, తబ్బిబ్బులొ మదినుబ్బె నేని
వరచంద్రహాసంబువరచంద్రహాసంబు, మెలఁకువ గలిగియమెలఁగవలయు
నధికారకచిత్తియాధికారకచిత్తి, దూరంబునంచె తాఁదొలఁగవలయు

ఆ. బలుక రాదు నిజముఁబలుకక పోరాదు, పోవరాదు మించిబుద్ధినుంచి
చిక్కనేని మిగులఁ జక్కల నిడుదురు, కూళజనులకొలుపుచాలబళువు. 34

కం. ఇట్టిడుములఁ బడుటను నా, యిట్టిగు లగుపట్టు లేమియెంతచదివినన్
గుట్టుగ నున్నారకటా, గట్టిగ ననఁ బట్టులేమి గడుకొని కావన్. 35

కం. ఈవిధి శ్వవృత్తిఁ దిరిగెడి, సేవకులే గాక మఱి యశేషజనంబుల్
నావలను చూడ రోసిరి, నే నగచెద దాని కెదనునిరతముఁ బుత్రా. 36

కం. అందం బగుకొఱజాబిలి, ముందలఁ గద మెఱయు నాకుమును పెప్పుడు, నే
ఁగఁదెందుఁజనిన మెడపై, నొందెందఁ గద యర్థచంద్రయోగం బకటా. 37

సీ. నాపుత్రులే న న్ననాదరించుటఁ జేసి, యాహారముల మీఁదియాశ లేదు
నాకుఁ గూర్చునుతొలిపిడి నుండమి గాంచ, నగలు మై సవరింపవగపుకలుగు

శతవాదపనులై సహృదవదులను గన్న, నగ్గిలేకయే కడ్పుభగ్గు మనును
దామనంబునఁజేగితమలోనఁ గలహించు, తనయులఁ గన్ననుమనము పొగులు
తే. నాయనా! యేమియందును నాయవస్థఁబొలిచెఁదలగడ యగుచు నాపుస్తకంబు
కొమరువీణియచేయూతఁగోలయయ్యె, సుతసమూహంబులిటునేయనుబ్బరాయ!

తే. కురుల నైనను లెక్కింపఁదరముకాని, యలవిగాదయ్య నాపుత్రకుల గణింపఁ
బరఁగఁదలవెండ్రుకలయంతఁబలఁగముండి, దలకుబోసెడిది క్కేదితలఁపబుత్ర.

తే. ఆంధ్రులెల్లెడ నన్యకఁభాభిరతిని,

గులముఁ గులవిద్య మఱవఁగఁదలఁచి తలఁచి

వెతలు గుఱుచుచు నే నున్నవిధము గాంచి,

తెలుఁగురాయఁడు జడనుయ్యెదిగులు చెంది.

౪౨

చ. కరము వసంతకాలికఁకన్వరచారుపికన్వరైకిభా

స్వర మగునాగళస్వరము సంతతముం బస మేళనంబుగాఁ

బరఁగెడి, నేడు మందమయిభాసెల దయ్యె నుభేతరస్థితిఁ

వరఁబెడివార లేడఁ? బ్రతిభాయుతవాక్కు శలత్వ మేడనో?

౪౩

చ. తలఁగఁగఁ దాలమా వదనతాలమె, మూర్ఛన లొందె మూర్ఛ. నిం

పలఁగఁగఁ జేయఁజాల్గయ లయంబును బొందెను, గ్రామ మక్కటా

చెలఁగెను గ్రామపర్యటనశీలత, నాదు తనూరుజావళుల్

వెలచెలి పాడుజావళులు విశ్రుతిఁగాంచె మహాన్నతస్థితిఁ.

౪౪

తే. మదిని నన్నింత తలఁచెడిమానవుండు, గానరాడయ్యె గొన్నాళ్లఁగాన నేను

మూర్ఛలనుస్రక్కిసంచారములనుదక్కి, రూపుచెడియుండితినిజమ్మిక్రూరదశను

కం. అటుపిమ్మట నటమటఁ గవు, లటనిట మహాదాశ్రయంబు లలవడ కున్న

వటియింపకుండఁ బిమ్మట, ఘటియించుచుఁ గావ్యములనుగొచిరి నన్ను.

౪౬

కం. తక్కినవారికి నే ననఁ, గ్రక్కినకూ డైతి నేమిక్రమమె? యిది నీ

కొక్కింత దెలియుఁ గద నా, కెక్కడిముద మొదవు, సొగసులేటికి నింక.

చ. కనదురుబంధబంధుకముకావ్యమటన్నను రజ్జుబంధమా?

యనుదురు; సద్ధవుల్లునములంచు వచింపఁగ గంఠజాతరా?

యనుదురు; రలంకృతు ల్బహుళమన్నను ద్రాటనుగూర్చి కట్టెనా?

యనుదురు? నేటియాంధ్రులహంహ బవిసాతెఁ దెలుంగుబాసకు.

౪౮

కం. చదివినమూర్ఖుని కంటెను, జదువనిమూఁగుండుమేలుచర్చింపఁగ దు

ష్పదముల నన్ను ద్రిప్పెను, చదివినమూర్ఖులను వశమె? చక్కంబెట్టె.

౪౯

- కం. మార్గం బెఱిగియుఁ గడు దు, ర్నార్గంబునఁ జనుటకన్నఁ మానమె మేలౌ
దుర్గంధసుమముకన్నను, నిర్గంధసుమంబుమేలుఁ నిక్కం బరయన్. ౫౦
- సీ. పాదముల్ దీర్ఘముల్ఁ ఛేదించవలె నండ్రు, నాకు విశ్రమ మేలఁనడవ? నండ్రు.
కొఱసున్నమునువీడఁఁ గొదువ యేమిట? నండ్రు, వర్ణసంకరవృత్తిఁ వలయునండ్రు
సద్వృత్తిప్రతులఁ ఁ జాలసంకట మండ్రు, సద్వృత్తుల్ దలయేరు ఁ సలుపు నండ్రు
శృంగార మేటికిఁ జీడఁటకా? యండ్రు, ప్రౌఢోక్తు లతిగూఢఁ భావ మండ్రు
- తే. వరశకుంతల ముద్దిచ్చిఁ పటలె ననఁగ, బల! సకుంతల ముడ్డిచ్చిఁ బడలె నండ్రు
నేటి నవనాగరికకవుల్ఁ నూటి దప్పి, పద్యనియమంబు నందు నాఁ భానులగుచు.
- సీ. బంధము ల్పాప్రకృతిఁ బంధంబు లండ్రు శృంగ, గారంబు లెల్ల విఠికార మండ్రు
గర్భంబు వేదనాఁ మర్చాన మని యండ్రు. మధురతామలరుచిఁ మధ్య మండ్రు
వాక్యచాతుర్యంబుఁ భావవక్రత యండ్రు, యమకంబు దుష్పథఁ గమక మండ్రు
బహువిధాలంకృతుల్ఁ భారమాత్రం బండ్రు, ప్రాసయోగంబు బీభత్స మండ్రు
- తే. వరపదన్యాసకుశలునిఁ బంగు నండ్రు, చిత్రకవితావినోదంబుఁ ఛీ యటండ్రు
మత్సరత్నపలాళితఁ మత్తనయులు, భవ్యధీదీర్ఘదర్శితాఁ భావు లగుచు ౫౧
- సీ. ప్రత్యక్షరక్లేషఁ పటిమచే జెన్నారు, వాసవదత్త కేఁవాసి తఱిగె?
యమకంబు నిండారఁ గొమరై నకాళిదా, సునళోదయమున కేఁసాబగు దప్పె?
గూఢభావనిరూఢిఁ గూడికర్మశవాక్య, భరితనైషధ మెట్టి ఁ వన్నె వాసె?
సకలకవిత్వకాఁ శల్యంబుఁ జూపిన, మాఘున కేయవఁ మాన మొదవె?
- తే. గటకటా! యింతదలఁచకఁ కుటిలయుక్తి, దేరతేరకు నాదుకుఁ మారకలను
దూఱుచుందురు బహువిధఁ దోషములను, దీని కేనేమివచ్చియుం దానఁ జెప్పుమ?
- ఉ. సాధులుగాని వెక్కలులఁ జల్పితముల్ గొని జాతివాక్యముల్
గా ధరణిసువర్వ! కృతిఁ గా నొనరించిన లెస్స యండ్రు; దు
ర్రేధను నట్టిఁ డాకవికిఁ మేలిధనంబు లొసంగుచుండు రా
రా! ధనికుల్; మదీయగతిఁ యయ్యయ్యె యెంతకు వచ్చెఁ జూచితే. ౫౨
- తే. నేను దుర్దశఁ జెందినఁ దాన ననుచు, ప్రౌఢకవితల నావృద్ధి ఁ దరఁగదనుచు
రచ్చకూతలెమిగులస్వాఁరస్యమనుచు, బలుకుచుందురుమితిమీఱిఁ బవిసీమాలి.
- తే. శబ్దశాస్త్ర నిషిద్ధోక్తి ఁ సాధువగును, వినఁగను వినోదమైయుంట ఁ ననెదరేని
రతిసుఖంబునకైఁ టంకుఁ హితమొసలుప? సిరులకొఱకునుజౌర్యంబుఁ చెల్లునొక్కొ?
- మ. ప్రతిశబ్దంబు మథించి దానఁ గలస్వాఁరస్యంబునుం జూచి య
ప్రతిమానూనవిలాసచాతురి రహింపన్ సౌప్యవస్థుర్నిమైఁ

గృతిరత్నంబు ఘటింప భాష నవసుశ్రీకాంతి శోభిల్లుఁ గా
క తలంపం బొడిజల్లిమాట లన నెక్కాలంబున న్వృద్ధియా. ౫౭

ఆ. వాక్యసరణి వేటు ధావకాశల్యంబు, సరణివేటు; రెంటుసరస మైన
కవిత కవితగాక కడమ యేదైనను, సుకపు లెంచబోరుశుద్ధ మనుచు. ౫౮

కం. పామరతత్తికై వ్రాసిన, సామాన్యపుంగథలు ప్రకృతిశాస్త్రము లుండఁ
సామము సుఖమై; నగరే, ధీమహితులు కావ్యములనుదీర్చిన నట్టుల్? ౫౯

తే. చాలనరులకు లెస్స పాంచాలి సుమ్మ, తఱచుపురుషోత్తములకు వైదర్భిలెస్స,
యార్యజనులకుగొడిసాఖ్యంబుఁగొలుపు, లోకులిలభిన్నురుచుతోటప్రాకటంబ.

చ. తలఁచు చిప్రబంధకః తల్ రచియింపఁగ రా దటం చెడఁ
సలలిత కావ్యసంఘటనసారసనేత్రనమస్య గాడె? ని
శ్చలసుమనః ప్రకల్పితబిన్ద్రప్రసవాదికరూపపద్యముల్
నలిననివాసినీహృదయనాథున కప్పనసేయ దోషమే?

ఉ. కావున వీరివారివలెఁగానిపథంబులఁ బోకు మయ్య! నఁ
ద్రోవలు దప్పనీడ్చుచును దొందర పెట్టకు మయ్య! పూర్వ లే
శ్రోవను బోయి రా తెఱఁగుదోషము లెంచకు మయ్య! నేర్పుమై
భావనసేయ వయ్య! బహుభంగుల నీకు యశంబు చేకులు. ౬౦

వ. అంతరాయభయంబునను భిన్నదర్శను లగులోకుల నెల్ల నెట్లు మెచ్చింప వచ్చు
ననియు తీచ్చవడి యున్న నిన్ను హెచ్చరింపఁ జనుదెంచితి. లోకంబునంతయు
నేకాకృతి మెప్పింప దైవంబు వలనఁ గాదన నీ వన నెంత. కావున నిర్భయుండవై
యుత్సాహంబు వాటించి నిరాఘాటంబుగఁ గృతీశ్రారంభింపు మని దయాపా
షణ మనస్తాపణ చింతాశోషణ శంకాపేషణ మృదుమధుర భాషణంబుల భాషా
యోషారత్నంబు సంభాషించి తిరోహితయైనఁ దెలిసి యది యమ్మహాదేవి యె
వోకగాఁ దలంచి. ౬౧

కం. చింతామణిరూపిణివై, చింతామణివేదికపయిఁజెలువలరెడు శ్రీ
కాంతామణి! భక్తోత్కర, చింతామణి ఎనుచు వినుతి చేయుదు వాణీ. ౬౨

కం. భళిరే! త్వన్నామాప్తిని, దళమే నిర్వక్రవాగ్విధానక్షమమాఁ
దలమే త్వత్కరుణాకం, దళ మేనరు నోకు నట్టి ధన్యుని బొగడఁ? ౬౩

ఉ. నీరజపీఠవాసరమణీ! రమణీయమణీమయేద్ధమాం
జీరకకింకణీనికరశింజితఘాళఝంజుభార్యటుల్
దోరముగాఁగ నిస్తులితధోరణి మీఱ నవారణంబుగా
నా రసన న్నటించుచు ఘనంబుగఁ గూర్పఁగదమ్మ శ్రేయముల్. ౬౪

మ. సనయుల్ పూర్వకవీశు లాడని వచఃశ్చాతుర్యమా లేదు; నే
జననీ! వచ్చియు రాక యాడిన మహిష్మతీతి యొప్పార నొ
య్యనఁ ద్వత్కంఠగభవ్యకావ్యసుమణీహారంబునం గ్రిందునై
కన నొప్పావతకంబుచందమున మఃత్కావ్యంబు లాలింపవే. ౬౭

వ. అని ముకుళితకరుండనై యుప్పుహదేవింఁచుర్చి నమస్కరించి హర్షపులకితగాత్రుం
డనై దశకంఠరమదసింధురవరిసింధురవరమేచకకంఠరాంగ సమర్పితంబైన మామ
కీనప్రబంధంబు గుణబంధురపదధురంధరంబై వసుంధర సమంధరగతిఁ గవి
యుగంధరహర్షారం బగుననితలంచి మదీయాత్మారాముఁడగుశ్రీరాముని శుద్ధాం
తరంగశుద్ధాంతరంగసంగతుంజేసి మోక్షఫలాపేక్షఁ దత్కమలాక్షు న్నృత్యునికి
సద్యక్షుఁగాఁదలంచుచుఁ దదుచితకథా న్యేషణపరుండనై యున్న సమయంబున.

కం. మాయమ్మ కనికరమ్మన, మాయమ్మయ, యవగుణంబుమాయమ్మగుఁ జ
మ్మాయమ్మయందు, నడవడి నాయమ్మిక, నమ్మక మ్మయమ్మ గుణమ్మక.

కం. కనకమ్మ సద్గుణంబులఁ, గనకమ్మ మదాభులకునుగనఁ గమ్మ తెఱం
గునఁ గొమ్మలలో వెలయుటఁ, గనకమ్మ యనంగఁ గాంచెఁఘనవిఖ్యాతిక. ౭౦

ఉ. అయమ యొక్కనాఁడు భరఃతానుజరామసమేతరామమా
యో యన డాయవచ్చి తనఁముల్ దనయుల్లముఁ బల్లవింపఁగాఁ
జేయ విధేయలై స్తుపలుఁచేరువఁ జేర వినోదవైఖరిక
హాయిగ ముచ్చటించెను సమంచితపుణ్యకథా ప్రసంగముల్. ౭౧

వ. వారెన కైవ రనిన నేనును నాయనుజుండు. ౭౨

ఉ. రంగనయాంతరంగమె హాఃరంగని స్నేహితు లెల్ల మోద మూ
రంగన, వేంక టేశపదఃరంగనటన్మతియై మనీషిసా
రంగనయప్రసంగ మలఃరంగ నయాంగఁగిజ్ఞఁ డైనమా
రంగన; నాటి వానికి ధరం గన సాధుగుణానుషంగునిక. ౭౩

ఉ. పూతయశోవిశోభితుఁడుభూనుతకంచనపల్లివంశవి
ఖ్యాతుఁడు నాదుమామ ధుతఃకల్మషహృన్మళినీసమర్చిత
శ్రీతరుణీశపద్యుగకుఁశేశయవేంకటసుబ్బరావు శ్రీ
సీతమ వీరియాత్మభవశిష్టవణాయితశీల రంగయుక. ౭౪

వ. నా మఱదలు. ౭౫

అ. పాలవాయి వంశభవుఁడు గంఢీరావు, నరసమాంబయ నెడుతరుణియందుఁ
బ్రేమఁగాంచినట్టిరెండవకూతురు, రంగమ సుగుణగణఃరంగమ యన. ౭౬

వ. అట్టిసమయంబున. ౭౭

కం. కనుఁగొనల దయారసము, లునగునలాడఁగ నడిమిఁకొమరుఁముగురం

దును గనుఁగొని సుబ్బన్నను, నను సుగుణవతీమతల్లిఁనాతల్లి య నెక.

చ. తెలియఁగ వింటిఁ బుత్ర! భవదీయపితృవృత్తులు పిన్ననాటఁ బా

టిలిన మరాటబాసను బఁతింపఁగఁ గోసలరాజపుత్రఁ దా

నలరుచు బంతిదేర్లయొడఁయండు వివాహము నాడఁబూన వా

రల కుదయించు వెన్నుఁ డని ఁ రావణుఁడు నెన వారి నేచుటల్.

కం. వినిన స్నీవాకథల, నివినిపింపుము నాయనా! సఁవిస్తరముగ నా

విని యెఱుఁగ నేను దల్లి మును దీని నదెట్లు పలుక ఁ మొనయుదు ననినెక.

తే. రాదుగా నాకు నా మహాఁరాష్ట్రభాష

పెద్దకాలంబు నందలిఁవినికి గలదు

దాన దిజ్ఞాత్ర మెఱిఁగించుఁదానఁ గొంత

బుధులవలనను దెలియుముఁపూర్ణముగను.

వ. అని యించుకించుక వచించుటయు నిట్టి నిస్తులప్రళస్తకథాప్రపంచంబు నుచున్నది

నవిస్తరంబుగ నెఱుంగ బద్ధదీక్షుండనై విచారించుచున్నెడ.

సీ. శ్రీరామచంద్రపదారవిందార్చనా, నిస్తులశేముషీఁనిధి యెవండు

ప్రాకటలంకలఁపల్లెనద్వంశస, నృహసీయమాక్తికఁమణియెవండు

ద్రావిడహూణాంధ్రఁదేవభాషాదిష, డ్భాషావిధిజ్ఞమఁసీషి యెవఁడు

ధీరవీరాసామిఁసూరిప్రమోదమ్, ర్ధనశీలశీతలఁధాముఁ డెవ్వఁ

తే. డట్టివేంకటసుబ్బయ్యఁడార్యహితుఁడు, గోర వాల్మీకునకు మున్నుఁనారెవండు

పోలె నెఱిఁగించి పెరరేచెఁజాలఁగనను, రమణ నీకావ్యవీరచనాఁరంభమునను.

వ. ఆయనకు.

ఆ. కులము దానితోడు ఁ చెలువారె బాండితి

వన్నెదెచ్చె రెంటి ఁ కెన్నగుణము

పోత లాకు లున్నఁ ఁ బొలుపారఁ దాంబూల

మునను వన్నె సున్నఁమునను గాదె.

అయోధ్యాపురీచరిత్రము.

శా. ప్రాజ్ఞగ్రామణీ యాతఁ డిట్టులను సాఁభ్రాత్రంబుపెంపార నో

విజ్ఞానవ్రీయ! పుణ్యతీర్థముల సేవింపంగ మున్నే మహా

విజ్ఞాల్ దోడయిరారఁ జరించునెడలం ఁ బ్రీతిం గనుంగొంటి రా

మాజ్ఞం బాలితమై రహించిన యయోధ్యక దేవతారాధ్యనుక.

తే. ముక్తిదాయకపట్టనములను మొదలఁ

గొలువఁబడు నెద్ది యపరవైఁకుంత మెద్ది

చూడఁజూడంగ మఱియింత ఁ చూడఁజూడ

వలయునని యాస నెయ్యది ఁ గొలుపుచుండు.

౮౭

వ. అట్టి యయోధ్యపురి చరిత్రం బించుక వచించెద విను మని యిట్లనియె. ౮౮

కం. శ్రీరాములు వైకుంఠము, జేరం జనుటయును బిదపఁ జిత్రము! సరయా

నీరము లయోధ్య ముంచిన, వారావృత మగుట విన్నవాడవుగావే. ౮౯

కం. ఆపగిదిని బహువర్షము, లాపగనీట న్మునింగి ఁ యవిదిత మయి

ట్టాపురి చెలంగ నుజ్జయ, నీపురవల్లభుఁడు సర్వసీతిపరుండు.

౯౦

ఉ. ఖండితశాత్రవోత్కరుఁ డఁఖండపరాక్రమశాలి క్షోణిపా

ఖండలమూర్తి సర్వనవఁఖండయుతావనిమండలప్రజా

మండలరక్షణాత్తశుభఁమండనకీర్తివిహరి విక్రమా

ర్కుండనుధారిణీశుఁ డొకఁడు రహించె గదా యతం డెదఁ.

౯౧

మ. సకలార్థస్థితదైవతీర్థనగరీనందర్యనోత్సాహియై

యకలంకప్రతిభావిశేషమున దివ్యక్షేత్రతీర్థాపగా

నకరాతీకనలోలుఁడై చనుచు నన్వేషించె నిద్దానికై

యకటా! రిత్తశ్రమంబె గాని కనలేఁడయ్యెం బురీర్తుము.

౯౨

తే. శాస్త్రచోదిత మైసత్తిస్థల మదెల్ల, జలనుయంబయి యుండుటఁజాలవగచి

తెలిసి పెద్దలవలననుగల తెఱంగు, ధైర్యనిజ్జతకాంచనాహార్యుఁ డవుడు.

౯౩

కం. ఏతాదృశ మగుక్షేత్రము, భూతలమునఁగానకుంటపోలునె? జనతా

పాతకనిపాతనార్థము, ఖ్యాతి యెసంగినను మృత్యువైనను మేలా.

౯౪

కం. అని నిశ్చయించి నారా, యణుఁగూర్చి తపస్సమాధి నతిస్థిఁ జరిం

చినఁ బెక్కుహాయనంబులు, జనపాలునిఁ జూచి శౌరి ఁ సదయుం డగుచు.

౯౫

వ. భవదీప్తితంబెయ్యది? వేడుమనుటయుదేవా! భవదీయరామావతారంబున సయో

ధ్య యెట్టులుండె నట్టివిధంబున లోకంబునకు న్నోచరింపవరంబొసంగవేయనవుడు.

కం. శ్రీకాంతుఁడెట్టు లను నో, భూకాంత! త్వదీప్తితంబుపొసంగ దొసంగఁ

ఈకాంతు విడుపు మనగ ర, మాకాంతునితోడఁ బల్కుమానవవిభుండు.

౯౬

కం. అనువుల నైనను నీ కడె, యొసఁగెదనే కాని విడువఁనోర్తునె కోర్కె

వ్యసనం బైనను రానీ, యస మైనను గాని విడువఁనాశయ మనినె.

మత్తకోకిల. అంత సాహస మేల యయ్య ధరాధిపా! విను మొందు నీ

స్వాంతవిధిని జూడ నెయ్యవి ఁ యాశచేసెదొ యట్టిచో

తైంతయుం గన నిచ్చు నించుక యిచ్చగించిన నీధునీ

కాంత నా జనపాలవర్కుడు యిచ్చుచేసెను గొన్నిటికె.

౯౯

వ. అవి యెయ్యవి యనినఁ గైకయ్యాకోపభవనంబును, శ్రీరామజననస్థలంబును, గాంచన సీతయు, గోప్రతారం బనురామనిర్యాణఘట్టంబును, హనుమాన్ గడియు, నాగేశ్వరాలయంబు ననుకొన్ని ప్రదేశంబులు నేటికిని దృశ్యమానంబులై విక్రమార్కయశ స్తంభంబులుం బోలె నొప్పుచున్న యని. వానిపెంపుసాంపు వర్ణంపవలంబి నేయని మఱియు.

౧౦౦

కం. అహోష్టు విడిచి సరయువు, విచ్చేయుటకతన నేడు యిచ్చింపగనౌ

నచ్చుఁజందురు రేకన, మెచ్చులుగొలుపుచు బురీస మిషమునందుక.

౧౦౧

తే. స్వామినిర్యాణఘట్టవీక్షణముచేతఁ, గనుల నీరూర కుండినఁ గాఁడు నరుడు

కైకయ్యాకోపభవనవీక్షణమునల్పి, యామె దిట్టనిమానవుఁడవని లేఁడు.

౧౦౨

ఉ. క్రాలెడి నెట్లు కాశి మఱి ర్ణిక, యజ్ఞయనీపురీక మహా

కాశని కేతనం బెట్లు యిచ్చుతివహించెనొ, నైమిశాటవిక

వాలెడుఁ జక్రవాపి యెటు భ్రాజితకీర్తిని, నట్లయోధ్యుఁడీ

గాఢుల నుత్తమోత్తమమునై శుభదం బగు గోప్రతారముక.

౧౦౩

ఉ. వేలుపుటాలపాలనగఁ వెల్లియొ? కాదు; ద్రవించిపాటు తా

రాలలనామనోహరుని శ్మలరాశియొ? కాదు; సత్కుఢా

జాలమొ? కా ది కేమనినఁ జారుతరం బగుకొత్తముతైపు

స్థిలల తేట గావున ధునీజలముల్ సికతాళి తారచూ

ణాళి గట్టి గనంగ నగు నందు. నమేయపు లోతు గల్గియుక.

౧౦౪

కం. కాంచనజనకాత్మజ రేఁ, గాంచగ నగుఁగాని పగలఁ యిగనరా దెట్లులే

నెంచగఁ దామా సీతా, చంచలనయనామరీచి నంప త్తతులక.

౧౦౫

కం. రంగగుహారతి సీతా, మంగళ దేవత కొసంగ యిగిగణదీ ప్తి

బంగారొడలయినం దమ, యంగంబుల మఱచుచుందు రయ్య దిదృక్షుల్.

౧౦౬

మత్తకోకిల. వేయిగన్నులు గోరితిం బృథివీసుతం గనువేళల

స్వేయి జిహ్వలఁ గోరితిం ధరణీసుత వినుతింపగా

వేయిశిర్షము లాసచేసితి యెండి ధ్యానము చేయఁగా

వేయు నేటికి జన్మమేటికి వేదిజం గనకుండినక.

౧౦౭

కం. హనుమాన్ గడిని విచిత్రము, వినమా వివరింతు వినగ యినులవింఁచా

గన మానస ములరదొకో, ఘనమానమువానరాళిగల దచ్చోటక.

౧౦౮

కం! అటవీచరాళికొఱకై, విటపులదట్టంబునైన యిపినమె గల ద

చ్చట నుండు మొండితోకలఁ, జటులతరాకారములను శాఖామృగముల్.

౧౦౯

చం. అసమానప్రతిపత్తి నైన, విపులాన్లదంబుచే నైన, బా
యసముఖ లోకులు సంఘటించికొని రా ధాండాలతో వానరుల్
విసుమానంబుగ బారుతీరి నియమావిచ్ఛిత్తిమై బోరకే
లసమానం బగుకీతిఁ గైకొనెడులీలల్ నిత్యదధ్యోదన
గ్రసనాభ్యాసులు వైష్ణవుల్ గుడిని నేరం జాల రో మిత్రమా! ౧౧౦

చం. అనంగననంగ మాటలు తమంతటనే విరమించు; బాష్పముల్
గనంగనంగ మోదమునఁ ధాల్వలువాటును గంటఁ; దత్కథ
వినంగవినంగ వీనులకు ధిం దయి పొందుగ విస్తరిల్లు; నే
మనఁగ! మనంగనేల నగరాద్భుతలీలలు చూడకుండినన్? ౧౧౧

కం. రామసూతిగృహముం, గామించి యెఱునఁ జూడఁగా నోషివహో
భూమిఁ బ్రసూతిగృహంబును, గామించియ యెఱునఁ జూడఁగా నోషఁ డయా.

మ. తతశ్చంగారకళానిధాననగరీధౌతాబ్జదృగ్గేహినీ
ధృతరత్నాయితమంగళాయతనసుశ్రేణుల్ దగు న్నేటలై;
పతకంబో యన సూర్యవంశభవభూపాలావళీసంతతా
ర్చితనాగేశ్వర దేవతాయతన ముచ్చీ మించు మధ్యంబునన్. ౧౧౩

వ. అవి వచియించె నిట్లు మదీయజనయిత్రపేరణంబున సుహృదీరితంబగు శ్రీకౌస
ల్యాపరిణయకథను బ్రబంధంబుగ రచియింపఁ గొతుకాధీనమానసుండనై. ౧౧౪

కం. కారయిత రాముఁ డట న, తస్మరమతిన్ శ్రోత రామచంద్రుం డట నా
నేరమి నేరం బగునే? కారాకూరంబులేలకడఁగెదఁ గృతికిన్. ౧౧౫

చం. అరయఁగ మాత్పురాకృతమహాసుకృతంబు లనెట్టివో యహా?
ధరణిని లభ్య యయ్యె విబుధప్రకరస్తుతమంజువాణి నా
కరుదుగ, దాని నే జనకుఁడై హానణిల్లుట ధారహాసెడన్
వరహితధర్మ దానగుణభాసితకీర్తికి రామమూర్తికిన్. ౧౧౬

ప. అని తత్ప్రసాదపరిలబ్ధికై యతనిసన్నిధానంబుఁ గల్పించుకొని నుతించెద. ౧౧౭

శ్లోకృతిపతినుతి. శ్లో

తే. ధరణి దోగాడుచును బోవఁ ధల్లి జేరఁ
గాలునేతులు డస్సిన ధి నేల బొజ్జ
సోకఁగఁ బగుండి తలయెత్తి చూచుచిన్ని
చూపులను నేడు నన్నిట చూడవయ్య. ౧౧౮

చం గునగునఁ దప్పతప్పటకుఁగుల్ చెలఁగం బరు వెత్తుచుం దటా
లుస మెడఁ గొంగిలింప నొడిలో నెగఁబ్రాణగ ముద్దువెట్టుచు

జ్ఞనని యిదేమి నాయన! యన్ మురిపెంబున “నమ్మ! పాయి” యం
చనియెడు ముద్దునెమ్మెగమునందముఁ జూపఁగదయ్య రాఘవా! ౧౧౯

చం. మురిపెపుఁజక్కబొట్టు, నునుముంగురులల్లినపింపిణీజడల్
పరఁగఁగ ముద్దుగూర్చు జనఁపాలును, సొంపగుపాలబుగ్గలు
స్తరహాసితంబు, వక్షమాన ఁ నాణెపుజందెము నొప్ప మానితో
సరసతఁ దోడుఁగూడిచనుఁచారుతరాకృతిఁ జూపు రాఘవా! ౧౨౦

చం. బుగిలెడు సూర్యపుండ్రమును ఁ బుగ్గను జక్కయుఁ, గమ్మవాసనల్
నిగనిగలాడు హారములు ఁ నీ టగుపోగులు, వల్లెవాటు, మే
ల్యగల పచ్చదోవతులు ఁ పాదములం బనుపంటు లత్తుక
ల్నగుమొగ మొప్పు పెండ్లిహాయిలం గనిపింపర జానకీశ్వరా! ౧౨౧

సీ. తలఁబ్రాలు దోయిటఁదాల్చియొండోరులను, మీఱు నుత్సాహంబుఁ మేరిమీఱు
శిరమునఁ బోయుచోఁగరముసోఁకఁ జెమర్చు, మేనుల సర్ధసఁమిలితంపుఁ
గనులఁ బరస్పరంఁబును జూచి చూడక, యరివాణ మది రిత్తఁదగుటయైనఁ
దెలియక కేల్సాచిఁతెలిసి లోఁ గొడుకుచు, నాస్యబింబంటులఁనావరింపఁ
తే. బసుపుపొడి హరిదళమూనుఁపాత్రములన, ననుపమానవిలాసవిహారలై న
శ్రీవధూవరులార! మీఁచెలుపుచూప, నాకుసాక్షాత్కరింపుఁడిఁననుపుమెఱయ.

మ. తలఁబ్రాల్ దోయిట దోయిలించి తలమీఁదం బోయుభూపుత్రికో
జ్వలశోభాయుతబాహుమూలములపైఁ ఁ బార్శ్వస్థభామాళిపైఁ
జెలియూరుస్తలిపై సభాసదులపైఁసీతాస్యపద్మంబుపైఁ
దెల్పెఁ బాతరలాడుచూపులఁ బ్రసాదంపం గదే రాఘవా! ౧౨౩

తే. చెలఁగి యుద్వాహవీరీ వసించువేళ, నూతనాభ్యంతరచార్యఁనోదములను
నెదురుకోలాడు మీసిగ్గు ఁ కుదురుబెదరు, కలికిచూపుల నామ్రోలఁగులుకరాదె

మ. దరహాసాంకుర మొప్పు మోవిపయిఁ బ్రోద్యతోధ్రవహ్ని చ్చటా
శృంగుణీభూతము లై ననేత్రములతోఁజ్యోక్తప్రబద్ధాంగుళి
పరవిన్యాసముతోడ, భార్గవుని నిర్భర్తృసింహ నీవును ని
ఘ్నరబాణాన్ని మదీయదుర్గతికిఁ గూర్చున్ భస్మసాత్కారమున్. ౧౨౫

చం. అడవికిఁ బోర కాల్పడ, రయంబునఁ గట్టర నారచీర లి
ప్పుడ యని కైక వక్త్రననుఁబోణిమి వాసెనె? యశ్రు లూరెనే?
తడఁబడనే పదాళి? ధృతిఁదప్పెనె? యేమియు మోము వాడెనే?
చెడెనే కడంక? యట్టి యతిఁచిత్రపుఁదాలిమి నా కొసంగరా. ౧౨౬

శా. రామా! రామయ! రామచంద్ర! రఘువీరా! యంచు వాపోవుచు
నామాపూరుషబాలకావళులు కాంతారప్రవేశోన్ముత్తిఁ

రా, మీవెంట గృహంబు నూరు విడి యాఁరా వారి పంచించితో
స్వామీ! మీ వెనువెంటఁ బర్వ లిడుమఁతాస్వంతంబు నూరార్పవే! ౧౨౭

ఉ. ప్రాణమువోలె నిన్ను నెడఁబాయని సత్ప్రకృతీధభార్య, య
గ్లానిని గొల్వ శేషగుణఁలక్ష్మణుఁడ౯, వన మున్నిపట్టుగా
జానగుటం గదా వనికఁసాగితి వర్చిలి; నేవిభూతియం.
దేనియు నీకు వేఱు గలదే విభవంబు వచింపు తత్త్వముకా? ౧౨౮

ఉ. దాసరితప్పు లన్నియును దండముతో సరినాథ! వీడు మీ
దాసతఁ గాంచె నిష్టభయఁదాన మొసంగఁగ నర్హమంచుఁ గా
కానును సాపరాధుఁ గృపఁగావఁగఁ బల్కితి వట్లు వీడు మీ
దాసులదాసుఁ డెట్లభయఁదాన మొసంగెదొ తల్లి! జానకీ! ౧౨౯

చం. కలుగునటయ్య రామ! ధరఁగాంచనవర్ణమృగం? బదేఱు ధీ
కలిలమొ; యాస దోసవెఱుఁగం గలదా? విను నీదుమాయయే
యలమెనె నిన్ను? ముప్పనిఁదనయ్యలజన్నిద మయ్యవారి కక
పలుకు యథార్థ మయ్యె నెటుపాలనసేసెదొ నన్ను మోహితుకా, ౧౩౦

చం. తెలివి దొఱంగి నీవు డెఁగితిట్టితి వందురు నీమఱందినిక
దెలియనివారు, రాక్షస తఁతిక వధియింపఁగఁ బ్రాణనాథుఁడుం
బలికినబాస దీర్ప నటుపన్ని తుపాయముఁ గాక నీకునుం
గలుగునటమ్మ సీత! యొకఁకాలమునకా భ్రమ మాననంబుకా. ౧౩౧

తే. దండ్యులే లేరు నా కని ధరణితనయ
తన్ను భర్తించుదైత్యకాంతలను మనిచె
శరణున్నను బ్రోతు నకాశపథ మూని
గ్రుడ్డుఁ బెకలించితివి కాకిగోడుకుడువ
సేవ్యతరు లేరొ మీలోనఁ దెప్పవయ్య? ౧౩౨

శా. లీలాలోకనమాత్ర లోకములఁ గల్పింపకా హరింపంగనా
లీలామూర్తావింపామరు, బలెనె జాలిం బొంది తేలా కడుకా?
ఏలా క్రోతుల నాశ్రయించితివి తండ్రి! కట్టి తావార్ధి? స
చ్చీలా! ధాత్రిని గర్భయోగమ యనుపేయంబుగాఁ దెల్పనో. ౧౩౩

ఉ. కర్మము భుక్తమైన మఱిగాని లభింపదు ముక్తి యన్న యా
కర్మకవాక్యపద్ధతులఁ గాఱియఁ జెందితిఁ గాని రామ! నీ
వర్చిలిఁ బక్షిరాజునకు దక్షయసౌఖ్యము లీయఁ జూచి నే
శర్మద మైనమీదయ కసాధ్యము లే దని నిశ్చయించితికా. ౧౩౪

ఉ గాటపుభక్తిఁ జిత్తమునఁజ్ఞాతనయాప్రమదైకఁ హేతువున్
నాటుచు సేతువున్ దనుజఁనాయకపట్టనధూమకేతువున్
జీటికిమాటికి హృదయఁసీమ ధరించి భజింతు నాధను
హ్నోటిని బాపశైలశతఁకోటిని మక్తివధూటివీటినిన్.

౧౩౫

ఉ. పక్కికి మోక్షమున్ దనుజఁవానరినాథులకుం బ్రభుత్వము
ల్లిక్కున నీవి నీదయకు ఁలక్ష్యము లందురు, తేర కిచ్చితే?
యెక్కటిపోరఁ బ్రాణముఁనీయఁ గడంగరె? యేమిలేని యీ
బక్కగువాగుబోతునకుఁభద్రమఁ గూర్చునఁగాదె నాక్ష్యమా.

౧౩౬

ఉ. తమ్ములు బిడ్డలున్ సఖులు ఁదానవనైదియ రాముఁ డన్నఁ గో
పమ్మున రజ్జులాడి దశఁవక్తుఁడు నాటంగ మేను నిండ నీ
యమ్ములు విశ్వతోముఖముఁలై మఱి విశ్వమయుండ వంచుఁ జి
త్తమ్మునఁ జూచె నంత్యదశఁధన్యత నట్టిది నా కోసంగుమీ.

౧౩౭

సీ. వసుధఁగల్గినమేలిఁనన్నెపుత్తడిబొమ్మ, దానగుణాకల్పఁధరణిజాత
రత్నగర్భగర్భఁరాజితసురమణి, రామనీలఖచితఁహేమభూష
దనుజారిరామశతఁతఘ్నికి జానకి, నతఁపంకప్రక్షాళఁనచణసీత
నాథవత్సస్థలీఁనవ్యయోజనగంధ, భక్తసంఘాతంబు ఁపట్టుఁగొమ్మ

తే. దైత్యకులవల్లికాకోటిఁదళనకమల, జనకధరణీతలేశ్వరఁసవనఫలము
మైథిలీదేవి మోక్షసంఁపదలదీవి, నాకు నాక్షాత్కరించుతఁనాథుఁగూడి.

౧౩౮

సీ. వాసవమణినీలఁభాసురగాత్రుండు, చారువీరాసనఁసంస్థితుండు
వామజానుస్థితఁవామకరాజుండు, జ్ఞానముద్రాంకాపఁసవ్యకరుండు
మణిమయకోటిఁమండితశీర్షుండు, శ్రీవత్సకొస్తుభఁఁహితుండు
రాణియై జానకి ఁరాణింప డాపల, శస్త్రసీరేజాతఁహస్త యగుచు

తే. వెలసి, తమ్ములుఁబావని ఁకెలనఁ గొల్వ, లోకములనేలు నతజనఁశ్రీకరుండు
రమ్యగుణకీర్తి పట్టాభిఁరామమూర్తి, పాయక వసించు నామనఁపద్మపీఠి.

౧౩౯

ఉ. అన్న యటంచు నమ్మి పరఁమాపదఁ బాపినతమ్ముఁగుఱ్ఱున
నన్న పాకాలుమంటి, వతిఁవంచును సత్యరతుండ వంచులో
నున్నకఠోరగర్భవిపిఁనోర్విని ద్రోసితి వంచనన్ సతిం,
గన్నసుతాళి వీధులనుఁగాధలఁ జెప్ప విసంగసైచి తే
మున్నదొయింక నాదుగతి ఁయుల్లమున న్నిను నమ్మియుండుటన్.

౧౪౦

ఉ. క్రోఁతిగఁ బుట్టియైన నినుఁగొల్వకపోయితి; గ్రద్దనాచు సం
ప్రీతిని బ్రాణ మియ్యఁగనుఁమేకొననైతిని; భూజమూషికం

బై తగుసాయముం జలుపఁనైతిని; బోయత నొను సాపడఁ
జాతిఫలంబు లీయ; నెటుఁసార్థకమానో మదీయజన్మముఁ. ౧౭౧

చం. అడవిని రాయినైన, గహఁనాంతరమందలి గ్రద్ద నైనఁ, గా
అడవిని దుష్టకాక మయి యాటడివెట్ట, నయోధ్య వీధిలో
మిడికెడుకుక్క నైనఁ, దమిఁమీఱఁగ దండక నృక్షమైన, దం
దడి నిల జన్మ మెత్తునుగదా భవదాస్య విలోకనాప్తిచే. ౧౭౨

సీ. దొరకునే నాబోటిఁవిరసమానసునకుఁ, దావకీనపదాబ్జఁసేవనంబు
వెలయునే నావంటిఁవిషసమేధునకును, దావకభక్తిసుధారసంబు
చలుపునే నాయట్టిఁజాత్యైకమానియుఁ, ద్వజ్జన్మవేళ నభ్యర్చనంబుఁ
గలుగునే ననుఁబోలుఁఘనతమోంధునకును, దావకీనముఖేందుఁదర్శనంబు
తే. ఏది గతి నాకు రక్షకుంఁడెవ్వఁ డయ్య, నీ వనాదృతిచేసిన ఁనీరజాక్ష !
యన్యమేదియుఁ గోర నొనఁటుగాని, చాలు నీపాదభక్తి నొనంగి తేని. ౧౭౩

మ. అవతారంబులు లేవె యవ్వి ఖలసంహారంబునుం జేయవే
యవి నీనామసదాఽవ్యయాభిరుచి నేలూ పొందవం చాత్మలోఁ
దవలం జింతన సేసిచేసి కలతఁత్వంబెల్ల నేఁ గంటి రా
ఘవ! దివ్యామృతలబ్ధజన్మ మొనరంఁగా లేమినిం గాదొకో. ౧౭౪

సీ. క్షోణీసురాత్మజాఁసుప్రదామోదక, యని యన్న భవభయంఁ బణఁగిపోవు
నీ నబ్బసుఖము నిఁప్పిద్రతఁజేసెద; ననిన నిత్యశ్రీలఁ నమరు సుఖము
ధీరామలగుణవిఁహారా యటన్నను, బాపసంఘవిభంగఁపటిమఁబ్రాంతె
యమితనయాన్వితాఁశ్రమవర్ధనా యన్న, నిత్యవిభూతిని నెగడఁడల్లు

తే. శరణు శరణంటి రామ! నీఁబిరుదములను, మామకాఖ్యాన్త సంఖ్యాకఁధామసంస్థ
వర్ణములఁ ద్రోసిచదివినఁనిర్ణయ మగు, నఱయొనర్చిననన్ను నీఁయపయశంబు. ౧౭౫

సీ. అవతారములు లేవె యాబాలగోపాల, మును ముక్తిఁ జేర్పంగఁగనవు గాక
మంత్రము ల్మహి లేవె ఁమననీయమహనీయ, తారకఖ్యాతికిఁ ఁదగవుగాక
సత్యవాదులు లేరె ఁసాతత్యవైయాత్య, రామవాక్యాభిఖ్యఁ రాదుగాక
కరుణాపరు లేరె ఁశరణన్న సుర లెన్న, వైరిసోదరుఁ బ్రోవఁలేరుగాక

తే. ప్రతులుధరలేరె యేకభాఁర్యాప్రతస్థు, లేచటఁ గనరారుగాక ని ఁన్నెందరమె
భక్తరక్షణనిస్తంద్రఁపార్థివేంద్ర! రమ్యగుణసాంద్రపట్టాభిఁరామచంద్ర! ౧౭౬

సీ. బాజాటిజనములుఁనీజాట గోజాడ, బేజాటుపడినట్టిఁవిలముతోడ
తహశీలుదారులఁతహతహపాటులఁ, గలతఁచెందినబుద్ధియలతతోడ
గ్రామైకరాత్రంబుఁగా దివసైకభు, క్తంబుగాఁ బడుప్రయాఁసంబుతోడ
క్షయము కారణముగ ఁస్వర్ధ్వరవ్యంత, గమనాగమనభవఁశ్రమముతోడఁ

తే. బలుకఁ గడఁగితి నీమాతృపరిణయంబుఁ

జెడుగునుడుగుల నుడిపి నానుడులఁ గృతిని

గడఁగనంగను జేయుమా ధీకరుణమీఱ

రక్షితామరలోకేంద్రరామచంద్ర!

౧౪౭

సీ. పట్టనిగొడుగులుపవలింటిమబ్బులు, కరదీపికలు తటిద్గణము లిరులఁ

గైవారములు మేటిఁఘంటాపథంబులు, పటకుటీరంబులు ధిపాదపములు

పాకశాలలు వృక్షపారమూలంబులు, పచ్చడిమెతుకులే ధిపాయసములు

తోటితలారులుఁత్రోవతోడులు నెడతీయనిచర్చ మాదిగలరచ్చ

తే. గాఁగ నోరంతప్రాద్దేదోకారణముగఁ, బొట్టకొఱకునుదిరుగునాబోటు లేడ ?

నిన్నుఁ గావ్యముఖంబునఁనెన్ను లేడఁ, దావకీనకృపాదృష్టిదపుల కున్న? ౧౪౮

సీ. సత్త్వభక్తిక్షీరసంక్లిన్నమై నిర, తామలశ్రద్ధాసుహృద్య మగుచు

నమరుకౌసల్యాహృదాలవాలంబున, విష్ణుపదధ్యానబీజ మెసఁగ

నా జిదోహదకారుఁడనువేలరక్తి సుధాభిషేకంబునఁననువుపఱుప

నంకురమై గాధిజావితమై యేచి, మృదులసీతాలతావృతము నగుచు

తే. నలువముక్కుంటిపట్టుఁగొమ్మలకుఁ బ్రాణైకమలజాతాండకర్పరకాయమాన

మొరసియవ్యయఫలదమైయొప్పురామ, కల్పమిడుఁగాక నామనఃకాంక్షితములు.

ఉ. ఆసురశిక్ష భూమితనయాగ్నిప్రవేశము కాకరక్షణం

బాసరమాధవాభయమునంబుధిబంధన మాంజనేయసే

వాసుకృతంబు పుష్పకనివాసము కార్ముకభంజనంబు మే

ధానుభగత్వ మోక్షదకథల్ దిగధీశవిధిన్మరెళు. లా

వాసవటూలి వ్రాసి యతిభక్తి భజించెడి రాముఁ గొల్చెదన్.

౧౪౯

చం. క్షితిపయిఁ బుత్రభిక్షు శచికిం, బతిభిక్షు సురప్రవంతికా

సతికిని, జీవభిక్షు దివసప్రభుసూతికి, గౌతమర్షికి

హితగతిఁ బత్నిభిక్షు, ద్రిదివేశుల కస్థలితాన్నభిక్షు, నా

యతమతి నిచ్చు వేల్పు పరమాత్ముడు నా కిడు మోక్షభిక్షుమున్.

౧౫౦

తే. రామచంద్ర! నుతుండు ముగ్ధరాగమునను

బాడ నీజన్మకథనంబు ధివాఁడు వినితి

రామచంద్రసుతుం డనురాగమునను

బలుకునీమాతృకథ మది ధియలర వినుము.

౧౫౧

కథాప్రారంభము.

కం. శుకుని స్వర్జితకట్యం, శుకుని ముఖకాంతిహసితః శోణమరీచ్యం
శుకుని న్యాయమునీశశి, శుకుని గని యనియెఁ బార్థః సూనునిసుతుఁడు. ౧

చం. అడిగెనువారి కేమి యనఁయంబును జెప్పెడివారు గల్గఁ దా
రుడుగక ప్రశ్న నేయ నగు ధీమాకొను టంతియ కాదె? వేసట
బడలక చెప్పఁగా వలదె ధీమారనిప్రేమ; ధనైకకాంక్షచే
నడిగెడియాచకుండు దెలియంగ నమర్థుడె దాతృకష్టము? ౨

కం. అట్టుల కావున నిన్నా, శ్లఙ్గిట్టును గడలనీక ధీమరుగఁగ మీరుం
బట్టుగఁ బ్రేమం జెప్పటఁ, బుట్టెను మఱిమఱియు నడుగ ధీమర్థియు నాకు. ౩

చం. హరి జనియించి తా దశరథావనినాథతనూజుడై తనుం
బోగొను నంచు రావణుడు ధీమార్వమె విన్నియుఁగల్గి కంసువై
ఖరి మహితాంతరాయములఁ గల్పన నేయక యున్నె? చెప్పమా
ధరణిపుజన్మకర్మచరిత్రల్ హరి యాతనియందుఁ బుట్టుటల్. ౪

కం. నాచెవులు హరికథ ల్విన, వాచినయవి యానతివేవాచపు లొలుకన్
వాచంయమివర్యా! నీ, వాచరితము రవికులోద్భవః వాచరితంబు. ౫

ఆ. అనుచుఁ దన్ను వేడునభిచున్యసుతుఁ జూచి, చిలుకజోగి కరుణఁచిలుకఁ బలికె
నీదుప్రశ్న చూడఁనిఖిలోత్తరం బయ్య, రాకుమార! యుత్తరాకుమార! ౬

కం. చిత్రము దశరథుసచ్చా, రిత్రము వినుమా యరీణఁరీతి నివ్వినుతున్
గాత్రము గగ్గురుపొడువఁ బ, విత్రము భవపంకమృతిపవిత్రం బగుటన్. ౭

కం. సాధువిరోధులు జనధన, మేధాబలముల నదెంత ధీమాఱుచు నున్నన్
సాధింపలేరు సుజనుల, సాధువుల న్నాధపుండుసంరక్షించున్. ౮

ఉ. అందనిమానిషండు కడుఁ హాస్యనకున్, భృశనీచలోభి కిం
పొందుయశంబు, మందునకును త్తమసాహితి, పాపజాతికిన్
డెందమునందు బల్దయ, కడిందిపనుల్ నిఱుపేద, కెట్ల టం
చుందురు వైర్యసాధ్యును నయోధ్యును లోకులు శత్రుకోటికిన్. ౯

తే. నేల గలయంతపట్టును ధీమఁ గలిగి
కోచలై నృపు లరగట్టఁ ధీమఁగలపురి

భూజనములకు నైలింపఁభూజ మనఁగ

రమణ విహరించు రఘుధరాఁరమణుఁ డధిప.

౧౦

వ. నిరఁగుం డైన చూరఁగు మొక్కనాఁడు సర్వతంత్రస్వతంత్రు లగుమంత్రులును, బర
మవసుక్షీకాతువులగుకాతులును నుచితానుచితవివేకులగుప్రాడ్వివాకులును, నాగా
మికశుభాశుభవిజ్ఞు లగుదైవజ్ఞులును, సకలకళాధారు లగుధీరులును, నిజప్రతాపహా
సితసూరు లగుశూరులును, వినయరసామంతు లగుసామంతులును గొల్వఁజేరోల
గంబున నున్నయెడ దౌవారికుం డరుడెంచి.

౧౧

కం. ఊరు విదర్భాపురమట, వారు పురోహితులట జనవరుఁ డనువంగం

గూరిమిని వచ్చినారట, వారికి మీదర్శనంబువలెనట దేవా.

౧౨

కం. దేవర! వచ్చితిఁ దెలుప ని, దే వరమతి యొప్పు నిలిపి ఁ దేహలికడ నే

దౌ వారికి సెల వెయ్యది, దౌవారికునకును ముదలఁదయసేయుఁ డనఁ.

౧౩

వ. తరణికులాభరణం బాదరణంబున వారల రాని మృనుటయు వారలు చనుడెంచి
యాశీర్వచనపూర్వకంబుగ

౧౪

స్వాగతము. తారసిల్లి యుఁదారనభంబుల్, గారవించువడి ఁ గ్రావముల న్ని

చారుక్తిరి; సుఖఁనంపదయే? యం, చారయంగ నృపుఁస్వాగత మిట్టుల్.

౧౫

వ. రఘుమహారాజును వారల నుచితసత్కారవిధుల మన్నించి యర్హాసనాసీనులం
జేయఁబనిచి తదాగమననిదానం బడుగుటయు వారలు

౧౬

కం భోజుఁడు యాచకనిర్జర, భూజుఁడు మాదాంధవైరిఁపుష్కరజాతాం

భోజుఁడు జననుతసస్థణ, భూజుఁడు మీసేమ మడుగఁ బంపే నృమ్ముక.

౧౭

వ. అతండు తనయనుజాత యగునించుమతి స్వయంవరమ హేమాత్మవంబునకు

౧౮

కం. ధ్వావంతులు సౌందర్యర, మావంతులు విక్రమమహిమావంతులు స

న్యావంతులు కులగుణసుష, మావంతులు రండు శౌర్యమావంతులరేక.

౧౯

వ. అని యందఱునృపాలురకుం దెలియఁ బఱిచి మమ్ము మీకడ కీకమ్మనిచ్చి పుచ్చిన
వచ్చితి మనుటయుఁ దమకమ్ముగ్రమ్మ నక్కమ్మఁ గరమ్మునఁ గరమ్మునికరమ్మగు
కనికరమ్మనఁ గొని కని తదాహ్వానమ్మునకు మనమ్మున సమ్మతించి వారలఁ
బోవంబంచి తనయంచున రమాకుమారు మాకుమారుఁ గుమారు మాఱుపఱుచు
వేషమనీషాబలవిశేషంబుల మీఱుచు

౨౦

కం. తన యాకారము దోఁపఁగఁ, దనయాకారంబుతోడుత నయాకృతి శ్రీ

తనయాకృతివిలసిల్లెడు, ఘను నజునిం జూచి పలికఁ గారవ మారక.

౨౧

ఉ. వీరలవాక్యముల్ వినితెవీరుల కియ్యది యాత్మపౌరుషో

దారవిహారభంగి నరుదారఁ బొగడ్తు నెక్కు వేళ; దో

స్సారముపేర్చి నీవు నవసారసలోచనఁ గొంచురమ్మువు
త్రా! రహిమిఱునీబల ముదాత్తయశంబు జగం బెఱుంగఁగన్,

౨౧

ఉ. సారముదంబుపేర్చి నవశారమనోజ్ఞ గ్రహింప విప్రతీ
సారముమీఱఁ దారు భుజసారమున న్నృపవర్యకో ట్లహం
కారముతోడు మన్మథవికారముఁ గూడఁగ దుష్ట మాక్రియా
కారము లుగ్గడించి ప్రతికారము సేయఁగఁ జూతు రాత్మజా.

౨౩

ఉ. ఘోరచమూసమూహములుఁఘోటు లవారణవారణంబు లే
పార నపారమైన భటవర్గ మనర్గళరీతిఁ గాలఁగాఁ
జేరి విదర్భరాజపురిఁజెన్నుగఁ గన్నియఁ గొంచు నిర్భర
శ్రీ రహిమిఱ రమ్ము జయశీలుఁడవై తనయా! రయమ్మునన్.

౨౪

కం. విను తనయా! వినుతనయా, వనిత నయముమీఱఁ చెమ్మిభద్రం బనుచున్
సనయముగా దీచించుచుఁబనివిను మని పనిచే దోడుఁపడ సైన్యంబుల్.

౨౫

ప. ఇట్లు పంచిన నజుండును

౨౬

— అజమహారా జిందుమతీస్వయంవరమునకుం బోవుట. —

కం. ఇందుమతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁబూరుషమణికిన్
ఇందు మతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁబూరుషమణికిన్.

౨౭

ప. అని సముత్సాహంబున

౨౮

మ. చని కాంచెన్ వసుధేశనందనుఁడు భాస్వచ్ఛారువీచీశిఖా
యనశీతాంచితవాతఁడోలితసుఁడోలాబ్జబ్జఁడోలాంతఁడో
లవలీలాప్రవిఘ్నూర్ణమానవరటాఁలాస్యన్నిళిందాంగనా
కనదక్షిణజనేక్షణక్షణదదీక్షాశర్మదన్ సర్మదన్.

౨౯

ఉ. సర్మదఁ గాంచితే యనుఁగునర్మద! నిర్మదలోక పాళికిన్
శర్మద, దృష్టిమాత్రకువిచారజనాఘవిదారణక్రియా
ధర్మద, స్నానలోలజనతాశమనేష్వపహాసిహాదినీ
వర్మద, శీతవాతతట ధర్మనున ర్తనజాతఘర్మదన్.

౩౦

ప. అని చెలికానికిం జూపుచు డాయం బోయి

౩౧

కం. నీవారము గ్రసియించుచు, నీవారిని గొనినవానినిర్జరయువతుల్
నీవార మనుచు నుందురు, నీవారము గావు మమ్ముఁనిండురుదయన్.

౩౨

శా. ఆమందాకినిసంగమంబు మదిలోనాసించునే? యెంచునే
శ్యామాంగ న్యమునాప్రవంతిని? సరస్వత్యాపగం దేవకు

నామంబొప్పు రహస్యప్రవర్తనల నానందించునే యభిముఖ ?

నీమందానిల మింత సోఁకుతటి మేనిం బూర్వభాగీరథీ!

33

కం.తనమనుమరాలి వగు నిజ

దనమనము విరాళిఁ దూలఁ దహతహఁ గను నీ

తనుమహిమయొ యటుగాక య

తనుమహిమయొ రేవ ! నిజము దలఁప జలధియున్.

34

— అజునిసేనపై వనగజంబు గవియుట. —

ప. అని యజ్ఞవాలుపడగదొరయొజ్ఞ బొజ్జ బుజ్జగించు నజ్జలధిపతికజ్జలవతి వినుతించుచు
ముజ్జగంబులకర్మరజ్జువులు నజ్జనజ్జగ నుజ్జగింపంజాలు నజ్జలంబుల నజ్జకంపు నజ్జన
నజ్జనపతి పరిషజ్జనంబులతో మజ్జనాదికంబు లొనర్చి యాయజ్జన నాపజ్జ నొక
సజ్జహజ్జలంబులసెజ్జ నున్న నట్టియెడ నట్టియగుట్టు చుట్టుపడ నెట్టన మిన్నముట్టి
నదిట్టరూపంబునఁ గుట్టారంబులు పదఘట్టనంబుల నట్టిట్టు చిట్టుకొట్టుకొనియాడ
దట్టించిన రట్టనఁ జెట్టులెల్ల నొక్కపెట్ట మొదలుముట్టఁ బట్టుచెడి నేలమట్టంబుగ
వ్రాలఁ, గావలంబునకుఁ దావలం బైనయొక మదావిలమదావళంబు హేరాళం
బుగ రొదాళంబంతరాళంబు వగుల సరాళంబుగఁ గవిసి పాళెంబు వేళాకోళం
బుగా విచ్చలవిడిఁబెచ్చు పెరిగి పొచ్చెంబులేక హెచ్చిన నచ్చవుమచ్చరంబున
సేనఁజొచ్చి క్రచ్చుటవచ్చి కచ్చునఁ బైవచ్చిన పెచ్చారులు పిచ్చలింపఁ గ్రచ్చు
యు గాటంబుగ వాటంబుగ నాటిన గూటంబులఁ గట్టుటఁ గొట్టఁడుఘోటంబుల
కూటంబులఁ గూటంబులతోడఁ గరహాటంబులఁబాలె నిరాఘాటంబుగఁ బీఁకి నాపా
టంబుగఁ బాటనంబుసేసియు నఖండ కాండోద్ధండవేదండ ప్రకాండదండంబుల
తుండంబుల శుండదండంబునఁ బ్రచండంబుగఁ బట్టి చండరవపిచండిదిజ్జండలంబు
ఖండఖండంబులుగ నేలఁ జమరుచుఁ జూపటు సంచలింప సంచరింప బంచబంగ
ళమైనపంచమంగళంబులును బచ్చముపాడైన నిగిడారుగుడారులును గలిగి వాఁడి
దటిగి వాడఁబాటినసేనం జూచి

35

కం.తామరకొలనిదెఱంగునఁ, బామరజనములను గజము ద పటుగతిఁ గలఁచెన్

ఏముఱఁ దగునే సేనల, కీమఱుకువఁ బావలదె ద హితమతి నగుచున్.

36

కం.ఏనిక మదసహితం బగు, నేని కడిమిఁ గలనఁదక్కఁ నితరతలములన్

తేనికనిఁ జంపరా దన, నే నిక సైన్యమును దంతియేపడఁగించున్.

37

ప. అని

38

కం.వాలెము నాతఁడు వైచిన, వాలెముకలఁ దూఱ నేలఁవ్రాలుచు జముప్రోల్

పాళెముఁగొనెఁ గరి; నరపతి, పాళెము సంతోషముననుబరివర్తింపన్.

39

వ. ఇట్లు జడిపింప బెడిదంబుగ నడిదంబున నడిచిన గజంబు వుడమిం బడుటయు నక్క
డిందిమగండు డెందంబునం గుందుచు ౪౦

కం. వెఱగొన నడిగమువైచిన, మొఱయిడుచుం జచ్చె గజము ♦ ముఱకంబఱగాఁ
బిఱునుచెడి పిడుగుతాఁకున, నొఱగిలఁబడినట్టి గట్టా♦కో యని తోడ౯. ౪౧
ఉ. కారణమేది వారణని♦కారణకారణ మైనయాయనం

స్కారభవాఘమిట్టులు ని♦కారవిధంబున వచ్చె గా; ప్రతీ
కారము సేయు టెట్లు? నుడి♦కారముచే నఘమాటునే? నిజా
గారముఁ జొచ్చుటెట్లు? నను ♦ గన్నఘనుం గను టెట్లు పాపినై? ౪౨

మ. అనుచుం గూఱినవంత వందురుచు ను♦న్నంతం గడున్ వింతయై
వనకుంభీంద్రతనూవినిర్గతమహా♦భాస్వత్ప్రభాజాలముల్
ఘనమై దిక్కులఁ బిక్కుటిలై, జనసంఘం బొప్ప నిశ్చేష్టమై
కనరాఁగ న్నడుమంత్రమందు నొకయా♦కారంబు తోరంబుగ౯. ౪౩

కం. భగ్గున వెలుంగుదోచిన, ధి గ్గుని చూపఱకు మనము ♦ దిటచెడఁ గాంతి౯
దిగ్గున మ్రాఁగన్ను వడ, న్నిగ్గునఁ దరతరమచూడ ♦ నిపుణత నందు౯. ౪౪

సీ. నగు మోముగలవాఁడు ♦ నగధామహిమధామ, వరధామమైయొప్పు ♦ వపువువాఁడు
తఘకుఁజూపులవాఁడు ♦ తతహీర మణిహార, పదహారికంధరా ♦ పదమువాఁడు
సాగియురూపమువాఁడు ♦ సురరాజరవిరాజ, దీప్తిరాజిత మైన ♦ తేజువాఁడు
హైమచూపమువాఁడు ♦ హరి హేతిరుచిభూతి, బరిభూతియొనరించు ♦ వాలువాఁడు

తే. ఇంబుమీఱినమణికిరీ♦టంబువాఁడు
కంబు జిగిబిగినవృకం♦కంబువాఁడు
డంబు వెలసినవిఫలవ♦క్షంబువాఁడు
చూడఁజూడంగఁ దోచె నా♦చూపఱులకు. ౪౫

వ. ఇట్లొక దివ్యపురుషుండు దోచి యజునిం జూచి ౪౬

కం. ఏను బ్రయంవదుఁ డనియెడి, గానకళానిపుణుడైన ♦ గంధర్వుండం
గాన కెద మీఁదుమిక్కిలి, మానీంద్రు మతంగుఁ జెనక ♦ మాననికిమక౯. ౪౭

కం. ఆయన చుఱచుఱ నను నౌ, రా యనుచును జూచి మదిని ♦ రాజుగఁ గోపం
బోయన మత్తుడవై యిటు, సేయుట నేనుంగురూపుఁ ♦ జేకొను మనియె౯. ౪౮

ఉ. తిట్టిన బిట్టకోపమునఁ ♦ దెల్వీ వహించి స్మయాంధకారముం
దొట్టినయట్టికన్నులకుఁ ♦ దోరపుబీతు వెలుంగుఁ జూపి నా
కట్టెడిసేత నిట్టు లొడి♦గట్టితిఁ జెట్ట నటంచు నన్ను లోఁ
బట్టుగఁ దిట్టుకొంచు ముని♦వహ్యనిపాదయుగంబు వట్టుచు౯. ౪౯

కం. కొడుకులు దొడిబడిచేసిన, దుడుకులకుం దండ్ర లిట్లు ♦ దుటుకునఁ జంపం
గడఁగుట కటకట కాదే, కడఁగుటను నెనరు చిలుకఁ ♦ గనుమా! తండ్రి. ౫౦

తే. ఆచరించితి నీకు మహాపరాధ

మైన దయఁజూడుమా నన్ను ♦ మానివర్య!

తండ్రి తనవక్షమును గాలఁ ♦ దన్ను శిశువు

ముద్దులాడునొ నేలపై ♦ మోది చనునొ? ౫౧

కం. దరమున వేడఁగ నిటు లా, దరమునఁ గని యనియెఁ గొన్ని ♦ తరముల మీఁదం
దరము ననరానియజుఁ డీ, దరిఁ దఱియ వ్యచ్చు నట్టి ♦ తఱి నీవు వెసక. ౫౨

కం. అరవాయి గొనక నీ వా, తరవాయిని దాఁకుమా! బెదర వాయిని నిక

దరవారిఁ ద్రుంచు నాతఁడు, సరివాయును నంత ఘోరఁశాపం బనుటక. ౫౩

ప. ని న్నయోధ్యాధీశ్వరుం డగురఘువుతనూజు నజుంగా నెఱుఁగుదు, నాదు చిన్న
విన్నపం బొండు కలదు వినుతు వినుము ౫౪

కం. ఉపకారికి నుపకార మ, చపలమతిం జేయవలయు ♦ శక్తుఁడు గాఁడే

నుపకృతినిఁ దగదు మఱవఁగ, శ్వపచుఁడుగద మేలుమఱచుఁజడమతి యధిపా.

ఉ. రక్తిమెయి న్వచించెద ధరాధవనందన! విన్ను నాయథా

శక్తి, భవత్కృతంబునకు ♦ సాటిగ నే నొనరింప నేర, నా

స్త్రీని నస్త్రరాజ మిది ♦ సంగరరంగమునక జయంబు ను

వ్యక్తముగా నొసంగునది ♦ యాదృతి నిచ్చెద వే గ్రహింపుమీ. ౫౬

కం. సమ్మోహన మనఁబడు నిది, సుమ్మో హననంబునేయు ♦ సూడులతుటుముల్
గ్రమ్మిన నాహవమునఁ; నై, కొమ్మా కొమ్మను గొనంగఁ ♦ గొమ రగు నీకుక.

ప. అని సమ్మోహనాస్త్రంబుఁ బ్రయోగోపసంహారక్రమంబులతోడ సకలకసమంత్ర
కంబుగ నొసంగి చనుటయు ౫౮

కం. అటు విక్రమంబు వెలుఁగం, బటుతరసంరంభ మొసర ♦ మార్తాండకులుం

డట వడిఁ జనిచని కనె నా, దటఁ గ్రథకై శికపురంబు ♦ దర్శింజ్జ్వలుడై. ౫౯

కం. దుర్భర శాత్రవభీష్టద, నిర్భరలక్ష్మీనివాసఁ నిస్తులితమణి

గర్భామణికుండలసం, దర్భరుచిం జెలఁగు నావిదర్భం జొచ్చెక. ౬౦

ప. అప్పు డప్పురంబున

౬౧

— ఇందుమతీస్వయంవరమహోత్సవము. —

సీ. ఘోటకవరనిరాఁఘాటకర్కశఖుర, స్ఫటితపాంసులాస్తాకరజము

సారసామజసువిస్తారసాగరమదా, సారసారస్యవిశాలపథము

- స్వంతనవేగముఁ న్పందితభూస్థలీ, ప్రసందితతారకాఁ నంచయంబు
భటకదంబకసముఁ ద్భటకహకహమహఁ, ర్భటబధిరితదిశాఁ భద్రగజము
తే. లోకనేహఁసమాగతాఁ న్తాలోక, లోకసురభీకృతానిలాఁ టికనంబు
మారుధాటికనల్లక్ష్యఁ మహిమజూపె, బరమహర్షదమై స్వయంఁ పరమహంబు
౧. ఇందుమతి స్వయంనరమునఁ, బొందుమతి న్మూఁగియున్న భూపుల డాక
న్నందును స్పందనమును మది, యందు నిరాశతయుఁ గలిగె ఁ నజనిం జూడక ౬౩
౨. ఏయూరు వీని దీ యెడ కేల యేతెంచె, నంచుఁ బలికె నొక్క యవనిధవుఁడు
ఈక్రందునను నిల్వ ఁ నెవ్వరివశము నే, జనియెద ననె నొక్క జనవిభండు
నాదుసీమాటి కీనాతి సాటియె చూడ, వచ్చితిఁ గాకంచుఁ ఁ బలికె నొకఁడు
నాదేశ మామంత్రి యాదేశమున నున్న, దేగఁగావలె నంచు ఁ సాగె నొకఁడు
తే. భోజుఁ డీమూల నాభోటిరాజమణికి, జూపెననికింక వేంచేసె భూవుఁ డొక్కఁ
డజునిజూచినమాత్రభూఁ భజులలోన, నిందుమతిఁ బొందునడియాసఁ డిందుపడుట.
౩. ఓరమీసంబు నొ య్యారంబు మీఱంగ, నులివెట్టి నులివెట్టి ఁ నులిచె నొకఁడు
కలుగనియావలిం తలఁ దెచ్చి కొంచును, వక్షంబు విడిచె భూపతి యొకఁడు
సరిగచేలలు మణిసరిగలు మెఱయించి, తనభాగ్యమును జూపె ఁ ధని యొకఁడు
వంకరుమాలు పల్పొంకంబుగాఁ జుట్టి, చుంగులు దిద్దె రాఁచూలి యొకఁడు
౪. వాతర ట్టటండు ఁ పలికనఁ జెలిఁగొని, వారబట్టి శత్రుఁబలపయోధి
వీడ చూడ నేడ ఁ వీడు చేరుదు నంచు, బిరుదు లాడు నొక్క బిరుదులాడు.
౫. ఇట్లు హాటకమయంబులై వాటంబు లగు తెఱనోటిమెకంబులపీటలనీటు మెఱయఁ
బోటుమగ లగునృపాలురకోటులు బిరుదుమాటల గాటంబుగా వాలుమగంటిమిఁ
జాటుచుఁ బలుపోకలఁ బోవుచున్న సమయంబునఁ దొయ్యలుల గుసగుసలు, కొండి
కల నసనసలు, నధికారి విసవిసలు, జవ్వనుల పకపకలు, రోచెలుల వికవికలు,
భూపతుల చకచకలు, నర్తకుల తైతకలు, దుర్బలుల తికమికలు, దివ్వెటుల మక
మకలు, క్రొన్నగల నిగనిగలు, కస్తూరి భుగభుగలు, మగరాల ధగధగలు, భార
కుల సొటసొటలు, కృశులయెడఁ దటతటలు, తప్పెటల పటపటలు, పెందుడుము
పెటపెటలు, తామసుల మటమటలు, సందడిని గీటగీటలు, తాలుముల గీటగీటలు,
శకటముల దడదడలు, తలయార్ల గడబడలు, తరవార్ల తళతళలు, నందియల
ర్పుళర్పుళలు, వాసనల ఘుమఘుమలు, మద్దియల ధిముధిములు, డామికల ధమ
ధమలు, జ్వాలతల తమతమలు, డిండిమము ధణధణలు, ఘంటికల ఘణఘణలు,
ర్పుల్లరుల ర్పుణర్పుణలు, తాళముల ఖణఖణలు, రోదోంతరాళంబు నిండుటయు
భోజుండు తగినపరివారింబు నయ్యెప్రదేశంబుల నిలువబనిచి కలకలంబు వారింపఁ
జేసె నయ్యవసరంబున.

- సీ. భూకాంతహృదయాత్మభూకాంతముఁ గరంచు, నింబైనశశికాంతబింబ మనఁగ
రాజరాజులమనోరాజి రాజఁగఁ జేయు, నోజరాజులు మారుతేజ మనఁగ
శారకభూపకుమారకమానస, దారణస్థరతరవారి యనఁగ
నతనుగ్రహవిప్లవసృతనురాట్టుతులకు, మారుస్వస్థావేశమంత్ర మనఁగఁ
తే. జూపటుల కనిమిషసిద్ధి చూటవెట్టి, ధ్యాతలు ప్రకామమున నుబ్బినప్పరోయు
తేందిరాసుందరి యనంగమందగతుల, నిందుమతివచ్చెఁబ్రయసఖిబృందయుక్తి. ౬౭
- సీ. శింజినీరావంబుచెలువార సుకుమార, తను సుకోదండచలనము మీఱఁ
గువవిశిఖాపాతజవము రమ్యంబుగా, వలమానపైత పైధ్వజము గాఁగ
విలసితపరివారములహాళాహళియేపు, నంభోజపతితోడు బృంభ మొనరఁ
గరకంకణంబులు ఘలుఘల్లుమనఁగను, శ్రవణావతంసకరవణరవము
తే. దశదిశాక్రాంతముగ మోహతమము నిండ, మానవాధిపమానవిఘానపరత
మీశ్వంగారరసములువెల్లిగొలుపు, మదన మోహినియైతోచెత్కూపతులకు ౬౮
- వ. ఇట్లు చనుదెంచి యాయన్నులమిన్న చెన్నుమీఱఁ దనయన్నకుఁ దిన్నగమ్రెక్కి
యొద్దనున్న నాకన్నియకు నచ్చోమూఁగిన రాజలోకంబున ధరాపతుల వేర్వేఱ
నిరూపించి వచింప భోజండు సునంద యనుచెలికత్తెను నియోగించిన నచ్చెలియు
నెచ్చెలియున్న శిబికపజ్జ నడతెంచుచు నాయాభూషతులం జూపుచు నిట్లనియె.

— ఇందుమతికి సునంద రాజనందనుల నిరూపించి చెప్పట. —

- ఉ. సంగరంగసంగతవిశంకటవైరితురంగతుంగసా
రంగశతాంగముఖ్యచతురంగబలంబులఁ జూపుఁదూపులక
భంగము నొందఁజేసి నయనప్రనిషంగియశంబుఁ గన్నకా
ళింగుఁ గనుంగొనంగదె లలిం గమనీయమృగేంద్రమధ్యమా. 20
- ఉ. మానిని! వీనిశౌర్య మసమానము చూ విసుమాన మా! క
య్యానను మాటుకొన్న గజయాన! యనంత మహాపదాస్థుఁడ
నాన దొలంగి వేడఁ గనినక సదనంతమహాపదాస్థుఁడ
గానివిభుండు; వీని సరి ధాన జగాన జగానయంబునక. 21
- వ. అనినఁ బరిహాసగర్భితదరహాసకలిత యగునవ్వనితం గని 22
- చం. అతివ! పరాజ్ఞుఖంబున సహాయులతోడుత ముచ్చటించుచుక
మితిరహితానురక్తి నునుమీసము దువ్వుచు మాటిమాటికిక
జతనముమీఱ నిన్నుఁ గనునన్నలఁ జూచుచు నున్నవాడు సు
వ్రతరతు వీనిఁ జూచితివె ధావభవాభునిఁ జోశభూవిభుక. 23

చం. మదకలగామినీ! యితని ♦ మార్తర మారుతురంగసంఘముల్
మదకలకంఠరావమున ♦ మానుషభాషణముల్ మహాటవీ
పదమున నాత్మజాతికిని ♦ బాఠముఁ జెప్పఁచు బాలుచక్రేరక్
పదములు దోచ బాష్పములఁ ♦ బట్టుగ తెప్పల నప్పళించెడున్.

28

వ. అని యాయమయనవధానం బనంగీకారంబుగఁ గొని యావలఁ జని
చం. కవళులు కేలఁబూని తమకమ్ము మనమ్మునఁ గ్రమ్ము నీదెసం
గవియు విలోకనంబులను ♦ గ్రమ్ముటపంగ వలంతిగాక తా
దివురుఁడు గేలు మూసి ♦ వెనుదీయుఁడు జూచుచు విచ్చుగొడరా
జవరుఁ గనంగదే వికచసారసప్రతిభాలలోచనా!

29

ఉ. ఓయమ! పాయసంబె యని ♦ యెయ్యన బాలకుఁ డేడ్వ నంబలిం
బాయస మంచు నిచ్చి పిడపం బులకండముఁ గోర దానిలోఁ
ద్రోయును సైంధవంబు; మఱి ♦ రోదన మూరక చేయ నేతికై
వేయును వేడినీరముల ♦ వీనివిరోధిన్మౌనాలుకాంతయున్.

22

వ. అని యాపైదలియనాదరాలోకనం బుపలక్షించి చని

25

చం నిరుపమదివ్యవాసరమణీమణిసన్నుకుటితలంబుపై
నిరవధిరూపభాసరమణీ! రమణీయశయద్వయంబు సా
దరముగ నిల్చి దిద్దుచును ♦ దత్తరత న్నినుఁ జేలఁజూచు భూ
వరుఁ గనవమ్ము వైరినరఁపా విఫాలునిఁ జేదిపాలునిన్.

26

వ. ఈతనిశత్రువులచరిత్రంబు చిత్రంబు

30

కం రణమున నీ శరణం బనఁ క్షణమునఁ దమకాన భద్రగరిమ వహింతున్
రణమున నీశ రణం బనఁ క్షణమునఁ దమకాన భద్రగరిమ వహింతున్.

31

వ. అనిన వా తెఱ విఱుచుటయు.

32

చం నవలవలీదళాంకురమునం దనగోరులగీట లోలి నొ

ప్ప వనజలోచనుండు ఖణిపత్రవిభంగము చేసి నీపయిం
దవులఁగ దృష్టినిల్చి ముగుదా! ఖడికిం జరగెం సురాష్ట్రభూ
పువలను చూడవమ్మ పరిపూర్ణకువాలయబాంధవాసనా!

33

నీ. కొటబోర్తలుపుల ♦ సూటిబ్రద్దలుగొట్టి, గొల్లలగర్వంబుఁ ♦ గొల్లవెట్టి
చేటికావితలుఁసిగ్గులు చెడఁదిట్టి, నందనవనవాటిపాండు మెట్టి
మేటివధూటికాకోటిఁ బైపడి పట్టి, ఘోటఘోటిదంతికోటిగట్టి
యంబరయానముల్ ♦ డంబుమీఱఁగ మెట్టి, సురనాథువీటిని ♦ జుట్టుముట్టి

తే. వీనిధాటికి నెదిరినవీరవైరి, కూటములు మాటిమాటికి ♦ దీటుమీటి

స్వర్గమును జూఱఁగొందు ర♦నర్థశముగ, వీనివీడఁచుఁ దలఁతురో♦వెట్టు లగుచు.

వ. అనిన నున్ను రనుకాంతం గని

౫౭

చం. పలుపలువ న్రదాగ్రములఁ ♦ బల్కెఱునొక్కుచుఁ గేల లీలగా

నలిన మమర్చి దాని జత♦నంబునఁ ద్రిప్పుచు సత్యసక్తిపైఁ

దలఁగక వామహస్తమునఁ ♦ దాలము వైచుచు నిన్నుఁ జూచుచుం

గులికెడువీనిఁ గంటె. యశి♦కుంతల! కుంతలదేశకాంతున్.

౫౮

వ. అనిన మందగమనా యేమివిప్రలాపించెద వనుడు

౫౯

ఉ. మానవలోకపాలు రస♦మానయశస్వులు సద్వయస్కులున్

దానజనావనావనవిధానపరాక్రమసంవిధాను ల

జ్ఞానన! లాటభోటకర♦హాటవరాటవిరాటభూపతుల్

వానిని వాని వాని మఱి ♦ వానిని వానిని గంటె మానినీ!

౬౦

వ. అని యిట్లు క్రమక్రమంబున నందఱు జూపుచుఁ దన్ముఖనయనవికారభ్రాచలనా

ధరవిధంబుల నింగితం బెఱింగి చనిచని సునంద యానందకిందళితాంతరంగయై

యజునిం జూపి.

౬౧

శా. భూమిం బూజ్యత నొందఁ గోరి యజుఁడే ♦ పుట్టెం దదాభిఖ్యచే

నీమాడ్కిం; జతురాననత్వమును లో♦కేశత్వమున్ దివ్యమా

హైమాంగంబుఁ బ్రజాపతిత్వమును స♦త్యాస్తకిమున్ స్వీకృత

శ్రీమాహాత్మ్యము రాజసంబును సతీ ♦ చేకూగునే కానిచోన్.

౬౨

మ. ప్రకటస్ఫూర్తినిమూర్తగొన్న సుమనా♦రాచుండు కంజాక్షి! యీ

యకలంక స్ఫుటనీరజాంబకుఁడు భా♦మా! కాదనం గల్గునే

యొకటన్ సద్విజవల్లభత్వమును బ్ర♦ద్యుమ్నప్రభావంబు నీ

సుకుమారాప్తి మనోహరాకృతియు నె♦చ్చో లోకజిహ్వావమున్.

౬౩

సీ. నందనవనమున ♦ మందారములమోక, చలివెల్లుముత్యాల♦సరులజోక

శారదాకాంతకు ♦ జాబిల్లినునురేక, ముత్తోప్రద్రమ్మరిఁ ♦ బుండరీక

మలకఱకంపని ♦ తలమీఁదిమినువాడ, శారదాగమమున ♦ సరసరాక

కామునిజయధాటి♦కావ్యంబునకుఁ డీక, మహిఁ జలిమలను హి♦మానివీక

తే. యాఁక గనరాక నతిరేక♦మైనజోక, డాక నతిలోకమగుదాక ♦ వీక నిలక

ప్రాకటంబగునితనిను♦శ్లోక మితఁడు, నీకరుణకును బాత్రుఁ డా♦నేకదమ్మ.

౬౪

తే. మేనికొమరునఁ బోలు నా♦మేనుకొమరు

సంబకంబులు మరుప్రథ♦మాంబకములు

నేల రా రేరు సరిదూఁగ ♦ నేలరాదె

భోజసహజాత ! జితనవాంభోజవదను.

౯౩

వ. అని యావలఁ జనుచాననే యనవుడు.

౯౪

❖❖ ఇందుమతి యజుని వరించుట. ❖❖

కం. విని సక్తిఁ జూచుటఁజూచుచు, మనమునఁ దమియూర నిందుమతి యతికాంతం

గనులారఁ గనుఁగొనియెను, నినవంశాభరణు రాజహీరాభరణుఁ.

౯౫

కం. శ్రీకువలాప్తవదనుఁ గనఁ, గోకనదవిశాలనయనఁకుముదము లలరెఁ

వీడఁచెడి పరస్పరాలక, లోకనసత్కీకనదములు న్ముకుళించెఁ.

౯౬

కం. హీరాసుతునిం బోలెడి, యారాసుతునిం గనంగ ♦ ననిమిషనయనఁ

సారాంగన యని తలఁతురు, సూరెలఁ గనుఁగొనుచునున్న ♦ సూరుల్ శూరుల్.

చం. ఇరుగడఁ జేరి చామరల ♦ హెగ్గడిగత్తెలు వీచుచుండియుం

గరివరగామనీకుచయుఁగంబులఁ గుంకుమపత్రభంగముల్

కరఁగి ప్రభిన్నచోళబిలఁకావధవర్తన నిర్గమించె నాం

తరకరుణారసంబు జతఁనంబునఁ దా నెలిఁబొంగెనో యనఁ.

౯౭

కం. ఇందుమతి క్షితిని నిక్కపు, టిందుశిలాప్రతిమయేమొ ♦ యిటులొటఁ గదా

పొందుగఁ గరఁగెడిని దనూ, స్వందిజలమిషమున రాజఁచంద్రునిఁ జూడఁ.

౯౮

కం. హరిణీలోచన యసుగత, తరుణీమణి యగుచు మత్తఁదంతివిధమునఁ

వరణీయతరణికులమణి, ధరణీభరణోపకంఠఁధరణీసరణిఁ.

౧౦౦

వ. ఇట్లు లాకుందరదన ముకుందకరారవింద గ్రహణానందంబునఁ బాలసంద్రంబు

వెడలి నడతెంచు బృందారకబృందవంద్యమా నేందిరాసుందరి చందంబునఁ జతు

రింతయానంబు వెలువడి మందమందయానంబున సూడిగంబులు దక్కుంగలవాఁ

డిమగలసూడిగంబులకుం బిలుచు తెఱఁగున మొరయఁ, గ్రొక్కారు మెఱుంగు

తెఱుంగునఁ దుఱంగలించు నొడలిడాలు నృపాలురకనులచాలు డీలుపడ నిరులఁ

గప్ప, నంబరంబుడంబున విడంబించునడుమంతరంబు సురాకర ధరాధరత్రపాకర

పయోధర భారంబున జవజవలాడఁ, జూపఱులచూపు నెలమేపరులకు మేపొసంగు

రంగుచెంగలించుచీరచెఱుంగు బంగాసుసింగారంబు పొంగార్చునవకంపుటంగంబు

సోఁకున సొలివ్రాలులీలఁదూలాడ, రాకాశశాంక కళంకాంకురశంక సంకల్పింపం

జాలు తిలకం బలికంబునఁ బుండరీక నిష్కంధమకరందబిందుసందోహ గ్రసనదో

హలతుందిల మత్తహిందోళంబు చందంబుననందంబుమీఱమరుచికటారిబటారిం

బుఁ దుటారించు బటారంపుమిటారంపుగల మిటారికోపుజూపులు తూపులువోలె

భూపులయేపులరూపులుమాప, మవ్వంపుఁబెంపుసాంపున నింపగుమొగంబు జలిబి
లివంపున నెయ్యంబు దలంపక కిడురించెననితలంచి తపించునంచున జంపాడుజలిబి
లిజల్లి యెల్లవారి యుల్లంబులఁ బల్లవింపఁజేయ ముంగై మురారిరంగై నతాల
ముంగై మురారులు బరాబరులువచించుపోలికరవళింప, నీలవేణికాజీవనరాజీవంబుల
పై మిట్టిపడు రాజీవంబులతీవి నానీల వేణీ వేణికాభారఖచిత కుసుమవిసరంబులపై
మగతాలసూనకంబులడాలు జాలువాఱ, వర్షాగమావసానంబున నింకంబాఱునే
ఱులఁ బరిదృశ్యమానంబు లగు పులినతలంబులపై నందందలంఘించు జలవిహంగ
మంబులయంగున నితంబబింబంబులపై జడకుచ్చులు కుప్పిగఁతు లిడ నిజవివాహం
బుద్ధోపించువడుపున నందెలు ఘలుఘల్లు రనఁ జనుదెంచి కరారవిందంబునఁజెలు
వొందుదామం బుద్ధామహర్షంబున నతనికంతలగ్నంబుఁ జేసి వదించుటయు. ౧౦౧

కం.నిగియు నేలయు నిండఁగ, మంగళవాద్యంబులెల్ల ♦ మఱిమఱి మ్రోసెన్

బొంగెడుజలనిధి యన ను, ప్పొంగఁగఁ దనలోన మిగుల♦భోజనృపతియున్. ౧౦౨

కం.మనసారసనయనయ సైఁ, మనసార వరించి మించె ♦ మాఱుటమరు నం

గనలార వధూవరులం, గనులారఁ గనుం డటంచుఁ ♦ గాంతలు దమలోన్. ౧౦౩

వ. హర్షోత్కర్షంబునవెలయ వేల్పులు పూలవానఁ గురియించి రంత. ౧౦౪

తే. అజునిఁ జూచిన వెనుక నయ్యమరసతుల

కాత్యుపతులను గనఁగ బయ్యంక లొదవె

రాజుఁ జూచినకంటను ♦ రమణుఁ జూడ

మొట్ట మతియయ్యె నానుడి ♦ దిట్ట పడఁగ. ౧౦౫

కం.తనకేడ్చి యొక్కకన్నను, ఘనఁడగుపరునకుఁగ నొక్క♦కన్నేగె ననన్

జననాథులు తమపరిభవము నజనిపెం పిబ్బడించు♦పొక్కొనఁగంగన్. ౧౦౬

కం.ఇచ్చోఁ గచ్చకుఁ జొచ్చిన, వచ్చును భోజండు తోడు ♦ బావకుఁ గానన్

గచ్చఱుఁ బురికి న్నచ్చిక, విచ్చేసెడిచోటఁ దాడ♦వెర నగు ననుచున్. ౧౦౭

చం.కుటిలమనస్కులై నృపతి♦కుంజరు లొక్కట నొక్కమాటగాఁ

జటులవరూఢినీపటఁ♦సంగతి భంగ మ దంతరంగమున్

బెటలఁగ వేఱ నిల్చిరి ద♦విష్టవనాంతరసంప్రతిష్ఠలై;

స్ఫుటము భవిష్యదర్శముల ♦ సూచనలున్ మునుమున్న కల్గెడిన్. ౧౦౮

కం.ఆవాలుమగం డచ్చో, వైవాహికవిధులు జరగఁ♦బడపడి పురికిం

దా వెడలెఁ బడఁటిఁగూడుచు, బావయుఁదనకెచ్చుహరణ♦వారముఁగొనుచున్.

ॐ అజుడు శత్రుసేనల బాట దోలుట. ॐ

ఉ. అంగనఁ గూడి భూరిచతురంగబలంబులతో నయోధ్యకుఁ
రంగుగఁ బోవఁ జేవ యడఁరంగ శతాంగతురంగతుంగసా
రంగపదాతిసంగ మొలఁయంగఁ గలంబకదంబహస్తు లై
పొంగి కళింగవంగవృషపుంగవు లాత్మబలానుసంగులై. ౧౧౦

కం. తాడినఁ దోఁకంద్రాక్కిన, వే కినుకను రేఁగుత్రాచుఁవిధమున నజుడు
వీకను బలువీకున వెఱ, తాకునను వితాకు గొనఁగఁదలరఁగ వైచె. ౧౧౧

కం. అమ్మలఁ గాయమ్మలు గాయమ్మలుగా వీరభటచయమ్మలు నెసనా
యమ్మలు విడిగిన నాతి, ధ్యమ్మలు గొన యమునియాలయమ్మన కరిగె.

క. ఇనవంశ్యుడు రణమండలి, నినమండలమెల్లఁ గప్ప ధ నేయ శరము లా
యినమండలమున గండ్లియు, ఘనమయి యంతంతకమరెఁ ధ గనఁజోద్యంబై.

సీ. అరిచమూబహుసమూహధవానువాయువుల్, గ్రోలు నా జిహ్వాగఁజాలకంబు
మదనాగములు వేగఁమహిఁ బటాపంచలు, గా నాశుగంబులు ధ కదిసిపఱుచు
నభియాతివిభవాజినభయాతి రేకమై, కనఁ గండలు పగల్పు ధ ఖగచయంబు
నుతగంధపరిపంథి ధ ధృతికందమూలముల్, పెకలించు విశిఖాళి ధ భీకరముగ

తే. నారసంబులు నీరసంబార సంబ
రమునఁ దాముగఁ బైవచ్చు ధ క్రమము దోచె
గాండసంధానసంప్రయోగక్రమంబు
లేర్పడకయుండ వై చునాఁనేర్పుమహిమ. ౧౧౨

మ. తతసారంబుప్రవాలముంగను ధనుర్దండంబు, జ్యోవల్లి స
న్నతతంత్రీవిధమై, పృషత్కములు చెన్నుంగాంచఁ గోణంబులై,
ధుతమూర్ధ్వనినదంబు ప్రకృణనమైదోపంగ భూపాలుఁ డా
శ్రుతి యానారదువీణాశోఁ గలువజూచుక మాని యాడక దివి. ౧౧౩

మ. కను లాబాలిక మోమున న్నిలిపి పల్కూక సాగె భూమిశుడు
గొనముక బాణముఁ గూర్చు తేసెడు తెఱంగుల్ గానఁగా రావుగా
దొనలు న్వేల్లియుఁ గావు తత్తగములేతున్నాడఁ బ్రాణా ప్తిమైఁ
జనుదేసోపు నటంచు నెంచెను ద్విషత్సైన్యంబు దైన్యంబునక. ౧౧౪

చం. తలఁచినయంతమాత్రమునఁ ధ దద్దయు నామొగమాను, ముల్కులు
జ్వలదసమాస్త్రము ల్విపులసారములుక మఱి స్వోద్ధమంబులుం
గల వొకొ వీనివింటికినిఁ ధ గన్ను లటంచుఁ దలంచె లేమయుం
గల వొకొ వీనివింటికినిఁ ధ గన్ను లటంచుఁ దలంచె వైరియుక. ౧౧౫

- కం. క్రందనము వీడి భటు లా, క్రందనమును జేయసాగ ♦ ట్నాభృత్తులు సం
క్రందనవిక్రముఁ దాఁకిరి, క్రందుగ నహమహామహాకావిరావము వెలయన్. ౧౧౮
- కం. మూతలు వడఁ గన్నులు జీ, మూతముపై నిట్టముగ ♦ ముసరెడి బలుజీ
మూతములనఁగను బారుష, మూతలుగాఁ గొనుచుఁ గురుసి ♦ దుగ్రశరంబుల్. ౧౧౯
- కం వారించుచు వానిని దెగ, సారించుచు శరచయముఁ బ్రసారించుచువే
కారించుచుఁ బరస్పృహతులఁ బూరించుచు సంకు దెనలు ♦ పూరటిలంగన్. ౧౨౦
- కం. తలపడువైరిని వ్రేయును, దల పడఁ ధారిణిని; నేయఁ ♦ దలఁపడు కొం
దలపడు నంబేదల; బా, ధలుపడువారికిని వగచు ♦ దయదై వాఱన్. ౧౨౧
- తే. గుణముఁ గూర్చిన సురులును ♦ గుణముఁ గూర్చి
నడుమఁగై పూనఁ గై పూని ♦ నడుమునందు
సరముఁ బూనినఁ దారును ♦ సరముఁ బూని
విభుడు వైచినవానినే ♦ వ్రేసి రపుడు. ౧౨౨
- కం. దిటచెడక వైరిఖగములఁ, బటుశరములఁ ద్రుంచివైచి ♦ ప్రబలుం డనిలం
పట యేల తేరకనుచును, దటుకున సమ్మోహనంబుఁ ♦ దగి సంధించెన్. ౧౨౩
- కం. తెగ నిండఁ దీసి వైచినఁ, బగతురు మానంబుతోడఁ ♦ బ్రజ్ఞయుఁ దూలం
దెగఁగోసి చేల వైచినఁ, దగుచొప్పవిధానఁ బడిరి ♦ ధాత్రీసల్పి. ౧౨౪
- ప. ఇట్లు దైన్య బు నొంది కొంతవడికిఁ దెలిసి యర్పిసైన్యంబు పలాయమానప్రము
ఖంబగుటయు నజుండు ౧౨౫
- కం. తనసీమఁ జేరఁ జనియెఁ గ, దనసీమను గెల్పుగొనుచుఁ ♦ దడయక నొడివెం
దనసేమ మరయుతండ్రికిఁ, దనసామజవధముమొదలు ♦ తక్కుచరితముల్. ౧౨౬
- ప. పదంపడి యజుండు పితృదత్తం బైనరాజ్యభారంబు వహించి యిందుమతీద్వితీయుం
డై ద్వితీయపురుషార్థంబునార్థంబు సేయుచు నతులగతులఁ గాలోచితంబుగాఁ బ్రా
ద్దులు పుచ్చుచుండ నిందుమతీయునాపన్న సత్త్వయైదశరథుండనుకుమారుంగనియె
నతండును దినదినప్రవర్ధమానుండై యేకాదశవర్షంబునం దుపసీతుండై యావన
పదంబునం బదంబిడుచు నుండె నంత నొక్కనాఁ డజుం డిందుమతిం గూడి యా
రామసీమ నిచ్చావిహారంబు సలిపి శ్రమం బపనయింప. ౧౨౭
- కం. సారప్రసేవకల్పిత, సారసకష్టరక్త ♦ సంధ్యకగంధో
దారాస్తరణంబునఁ బా, తీరతుపారితలతాకుఁ తీరము బయలన్. ౧౨౮
- కం. చదరంగ మాడె నవలా, చదు రంగము పొంగఁ జేయ ♦ సరసాక్షులఁ దోఁ
పదు రంగమున నడువ నో, జర దురంగము నంటు బంటుఁ జరపెడిచోటన్. ౧౨౯
- కం. బోటీ! తోలిమూఁడుగుల, గోట ఘటించితి నటన్న ♦ గోఁచల కగునా
కేటికిఁగోట యటంచును, గోట బిగిం జెఱుచు మంత్రిఁ గుఱ్ఱుంబులతోన్. ౧౩౦

కం. అష్టాపదమయ మగునా, యష్టాపదమందుఁ జొచ్చి నవి చొరక చతు
ష్టపిగృహంబుల వాజియ, థేష్టముగాఁ గ్రుమ్మరు నవి సృష్టగృహంబై. ౧౩౦
చం. సురదుర్తిశోభితుఁడు ♦ సుందరపల్లవకోమలాంగులీ
వరనఖరాంకురారుణిత వారణదంతకృతాంగనాగృహీ
తరుచిరవారణంబుఁ గని ♦ తన్విరొ! జేగుఱుఁగాయ నా దటం
చరయఁగలేక మోహపడి ♦ యాడి ముదంబున నాడుచుండఁగన్. ౧౩౧

కం. తెఱగంటి తెఱవ లిచ్చిన, తెఱకొనుమందారమాల ♦ తేజున మహతిం
గొఱులఁగ వేగము వఱులఁగఁ, దెఱగన్నులతపసి మింటి ♦ తెరువునఁ బోవన్. ౧౩౨
కం. పవిపోలిక సుమమాలిక, జవరాలికుచాద్రీసీమ ♦ జవమునఁ బడియెన్
నవు రాఱుగ మితిదీఱఁగ, ను విరాలిఁ గనంగ తేఁ డ ♦ నూనప్రేమన్. ౧౩౩

* ❦ ❦ ❦ ప్రహరణకలితావృత్తము. ❦ ❦ ❦

పరిమిళదళినీ ♦ భ్రమరచయమనో, హరసురసుమనః ♦ ప్రహరణకలితన్
దరుణిని ధరణీ తలగతఁ గనియెన్, ధరణిపుఁ డిలపైఁ ♦ దటుకునఁ బడియెన్. ౧౩౪
వ. ఇట్లు మూర్ఛిల్లి కొంతవడికి లేచి కాలధర్మంబునొందిన నిజసహధర్మచారిణిం గని
పట్టరానిశోకంబున. ౧౩౫

* ❦ ❦ ❦ ఇందుమతీ మృత్తికైయజుఁడు పలవించుట ❦ ❦ ❦

ఉ. తీయనిహాన మేల సుదఃతీ? యని, తీయనివిల్తుమత్తదం
తీ! యని, నన్ను నేల వలఁతీ! యని, సాంపులునింపుజాజిబం
తీ! యని, నద్గణాలివనఃతీ! యని, సుందరతావిభూతిదాం
తీ! యని, నన్నుఁ జూడు సుమఃతీ! యని, హా యని పల్లటిల్లుచున్. ౧౩౬

ఉ. హా! రమణీయనిష్కుటవిహారమునాసను వచ్చి నేను నీ
హారమయూఖవక్త్రయు నహా రమమాణులమై రహింప నీ
హారము గర్మశం బగుప్రహారమునన్ సతి నిచ్చె మిత్తి కా
హారముగాఁ గ్రీయాసమభిహారముగాఁ బలవింప నే నిటన్. ౧౩౭

చం. అల విరు లంట బాణము, లఁనంగుఁడు జో దఱు, పాంథకోటులం
బాలియఁగఁ జేయు నంట, మదిఁ ♦ బుట్టుఁ దలంచిన నంట, యీమతం
బిలపయి మోహపాతు వని ♦ యిచ్చుఁ దలంచితీ నా స్తికుండనై
చెలి! నినుఁ గూడి దాని కిటు ♦ చేసెనో మారుఁడు నేడు శాస్తిగన్. ౧౩౮

తే. నాస్తికుల నెల్ల నిటుపట్టి శాస్తి సేయు, విదితశక్తియుఁ గలిగిన ♦ వేల్పు లందు
దైవభక్తి యుజనములఁదలఁగఁగలదె, కాన మారుండె దైవంబుఁగాఁ దలంతు.

చం. ప్రకటభుజాబలాఢ్య సమశ్రక్రమసత్యపరాక్రమప్రభా
 శకలకళాధురీణగుణసాహసవిన్ననవద్వయాంతరీ
 పకలితరాజ్యయుక్తులుఁ భవత్ప్రిత లెల్లరుఁ బోయి రింక నీ
 వొకఁడవె నిత్యజీవి వయ్యియొప్పెడుభంగులు దోచె నీయెడన్. ౧౬౦

కం. ఏలవె భూముల నెల్లను, దోలవె యరివరుల సతులతో భోగాబ్ధి
 డేలవె బేలవె ధృతిగానఁ, జాలవె నీ వింక నయినసంతుష్టిమెయిన్. ౧౬౧

కం. ఈనాటికి వగచెద. వా, నేనాటికి నైన వలదెయేగఁగ మఱి మే
 లేనాటికొ సంసారికి, నేనాటికొ తీటుపాటు ధీర్వడఁజెపుమా. ౧౬౨

కం. కావున దుఃఖవివర్జిత, పావనమేధా విశుద్ధపథవర్తనము
 భావన సేయుము ధృతిసం, భావన సేయుము తోలంగు ధవదుఃఖంబుల్. ౧౬౩

కం. తనయుని దుఃఖము నిరతము, జననీదుఃఖంబు నొక్కఁనమ, యార్పెతా
 జనకునిదుఃఖము, సంస్థిత, వనితావ్యథ వేటుభార్యవచ్చినఁ దీటున్. ౧౬౪

కం. ధృతి దటుగఁగ దుఃఖావిల, మతిచేఁ బలవించుచున్న మానుషపశువు
 మతిమంతులు గని నగరే, సతికేడ్చెదు నీదుబ్రదుకు శాశ్వత మొక్కో. ౧౬౫

ఉ. కాన లతాంగిగూర్చి తమకాన లతాంతశరాత్రి నింట రో
 గాన లయంబు నొందకుముకానల నీవు సమాధినిష్ఠ యో
 గానలదగ్గుడై విధుఖగానలదృగ్విధు లొందనట్టిభో
 గాన లలిం జరింపుము జగాన లభింపును శాశ్వతప్రథల్. ౧౬౬

— నారదుఁ డిందుమతి మృతికిఁ గారణముఁ జెప్పట. —

ఉ. అంతియ గాక వే తొకరహస్యముఁ జెప్పెద విన్ను దేవతా
 కాంతయ కాని ప్రాకృతపుంగన్నియ కాదిది, భూమిఁ బుట్టె హే
 త్వంతర మొప్పు, నీకు నిటు ధీలాలయి కాలము దీటుఁ దీఱె, నా
 వంతయుఁ జింతనొందఁ దగఁవా? మగవాడవు కావ? యిస్సరో! ౧౬౭

ప. ఇక్కాంతానికారణకారణంబు విను మని యినునినుమనుమనితో మునిమన్నీ
 డిట్లనియె ౧౬౮

కం. తృణబిందుం డనురుసి యొకఁ, డణుమాత్రం బైనఁ జలనమందనిమతి దా
 రుణతపము సలుప హరిహయుఁ, డణగనివెఱ దానిఁ జెఱుచునాలోచనకై. ౧౬౯

ప. హరిణి యనునచ్చరమచ్చెకంటిం జేరి ౧౭౦

కం. వనజదళనేత్ర! నీతోఁ, బనియొక్కటి కలిగి యిటకు ధవచ్చితి నమృతా
 శనహితముగ నేఁ జెప్పెడు, పని వినియెదొ వెతగ నన్నుఁబనివిను మనెదో. ౧౭౧

కం.తృణబిందుఁడు శుష్కం బగు, తృణబృందము లట్ల జగములెల్లఁ దపోగ్నిన్
క్షణమునఁ గాల్చెడు నీమా, రణకర్మము నాఁచి జగము ధరక్షింపఁగదే. ౧౭౨

వ. అని పంచుటయు వలె యని

ఉ. దండిగ శింజనీరవము ధామరసాంబకము ల్బునోజ్ఞకో
దండవిలాసముం జెలఁగఁ ధాల్చి యనాహతవారవాణమున్
మండలవిభ్రమంబుల సమావృతసత్కలకంఠకాళియై
మండగ మొప్పు నేగె మునుఁధూర్జటిపై జనుమన్మథుం డనన్. ౧౭౩

కం.తృణబిందుమునిపరిసరా, వని నటనకళావినోదపరతం బరఁగన్
జసతారభటిం; గన్నులు, ముని విచ్చి సరోషహృదయమున నిట్లనియెన్. ౧౭౪
కం.కిండులక్ష్మివృన్దాదిరిగెను, మిండలకడ మిటుకులాడి ధమేలిమి గాకో
యాడజగమనా! తపసుల, నండను నీదుండగములుదగునే చలువన్. ౧౭౫

ఆ. అమరతావిభూతిఁనాగాము లెంచక, యాటవెఁది! విష్ణుయస్థయమున
యముల ఘనతపోనియములను జెనకుదే? భూమిమీఁద మర్త్యభామ వగుము.
వ. అని శపించుటయు. ౧౭౬

కం.ఈకరణిత్యవచన మ, హాకరణిఁ బ్రతప్తచిత్తయగుచుం దద్యే
శాకఁజీయముఁ గానక, యాకరిణీయాన దుఃఖహతచేష్టితగాన్. ౧౭౭

కం.మొదలను రవితనయాకృతిఁ, బదపడి యొ సరస్వతీప్రవాహముగాఁగన్
దుదఁ ద్రిపథగ నయ్యెను నా. త్రిదశంగనకనులనీర త్రిదశత్వమునన్. ౧౭౮

చం.జలజలరాలుబాష్పముల ధజాలునఁ జన్నులవేలుచేలకాం
చలము తదైక్యభావితదశంగన గుట్టు బటాబయల్ గ హా!
చలమున మద్విలాసకృతశత్యమటం చవనింద వెట్టి ధీ
చలితుఁడు తిట్టునో యనెడిసాధ్వసయుక్తిని మాటుచేసె నా
నలచెలి చన్దవ న్నిజకరాంజలిఁ జేర్చి నతాననాబ్జయై. ౧౭౯

ఉ. మారుతధూతనూతనసుమవ్రతతిప్రతిమానదేహయై
బోరునబాష్పవారి జడి ధబోరును గాఱుచునుండ మేచకాం
భోరుహనేత్ర యోరగను ధమో మొకయించుక వ్రాల్చి గద్గద
స్ఫారరవంబునం దడిపి ధవాలెఱు దా ధవళాక్షి నాల్కతోన్. ౧౮౦

కం.ఏలా యిటు మేలా సుర, బాలారత్న ములఁ బట్టిపాలార్పఁగన్ గో
పాలా? సంయమిపశ్య, త్ఫాలా! యబలలను దిట్లపాలానేయన్? ౧౮౧

కం.అని వేడిన దయగూడిన, మనమున హరిణాక్షితోడ ధమాని ధరిత్రిం
గనియెద వెప్పుడు నందన, వనసుమముల శాప మపుడపాయు నటంచున్. ౧౮౨

కం. ఈవిధిఁ గోపావధి శా, పావధి వచియింపఁగా మహావధి విధికై

యావిధి దూఱుచు జనిఁ గని, యీవిధి విధిమూడవలసెనీయంగనకుఁ. ౧౮౫
వ. అని తెలుపుటయు ౧౮౬

కం. భావభవహరసమమహా, భావుడవు మహానుభావ ధావభవజయా

భావ మభావ్యమ యైన స్వ, భావము దురతిక్రమంబు వలదనఁ జను నే. ౧౮౭

కం. అడలను కడలిఁ గరల్లన, వెడలెడినిట్టూర్పుగముల వెతఁగందెడి న

న్నడుపమయి ప్రోచితివి ము, న్యుడువా! వ్యసనంబు నుడువనూనుటఁ గరుణఁ.

కం. శోకాతిరేకమున మిముఁ, దాఁకఁగఁ బలుకాటు లఱచి ధాన మహాపా

పాకలితాత్ముడనైతి ద, యాకల్ప! క్షమింపవయ్య! యాశ్రితవరదా. ౧౮౮

చం. అని తెలివొంది పల్కిన మహాత్ముడు నారదమాని యిట్లనుం

జనఁగఁ గొఱుత నీమదిని ధామనుగూర్చి సమాధినిష్ఠఁ గా

ననమున నుండఁగాఁ జనుము ధానందను నందిడి రాజ్యభారముక

ఘన మగుచిత్తశాంతిఁ బొడఁగించినఁ గాంచెడు నిత్యసౌఖ్యముల్. ౧౮౯

కం. ఈగతిఁ బలికిన నజుడు వి, యోగము సహియింపలేక యొయ్యనఁ బ్రాణ

త్యాగము సలిపెను సరయువు, భాగీరథిసంగమమునఁ బారులు గుండఁ. ౧౯౦

వ. ఎచ్చోఁ గ్రుంకి పృథి నొందిన నాత్మహత్యాఘంబు లేదని పలుకంబడు నట్టి గం

గాసరయూసంగమంబున దేహంబు విడిచి గంధర్వలోకంబునకుం జని హరిణం

గూడి యతండు నిత్యక్రీడల వినోదించుచుండె నిట సాకేతంబున యువరాజగు దశ

రథు రాజుఁగాఁ బట్టాభిషేకంబుఁ గావించి సర్వజనంబులు హర్షోత్సర్గంబున

వెలుంగుచుండి రని శుకయోగీంద్రుండు వచించె బదంపడి. ౧౯౧

కం. యోజనగంధాకుచయుగ, యోజనగంధాంకితా! పయోజాతాత్మా!

యోజనగంధాతనయా, యోజితవాఙ్మదిత! శుభజయోన్నతచరితా. ౧౯౨

* ❦ చ క్ర బం ధ ము. ❦ *

శా. సత్యాస్తుప్రియ! రామ! రాజితయశఃస్సాంద్రా! హరి! యద్రజా

స్తుత్యాబ్జలదమప్రవీణ! తతకాస్తాకారిలోక్తక్షయా!

నిత్యా! రావణచంద్రరాహు! తలఁతుకదేవు న్నినుక విధ్వజా!

జాత్యా! వాసవసంస్తుతా! మునిసుతాజానీ! దయాభీ! యజా! ౧౯౩

* ❦ అ ప్త మూర్తి వృత్త ము. ❦ *

నా(కొ)కోఽహితసపత్నా! నయగుణా! లోకనాథా. సతజనావనదీతా

శ్రీకంఠాస్తవర! వారాశినిలయా! రాఘవేంద్రా! సితకరోపమవక్త్రా!

వైకుంఠా! జనకపుత్రీవర! దయాపూర్ణచిత్తా! భసలమేచకగాత్రా!
శ్రీకాంతాహృదయవర్తీ! శివసతీసాదరా! దారితభవాంధసునామా!

౧౯౫

- శ్రీ స ర సి జ వృత్తము. -

శ్రీ(రా)మాహృన్మోదనిధానా! శితిగళనుత! రవిసితకరనయనా!
ధీరాధారా! పంకజనేత్రా! దితిసుతకులయమ! దివిజసుశరణా!
శ్రీరామా! భక్తావనదీక్షా! జితదశగళ! సరసిజమ్మదుచరణా!
మారాకారా! పాపవిదూరా! మనుజపకులమణి! మధుహితవచనా.

౧౯౬

౧ ద్వయము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజన
విధేయ సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైన
శ్రీ కాసల్యాపరిణయంబునఁ
ప్రథమా శ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజిత ! త్రైలోక్యస

మారాధితచరణ ! దుర్బాదాసురహరణా !

ఘోరభవాంబుధితరణా !

నారాయణ ! దివ్యభద్రనగవరశరణా !

౧

తే అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవపరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.

౨

మ. జయ పూషాన్వయభూష ! సాధుజనపోష ! సత్యసంభావ ! స

స్మయవిద్వేషి. కులాంబుజాంబుజపరా ధ్మనాథచూడామణీ

జయ బృందారకబృందవంద్యఘనతేజా ! యంచు నిచ్చాగతి

జయపెట్టంగను వందిమాగధులు కేసర్యాసనాసీనుఁడై.

౩

కం. దశరథుఁడు రూపసంపద, దశరథుఁడు ద్విపంచదిగ్వి తానతలచర

ద్వశరథుఁడు ప్రతాపమున ద్వా, దశరథుఁడు ప్రపూరితత్రిదశరథుఁడలరెన్.

౪

తే. అంకురితయావనుం డైన యధిపుఁడపుడు

చూచియును జూడకుండు నిస్తులవిలాస

బంధురలు బంధురలు నాడఁ బాడ సమితి

నున్నావా రేమి తన్నెంతురో యటంచు.

౫

కం. వినయాభినయానమహ, స్తనయనకుచయుగముఖాంగ సంచలనము రా

క్షనయాత్మనయానంగద, హసహేత్యభివృద్ధి కపుడు వ్యజనం బయ్యెన్.

౬

వ. ఇట్లనమాన రూపలావణ్యతారుణ్యవిశేషంబుల డంబుమీఱి మదవతీనూతనమద

నుండై విహరించుచు వివాహార్థంబు విచారించు చుండె న య్యవసరంబున.

౭

— శ్రీ శృంగార వర్ణనము. —

శా. ఆ కల్లాడ దదేమొకో పవనుఁడు ధ్వద్ధ్రావదావానలా

స్తోకాభ్యున్నతికై సహాయుఁడుగ నొచో గట్లపా లాయెనో

జోకం గంతునిచే విడంబడఁదొకో ♦ నూయాణమం దిచ్చు; మో
హాక్రాంతం డయి వారుణీరతి సదా♦యానంబుఁ దా మానెనో.

౮

చం. అతులరుజాయమాననిబి♦డాతపతాపసుజాయమానత్వ
డతజనకాయమానసభృ♦శాన్తిని బాపె నుశీరవుంజక
ల్పితనవకాయమానపద♦విస్థలనల్లతికాయమానహృ
ద్యతమవిలాసభాసవని♦తాకరతామరసాత్తనీరముల్.

౯

ఆ. ఇష్టకాపథంబు ♦ లిప్తంబులై నుది, నంబులయ్యె దుర్ది ♦ నంబు లపుడు
లోకబాంధవుండు ♦ లోకాహితుం డయ్యె, భీష్మ మైనయట్టి♦గ్రీష్మమునను. ౧౦

ఆ. అభయ మొనఁగె జనుల ♦ కభయంబు భూజన, సేవ్యమయ్యెఁ గ్లిన్న ♦ సేవ్య మంత
లయము తాపభయము ♦ లయ మొందఁ జేసెను, వట్టివేరు గాదు ♦ వట్టివేరు. ౧౧
కం. పలుచనచేసినఁ బెలుచను, గలఁచుచు దండాహతంబు ♦ గావించినఁ దా

నెలమిని దక్రము దాహము, దలఁగించెఁ బరోపకార♦ధర్ములు సరసుల్. ౧౨

తే. కార్యభరవశమున రిత్త♦కాల్లఁ దిరుగ, తాలు ముండ్లును నాటినఁ♦గ్రాలు కాలి
నొప్పి పోఁ గాఁచె ధాత్రి నే♦ర్వొప్పు మీఱ, రవిఘనాతపతప్తప♦రాగములను. ౧౩

చం. చెలమను నూరునీరు బలె ♦ జెమ్మటధారలు గాఱ మోమునం
దిలపయి మోపి హస్తముల ♦ నించుక పృష్ఠము లెత్తి శీర్షముల్
పాలుపుగ వ్రాల్చి, నువ్వానుచు ♦ బ్రాయిని నూడుచు నీరుగ్రమ్ముక
న్నులఁ బచనంబు సేసిరి జనుల్ పయనంబులు వోయి యొంటిచె
ట్టులకుఱునీడలఁ వెతఁ గ♦డుం బడుచు న్వనహీనభూములఁ.

౧౪

చం. బగబగమండఁ బాదములు ♦ వాతెర లెండఁగ, నెండమావులుం
దగ నిల నిండఁ, బెద్దగను ♦ నాలుకలం దడి లేకయుండ, వె
చ్చగఁ గడుఁజూరవాయువులు ♦ సారెకుఁ జిమ్ముచు నుండ వేడుము
ల్రగులుచు మండఁ గొండలు, సరస్సులఁ బంకము లెండి పిండిగాఁ.

౧౫

మ. జనధర్మావహమై, మహార్యజనతా♦సమ్మానపాత్రంబునై
ఘనముక్తావళిసంగతీడ్య మగుచుఁ ♦ క్షౌమవ్యభావేభ
జనవిశ్రాణనశీలమై వెలయునా♦సద్వంశమందుఁజని
న్గనుట స్వీవన త్రిప్ప లెంతోపడుచు ♦ న్నాన్ముక్త పుస్తాపముల్.

౧౬

ఉ. మంటలఁ జిమ్మునెండఁ దల♦మండ రసాతల మంటుబావినీ
ర్పింటికిఁ జేదిచేది కడు ♦ మే నలయం దడి పాఱ కుండినం
గంటితడిఁ ఘటెంతు రల♦కాపులు డస్సినదుక్కిఁ బెడ్లతోఁ
బంటితడిఁ శిరంబు లఱ ♦ వ్రాలఁగ వాడినపొట్టపైర్లకుఁ.

౧౭

వ. ఇట్లు పురహర ఫాలాంబకోష్ఠం బైనగ్రీష్మంబైన మాపు లుడివోవఁ డక్కులాడు టక్కులాడులు టక్కు తెక్కరంపుమక్కువలనిక్క నిక్కం బని దక్కి యిక్కలు జాటి హితుల దూటి ఒయలుదేటి యతనుబారి రతులఁగోరి సతులఁజేరి మతు లుదాటి కులముమీటి వెతలుగూరి గాలంబులవేలుపలలంబునకై పాటు మీలన వెలవెలందుకల వెంట నంటునరమృగంబుల యంగున నంగిలి నెంగిలి మింగఁ బొసంగక నెసంగునీరుపట్టున నీరువట్టని పట్టనివట్టియాస నెండమావుల వెంటఁ బరువువెట్టు మృగంబులవలనను, మిడిమిడియెండ మడిమలు మండ నిలువకుండఁ జెమట గాఱుచుండ వడివడి నీడకై పరువిడునెడ నెడనెడఁ బుడమిపుట్టువుల పట్టులు లేకయున్నఁ బైనున్నవల్లఁ బాదంబులకుం జాట్టియు బొడ్డునం దోపినయంచు నించుకనడలింప నెఱిగల నెఱికలు విరివిగొఱల నేలఁ బఱచి పరువలేక మే నెల్లఁ దడియ నొడియుబిందువుల నివతాళించుపయ్యెంటలపైఁ జండంబుగ వేడివీవలివీవ వేడినీరు స్నానంబుచేసిన వడుపుననై మెండుగమండుదండియెండల నోరెండసొట సొటలాడుచుం బోవఁ ద్రోవఁ జేవడిన చెట్లనీడల నిలిచి తల్ స్థాపకుల నాశీర్వాదిం చువారివలనను, విమలధు నీరసంబగునీరసంబు నీరసంబులేక త్రావ నీరసంబులైన మీయాస్యంబులసార స్యంబు లొప్పునని మెప్పు లాడునొప్పు లాడులకరంబుల సోకున ద్విగుణీకృతశీతంబై పేయంబైన పాయంబుఁగొని యుపాదేయం బైనపా థేయంబు విదేయత నొసంగఁ బొంగి చనుబాటసారులవలనను, ఖరకరఖరతరకర నికరంబులు కరంబునికరంబు కనికరంబు లేక జగంబుల నాతపంబునఁ బగల సో లించి రేలఁ బాపంబునాక కోపంబువీడఁ దాపంబు సోడఁ గారుణ్యంబులేక నీలీ లఁ జాలి జాలిఁ దూలింపఁ బాలాయె నన మిగుల సెగలపొగలదగల వగలుదగు లబుగులుకొన రగులుకొని మిన్నమన్ను నొక్కటిగఁ గవియు పెనుమంట లద రంట వెంటనంటఁ జిటపటరటనంబులఁ బెటులు జీవపటలంబులతో దూరపుఞ్జా పునకు మినులచ్చికి శబరీకబరీమతు లిచ్చుచాలుదీపికారాత్రి కలుగాఁగ వెలుంగు మలచిచ్చులవలనను, మహాతపతాపంబున కోపక బక్కచిక్కి తెల్లవాటి యెడనె డమడుగుల నడుగిడి యెడమడుగుగా నడు గామడగాఁ బోవుచుఁ బ్రాయేరుచేర నేరక వేడివేడరంబునఁ గృత త కాకరంబయ్యెనో నా నొడలిగుట్టు బయలువెట్టు దువ్వలునగట్టు జట్టివెలందుకపయ్యెంటకు నెయ్యంబైన పలుచనినీటిచింకల కెలం కుల బెస్తలు బడిశహస్తులై నిలువ జడిసి నిలుకడలేనివారి నమ్మిన నుమ్మలికంబు గాకున్నెయన్నట్టు లూలమాలగుడిచి లూలామాలంబుగ మూలమూలగడచిన రోసిరోసి యిసుముచాటున నాచుమాటున దాచికొను చేపపిల్లలఁబట్టఁ గాలు వల నరికట్టి వలలఁ బుట్టలఁ బెట్టి సూదిముక్కుకట్టెలఁ బైతట్టుబొడిచి పొడిచి తఱుము ఝషగ్రహణధీపరు లగుధీనరులవలనను, దిక్కుదిక్కులనుండి నీ రిగిరిన చెఱువులఁ ద్రొక్కుమక్కువ నెక్కువరభసంబునఁ గాఁదారిమాఁదారిలేచిమిక్కు టంబుగ సాధనంబులు పూని కిలారింపుల నించుచు నింపు పెంపారఁ బెండిలికిం

బోవు నిబ్బడియుబ్బిన మబ్బునాక తెప్పదెరలఁగఁ గట్టఁజేరి తొప్పలుదొరలుగ
 బారులుదీరి ప్రాద్యేల పొడువ దని బద్ధులొడుచు భండనంబున కెదురుచూచుగుం
 డెలుదీసిన దండిమగలన నేను మున్న నేను మున్న యని పద్దులాడి గ్రుద్దులాడ నీ
 వింతపోకలఁ జూడఁ దమ్మితేడు పుట్టుగట్టు మెట్టెనో యనఁ గనరా నో యని
 యొక్కపెట్ట నింగి ముట్టఁజెవుడు పట్ట నీటదూఁకి చేపల బుట్టలఁ బెట్టి కట్టలవైచి
 పలు తెఱంగుల దాఁచువారివలనను, మఱిగొంద తేల యీ వెతలని తూముదా
 వున కావుండి తప్పించుకొను వెరవున గడువడినీటియురవడిఁ బరువిడి మిట్టిపడు
 బేడిసలం గొట్టి పట్టుకొని దండపాశికులకు భాగంబు లిడుచుండ నిండినపుస్తునకుఁ
 దాళలేక చనుమినుకెంపుతోడఁ గొంపలు చేరుగుంపులఱంపులవలనను, బేరెండల
 యుద్దండత్వమునకు మంచెలనుండఁ దరంబుగాక దిగి యంచునీడలపట్టుల గుట్టుగ
 నుండ నిదియ పట్టని పిట్టలు రా నేటిరట్టని తిట్టుచు వడిసెలరాలఁ జేపట్టి తిప్పు
 తిప్పునగువ్వలఱువ్వుకాఁపుఁ బువ్వుఁబోఁడులవలనను, బరకప్తనుఖంబు లెఱుంగని
 దుష్టాధికారుల యిష్టంబు కొలఁది దవ్వలనుండి నెండరా సెగసోఁకునఁగమరినమొ
 గంబునఁ దిగుచెమటలుగాఱ బిఱబిఱవచ్చి పైవల్లియ ముగంబు నద్దుకొని నీ
 రొడియఁ దడిసినవట్టివేళ్లతడికల కూటాగారంబులవీవనలవీవలివలి పెంపవిసరంబడి
 యుఁ దమకన్న మున్నుగమఱిమున్నుగ నాపసోపంబుల సోటసోటలాడుచుఁదాపం
 బభినయించి జాడీలకొలఁది చలినీరంబుల నీరుమజ్జిగలఁ బానకంబులఁ గడుపుబ్బుఁ
 ద్రావి ఫలాహారంబులఁ గుడుచుచుఁ దాపం బారుకొని యెదిరి తాపం ,బాత్మ
 వత్సర్వభూతాని' యనియో భుక్తాయానంబుగఁ దలంచి తడ వేలచేసితిరని తమ్ము
 గద్దెంప నిజోదరదరంబున వెలిబదు లాడక గంటలకొలంది గ్రుక్కుమిక్కాడక
 మ్రోల నిలువఁ బడు ననుజీవులవలనను, నిర్దయచిత్తు లగునరులచేఁ గల్పింపఁబడిన
 నీటిపట్టని యెఱుంగక బిట్టునీరువట్టలమటపెట్ట వినవినఁ జనుదెంచి పొం చున్నకిం
 చులచేఁ గొట్టఁబడి నేలం బడి కానలో నిట్టిదురవస్థలఁ బడుటకన్న మన్నిగొన్న
 మిన్నయని యెన్నుకీతి నఱచి చచ్చువృగంబులవలనను, వేగుబోకదాఁకఁ దాపం
 బునవేగుచు నలజడిఁ బొంది విసివించెంది కూరుకుచెందిన మంది చేవిడువఁ జే
 పట్టువారు విడువ ది క్కేది యనినట్టు నేలంబడి యుండు తాళవృంతంబులవలనను,
 గొడవండ్లరొండ్లఁజేర్చి చనుదెంచుకూలివాండ్రఁ గని ధాత్రీ! శాలిపాలికాబాలికా
 పాలికలు క్షీరంబుఁగూర్చి పెంచి పెద్దనేసి రేపుమాపు కావుండి తుదకెంతకుబ్రా
 లుమాలి రని మూర్ఖవోయినవశువున దండిపండివ్రాలినవానిం గని మనము ఖం
 డితంబులమయ్యుఁ బరజీవరక్షణదక్షత్వంబునఁ గ్రాలుదుము గాన వగవనేల యని
 యూరార్పుమాట లాడువగిడిఁ దలయూఁచు మందసమీర కంపితపాకవిసమ్రము
 లైన కలమంబులవలనను, బొలముకాఁపుల నోదె గింజల వేడుకొన నొనగూడిన
 దేశదేశసమాగతభిక్షుకులవివిధగా నారవంబులవలనను, బ్రాణావసశీలిశాలి ఖండి
 తంబయ్యెది క్కెయ్యది యని భయంబునఁ బొలంబున మూలమూల కేగు

కర్మాటకాదుల హరింప మింటఁ గావా దిరుగు ఖగంబులవలనను, గాచికాచి ధనం
బుఁ బరుల పాల్వేయు పిశాచములఁ బోలిన బచ్చులవలెఁ గీరవారంబులనైనఁ జేర
నీకయెలుంగెత్తి దెసలదర వాపోవురసాలపాలనలోలు రై నజనులచేతను, నవ
మల్లికామతల్లికాకుసుమ పరిమళ భరితదిశాంతదినాంతంబులవలనను, నిదాఘంబు
చెల్వారె నట్టియెడ.

౧౮

- ఆ. కోళ్లు కారుకోళ్లుఁమఁదేళ్లు పులిగోళ్లు, జోళ్లు కన్నెలేళ్లుఁలేళ్లు పలునె
మిళ్లు పావురాళ్లుఁగూళ్లతోఁబూరేళ్లు, పులులతోళ్లు జేనిఁకులువ యిచ్చి. ౧౯
- వ. ఎఱుకులు గొందఱు తమతమయునికిపట్టులు లోనగుతమచరితంబు వినిపించి. ౨౦
- తే. తెఱమెకంబుల గుంపులఁజిఱుతపులుల, వాలుమెకముల నేదులఁవాలములను
దుంతబంతులఁ గానలోఁద్రొక్కికాని, పాద మానంగ రాదు మీఁపాద మాన.
- కం.కోనల నిలువక పగలే, కోనలఁ గొనిపోవ సాగెఁ గోవుర మైనం
బూనక రైతులు గుండఁగఁ, గానఁగదా మిమ్ము నివుడు ఁకానఁగ రాకల్. ౨౨
- కం.మా కేలిక నీ వగుటను, మాకేలిఁ గనుఁగొనంగఁమది గలిగినచో
మాకే లిఁకఁ గనుఁగొందువు, మైకో లనితేనిఁ జాలుఁమఱి వేట చనక. ౨౩
- వ. అని ప్రబోధించుటయు దశరథుం డాత్మగతంబునఁ.

౨౪

—దశరథుండు వేటకుఁ బోవుట. —

- చం.జలములు లేక కస్తీవడుఁజానపదాభిని జల్వపందిరుల్
నిలువఁగ యోగ్యభూములను ఁనీటికొఱుతను గోడుతాఱుపై
రుల, శిథిలోదకాశయముఁ గ్రొత్తతటాకము లుద్ధరించుటల్
దెలియును వేటసాకునను ఁదేశము గ్రుమ్మర వేసవి న్నొపుల్. ౨౫
- వ. అని తలంచి యియ్యకో లొసంగి సముచితపరివారుండై దేశంబులం జూచుచు
వారలకష్టసుఖంబు లెఱుంగుచు వలయుచోఁ బ్రతికారంబులు గావించుచుఁ జని
వేటగిరులతో నరిణ్యంబుఁ బ్రవేశించి మృగయావినోదపరుం డయ్యె నయ్యెడ.
- కం.వెనుకంజూపులఁ జూచెడు, నను వను వైతోఁచె నొక్కఁడడిదముఁ గేలం
గొని తఱుమ బొబ్బమెకములు, వెనుకఁగనుచుఁ బొటవలనుఁవెలయుటకతనక.
- కం.గామిడికాఁ డెదవడి పోఁ, గా మిడికాడంగ ముట్టికడఁకను ముఁటై
గామిడిచెంచులు పట్టం, గా మిడిచెడి మిడుకుకొఱుకుఁగా మిడు కొందుక. ౨౬
- కం.ఎలుగుల దెసలం బరువిడు, నెలుగులఁ దిత్తులనునొల్చి ఁరెసక మెసంగక
సలిగలయ నఱువ నెక్కటి, సలుగుల సలుగులుగ నిడిరిశతమృగములకుక. ౨౭

సీ. చలపట్టి యొకజెట్టి సెలకట్టె జేపట్టి, యలజట్టి వేటలు సలుపు చుండె
 యమధాటిబోలువిక్రమధాటిపరిపాటి, యమధాటి నటకెవ్యాఘ్రిముల నొకడు
 దండంబులను మహాద్దండత్వముననువే, దండంబుదండంబుఁజెందెనొకడు
 శైలాటవీసిత్త శైలాటు లెద మెచ్చు, శైలాటములఁ బట్టె లీల నొకడు
 ఆ. ఘోరదర్శనాళి ధోరదర్శనులయి, గండములకుఁ బ్రాణగండ మగుచు
 హరిసమూహగర్వహరు లయి తిరిగిరి, వేటగిరులు కిరులవేట గిరుల. 30

కం. క్రొవ్వున నత్తెమున నునిచి, దువ్వుచు నెఱకలను గేలఁ దోపారంబుం
 ద్రెవ్వఁగ గువ్వలఁ జూపిన, తివ్వనఁ జని బైరి వడి నెఱిఁ గుఱిఁ జంపుక. 31
 కం ఓహరిసాహరినులివుల, గోహరి వెలయంగ నద్దిగో ! హరియంచుక

లాహరి తొక్కలుగలకా, లాహరకం బొలయ నొక్కఁ డఱచేఁ గొట్టుక. 32
 కం వీక్షించి తన్నుఁ బైని ద, రక్షువు కుప్పించి యెగసిరా నొకకోలక
 దక్షుండై పదములనా, ల్లాక్షణమున నఱికె నదియునవనిం ద్రెల్లెక. 33

కం గవయమృగం బొక్కఁడు పైఁగవియఁగ మే నవియఁగా రకం బగుములుకుల్
 జనమునఁ గైకొని తునుకలు, గ వియత్తలమంద నఱికెగర్వం బమరక. 34

శా. సాహంకారగభీరనాదదళితాశాకుఙ్కమై వెండి దు
 ర్మోహంధం బయి సాహసంబు వెలయంగ్రంధించి దంష్ట్రారుచి
 పూహంబు ల్మిఱుమిట్లుగొల్ప వడి నిష్పల్ రాలఁ గన్దోయి న
 న్నాహం బొప్పఁగ రా వధించె నవనీనాథుడు శార్దూలముక. 35

వరాహవృత్తము.

కాన నిష్క్రమరసయంతగతిఁ జెలుచనుగనుచు రయమున వరాహం బా
 త్మనాథుంగుఱిచి సరిగఁగదల మహి దగఁ జటులగతి నొలుగు న్మోరక
 జానైగండశీల శిఖరిజరగి సరభసగతి దొరలినగతిం బైరాక
 సానంబుం గదలి నిశితశరహతిని రసను బడ నిముసమునం జేసెక. 36

కం. శరమువలె వచ్చునొకకణ, సరముం గని భీతి ముడిచి ఛదయుగముం బ్ర
 స్తరమనఁ బడుపావురముం, గరుణామతి నేయఁ డతఁడుగడుదా పయ్యుక. 37
 వ. ఇట్లాభేటకేళిలోలుండై యనేకకాంతారాంతరములు గడచి చనిచనివాహ్యంబులు
 డస్సిన సుమంత్రుం డొక్కమహావటవిటపిచ్చాయ రథంబు నిలిపి యిట్లనియె. 38
 కం మన మీగతి మృగయారతి, వనములబడి నేగుదేర వాజులు డస్సెక
 జనుడమ వల్లభ ! మెల్లన, మునివరుఁ డగునత్రిఘనతపోవని కనఘా. 39

ఆ. ఇంతదవ్వు మీర లేతెంచినా రటు, తపసిదర్శనంబు తగవు కాదె?
 నేద దీర్ఘకొనుట చ్చేకులు ననిన నొక గాక యనినఁ దేరుకడకఁ దోల. 40

కం.అత్రిని భవవ్రతత్యసి,పుత్రినిఁ గలుషాఘకందఃపాత్రిఁ దితిక్షా

ధాత్రిని నిస్తులసద్గుణ,పాత్రినిఁ గని వినుతి సేసి ♦ వాన్వైచిత్రీః.

౪౧

వ. తన్నిర్దిష్టాసనోపవిష్టుం డైయున్నంత నత్రిముఁ గుశలప్రశ్నవ్యాజంబున ధర్మోప
దేశంబు సేయుచు నిట్లనియె.

౪౨

❖❖ అత్రి దశరథునకు ధర్మోపదేశంబు సేయుట. ❖❖

ఆ. ప్రజల నీవుగన్న ♦ ప్రజ లట్ల భావించె? సేవకులకుఁ బేర్చి ♦ సేయు దయ్య?

యాశ్రితులకు ధనము ♦ లర్పింపుదువు కదా? సత్యవచననిష్ఠఁనలుపు దయ్య? ౪౩

ఉ. సాకులు చెప్పి పన్నులను ♦ జాలఁగఁ దీయవుగా? తదర్థ ము

స్తాకము దుర్వ్యయంబులను ♦ జూతలు వెట్టవుగా? జనాభిసౌ

ఖ్యాకర మైనకార్యము నయంబునఁ జేయుదె? లోభవృత్తి ను

దేకితఁ గోశపూర్తియి ♦ తీయవుగా కపటంపుదండుగుల్? ౪౪

కం.జనపితృసనీయుఁడనై, మనఁ గరుణం గలఁ డటంచు♦మదిఁ దెలిసినచో

జను లర్థమేల ప్రాణంబును నిచ్చెద రెడరులం బ్రభువునకుఁ దారై.

౪౫

కం.నమ్మవు గద కొండీడుల? నమ్మవుగద వాదములను♦న్యాయము? సత్యం

బిమ్మవుగద నెయ్యెడల ♦ స్పృహకయంజెదవొ సాధునయబోధకులన్.

౪౬

కం.అమ్మరు గద కన్నెల వెల, కమ్మరు గద భూమివిబుధు ♦ లాగమము? జనం

బమ్మదు గద యన్నము! మో,నమ్ములు సత్యాన్వతములఁ ♦ జలుపఁబడవుగా.

కం.ఆడరు గద జూదము? విడ, నాడరుగద నరులు గురుజ్ఞానావళి? నాం డ్రె

గ్గాడరు గద సతులం? జే,వీడరు గద సతుల వారివిభు లేనాఁడున్.

౪౭

కం.నినుఁ గొలిచెడిజనములు దమ,మనుదలకై పరులవేడ ♦ మరియాదా? వే

తనములఁ జాలఁగ నిచ్చెదె, దినములు సరిగాఁగ వారిదీనత వాయన్? ౪౮

చం.ఋణముల నిచ్చెదే ధనవిహీనకృషీవలకోటికి? దయ

న్గొనుచె శతైకవృద్ధిగ? మునుం బ్రసభంబునఁ బెచ్చువడ్డీయా

సను గపటంపుయిక్తుల నొనంగి పదంపడి లోభవృత్తిఁ గై

కొనవుగదయ్య భూములను ♦ గొడ్డులగోదల నమ్మఁబెట్టుమున్? ౫౦

౫౦

ఆ. చారదృక్క వయి విచారదృక్కవు నయి,వఱలి యెఱిఁగి లోక♦వార్త లెల్లఁ

దప్పగలుగువారి ♦ దండించి సాధుల, మదినిసంకటంలు ♦ మాన్తు వయ్య? ౫౧

౫౧

మ. కలమాత్రంబును లేదు కా దనక జోకన్ గేస్తు లాతిభ్యమం

జలుషం జూతురె? భక్తి గేహినులు భిక్షుం బిత్తురే వేడుపే

దలకు? దైవగురుప్రపత్తిగలదే? ధర్మంబుఁ బోకార్చున

త్ఫలవృక్షంబులక్రిందినాగుజెముడౌపాపాత్మకు ల్లేరుగా?

౫౨

కం. మెచ్చినచో మనుదలకై, యచ్చపునృపభక్తులకు మహాకార్యములన్

మెచ్చుగఁ జేసినవారికి, బెచ్చుగ నిడు ధనము; రిత్తబిరుదము లేలా?

౫౩

చం. జనముల హేయదుర్విషయనక్తుల రోగులఁ జేయునీతినా

శనకరవస్తుసంతతి బజాఱున నమ్మంగఁబెట్టి, మానఁగా

జనములు వీనిఁ బన్నులను ధూళి విధించితి నంచు యుక్తులన్

ధనగతచింత నాడవు గదా మతిమంతు లెఱింగి నవ్వంగన్.

౫౪

సీ. వసుల నాఁగుటమాత్రవర్షంబు గురియదు, గుట్రమందుల వ్యాధి ధూళి కుదురఁబోదు

దండనీతిని బ్రభుత్వమ్ము నిల్కడ గాదు, కశ్యపం బమ్మినఁ గలిమి రాదు

ప్రౌఢయుక్తులచేతఁ బ్రజ లుల్లసిల్లరు, బేహరమునఁ బెంపుపెరుగఁ బోదు

సాక్షిమాత్రన న్యాయసరణి నమ్మంగరాదు, పక్షపాతం బెఱ్ఱబలము కాదు

తే. నీతికోవిదులై నట్టి నృపతివరులు, ధర్మ మొక్కండె తమకు నాధార మనుచు

దానిఁ జెడకుండరక్షించిరేని తమకుఁ బ్రజకుఁ గొదవలు గగనపుష్పములిలేశ.

సీ. జారత్వమున సౌఖ్యసమ్మానములు లేవు, చోరత్వమునఁ గల్గిచొప్పు నిలదు

క్రోధమాత్రంబున ధూప్తనములేదు, దానంబుచే బేదతనము రాదు

పరుషమాక్కులచేతఁబరువు నిల్వఁగఁ బోదు, హింసచేతను బుణ్యమెపుడు లేదు

విద్యలేమిడిచే వివేకంబు గుదురదు, దుష్టసంగతిఁ గీడు దొలఁగ దెపుడు

తే. గావున నృపాలనీవు సద్భావమునను, సుజనసంగతియును శాస్త్రచోదితంబు

నైనవర్తన మెడలకయనఘశీలమునను జరియింపు మిహపరంబులును గలుగు.

ప. అని పలిక మఱియును.

౫౭

చం. తరుణవయోవిశేషము జితప్రసవాంబక సౌకుమార్యమున్

వరధరణీపతిత్వమును ధూర్జయ్యత్తియుఁ గల్గియుండి నీ

వరయఁగ బ్రహ్మచారి వగు ధూర్జయ్య మేలె? గృహస్థధర్మము

స్మరసతఁ జేకొనం దలఁపునం గనుమాకొనుమాకృశోదరిన్.

౫౮

తే. ఆశ్రమంబులలో గృహస్థాశ్రమంబు, శ్రేష్ఠ మానని కాదాకోశిష్టమతము

ధరణి దరుణీడ్యసంగతిఁ బరఁగనట్టి పురుషజన్మంబు జన్మంబెపురుషవర్య.

తే. దేహరక్షాదికక్రియఁదిరుగునట్టి, నరుడు తనకూర్చియిల్లాలినగు మొగంబు

గానఁజెందాక నందాకఁగ్రాలునతని, కాయమానసవేదనాకాండ మధిప! ౬౦

సీ. వ్యసనాంధకారదుర్భరమగ్నచిత్తుల, కను వై నప్రాపు ప్రాయాలిచూపు

రాజకీయక్రియామోజితవ్యథఁ బాప, మే లైనయుక్తి యిల్లాలియుక్తి

- బహుళప్రవాసోపవాసయాతనలకు, జాలినవిడుపు ప్రోయాలికుడుపు
 బహుదూరపథయానబాధానివృత్తికి, నమరినమందు ప్రోయాలిఫాండు
 తే. కష్టకార్యాచరణ నిత్యకర్మకులకు; నధిప! సరిలేనిజయముప్రోయాలినయము
 కాన ననుగుణవతియైన మానినిగల, జనునిభాగ్యంబె భాగ్యంబుజనవరేణ్య.
 సీ. వ్యసనాంధకార దుర్భరమగులకు దల, నమరినమోపు ప్రోయాలిచూపు
 రాజకీయక్రియాయోజితవ్యథఁ బెంప, నాసురశక్తి ప్రోయాలియ్యకి
 బహుళప్రవాసోపవాసయాతనలకు, జాలినజడుపు ప్రోయాలికుడుపు
 బహుదూరపథయానబాధాప్రవృద్ధికి, నదరింపుగాము ప్రోయాలిమోము
 తే. కష్టకార్యాచరణనిత్యకర్మకులకు, నధిప! సరిలేనిభయము ప్రోయాలినయము
 కాన ననుగుణవతిగానిమానిని గల, జనునిజన్మంబు జన్మంబెజనవరేణ్య? ౬౨
- కం. కావునఁ బంచలకారయు, తావనినాథాత్మజాత ధన్యమహిషిగా
 భావించిన నిహపరసా, ఖ్యావళి భవదీయకరతలామలకంబౌ. ౬౩
- కం. అని మునియాడిన సూక్తులఁ, గొనియాడుచు ననియె మన్నగుణదోషంబుల్
 గని సతి గ్రహింప నెటు లగు, దనపూర్వముణంబుకొలఁదిదాపర మగుటన్.
- ఆ. తనపురాకృతర్ణఘనఫలంబునఁజేసి, దాపరించుగాదె తలిరుఁబోణి
 పిన్ననాటిబుద్ధి పెద్దైననుండునే, యిత మనుచు నిర్ణయించు టెట్లు. ౬౪
- ఉ. శిక్షతవైరి యాజి యిటుచెప్పిన నిక్కమ నీదుపల్కులున్
 దక్షిణకోసలాధిపుఁ డుదారుఁడు విక్రమనీతిసత్కథా
 ధ్యక్షుఁడు వానికూతు రసితాంబుజనేత్ర సువర్ణగాత్ర పుం
 ద్రక్షకురసిపుత్రి నిరతేడితనీరధిపుత్రి భూవరా. ౬౬
- కం. సుమసారము మృదువాక్కులు, సుమసారము కచభరంబుసాంపుఁదలఁప నౌ
 జామ సారము జఘనం బౌ, సుమసారశరాంబు బోలు ధన్యదతి గుణమునన్. ౬౭
- కం. కంజరమ మేను; మనసిజ, కంజరమ సువచనరచనకలిమి; న్నడలం
 గుంజరమ; మత్తమధుకర, కుంజర కంజముల గెల్పుఁగొమ రగుకనులన్. ౬౮
- తే. నీలరుచి మీఱుచు సుమనస్నేహమాని పెంపుగననంగళింజనిఁబెనఁగికాంత
 పదసరోజాతపాలినివ్రాలుచుంట, భృంగములు కావె తిలకిసిభృంగతతులు. ౬౯
- కం. భూవల్లభ! నడను స్వయం, భూవల్లభ ముక్తి నాత్మభూవల్లభ మా
 భూవల్లభగురుతఁ గనెదు, నీవల్లభఁ జేసి తేని నీరేజముఖన్. ౭౦
- ఉ. గీటునఁ బుచ్చివై చుఁ గనుగీటున నీటున నీటిపావతా
 పాటలగంధిరత్నములఁ బాటన పాటిలఁ పాటపాట సీ

మాటిమిటార మెన్నఁ దరఁమా తగుపాటిగనైన? లేదు ము

మ్రాటికి సాటిబోటి పలుఁమాట లవేటికి నవ్వధూటికి.

20

ఉ. ఆసుమకోమలాంగి భవదగ్రకుటుంబినిఁగా నొనర్పు, ము
ల్లాసము మీఱ నిచ్చును విలాసవతిఁ మది నీవు గోరినఁ
వీసము శంకలేక పృథివీవరుఁ, డాసతి కారణంబుగా
వాసిగ నైహికంబు నవఁవర్గము నొందెను నిత్యక్షీరివై.

21

ఆ. అనిన హర్షమంది యాతనిసెల వంది, యవనిపాలకుండు జవముమెఱయఁ
బురికి నరుగుచోటఁ బాలుపారఁ గనుఁగొనె, నాత్మగురువసిష్ఠునాశ్రమంబు 23
కం మీకులగురునాశ్రమము సు,మా కునలయనాథ! యని సమంచితరతిమైఁ
బ్రాకటమతి సారథి యన, వే కనుఁగొనవలయు ననుచుఁ బృథివీవరుఁడు. 24

ఉ. సారథిశోడఁ బల్కిన హాసా దని వేగమ యాశ్రమస్థలిం
జేరగఁ దేరు దోలుటయుఁ జే మొగిడింపునఁ జొచ్చి కాంచె ధా
త్రీరమణుండు యోగరతఁధీనుతథీకుని మానిరాట్పునా
సీరు నరుంధతీవిమలఁచిత్తకు శేశయనవ్యసూరుని.

25

చం. వలగొని మ్రొక్కి నిల్చి మునివల్లభదర్శితపీఠి నుండి తాఁ
బలికె నృపాత్మజుండు దనఁవచ్చిన హేతువు నతిదర్శనం
బలమ నిబోధ మంతయు సమగ్రముగా, విని యంతటఁ ధరా
తలఁపతితో వసిష్ఠుఁ డనెఁ దధ్యము సుమ్మి కుమార! యంతయు.

26

చం. అనఁ డెలి వొంది వల్లె వసుధాధిపుఁ డోమునిరాజమాళి! యే
యనువున మానవుం డిల గృహస్థుఁడు దా నయి మోక్ష మందు నా
యనువు దయాపరుండ వయి యూనతి యి మ్మిది సాధ్య మంచు నా
మునివరుఁ డత్రి వల్లె నను బాధముచేసెడిపట్లఁ బ్రీతివో.

27

కం. ఏవాని నెవ్విధంబున, భావింపఁగ వలయు? సులభఁపథ మెయ్యది దు
ర్భావభవాభితరణహిత, భావగంసారమగ్నఁభావుల కిలపై?

28

చం. మన మతిచంచలంబు త్రుటిమాత్రముఁ జిక్కఁగఁబట్టనేర; నొ
య్యన నియతోపవాసము ప్రయాసము గాడె? ప్రవాస మన్ననో
ఘనతరతీర్థసేవలను గాఢియ యింత యనంగరాదుగా?
మనుజున కేవిధిఁ సులభఁమార్గమునం గడతేఱుఁ బుట్టువుల్.

29

కం. అని ప్రార్థించిన విని ముని, జననాథునిఁ జూచి పలికె యంతసమున నో
యనఘా! నీ దగుప్రశ్నం, బనుపమము వచింతు వినుమ యవధానమున.

౩౦

❖ వసిష్ఠుడు దశరథునకు రామనామమాహాత్మ్యంబు సెప్పట. ❖

- సీ. మ్రాగన్ను వెట్టుచు మఱి తూగఁగా నేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
నఖిలాన్యదేశవాసాయాస మది యేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
బహుళమంత్రంబులు వల్లింపఁగా నేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
ముక్కులు బిగబట్టి బుసగొట్టఁగా నేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
- ఆ. గ్రుడ్లు మిటకరించి ♦ గ్రుక్కుమిక్కాడక, కదలమెదల కేల కాఱియపడ
రామమంత్రమెఱుంగరాజన్యవర్య! యీ, భూతలంబునండు బురుషులకును. ౮౧
- సీ. మననంబు భవకూటహాసనంబు ధిక్కుత, జననంబు పుణ్యవైజనన మధిప
మంత్రంబు మోక్షమామంత్రంబు సర్వస్వతంత్రంబు భవరోగతంత్ర మధిప
ధ్యానంబు కృతహితాధ్యానంబు పుణ్యసద్యానంబు ముక్తిమోక్షాధ్యాన మధిప
స్మరణంబు దుఃఖసంహరణంబు తన్నమ, స్మరణంబు జన్మసంస్మరణ మధిప
- ఆ. రామభక్తి యతులరాజితవరశక్తి, ముక్తిభుక్తిగూర్ప మొదటియుక్తి
రక్తివెలయ మిగులసక్తితో భజియింప, శక్తికొలది నేని ముక్తియొదవు. ౮౨
- ఉ. “మా” యనఁ బంచవింశతితమం బది యాత్మకు సంజ్ఞ; రెండునై
“రా” యన నిర్వచే డవది ♦ గ్రాలు గదా పరమాత్మసంజ్ఞ; నా
రాయణు డాతఁడే ప్రణవమండలి “యు” త్తన నిర్వదాటు నొఁ
గా “య” తలంప నొఁ బురుషాకారము సూచనసేయు లక్ష్మిగణ. ౮౩

ద్విరదగతిరగడ.

మానవాసమదుఃఖమారకము తారకము- దానవాహితభయవిధారకము తారకము
ధ్యానశీలమనుజోద్ధారకము తారకము- దాననైష్ఠికజన్మతారకము తారకము
ధరణీశ తతశుభాధారకము తారకము- ధరమధుర జితసుఖాధారకము తారకము
నతజనానజ్ఞాతనారకము తారకము- తతకోటిమంత్రబృందారకము తారకము
శరణాగతతాణసారకము తారకము- కరుణామృతయతభృంగారకము తారకము
వైకుంఠపట్టనద్వారకము తారకము- శ్రీకంఠహృదయముత్రేపరకము తారకము
శమితభక్తశృంగారకము తారకము- హరిషడ్వర్ణ మణిహారకము తారకము
భృత్యజనవాంఛితశ్రీరకము తారకము- సత్యవాక్ష్మీ కరవిస్తారకము తారకము
లప్తకన్దాఘాపహారకము తారకము- శిష్టతాపాపహాశీరకము తారకము. ౮౪

తే. తెలియఁగా నాల్గుపురుషార్థములును రామ, మంత్రజపశాలికరతలామలకములగు
రామమంత్రంబుసాటిమంత్రంబు లేదు, తథ్యమింతయుఁ దధ్యంబుతరణివంశ్య. ౮౫

సీ. తీరయాత్రలచేత ♦ దీఱనిపాపంబు, దేవసేవలచేత ♦ దెగనియఘము
నుపవాసములచేత ♦ నుడుగనివృజనంబు, దానధర్మంబుల ♦ బోనికీడు

వ్రతగురునిష్ఠులఁ బాయనిపావృంబు, ఘనకర్మములఁ బోనికల్పవంబు
మంత్రతంత్రంబులఁ మాయనిపంకంబు, పలుజన్మములఁ బోనికలుషచయము

తే. రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁ రామ రామ, రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁ రామ రామ
యనుచున్నరియించినంతనేఁ యడఁగిపోవు, రామనామంబుసామాన్యఁ మేమహీశ.

మ. ధరణీనాయక ! పెక్కులేల విను శ్రద్ధం; గూర్ప నష్టాక్షరీ
వరమంత్రంబునఁ బంచమాక్షరమా, శైవం బైనపంచాక్షరీ
స్ఫురితం బైనద్వితీయవర్ణమును దోఁచుకొ రామసంజ్ఞం; దద
క్షరవిశ్లేషముచే నపార్థదములై కన్పట్టు నామంత్రముల్.

౫౨

ఆ. “నాయనాయ”యనుచు “న శివాయ” యనుచు నా

మంత్రయుగము నిల్చి మానవేంద్ర
కాదు ముక్తికొఱకుఁ గాదు శుభంబున
కని విరుద్ధ మైనయర్థ మిచ్చు.

౫౩

శా. ఆమంత్రద్వయరాజితార్థముల నన్యోన్యస్థలీనూచకం

బై మాన్యం బయి స్వాంకసంకలితమా నా “రా” “మ” లుకలేమిడిం
దా మాఁపును బాసి నిష్ఫలములొ ధాత్రీశ ! కంటే మను
గ్రామంబందును రామమంత్రమును సారం బంచు నూహింపుమా.

౫౪

కం. హాకీకృతదురితం బగు, భారమణా ! “రా” యటంచుఁబూని పలికినం

జేరఁగరానీ దఘమును, వారక “మా” బద్ధ మగుకవాటము షగిడి.

౫౫

కం. ప్రణవసమం బగు నారా,యణ యనఁ దత్సమము రామ యనుశబ్దంబు

అణుమాత్రమైన శంకను, గణియింపకు మోక్ష మాత్మఁగాంక్షించినచో.

౫౬

కం. వినుమ నమస్కరణంబు నమో, యన నగు మత్కృతు లొనర్పనాత్మార్థమురా

మునికొఱకె; శరణ మాతఁడె,యనుచుం బరమార్థతత్త్వమమరుం దాన.

౫౭

మ. మనుజాధీశ్వర ! విన్నవాడవు గదామంత్రార్థ సారంబు పా

వన మాయర్థము నాత్మలో నిలిపి సర్వప్రక్రియల్ మాధవా

ర్పణబుద్ధి ఘటియించి తత్ఫలములఁవాంఛింప కశాంతము

వనజాతాయతప్రతేత్రునిఁ దలంపం బ్రాతె వైకుంఠము.

౫౮

కం. దేహముఁ బ్రోచుచు జనసం, దోహముఁ బ్రోచుచును భక్తిదోహలమున లో

శ్రీహరిఁ దలచిన నేసం, దేహము మది లేదు లేదుదేహం బిట్టె.

న. అనిన

ఉ. రాజసవృత్తిఁ దాలించి ధరాపరిపాలనకర్మశీలురై

తేజము మీఱ లోభమదతీవ్రదురాగ్రహకామమత్సరో

దేవజితచిత్తులైనపుణివీపతులు త్తమసత్త్వమూని పే

రోజు జరిప నెట్టు లదియొప్పు మహాత్మ! యెఱుంగఁ జెప్పవే.

౯౬

కం. తామసరాజసగుణ యుత, భూమిశమనప్రదేశముల నెటు నిల్చు

నేమమునఁ దద్విరుద్ధగు, జామలనత్త్వంబు నిశ్చలకృతితోడ.

౯౭

కం. వెలుగుం జీఁకటు లోకచోఁ, బాలుచు నె? యనోన్యవ్యవైరమున నొప్పుగుణం

బులు సాత్త్వికతామసములు, బలితంపుడమంబు సత్త్వవశమాగెలువ?

౯౯

వ. అనిన

ఆ. మనసు కారణంబు మానవలోకేశ! బంధమోక్షములకుఁ బ్రజల కెల్ల

మనసు గలిగెనేని మార్గంబు కలుగును, విశేషఱుతు దాని విధము వినుము.

ఉ. జారధవానురాగగుణసంపద చిత్తము నిండఁ, దా నెదో

తీరున గేహకృత్యములఁ దీర్చుచు రేవగలందు నా తృప్తి

సారమునందు భర్తకును సంతసము సమకూర్చుచున్న యా

జారిణివృత్తిచందమును సామ్యముగాఁ గనుఁగొమ్ము భూమిపా!

౧౦౧

కం గంగాభంగాంతరముల, నంగము సగమొప్పు నిలుచునప్పడు నాతో

ద్వాంగంబున నుష్ణము నధ, రాంగము శీతలము మదికినగుఁగా తెలియ.

౧౦౨

కం. ఎందు సుభయద్వగ్గోళము, లం దొకచూ పుంచుకాకియనువున ద్వివిధా

నందంబులందు డెందము, బొందింపఁగ నేర్పు బుధుఁడు పొరపడఁ జెప్పుడు.

౧౦౩

మ తెలియ భాషలరెంటి నే నెవఁడు ధాత్రి లోకు లవ్వనిచే

యలఁతలి బల్కినఁ దత్తదుక్తులను వాఁ డారెంటియర్థంబు ని

చ్చ లగుఁగా యెఱుంగంగ నొక్కట; ద్విభాషాజ్ఞాన మీ యుత్సాహం

గలదో లేదో విచారశీలి వగుమా డ్మానాథ! నీ వీయెడ.

౧౦౪

వ. భవత్సంబంధి యగుజనకుం డిట్టివాఁడుగాఁడే యని యుపదేశించిన దశరథుండతని

సెలవంది సాకేతంబున కరుగుచెంచి సంతతరామనామధ్యాన సమాసక్తచిత్తుండై

యుండె నంతఁ గొంతకాలంబు చన.

౧౦౫

శరదృతువు వర్ణనము.

ఉ. సారససారసారభ, రసాలవికాసవిలాస, కైరవో

దారశరస్సుయావహ, నితాంతవనాంతలతాంతసంత

స్ఫారసుగంధబంధుర, స్వబంధుజనాన్వితలోకగేహ యై

శారదవేళ భాసిలె వసంతమునా సుమనఃప్రమోది యై.

౧౦౬

మ. చలగె న్వేణిక నైకతం బారసి, తొఁచెన్ శోషశేఖావళు,
 ల్వెలసెం గావలు వ్యక్తమై యతనుకేళిపాత్రమై భూజనా
 వళికె మోదముగూడఁ జూడ నలసత్వం బందె యానంబు, ని
 ర్మలసారస్యము గూడ నాపగను లేఁబ్రాయంపుఁజెల్వం బలెన్. ౧౦౭

తే. శారదాఽగమనంబునసమ్మదమున, శారదాఽగమ మెంతయు ధీ సంతసించి
 భక్తి ధూపంబు లర్పించెఁవాతఁడూత, నవనిజపరాగపూగకై తవము మెఱయ.

చం వికలత లేక తార వెనువెంటఁ దగుల్కొన, యామినీవధూ
 టికయఁ జలత్పయోధరతఁటిం గనఁజేయుచుఁ గప్ప నంబరం
 బాకటఁ గరాళిఁ బట్ట ససితోత్పలిసీలనల్ మృగాంకుఁడం
 దికమికలాడుచు నిలకఁతెప్పన నుప్పురవీదిఁ బాటఁ గొం
 చక హసించె ధాత్రి విశిష్యరసంచయకై తవంబునన్. ౧౦౯

తే. మానస మెఱింగి వర్తించుమానసాక, సములచక్రంబు లెఱుఁగుటఁశారదాగ
 మనముమనమునఁజనుదెంచెఁఘనజవమువ, గొంచభూధరసుమీరమాఁర్గంబు వెంట

ఉ. రాణువగట్టివచ్చు మరుఁరాణున కంకులు ద్రుంప మంచెపై
 తాణము గొన్న కాపుది తుఁటారముగా నెఱుఁగెత్తి తోలినన్
 రాణను జోకిలించి వలఁరాయమిటారితొటారిమేల్ జుహూ
 రాణము లోలి గుంపులయిఁరా శుకవాణియుఁ జీరు వల్లభున్. ౧౧౧

మ. అతనుం డుజ్జ్వలచాప మెక్కిడియె రోమాలంబుఁడై, దేవతా
 యతనంబందును దీపకోటి బయలం ధాకాశదీపంబులు
 స్తతనం బయ్యె, బయోధి నెల్వ డె రమానాగుండు నిద్రాచ్యుతిం
 దత ముల్లాసము భూజనాళి కొదవెన్ ధాత్రీసమారాధనన్. ౧౧౨

తే. శ్రీకుమారాభ్యుదయ మిఁజెన్నుమీఱ, రామచంద్రాంకితంబునైఁకాల దిశల
 సరసకవిశస్త్రసూక్తులసంపద లొగి, బ్రబలవాసుబృరాయనవ్యప్రసక్తి. ౧౧౩

కం. కాంతారకకాంతారము, కాంతి రకరకముగాఁగఁగ్రాలె వియోగా
 క్రాంతవధూజనతాంతక, కంతుఁడు పైరిజెనొ విండ్లుఁగాఁ గొనుకోర్కిన్. ౧౧౪
 కం. లలితామలకాగమములు, కలితామలకంబు లై నకమ్రసరస్సుల్
 ఫలితామృతనగతతు ల. ఫలితామలకంబుకంఠి కాగానంబుల్. ౧౧౫

వ. మనోహరంబులై యెసంగె నట్టి శరత్కాలంబున ౧౧౬

తే. స్వాక్షిం బుత్తమంబు పితృత్వాతంబు, మధ్యమముగాన దుర్బలుమాడ్కి జనక
 దత్త మీనేల నేనేలఁరిత్తకేల, వీరభోజ్యంబు రాజ్యంబు విదితముగద. ౧౧౭

❖❖ దశరథుడు దండయాత్ర పోవుట. ❖❖

ప. అని సూయాణంబునకై ప్రయాణభేరిఁ జఱపించి ౧౧౮
కం.లగ్నంబు గదియఁగా హుత, భుగ్నివహముఁ దనిపిఁ వేల్చిఁబాలుపటి రిపులు

ద్విగ్నులుగాఁగను దమలో, నగ్నిముఖాశీర్వాచప్రహార్ని తమతీయై. ౧౧౯

కం.అష్టామాత్యులతోడను, స్పష్టాహంకృతిని మనముఁపరిఢవిలంగా
నష్టాపదాంశుకులజుడు, శిష్టాశీర్వుక్తి నుల్లఁసిల్లుచు నడచెన్. ౧౨౦

కం.ఆజకి నడువఁ దలంచిన, యాజకి రణసవనసోమఁయూజకిఁ బురనా
రిజనములు ప్రీతిని నీ, రాజనముల నిచ్చి రపుడుఁరా జితభక్తిన్. ౧౨౧

తే. ధగధగద్వరమణిగణఁస్థగిత మగుట, కాంతిపూరంబునడుమ విభ్రాంతిఁజెందు
తత్పురీమండనాపాంగతతులు దోచె, వెన మరందర్పరంబీడుఁభసలములన.

ఉ.అత్తఁ దద్విలోకనసమాగతనాక సతీహతాత్స్వయం
దత్తదృఢోపగూహనవిధానసమాదృతిసంప్రవృత్తలే
ఖోత్తమ “శీఘ్ర మేవ భువనోత్తరపుణ్యవతీవివాహ సం
పత్తవ సిద్ధిర” స్వీతిసువాక్కులు మ్రుంగెను ధాటికార్పటిన్. ౧౨౩

మ హా ప్రథమ.

స్ఫుటధాటిఘోటకోటిఁస్ఫురదతులఘటాఁస్ఫటనాస్ఫటితోర్ద్వి
తటదూళిపాలి పేళిఁదవిలి యుడుపఘోఁద్ధాటనంబున్ఘటంపం
బటుతిగ్మత్విట్కులక్షాఁపతిబలకృతదుర్వారవీడావిధంబున్
స్ఫుటితంబుం జేయ ధాతం యడుగఁగంఁబోయెనో నాఁగనొప్పెన్.

చం.అగపడఁ జొచ్చెఁ బట్టపవలందున తారలు ; రాక దర్శనాఁ
దగెఁ; దలయేరు నెక్కొనెఁ బృథాకువరేణ్యున కేది భారమున్,
వగఁ బ్రవహంబు మందగతి యర్తిలె; నేమివిచిత్రమో యనం
దగి నృపసూతిదిగ్విజయఁధాటిని వ్యాప్తపరాగశక్తిచేన్. ౧౨౫

మ. ధ్వజపాతూలపరంపరాహతులచే యా పోయిన ట్లయ్యె ది
గ్వ్రజముల్; వైరి కరేణువుల్ విముఖతన్ యగ్నంబు లై తూలె; భూ
భుజపాళుల్ విభుతం దలరెన్ను జుమి యభూమిన్ భయాధీనభూ
భుజనార్యసుకృతోరుకర్దమమునం యభూమిఁ గౌతూరికుల్. ౧౨౬

నీ. తలబరువునగ్రక్కఁదల మాన్పశేషాహి, చేతులులేమికిఁ జింతనొందె
నలభ యాపహాఘనాహవము హేమాక్షుతోఁ గ్రాలునోయనియెవరాహవరుడు
ఒకకరంబునబట్టఁనొఱగునో మఱియొండు, దెస నని దిక్కరుల్ దిగులుచెందె
నడివీపు కడుమిట్ట యిడఁబాదు లేదని, వెతఁచెందె లో మొగఁపిటికిఁజేడు

తే. వరపదాతిపదాహతి ♦ నడివడంక, ధరణీభరణకరణహితఃపరులు పరులు
వోలె దహతహలాడిరి ♦ పుడమిఁగలదె, ధారణీనాయకునిజైత్రఃధాటి సాటి. ౧౨౭

సీ. నవకంపుబుక్కాము ♦ నవురుదాల్చెనుమింట, నృపుధాటిఁబరికించు ♦ నెలతలకును
బెట్టనినునుబూది ♦ వట్టెలై కనువట్టె, వైరికాంతాముఖ ♦ వ్రాతములను
జెంగావిరంగారు ♦ రింగులైలంగిన, కంగోరు లయ్యె ది ♦ శాంగనలకుఁ
దారాడునదనేదిఁ ♦ దా రాడుకున్నను, గోరాడుటయ్యె ది ♦ కుంభులకును

తే. దిగ్విజయారంభవేళ ధా ♦ త్రీతలేంద్ర, సమ్యగర్పితధూపపుంజంబు లయ్యె
విష్ణుపనమున కవశీశఃవిపులపై న్య, ఘట్టనోత్థితభూపరా ♦ గంబు లవుడు. ౧౨౮

వ ఇట్లు చనిచని నీవాడ నన్న తేఁడులపోడిమి మాపక సూడున నెదిరిన వేడిమి
చూపి తెఱల్పుచుఁ జనుచు ౧౨౯

ఉ. కోరఁడు కొల్లలం గొనఁగఁ ♦ గోరఁడు పూర్వహదాహ మేయెడం
గోరఁడు రి త్తహింస లిడఁ ♦ గోమలులం జెఱవెట్టఁ డెయ్యెడ
న్గోరె జగ త్ప్రియూజనమ ♦ నోవితతాద్భుత హేతుభీకరో
వారభుజాబలం బరివి ♦ తానముమీఁదనె చూప నా జిహ్వా. ౧౩౦

చం. ధరణీపుఁ జూచిచూచి విబు ♦ ధప్రమదల్ మదనాశుగాహతిం
బారిఁబారి స్రుక్కుచుందురు వి ♦ భుండు దిశాజయధాటి వోవ సం
గరమున వానిఁ దాకునృప ♦ కాండముల న్వరియింపఁ జొచ్చి కా,
స్మరశరవశ్యచిత్త లగు ♦ మానికదారుల కేటికూరుముల్? ౧౩౧

కం. కుంతలవల్లభసురుచిర, కుంతలదీధితులు వెలసె ♦ గోసలధరణీ
కాంతపదాంబుజసక్త, స్వాంతనటన్మధుక రాళు ♦ లై య యెడలన్. ౧౩౨

కం. స్వబలము పలాయనంబై, న బటాబూరంబుచెడి వ ♦ నంబులఁ బడుటన్
శబరాధీశున కప్పడు, శబరాధీశత్వ మవని ♦ శాశ్వత మయ్యెన్. ౧౩౩

ఆ. నే వరాటకాఖ్య ♦ నెగడుదుఁ బ్రజ మాన, మునను నను గణించు ♦ మొదల నీదు
కరుణ కలిగెనేని ♦ గాంగేయ సమముగాఁ, దూఁగఁగలనునన్ను ♦ ద్రోయవలదు. ౧౩౪

వ. అనిన నతని నాడఁంచె నంతి నొక్కపెట్ట రాపట్టు లందఱుపై దాడివెట్టుటనీతిగామి
శక్తుఁ డయ్యును బ్రాజ్ఞం డగునద్ధరారమణుం డొక్కొక తేప నొక్కొక్కదిశ
భూపతులన్ జయింపఁ బోవుచుఁ బ్రాధ్వంకృతసమస్తరాజన్యంజై విహరించు
చుండ నొకనాఁడు సుమంత్రుండు ౧౩౫

కం ఇది దక్షిణకోసల బల, మదమున భూభుజుఁడు భాను ♦ మంత్రుం డేలున్
ముదమున నత్రివచించిన, మదిరాక్షికి జనకుఁ డిలేడు ♦ మహిపా! యనుచున్.

చం. అనినను లెస్సగాక బల ♦ మంతట నంతట నిల్వఁ బంపు చే
 కొనకుము యుద్ధకృత్యములు ♦ గొబ్బునఁ బాళెము సేద దీర్చుకోఁ
 బనుపుము మంత్రులం బిలిచి ♦ భావనసేయుద మెల్లకార్యముల్
 మనమున నంచుఁ బల్కిన ను♦మంత్రుఁడు పిల్వఁగఁ బంచె మంత్రులన్. ౧౩౭

వ. వార లగుగుడెంచి సర్వంబు విని వసిష్ఠాదు లైన పెద్దలతోడ నాలోచించి సందే
 శంబువుచ్చుట లెస్స యన నట్లకాక యని వారలం బోవఁ బనిచి నిజపటకుటీరా
 భ్యంతరమునకుం జని వసిష్ఠు ధ్యానించిన నతండు విచ్చేయుటయు నమస్కరించి
 నిజమనోగతం జెఱుంగఁ జెప్పి యిట్లనియె ౧౩౮

ఉ. ఆలలనాభిరూఢ్యభ♦వామలశీలకథాసువర్ణముం
 జాలఁగ నించుచున్ శ్రవణశిష్యులిపాత్ర నిరంతచింతనా
 తూలిక నంతరాళమునఁ ♦ దొయ్యలి మాననచిత్రకారుఁ డా
 ర్యా! లిఖయింపఁ గన్నలు య♦భార్గ మెఱుంగఁగఁ గఁ గోరెడుం గడున్. ౧౩౯

వ. అని వచియించుటయు నతండు భావి భావించి యట్ల కావించెద నీ వీసాయంతన
 సమయంబున నిచ్చటి కనతిదూరంబునఁ జక్కటిపొడుపుమూలచాయ నరుగుమం
 దొక్కప్రమదననంబు గల దందు నీనయనపర్వం బగు నని పల్కియదృశ్యండుడయ్యె
 నంత దశరథుండును గల్పప్రాయంబులుగఁ దోచుక్షణంబుల నెట్టెట్టో కడపుచు
 నేడేల సూర్యుండు మందగమనుం డయ్యెనని యెంచుచు సాయంసమయంబగుడు
 ముని నిర్దిష్టమార్గంబునం జని ప్రమదావనంబుఁ జొచ్చుడు. ౧౪౦

చం. తరుణకుసుంభవర్ణ పరిధాననిబద్ధకటిప్రదేశయై
 తరుణి నిజాంశుకౌచలము ♦ తా నిటులట్టులుఁ దూఁగియాడ సిం
 ధురగమనంబు దోషఁ జను♦దోయి మిథోధికకర్షణంబునన్
 సరముల రాల్ప మౌక్తికర♦జం బరుడెంచుచునుండఁ గన్గొనెన్. ౧౪౧

వ. ఇట్లు చూచి మెచ్చి తలయూచి తత్క్రిడావినోదావలోకనకౌతూహలియై యప
 దాంతరనికుంజపుంజంబులమాటున డాగి యుండఁ నని శుకయోగి పరిక్షిన్నృపా
 గ్రణి కెఱిగించిన తెఱంగు ౧౪౨

ఉ. వా(స)వరత్న మేచకసువర్ణ! సువర్ణపటా! పరాత్పరా!
 వాసవపుత్రసింహశర♦భా! శరభాసితహస్తపుష్కరా!
 వాసరరత్నవంశ్య! ప్రతిభాప్రతిభాసిత! భద్రభూధరా
 వాస! రఘూర్తమా! ప్లవగ♦వల్లభవల్లభ! జానకీశ్వరా! ౧౪౩

ద్వితీయాశ్వాసము.

౫౭

❀ పంచచామరము. ❀

(మా)మనోహరా! నగాధిరాజనందనార్పితా!
సమామనోహరాత్మమిత్ర! ♦ రుంద్రక్షీతోభితా!
సమాంబకోపమానరూప! ♦ సూర్యవంశదీపికా!
మస్తదేవశస్త్ర! భద్రశైలరాజమందిరా!

౧౪౪

గద్యము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వ
మహావైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ
సుజనవిధేయ సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతంబైన.
శ్రీ కౌసల్యాపరిణయంబున
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

0351/vv.1
F29

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌనల్యాపరిణయము.

తృతీయాశ్వాసము.

యమినవనత్రాణవ

రాయణ! దీనార్తిహరణ! రాజాభరణా!

ధీయతనుతచరణా! నా

రాయణ! నతశరణ! వినుత! రాజాభరణా!

౧

తే. అనధరింపుము దేవ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవ! పరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను! సాదరముగ. ౨

మ. అతను ద్వేషితమిస్సార్థకనిజాఘాతుండు భాషావధూ

న్నతవక్షోరుహచందనాయితదిశానాద్యముక్తావళి

కృతగంగాధవశేఖరాయితసురీగేయప్రభాశాలి యో

క్షితిపా! దక్షిణకోసలాధిపతి మించెన్ భానుమంతుం డనన్.

3

తే. అతనిదేవేరి జితకుసుమాస్త్రనారి, దీనజనకల్పవల్లి సాధ్వీమతల్లి

యధరజితబింబ లసితఘాలాపహసిత, చంద్రభాగ యనం దగుచంద్రభాగ.

౪

—చంద్రభాగ భానుమంతునితోఁ దనసంతానవాంఛం దెలుపుట.

ఉ. ఆవరవర్ణినీసహితుడై హితరీతిని బెద్దకాల మా

భావభవాభరూపుఁ డనుభావ్యమనోభవకేళికావినో

దావహమానసుండయి నిరంతర సంసరజైకభోగ్యసా

ఖ్యావహపుత్రలాభజనితామలమోదముఁ దా నెఱుంగమిన్.

౫

ఉ. దానముచేసి, చేసి యవధానమునన్ ధరఁ బాలనన్, హరిన్

ధ్యానము చేసిచేసి, సువిధానము దప్పక యజ్ఞకోటులం

దా నమరాళిఁ గొల్చి, పరిధానము లరుల కిచ్చి యిచ్చి, సం

తానముఁ గాన కెన్నిసువిధానముల స్మదిఁ జింతసేయుచున్.

౬

ఉ. ఆవిభుఁ డొక్కనాఁడు కనఁకాంచితసాధవితానసీమ మో
దావహూమాళికాసురభిఁతామితమార్ద్రవహంసతూలికా
భావితత్పమందుఁ బరిఁభావితవాసవభోగభాగ్యుడై
శ్రీవెలయ నృహింపఁ బతిఁచిత్త మెఱుంగుచుఁ జంద్రభాగయుక్.

2

ఉ. దీనత దోఁపఁ బల్కె నుదఁతీమదనా ! మదనాగమం బనూ
చానులమై గ్రహించి నెఱఁజాణతనంబున మీఱినార మే
లా? నిరతంబు నుల్లమున ధి హాయి జనింపమి నేవగించెదన్
మానవలోకనాథ ! వినుఁమా గనుమా ఘనమానసంబునన్.

౩

ఉ. వల్లభ ! నేటిదాఁక రతివల్లభుక్రీడలఁ గూడు తెల్ల నా
యల్లమునందు వ్యర్థ మని యూహ యొనర్చెద; నట్లయ్యాఁ గదా
పెల్ల గువేడ్క మొక్కకొలఁ ధించి శ్రమింప ఫలాభికాంక్షచే
సల్లలితావసీజ మరుఁసం బొనగూర్చునె గొడ్డు వోయినన్.

౪

ఉ. ఆవిధి సంభవించె వసుఁధాధిపచంద్రమ ! నాదుచందమున్
భావనసేయఁ బెంపెనఁగుఁభావజుకేళిని దేలు తెల్ల శో
కావహమయ్యెఁ జత్తమున ధి హర్ష మొకింతయులేక, వంశముం
గావఁగ వ్రేలఁ డంతమొలఁకం గనుపుణ్యములేమి వల్లభా.

౧౦

ఉ. ఆటలఁ గొన్నినాళ్లు, తనయావళిఁ గాంచుటలెల్లఁ బెద్దజం
జాట మటంచుఁ గొన్నిదివఁసంబులుఁ బుచ్చితఁగాని పిమ్మటన్
సాటివధూటికామణులు ధి చంకలబిడ్డల ముద్దులాడ నా
రాటము సిగ్గు దోఁచెను ధిరావర ! వంజితనంబుఁ జూచినన్.

౧౧

ఉ. సిగ్గునఁ గొన్ని నాళ్లు, తమిఁచేతను గొన్నిదినాలు, చింతచే
మృగ్గుచుఁ గొన్ని నాళ్లు, నవఁమానభరంబునఁ గుంది కొన్ని నా
ళ్ళిగ్గతిఁ బోవ, లోన సర్పిఁయించితి, నావలఁ బూజ సేసితిన్
సిగ్గతి బాహిరంబుగ నె ధి శ్రీతరుణీచరణాంబుజాతముల్.

౧౨

కం. కుడువను గట్టను గలిగియు, బుడుతల ముద్దాడుభాగ్యమును లేమి నయో
యడవిని గాచిన వెన్నెల, వడు వాయెను నాదుబ్రతుకుఁ ధి బరికింపఁ బతీ.

౧౩

సీ. చంటిపాపలనునుఁబంటినొక్కలు లేని, కుచములు కుచములే ధి కువలయేళ !
యనువుగాఁ దనకూన ధి లాడఁ జూడనియట్టి, కన్నులు కన్నులే ధి సన్నతాంగ !
తప్పడుగులవచ్చునప్పాప నెత్తని, చేతులు చేతులే ధి పూతచరిత !
తోక్కుఁబల్కులబిడ్డ ధి నొక్కిముద్దాడని, పెదవులు పెదవులే ధి మదనరూప !

- ఆ. బౌరసాచికొనుచుఁబైపడి మెడగ్రుచ్చి, మీఁదికెగయఁబ్రాకిఁమేలిపలుకు
లొనరఁబైఁటఁజార్చిఁచనువేడు సుతులేని, సుదతిబ్రతుకు బ్రతుకెఁనుందరాంగ!
చం. నిరుపమరాగయుక్తుఁ బతినిక, గుణవంతుల నాత్మజాతులం
దరుణులు గోరుచుండుదురు ధన్యుని బొంది నిను న్నదీప్సితం
బరయ నొకండు సాగె, మఱియవ్యయసౌఖ్యనిదానసూనులా
భరమ లభింపమిక్ మనుట ధన్యము దోచెను నాకుఁ జూడఁగన్. ౧౫
- చం. అనుచును విన్నఁబాటు వదఁనాబ్జము ముంపఁగఁ జంద్రభాగ వ
ల్కిన విని చేరరాఁ దిగిచి కేలను దన్వి! భవద్విచారమో
యనుపమభవ్యమాఁ జుమి, తదర్థ మపేక్షిత మాట దానికై
పనిగొని సత్ప్రయత్నముల వారక చేసితి నెన్నియేనియున్. ౧౬
- ఉ. చేసితిఁ బెక్కుజన్మములఁ జేసితి నెన్నియొ సద్వృత్తంబులం
జేసితి భూరిదానములఁ జేర్చితిఁ జిత్తమునందు వెన్నునిక
గాసియ కాని వే తొకటిఁగానఁ జుమి ఫలితంబు సర్వమున్
వీసరవోయె నాయెడను వెన్నునకు స్థయలేమి సంగనా! ౧౭
- కం. కాన నతకల్పకం బగు, గాన రమారమణఁగూర్చి కాన నియతిమైఁ
బూనెదఁ దపంబు; శీతరు, గానన! యిట నీవు సలుపుమా హరిపూజల్. ౧౮
- చం. అని హృదయేశుఁ డాడినప్రియాప్రియవాక్యము లాలకించి యా
వనజదళాక్షి పల్కె ననుఁ బాసి చనం దగ వానె కాన? క్షో
యనఘ! స్వధర్మకామముల ధీనాతిచరామి"యటంచు బల్కె వే?
గొన మధికంబు గాదె కవఁగూడి తపం బొనరింప దంపతుల్? ౧౯
- చం. ప్రియ యిటు లాడ మే లనుచుఁ బిల్చి యమాత్మ్యులనెల్ల సర్వముం
బ్రియమునఁ జెప్పి రాజ్యము సమేధితరక్తిని నప్పగించి భా
ర్యయుఁ దనవెంట రాఁ జని యరణ్యముఁ జేరి శుచిస్థలంబునం
దయగతిచే జితేంద్రియత నాలు మగండుఁ దదేకభక్తిమై. ౨౦
- *శ్లో భానుమంతుని తపస్సునకు మెచ్చి విష్ణువు వరంబులిచ్చుట. శ్లో*
- చం. చలిసిన ఘోర మాతపము ధీమతసమంది రమామనోహరుం
డలరుచు భార్గవీనహితుఁడై భవదీప్సిత మెద్ది వేడుఁడీ
ఫలితము సేయువార మన ధీకృత సమస్కృతు లాచరించుచుం
గలిగెనటాలహస్తపుటకంజముల స్పృహచంద్రుఁ డి ట్లనున్. ౨౧
- కం. దేవా! ప్రత్యక్షంబై, కావలసిన దెద్ది యనఁగఁ గామ్యము వేడన్
మాపంటివెడలు లీయిల, పై వెదకినఁ గలరె యైనఁ బంకజనాభా! ౨౨

శా.సంతానార్థముగాఁగ నిన్గుఱిచి విశ్వస్తుత్య! యీనిష్ఠలం
గాంతాయుక్తుడనై ఘటించితిని నిష్కాముండ నౌ టెట్లు? శ్రీ
కాంతా! ని న్గని తుచ్చకామ్యముల వేడ్కం గోరఁగా నొల్ల నా
కాంతారత్నమునం దనూభవుడవై కారుణ్యముం జూపవే. ౨౩

కం.అటు లైన నిహపరంబులఁ, బటుతరముగఁ బొందఁగలను ♦ బద్మాక్ష! భవ
త్స్ఫుటకారుణ్యము పేర్చిని, ఘటియింపుము నాదుకోర్కీఁగదనక వెనక. ౨౪
చం.అన విని పిన్ననవ్వు దొలఁకాడఁగ భూభుజఁ జూచి పల్కె నా
యన! భవదీయపుత్రకుడనైన జనియింపఁగ రాదు నాకు, నీ
తనయకు నాత్మ జుండ నయి ♦ తథ్యము నీకు శుభంబుఁ గూర్తు, నం
దను ననుఁ గోరివాడవు గఱదా జనియించును నీకుఁ బుత్రుఁడు. ౨౫

వ. అని యంతర్ధానం బయనఁ దదీయకరుణావిశేషంబున కచ్చెరు వందుచు వారు
పురంబునకుం జని రంత వరప్రభావంబునఁ జంద్రభాగకు నెలమసలుటయు. ౨౬
కం.బలిసెను నడు మలసెను నడ, వెలసెను నూఁగారు మీఁతె ♦ వేవి ల్లోకటై
గలసెను వళు లొలసెను నిదు, రలు మనువయి నాన సతికి ♦ రహియించెనట. ౨౭

కం.కోకనదచారువదనము, ప్రాకటనవనవపరాగఁరాజిత మగు శ్రీ
కోకనదం బన ధవళ, శ్రీకలితం బయ్యె గర్భఁచిహ్నము దోఁడ. ౨౮

—కౌసల్యాదేవి జననము. —

వ. ఇట్లు నెల లంతకంతకు నెక్కుటయు రాజానన వైజననంబున నొక్కతనయునొక్క
తేఁ దనయఁ గాంచినఁ దద్వృత్తాంతంబున కలరి నృపుం డుత్సవంబు సేయించి
యమితోత్సాహంబునఁ బొదలుచుఁ బుత్రునకు భామమంతం డనియుఁ గూతు
నకుఁ గౌసల్య యనియు నామకరణంబులు గావించి సంతోషంబునిధి నోలలాడు
చుండె నంత నక్కౌసల్యయు దినదినప్రవర్ధమానయై. ౨౯

మ. తనతో నాడెడితోడిబాల యొకచేతం బుండఱికంబు నొ
య్యనఁ దాల్పంగఁ బసిండిబొమ్మ యల కన్యారత్న మవ్వేళ దా
సిని బంగారపుదమ్మిఁ దె మ్మనఁగ సుశ్వేతాంబుజం బొండుఁ గై
కొని చేనియ్యఁ దటాలున న్మదిని బొంగుం బూరితేచ్చంబలె. ౩౦

వ. ఇ ట్లబ్బెలామణి కన్యాత్వంబు గడచిన. ౩౧

మ. నవలావణ్యరసాభిషేచనవిధి ♦ న్వక్త్రాబ్జ మిం పొంద సొం
పపువక్షోరుహామంజరుల్ మలఁపుచూపక వా తెఱన్పింబముం
దవులఁగాఁ దనురక్తిమంబు నయనాంతప్రేక్షణేందిందిరా

- రవిహారం బాలయన్ మనోజ్ఞనవసారభ్యం బుపాసింప హృ
ద్యవనామోదము మీఱఁ బ్రాయ మనునన్ద్యానంబు పుష్పించినన్. 3౨
- మ. వలరాయం డలనీరుపాయ మను భవ్యం బైనకాలంబునన్
లలనాదేహగృహప్రవేశమును జల్పం డెంకిఁ గై సేయుత్రో
వలు నయ్యెన్ మణిగాసనంబు నవలాఁవణ్యంబుగాఁ, బైఁడికుం
డలుగా వత్సరుహంబులుం, గలువదంఁడల్ గాఁ గటాక్షావళుల్. 33
- కం. పొడమెను గుటిలత చూపుల, ముడి కందనికురులు పాదముల నటియించెన్
నిడు పయ్యె నంగదట్టము, నడుమంతరమందుఁ జిక్కె డ నడుమంతరమే. 3౪
- మ. జనయిత్రీచరణాభివందనము వాంఛం జల్పి యేతెంచునం
తనె యాయాసభరశ్రమాలసత స్వేదం బూరె రక్తాబ్జభే
లనజాతారుణిమంబు పాణి నిదె బాఁలా! పాయదే యంచుఁ దాఁ
గనఁగాఁ జేయు సకిన్ సతీమణియు వేడ్కం బాణిరక్తాబ్జమున్. 3౫
- వ. ఇట్లజాతయావనయై చరించునచ్చంచలాక్షికి వివాహంబు గావింపఁదగినమనువు
విచారించుచు. 3౬

❦ భానుమతుండు కౌసల్యకు మనువు విచారించుట ❦

- ఉ. ఆనృపుఁ డొక్కనాఁడు వినయజ్ఞనయజ్ఞులు మంత్రి లోలి దు
ర్మానవిహీనవిజ్ఞజనమాన్యవివేకులు ప్రాడ్వివాకులున్
జ్ఞానవిశిష్టశిష్టులు మనంబున భక్తిని గొల్వఁ గొల్పులో
మానితీతిభవ్యగరిమన్ రహిమించి చెలంగు చుండఁగన్. 3౭
- తే. రాజకీయక్రియావిచారంబు దీర
వివిధవార్తాప్రసంగంబు విస్తరిల్లఁ
దనదుకూతురు కౌసల్యకు నుచితంపు
మనువు నెమకంగఁ దలఁచి యామనుజవిభుఁడు. 3౮
- వ. సకలదేశాధీశగుణగుణబలాబలంబులు విచారించుచున్నతటి దావారికుం డత్రి
రాక విన్నవించుటయు. 3౯

❦ అత్రి భానుమతుం జూడవచ్చుట. ❦

- తే. అరిగియెదురుగ నర్ఘ్యపాద్యాదివిధులఁ, బూజనమునల్పి కొలువంగభూజనంబు
లోనికిని దెచ్చి యాసనాసీనుఁ జేసి, భక్తితాత్పర్య మెసఁగఁగఁబలికె నిట్లు. ౪౦
- తే. క్రూరదుర్వారసంసారఘోరసంత, మసగహనసీమ బంభ్రమ్యమాణులై న
మాద్యశుల్ దరియింపఁగఁమార్గమున్నె, మీకృపాపాంగదీధితుల్ సాఁకకున్న? ౪౧

వ. నిరంతర నారాయణనామపారాయణపరాయణులును నిష్కారణకరుణాతురాయ
ణులు నగుతూ రిచ్ఛోవిచ్ఛేయుట నాయుచ్చగలకచ్చులు గడతేతె ధన్యుడనైతి
నని యచ్చపుభక్తి విన్నవించి కుశలప్రశ్నంబు గావించి స్వాగతకారణం బడుగుట
యు మచ్చిక మీఱ మునివగుం డి ట్లనియె. ౪౨

కం.నీబోటి నేలనేలగ, మాబోటుల కేమికొదవమానవనాథా !

రేబోటిమగఁడు వెలుగం, గాఁ బాటిలదే చకోరకములకు ముదముల్? ౪౩

చం.కొదనలు లేవు మాకు నృపకుంజర! సుమ్ము తమంతఁ దారునై

వదలక వెల్లిగాక కలవస్తువులన్నియును భవాదృశుల్

ముదమునఁ గూర్చుచుండుటను మోదమ మాకు, దపస్సు లెస్స, మా

కదుపులు మేల, నిర్భయముకాననము ల్వనముల్ ఫలీడ్యముల్. ౪౪

కం.నీసేమ మరయ వచ్చితి, భాసురరవితేజ! యనిన మధ్ధాంజలి యై

కోసలవల్లభుఁ డనె నీ,దాసుఁడు మీదర్శనమున మధన్యుం డయ్యె. ౪౫

కం.నాపుత్రిక మునినాథ! స్వభూపుత్రసమానుఁ డైనభూనాథున కే

నీపట్ల నీయఁ దలఁచెద, నీపనిచినయట్ల చెపుమ మిస్తులు నొకనిక. ౪౬

వ. చరాచరంబుల మీమనోగోచరంబు గానిపరమాణువు లేదు. దయావంతులరై

యెఱిగింపరే యని కొసల్యను రావించి మ్రొక్కించిన నాశీర్వదించి. ౪౭

కం ఆకూతం బెఱిగించెద, నాకేతం బేలునట్టిజనలోకధవుం

డీకాతరనయనకుఁ దగు, లోకోత్తరచరితుఁ డతఁడు మలోకారాధ్యా! ౪౮

వ. అతనిపురం బైనయయోధ్య మహిమంబును దశరథుబలరూపవిభవంబులు నీవె

ఱిగియుండు వైనను నిట్టికార్యంబులపట్ల వరునిగుణాగుణంబు లందఱెఱుంగుట

దగు నందు నీబాలారత్నంబు మది నెఱుంగు టావశ్యకంబు గావున విశదీకరించెద

విను మని యి ట్లనియె. ౪౯

—అయోధ్యాపురవర్ణము—

కం.చటులభటాకుటిల ఘటా,పటలరటనదళితద్విభాగ మయోధ్యా

పుటభేదన మరిజనహృత్పుటభేదన మమరు సమరపురికిక సరియై. ౫౦

నీ. వీటులా చక్కనిబాటలా కొమ్మరైన, పేటలా పురలక్ష్మిపేట లగుచుఁ

దోటలా శృంగారవాటులా రొదసేయు. తేటులా సరసులు మదేటలొలుక

లేటులా చిప్రకనుదాటులా కడిమిడి, చోటులా చేగట్టుపేటలందు

బోటులా వారలనీటులా ముద్దుల, మాటలా సొంపులమూట లగుచుఁ

తే. బాటలా వారియాటలా మదేటలేని, కోటలా జాలమేటలై మోటలేని

ధాటిసోఘోటులా ద్విజకోటు లేన్న, బోటిగనరామి నవ్వీటిసాటిగలదె. ౫౧

- కం. ప్రామినుకుల పెన్నిక్కలు, ప్రామినుకులవేల్పులేమ ♦ రంగస్థలముల్
భూమిసురజ్యేష్ఠులవా, లూభిమి సురజ్యేష్ఠనములు ♦ పురమున విఫ్రుల్. ౫౨
- చం. అవుర సహస్రశీర్షుఁ డగు ♦ నాదిఫణీం ద్రుఁడు భావలందు వె
య్యవ దగుపాలు నాలుగవ ♦ యంశముఁ బూర్ణకళాఘృణఁ జ్ఞాకళా
ధవుఁడును బోలుచుం ద్రు వసు ♦ ధాబుధులన్; ద్విజరాజనామచూ
త్రవశమె వారిబోల ద్విజ ♦ రాజసమాఖ్యము లేదె పక్షికిన్. ౫౩
- సీ. కృతులిచ్చిననుబహూ ♦ కృతులిచ్చుచుందురు, నతియొనర్చినను హూ ♦ న్నతిఘటింతు
వెలిచవి యన్నను ♦ వెలిమాలపనియంద్రు, ప్రజల నెల్లను దమ ♦ ప్రజలెయంద్రు
దప్పుచేడెలచొప్పు ♦ దర్పణిఁ జూడరు, స్వారి పోవరు జారి ♦ ణీరతేచ్చ
నాడిబొంకరు వేడ ♦ నా స్తి యంచాడరు, దుష్టులతోఁ బొత్తు ♦ దొలగియుందు
తే. రాజి నెదిరిన వీరాచి ♦ రాజవరులు, రణపదమునను శమలందు ♦ గణనమీఱ
నొండువర్ణంబు మునుచే ♦ స్పృకుండవిడరు, వెలయునప్పటిలో రాచ ♦ కొలమువారు.
ఉ. మేకొని వేలనేకడగి ♦ మీఱఁగనేరఁ, డొసంగి యప్పులం
గైకొనలేడుగా ఘనులు ♦ గ్రమ్మఱ నీయకయున్న, మెండువో
కూక లటంచు సర్వవర ♦ కోటులు కంధి జడాశయుండు ర
త్నాకరుడే? యటంద్రుపయి ♦ నప్పతియై కనుచుండ భంగముల్. ౫౪
- సీ. కేదారముల నెల్ల ♦ భూదారములచేతఁ, కేదారములఁ జేసి ♦ కీర్తివెలయ
రాజసంబులు వేడ ♦ భోజనంబుల కిచ్చి, రాజసంబుల నిమ్మ ♦ రాజు లొసగి
కోటిశహస్తులై ♦ కోటిశు లొచుఁ గి, రాజేశులకు నప్పు ♦ పూటవడక
పాటీరపంకంబె ♦ పాటీరపంకంబు, శాటీరమ వరాశి ♦ సంచయంబు
తే. గాఁగ మూలుగుఁబోతులై ♦ కడఁక చెడక, రాలుగాయతనంబున ♦ రచ్చకెక్క
కఖిలకృషి కార్యములను స్వ ♦ యముగఁదీర్చి, శ్రీలఁ జెన్నారుహాలిక ♦ పాళియచట.
మ. ఘనవిఖ్యాతిని గాంచి యుండినను ద్రా ♦ గన్ ఖూరనీరంబులే
నునకున్ దావుర మయ్యె నంచు మదిఁ బల్కాటాడుచు నృబ్బు లీ
వనము ల్దీపి నెసంగ నేడు బలిరా ♦ ప్రాప్తంబు మే లంచు జీ
వనదోజ్జీవనదంబు లై నపరిభా ♦ వాఃపూరముల్ గ్రోలెడున్. ౫౫
- చం. నిరుపమదానధార నవ ♦ నీరజముం బొడవాప సర్వముం
జరణములందు మేఘమును ♦ సాగరి మాత్రవణాతికంబునం
దిరపుకొనంగ సిగ్గున మ ♦ దేభసమూహము లొప్పుమీఱఁగాఁ
బురజనతావదాన్యగుణ ♦ ము నివ్వుతుంప వశంబె యేరికిన్? ౫౬

ఆ. సప్తస ప్తిగుప్తః సప్తస ప్తిరథంబు, మునుగు దాటులేక వనధి నొండు
ననుచు నగుచు సప్తవనధుల దాటుట, సప్తినామ మొందె ధి జగతి హరులు.

కం హరిహయహయ హరిహయరథ
హరిహయముల జవనగరిమ ధి నదటున గెలుచున్
హరిహయ హరిహయరథహయ
హరిజిత్వరలీల నెనగుహరు లాపురిలోన్.

౬౦

మ. గమనం బొక్కవిధంబ, చిత్రగతులంఁగాన్వింపఁగా లేడు, వే
గ మనక జాములునాల్గు దోలును జూమి ధి కంజూపుదవ్వుక, నిజాం
గ మనం బిచ్చుకకుంటు, శాత్రువులుదాఁకం దేరి వేత్రాయు శృం
గమునందుండి పయోధి నంచు నగుదున్ ధి త్తల్ రవిప్రాజితన్.

౬౧

చం. సురపురసాలముం దవిలి ధి చుంబన కేళిని దేల్చుచుండు నా
పురవరసాలము నిపులఁపూగము లెక్కుచు వేల్పుటాండ్రతో
సరసులపజ్జఁ గ్రొంజిగురుఁసజ్జలఁ బూవుల సెజ్జనాకముం
దరియఁగఁ దాసయాఁ బురమఁతల్లికసాల మ టంచుఁ బల్కెడిన్.

౬౨

ఉ. గీరధిప్రభావుఁడు భగీరథుఁ డుద్వికఁ దెచ్చె నభిభా
గీరధిఁ జిత్రమా? తలఁచ ధి గీరథయాన లహర్మఖంబులక
సారతరాంజనై ణమదఁచర్చల మచ్చలువోవ నాడ జం
భారి విభాకరాత్మభవనాకము నేగతిఁ జేరెనో యనున్

౬౩

చం. లలనలకన్నుసన్నుల మెఱిలంగు ననంగుఁ డనంగ నేలూకో
యలయక వాడవాడ మఱుఁనమ్మల నమ్మచునుండు నెచ్చెలుల్
గలయఁ బ్రదక్షిణించు రుషఁబాంధనునారులు గల్లనాఁడులు
దలముగ మారుమావుల నఁదల్చెడిసాంకవగంధు లొప్పుగన్.

౬౪

ఉ. గీతనినాదపూరితనిఁకేతన కేతనజాత మార ! సా
కేతము డాయ వచ్చు సురఁకిన్నరముఖుల దూరయానసం
జాతమహాశ్రమంబు సనఁ ధి జల్లఁగ వీచు ననంగఁ దత్పురీ
పూతజనాళియయ్యతిథిఁపూజల మేర లెఱుంగ శక్యమే.

౬౫

చం. ఘనకురువిందవజ్రమణిఁకాండముల నిల్వసిల్లుగోడల
న్గొన బగుమేడలం దిరుగుఁగోమలు లావల నత్తలిండ్లకుం
జని యట రేల నిర్లు గని ధి చయ్యనఁ దర్జనిమోపి ముక్కునక
గన మిది మాపురంబున నఁనంగ నెగాదిగఁ జూతు రజ్జనుల్.

౬౬

చం. రస వగ్గలఁ జాల మగఁరాల్ మొగరాలనిగారపుంబసల్
పొనఁగఁగఁ గ్రొంబసిండినునుఁబొమ్మలు బొమ్మలఁ బొమ్మపొమ్మనుక

వెన జవరాండ్రపాట వినువేడుక జేరెడి వేల్పుగొమ్మలం;
గొసరుచు వారు పాట వినిగొబ్బున బొమ్మలె యాదు రచ్చటన్.

౬౭

ఉ. శ్రీలసితానిమేషకబఠిమతులుక్ లలితోరగాంగనల్
లోలవిలోకనాభినయలోపమునక్ వరనర్తనంబున
స్రాలుపదద్వయికలితఠరమ్యవిలాసవిహారహీనతక్
బాలిశ లంచు రెంట నుతిపాత్రలు పాత్రలు వొల్తు రప్పరిన్.

౬౮

ఉ. సారణగండ్లనుండి చనుజొక్కపుడావులధూపధూమ మే
పారగ ధూమయోను లయియాతపవారణీతి వేసవిం
దీరయి సారసారభము ధన్కొన ఘుంఘుమలాడు మంచిన
స్నిరమువానలం గురియు నిచ్చలు జిత్తటి బట్టనంబునన్.

౬౯

ఉ. ఘమ్మనికమ్మవాసనలు గ్రమ్మగ భూపచయమ్ము నెత్త గే
హమ్మల ధూమ మాగడవలట్ల రహించి నిదాఘవేళ ఛ
త్రమ్ములరీతిఁ బాంథులకుఁ దాపముఁ బాపు ననం బరోపకా
రమ్మునఁ దజ్జనంబులఁ దరంబె నుతింపగఁ దమ్మిచూలికె?

౭౦

వ. అట్టిపురి కధినాథుండై.

౭౧

❦ అత్రి దశరథుని వర్ణించుట. ❦*

కం దశరథుడు తేజమున ద్వా, దశరథుడు నితాంతరుచిరఠనుసుందరతక్
దశరథుడు సంతతార్చిత, దశరథుడు సుమీ ప్రతాపధన! కేవలుడే.

౭౨

మ. తను నర్థించినయట్టివా రొరులయొద్దక్ వేడకుండంగ బల్
ధనముం గోచనవెల్ల లేదనక చేతఃప్రీతిమై నిచ్చు నై
నను లోపం బొకఁ డేర్పడెం దనదుసాంధర్యంబునం జూచుభూ
జనతాలోచనపాళి కెయ్యెడలనే ధన్తుష్టి లేఁ డీయగక్.

౭౩

ఉ. ఆధరణీశనందశఠాంగరథాంగహతి స్మణీమయ
జ్ఞాధరముల్ దిశాంతముల ధౌల్యము లైచన జొన్నజల్లి యా
క్షాధరవాసు లౌజనులు ధన్జరులం గని యార రత్నభూ
మీధరజాతసన్యములు ధన్మేలిమణుల్ నుమి యండ్రు నివ్వెఱక్.

౭౪

ఆ. రాజు సారసహితఠేజుని దమిఁ గనుం, గొనినమధ్యలోకఠకుముదనయన
లెల్లఁ గనులమూతఠలెప్పుడుఁ బెట్టరు, తలఁపు నిలిపి వలపుఠకలిమిబలిమి.

౭౫

తే. వసుధఁ బర్జన్యవిభు నర్కఠవంశ్యుఁ జూచి
దరము లజ్జయు నొదవంగ ధన్శర ణటంచు

- నగ్ని రవిఁ జొచ్చెఁ గానఁగదా జనంబు
లగ్నిగర్భఁ డటంబు రాఁయగ్నిగర్భు. ౭౬
- ఆ. మగఁడు దన్నుఁ దిట్ట ♦ మగువ బిడ్డను గొట్టు, చంద మతనిశత్రు ♦ చయమువిధము
వానిబాణనిహతి ♦ మానిదేహంబు నై, లింపసతులఁ బెట్టు ♦ అంపుఁ జూడ. ౭౭
- చం. తరణికులావతంసునిప్ర ♦ తాపము మించె నమిత్రరూపమై
యరుల కదేమిచిత్రమొ, మ ♦ దారిన్మపాసితపద్మలోచనా
హరిణమదాంకన క్తహరి ♦ శాంక సమంచితతుండమండలం
బరరె! మృగాంకరిక్తధవ ♦ శాంశుమచి న్వలుఁగొందె భూవరా! ౭౮
- వ. అట్టి జగద్వివతు భవదీయజామాతఁగా నొనర్చుమని ౭౯
మ. మునిసంక్రందనుఁ డిట్లు పల్కిన మహా ♦ మోదంబు సంధిల్లఁగా
జనపాలాగ్రణి భక్తిఁ బల్కె భవదా ♦ జ్ఞప్తిం బ్రవర్తితు, నా
జననంబుక సఫలత్వ మొందెను భవ ♦ త్సందర్శనప్రాప్తి మీ
యనుకంపార్హుఁడ నౌట నంచుఁ బలుమా ♦ తాడంగ నకానీశుఁడున్. ౮౦
- వ. వారల వీడుకోలు వడసి యాశీర్వాదించి చనుటయుఁ గౌసల్యయు దశరథుండ
తనకు మనోనాథుండుగఁ దలంచుచు నతనియంద మనంబు నిల్పి తత్సంగమంబుఁ
గోరుచుండె. ౮౧

— వనంజయుతువర్ణనము —

- ఉ. అంత నితాంతకాంతసువ ♦ నాంతదురంతలతాంతసారభా
క్రాంతదిశాంతవంతము, ప్ర ♦ కంఠితకాంతవశింజనీవిభా
సంతము, పాంథకృంతనని ♦ శాంతకుహాకలలోలమత్తవా
నంతము, గాయనాదృతవ ♦ సంతము, దోచె వనంత మయ్యెడన్. ౮౨
- సీ. చైత్రవనేందిరా ♦ సంగమవేళ విభిష్టు మామకరికా ♦ వత్రము లన
రా మాధవుడు వన ♦ రమ గయిసేయ జా, అంగనూడుప్రాబుచ్చ ♦ అవిక లనఁగ
వసుమతీజోరుజ ♦ పాళులు వెలిజూపు, చెలువై నయవరంజి ♦ పలక లనఁగ
విటవిటీతతులకై ♦ విటపచేటులు రక్తి, హత్తిన నునుమెత్త ♦ మెత్త లనఁగ
- తే. నిండుమతి దండనుండిన ♦ దండిపక్కి, దండములగుండెదిటమెల్ల ♦ బెండువడఁగఁ
బండుటాకులుపనినిండ ♦ మెండుకొనియె, నొంటికొమ్మలుచెలువేది ♦ యుండనవుడు.
- ఉ. చెల్లుటఁ గాలమెల్లఁ దముఁ ♦ జేరెడుపైకములెల్ల జాఱ, సొం
పెల్లను మాయఁ, బత్రము ల ♦ దృశ్యముగాఁగను, బండ్లు వాయుటం
బల్లవవర్జితం బగుచుఁ ♦ బాంథవిగర్హితమై యహృద్యమై
వెల్లడిగాఁగ వార్ధకపు ♦ వేశ్యలసంచునఁ గొమ్మ లొప్పినన్. ౮౪

- సీ. అగము లగము తొటఁ ♦ దగ నట నిట జగ, జిగిమిఱుతొగరాల♦వగ లనంగ
నవయాననము పరిధివిలంగఁ గొమ్మల, మొగములఁజెలువారు♦మొటిమ లనంగ
విరిహిణీమర్మవిధేదనం బొనరించి, కడుగనిమరుముల్కి♦కదమ లనంగ
మాధవురాకకు ♦ మదిని గొమ్మలు పూను, స్మరశాతశిఖిఖాం♦కురము లనంగ
- ఆ నొగరుపొగరుదగుల♦జగడాలబిగిఁగ్రాలు, మగువలెదల దిగులు♦బుగులుకొనఁగఁ
దొగరువగలుమిగులు♦జగులుపెంపొలయంగఁ, దొగరుఁజిగురులలరె♦నగములందు
- సీ. చిగురులో యివిగావు ♦ మొగరంబ మనుపొగ, చెలువారుస్మరదీపశిఖిలు గాని
తలిరులో యివి గావు ♦ తరుణభూజనశాఖఁ, గమనీయ మగుమేల్న♦ఖములుగాని
యిగురులోయివిగావు♦మగసంచుబిగికంచు, కముఁజించుమరుముల్కి♦గములుగాని
ననలోకో యివిగావు♦నునుపాయమదిడాయఁ, గనుగొమ్మలనుజూచు♦కములుగాని
- తే. యనుచు జనములు పొగడంగ♦మొనలుసూపి, నిక్కిమోప్పునవిచ్చుచు♦నిగ్గుమిఱి
తొగరురుచిదక్కి జొంపమై♦వగలుచెలఁగె, ననలుకుజములకొమ్మల♦కొనలయందు
- ఉ మావులు మారుమావులకు ♦ మందురలై విలసిల్లెఁ; బెల్లునె
త్తావులతావు లైనసుల♦తాతతిడోలల నూఁగి పుష్పవి
స్రావిమధూళికాధునుల ♦ సారెకు నీతలుగొట్టి తుమ్మెదల్
దీవెలరాలుపూలగుమిదీవులఁ బాపుకొనెన్ శ్రమంబులన్. ౮౨
- శా. గండుంగోయిలకూయుకూఁకలును, వీఁకం గేకు లీనోకమన్
నిండన్ వేసెడుబిగ్గకేకలును, వాని న్నించు గీరంబు లు
ద్దండత్వంబునఁ జూపుడాకలును, మాధ్యద్భృంగముల్ జోకలున్
గండా లందురు మారుకాఁడ లెదనోకం గామినీకాముకుల్. ౮౩
- ఉ. కూర్చిని నోలలూఁచి, యొకకొమ్మను వృంతములంటి, యొండుచో
నర్మిలిఁ బద్మినిం గదిసి♦యాడి రతి, స్మరసిన్ ఘటించి పే
రూర్మిక లొంద నొక్కతెను ♦ నొక్కతెపాదపరాగ మూసుచుం
బేర్చిఁ జరించె దక్షిణసహిమిరకుమారుడు జారుకై వడిన్. ౮౪
- ఆ. పొదలఁబొదలఁజిల్కి♦రొదలు కోకిలముల, మూఁక మూకుతనము♦మూలఁబడఁగ
నలరు లలరఁ దుమ్మె♦దలు దలమిఱి నె, మృదులమెదలువాడు ♦ కదలెదాడి.
- సీ. ధర్మశుద్ధాంతకాంతాగీతమాలఁ జొక్కి, మకురునఁ దేజి మాధ్యమలయు చున్న
మలయాద్రీచెంచుచెల్వలచేతిధనువులఁ, జూచి పూబొదమాటు♦నురుంగు చున్న
ద్రావిడీమందిరా♦రామసీమల నునుఁ, బచ్చికకై మెడఁద్రాల్పు చున్నఁ
గర్దమితంబు తొఁఘననదీమాతృక, కేదారములఁ గాలు ♦ పాదుకొన్న
- తే. మడిమలనుదాచి హైయని♦కడునదల్చి, మెడను నిమురుచుఁ దట్టుచు♦జడుపుదీర్చి
వాగె బిగియించి, కాల్పడవచ్చుకతనఁ, జెందె బృషదశ్వుఁ డావేళ♦మందగతిని.

ఉ. ఓలి రసాలసాలముల ♦ నుయ్యెల లూగుచు, మూగుచున్నహిం
దోళచయంబులం గసరితోలుచు, గంతములెత్తి రక్తి హిం
దోళముఁ బాడ బాలలు కుతూహలితం జెవి నిక్కవెట్టుచున్
హళిఁ గురంగ మేగమిఁ గదా! పవనుండు చరించు మెల్లగన్.

౯౨

ఉ. తమ్ములఁ గంపు లూరె, సురతమ్ముల నింపులు గూరె, మీటి దోవ్వి
తమ్ములపెంపు గేరె, లలితమ్ములఁ దెంపులుతారె, ధీలతాం
తమ్ముల సొంపుచేరె, బరితమ్ముల చిల్కలముద్దుముద్దుగీ
తమ్ములఱంపు మీఱె, హసితమ్ములతంపులు గీతె భోగులన్.

౯౩

* ❦ చంచరీకావళీ వృత్తము. ❦ *

వ్రాలుం బూలన్ లీలం ♦ ద్రాగ కే తేనె వానం
బోలం జంజమ్మంచుం ♦ బోవు నన్యప్రసూన
స్థాళిన్ రేచున్ జోవున్ ♦ హళి మూచూచు నూగుం
జాలం గేలిం దీఁగెం ♦ జంచరీకాళు లిచ్చున్.

౯౪

ఉ. కంధర మానుచున్నతమతాన సుగంధివినూతనాబ్జినీ
స్కంధసుమాసవంబు గొని ♦ కాంతలతాంతగుళుచ్చవీధిఁ బు
ష్పంధయము ల్పూరాగముల ♦ సారెకు ధూసరితంబు లొచు గ
ర్వాంధతఁ బొద్దుఁ బాంధజనతాహితతీవ్రకటూక్తి నించుచున్.

౯౫

ఉ. పూలను వ్రాలుఁ దేనెఁ గొన ♦ మూక్కును ఝమ్మని యేగు వెండియున్
వ్రాలును లేచు బమ్మెరను ♦ బైపయిఁ జుట్టులువెట్టు నొండు మ
త్తాళి మధూళి నానఁగ రయఁబునఁ బైపడి పోరు నల్పు హిం
దోళ మొకండు; నిల్కడకు ♦ దూరగులే గద చంచలాత్మకుల్.

౯౬

ఉ. జాతులు సిగ్గులుం జెడఁ, గుజాతు లనూనవిలాసనంపదు
జ్ఞాతములై చెలంగఁగ, విజాతులనాదము మిన్నముట్ట, హృ
జ్ఞాతకలిప్రభావమున ♦ సత్త్వవికాసము డిందఁగా, మధూ
దూభతగుణప్రవర్తనము ♦ పొల్చి కలింబలె నొప్పె నామనిన్.

౯౭

ఉ. మూకులరీతి నున్నయళిమూఱల నిద్దుర లేపి, నిద్దపుం
బోకల గుజ్జమావినును ♦ మోకలఁ బాదముమోపి, వీకఁ బల్
పోకలఁ బద్మినీజనవపుశ్శ్రమవారిని బాపి, మీఱు వే
పోకల వేగుబోకలను ♦ బోకలరాకలఁ జల్లఁదెమ్మరల్.

౯౮

తే. పుడమిని వివాహమహా మెల్లకడలఁ జెలఁగ, నవనవసుగంధయుక్తి ననారతంబు
దక్షిణాశఁ జరించెను ♦ దవిలి ముసలి, ఛాందసుం డనఁ బవనుండు ♦ మందగతిని.

౯౯

వ. ఇట్లు నిరంతరకాంతవక్తలతాంతసురభితనిశాంతంబును, నశాంతపథికాంతకాశాంతరతికాంతసంతతప్రకంపితగుణారవద్విగుణీ కృతాకాంతదిగంతవాసంతకలకలశ్రవణవిస్మృతేతరోదంతంబును, రతికాంతరణతాంతవినికృతసంతనిశాంతహిమవాసంతభాసంతంబును, మాకందమందారబృందారవింద నిష్క్వందమకరందబిందుసందోహపానానందనటత్తుందిల మిళింద కందర్పమదావిలమదావలకులకోలాహల సమాకులంబును నైవదావళు లగుశిఖావలంబుల రోదాళంబుల హాళాహళికి నళికి బెళికి కులుకులఁదళుకులఁగొలఁకులకెలఁకులఁ జిలుకలపలుకుల ములుకులుగ నులుకుకులు కులాఁడుల కలికిపలుకులును, నల్లిబిల్లిగఁ బెల్లుగ నల్లుకొనినమల్లికావల్లి కామతల్లి కాదులవేదుల సల్లలితసంపుల్లలతాంతంబుల దినాంతంబుల శాటిపాటీరంబులఁ బాటనచేసి పాటవంబుమీఱఁ బాటపాటపాటల బిటారంబుల మిటారులు మొలనూలిగజ్జయలరవళి రవణింప లీలాహల్లీసక కేళీలోలలై యింపుసాంపార నటింపఁదన్సుఖనయనాభినయవిలోక నేహాపరత్వంబునఁ బార్శ్వంబునకక జాతెనాఁ బింపిణీలూరుయుగంబుల మార్చిమార్చి నృత్యంబునలుపఁ దాలఫలవిభ్రమభ్రమకారులగుపయోధరంబుల నాచ్ఛాదించు జాటుపయంటలసండుసందునసితపయోధరంబులదృశ్యంబగునచిరద్యుతుల శోభ ననుకరించు నిగన్నిగ మనుకనకమణిహారకాంతులు వదనేందునకుఁ బరివేషంబులఁ గల్పింప విరళంబు లగుకురుళంబులు బంభరడింభంబులువోలె సంరంభింప, వానివదనంబులనుండిరాలుమధుబిందువులునాఁగర్పారతిలకితముఖంబునఁ బుటమరించుఘర్మబిందువులు జాటి హరిచందనప్రతభంగచిత్రరంగ మైనకపోలముకురంబుల వజ్రస్థితిసువర్ణఫలకంబులుగను, వక్షోదుకూలంబుఁ జకోరికాక బళననిర్వృధితరాకాసాంద్రచంద్రికాపూరంబుగ నొనరింపఁగేళికాయాసభరంబునఁ బైపై వచ్చుదట్టంపు నిట్టూర్పులు నెట్టికొనిరా మిట్టిపడుచనుమిట్టలు మిట్టిపడి యడంగఁ, దత్తనువల్లులఁ గొల్లులుగ వెల్లువలై డుల్లుచెమటలనటమటగిటగిటనగా వాడవీవలి వీవనలవీచెనా జంపాడువిశాలరంభా వత్రంబులును, విరిపోటులెంచక యిరుపోటుల విరిపోటులెంచి విరివాసివచ్చిన గాసినిడ నదనని యెద నని మదనుండు శరఘాతంబుల విశరఘాతంబుసేయు నని వెరవేకి వేడరంబునఁ దమవెంట వెంటముకై మనపనమెఱయ మనక మెనకమెసఁగ మఱుసంజలవల్లభులఁ దోడ్కొని యారజంబుపెంపుటారజంబులనీరజంబులననీరుగ్రోలిమదావలంబులై వదావళు లగుసమదావులవళావళుల కలుకు మృణాలజాలగ్రసనలోలమరాళంబుల సరాళంబు లగుకేళాకూళులఁ గేలీలోలలై, మాందాళిచీరలుధరించిహావణించిన కొమ్మలగతి మినమినలాడు కవటాకులటాకుటీకు గల కొమ్మలచాయలనుల్లసిల్లి జగతుల శతప్రతంబుసహస్రప్రతంబైన నీవిరివాసివచ్చు నేయని మెచ్చుగొలుపు నవనవశిరీషకుసుమవిసరశయనతలంబునఁ బరవశ లగువశాగమనలును, రహింప నందంబుమీఱు నావసంతసమయంబునఁ గౌసల్యాబిబ్బాకవతి నిబ్బరంబులేక మారునిదెబ్బలకుఁ దబ్బిబ్బులాడుచుఁ బ్రబ్బినచింత విర

హవేదనాదూయమానమానసమైచింతిలుచున్నసమయంబున నెచ్చెలులు తచ్చ
రిత్రం బెఱింగి వనంబున మెలంగినఁ గాక యీకాక పోకడపెట్టజాలమని బాల
మనికీతంబుఁ బాప జాలమే లని జాల మేలని మేలంపుమాటల పాటలాధర లారా
మనారామంబునకుం దోడ్కొని చనుటయుఁ గౌసల్యాదేవియు నెచ్చెలితోడఁ
దిరుగుచుండ నచ్చటివిశేషంబులు ముచ్చటమీఱ ముచ్చటింపఁ దలచి వయస్య
యిట్లనియె.

౧౦౦

కౌసల్యాదేవివనవిహారము.

ఉ. అల్లదె ! యల్లిబిల్లిగనునల్లినమల్లియతీవెలందుఁ బైఁ
బెల్లగుపూవులం గనుమి ధ్రువేయసి ! నీటునఁగప్పనిప్పు నా
నుల్లమునందు నెంతు, నదియొప్పును బాంధుల వాడఁజేయుటఁ
వెల్లడిగా హసంతి యనుపేరు వహించుట గ్రొత్తలే చేలీ !

౧౦౧

శా. రుంకార స్తననార్భటీస్ఫుటితదిక్షైల్లంబులై పుల్లన
త్పంకేజాతమరందపానరతసక్షాంతయ్యుక్తి నిరా
తంకారంబున వచ్చుపట్టదములఁ దర్పించి నూత్నంబుభృ
చ్చంక న్నేను వణంకఁగా సురుగుహంసం జూచితే భామినీ !

౧౦౨

చం. నిరుపమకోమలాంగి ! ధరణీరుహముం గనుమా శిరీషముఁ
సరసను జేర నీవు పయి ధ్రువంబున రాల్చెఁ బ్రసూనజాలముఁ
స్థిరవరపేశలం బగుత్వద్దీయశరీరముఁ జూచి పూలచే
నరుదుగఁ బూజనేసెనొ; మహాత్మకు లన్యగుణజ్ఞలేకదా.

౧౦౩

చం. కుజదళపాళి రంధ్రములఁగూరిచి తూటిచి నార నందు న
క్కజముగఁ బీచుపోచలను ధ్రువంబు లో గది యుండ దాన స్వ
ప్రజకయి జ్యోతిరింగణముపక్షుతిఁ బంకమునఁ బిగించి పె
న్నజిబిజి నల్లియున్నగిజఁగాఁడులగూఁడులఁ జూడు మక్కరో.

౧౦౪

కం. సారభవర్జిత మయ్యును, జారుతరం బయ్యెఁ గనఁగ ధ్రువజాక్షి ! వి
ద్యారహితుం డైనయలం, కారపువిద్యార్థిబోలి ధ్రువ కింశుకముఁ.

౧౦౫

కం. మాధవనంగమవిలసిత, రాధోల్లాసంబుఁ గాంచి ధ్రువమరారభటిం
గ్రోధముఁ దెలుపుచుఁ గనుమా, మాధవి విలసిల్లె రక్తిమహితాననయై.

౧౦౬

ఉ. వాడఁగఁ గర్ణపూరములు ధ్రువ మహాత్మలపత్నిరాజి, దో
పాడఁ జలించుచు భ్రమరకావళి, వృంతము లింత నల్లఁగా
వీడ లతావలేప, మటవింతబెడంగు రహించుపద్మినిం
జూడ నఖిలలామ ! మదిసాక్షిను నీ కదియేమి చెప్పవే ?

౧౦౭

ఉ. ఆతపతాప మోషికను ♦ నాఁటి వడింబడి పెన్దడిం దనూ
జాతఘనశ్రమం బెడల ♦ సారసుమాంచితసద్రసంబు మైఁ
బ్రీతిగ నంటుకోఁ జెలువ ♦ పేర్చి హిమాంబులఁ దోఁగి తాలిచెన్
నూతనవృత్తరేఖలఁ గ♦నుంగొను కొమ్మ లనాహతద్యుతిన్. ౧౦౮

వ. అని యిట్లు తనయనుంగు నెచ్చెలి యందలియందంబు నందంబుగా మందలించు
చుండఁ గనుంగొనుచు. ౧౦౯

చం. *వికటపలాశివారముల ♦ వేడ్క శరంబుల ముంచి, జింకకై
ప్రకటితరీతి నేగి, యెడఁ♦బాసిననిష్ఠవయస్యఁ జీరుచున్
శుకముల కుల్కుచుం, దనకు♦స్రస్కృనపక్కిని నాదరించుచున్
నకి యొసఁగన్ ఫలోత్కరము ♦ సాపడుచుం గడుసంతసంబునన్. ౧౧౦

ఉ. *కోమలపల్లవావళులు ♦ గోయుచు, గాకవిపెంపు మాన్పుచున్
శ్రీమయపర్ణశాలల వ♦సించి, మహాశ్రమమారసుందరా
రామముఁ జేరి తానబల♦రక్కసినాసను గోయఁ బంప నా
రామవిహార మీగతిని ♦ రాజిత మయ్యె వనాంతరంబునన్. ౧౧౧

వ. ఇట్లు గ్రుమ్మరుచున్న సమయంబున సంధ్యాకాలంబు డాయుటయు వనవిహారంబు
చాలించి పురంబుఁ జేరఁ బోవుదము రమ్మనినఁ గౌసల్య రాక మంజుకుంజంబుల
సుమపుంజంబులకై తిరుగుచున్నఁ జెలి బెదరింప వయస్య. ౧౧౨

కం. అవరాజకీరమతి నీ, సప్తరున బింబోష్ఠి ! తిరుగ ♦ సయ్యాటమునం
గువలయనాథుఁడు దోఁచెడి, నవలా ! నవలాఘవంపు♦నడ రావమ్మా. ౧౧౩

శా. రామామాధపుఁ డుండు నాసరసఁ బో♦రాదమ్మ, యీపూఁబొదన్
భామా ! తామరసాంబకుండు మెలఁగున్ ♦ వ ల్దన్న వే పోయెదో
శ్యామా ! భూపకుమారకుం డచటనే ♦ సాక్షాత్ప్రతిం దోఁచు నీ
సీమాటికన మేల మే లటవె యో♦సీమాటి ! ముమ్మాటికిన్. ౧౧౪

వ. అని పలికిన దశరథుండు చెలి తన్ను వీక్షించి హెచ్చరించుటకాఁ దలంచి తనడాఁ
గినకుడుంగంబుమాటు వీడి తటాలున వారియెదుర నిలుచుటయు. ౧౧౫

—శ్రీ కా స ల్యా దేవి దశరథంజూచుట. —

సీ. జిగిబిగిరుచులచేఁ ♦ జెలఁగుపుండ్రమువాని, వలెవాటు గలపొన్ను ♦ వలువవాని
నెగయుమూఁపులతోడి♦సాగియురూపమువాని, గమనీయజలజాంబకములవాని
మృగరాజు నిరసించు♦మేలిమధ్యమువాని, సరసవిశాలవ♦క్షంబువాని
డంబుమీఠినయట్టి♦కంబుకంఠమువాని, గామినీహృద్యవి♦గ్రహమువాని

తే. భూపతనయుని దశరథు ♦ దాపునందు, జూచి తిలకించి పులకించి♦సాక్కి తెలిసి
కలఁక వాఁతినమనమునఁ ♦ దెలియలేక, మదనుఁడనుచునుబ్రమసెను♦మదిరనయన
వ. ఇట్లదాటున దాపున నిలిచిన దశరథుఁ జూచి జంకి శంకించి ధీరోదాత్త గావున
భావంబు బయలుపడసీయక.

ఆ.నిరుపమానతేజః ♦ నిస్తులరతిరాజ, రాజితాంగుఁ జూచి ♦ రాజవదన
రాజసమునరక్తి♦రాణించుమాడ్కి నీ, రాజితాంఘ్రిఁజేసె ♦ నోజ మెఱయ ౧౧౮

-- కౌసల్యా దశరథుల సంభాషణము. --

ఉ. అందముమీఱఁ గాంత విన♦యంబు నయంబు యంబు దోష రా
కేందునిభాసనన్ వరమహీపతిగాఁగ నెఱింగి భూపనం
క్రందన ! యల్ల సత్కుసుమ♦రాజితపీఠిని విశ్రమించి మా
యందు ననుగ్రహించి చఱి♦తార్థనుగా నొనరింపుమా దయా. ౧౧౯

ఉ. సీతముగాఁగఁ గ్రొత్తనవసీతముకన్న ను బేళలంబునొ
సీతతికోమలాంఘ్రినవసీరజయుగ్మము నింతదవ్వు యా
నాతతకారణకలిత ♦ మానటు లేల యెనర్చె డెంద? మా
హా తెలిసెన్ మము నిగ్గుల ♦ నాదరయు క్తలఁ జేయనేకదా ౧౨౦

చం.నినుఁ బతిఁగా వరించి ధర♦ణీతరుణీమణి యేపురంబునం
దనయము హాళి మీఱెడినొ ♦ స్వచ్ఛసువర్ణపుఁబేరునందు ర
త్సనికర వట్లు సీదుశుభ♦నామమునం జతురత్వమందె నే
వినుతమహాక్షరాళి? పృథివీవర ! వీనులవిందు సేయుదే. ౧౨౧

ఉ. ఏమినిమిత్త మెచ్చటికి ♦ నెచ్చటినుండి మహాత్మ! పోవుచో
సీమహిఁ జేరవచ్చితి వి ♦ టీవనిసాంపుఁ గనంగ నొక్కొ? యా
రా! ముఖకాంతిసుందరత♦రాజకుమారకలక్షణంబు లు
ద్దామముగాఁగఁ దెల్పెడు యథార్థము చెప్పుమ చెప్పఁగూడినన్. ౧౨౨

చం.ఇది ప్రమదావనంబు పృథివీశ్వర ! దక్షిణకోసలుండు ధీ
సదనుఁడు భానుమంతుఁడు ప్రశాంతుఁడు తద్ధరణీశుపుత్రికన్
హృదిని విహార కేళిఁ జరియింపఁగ నాస జనింప నేడు మే
లద నని వచ్చినారము సుమావచయం బొనరింప నింపునన్. ౧౨౩

వ. అని యూరకున్న నయ్యన్నులమిన్న మృదుమధురవచశ్చమత్కారంబునకు నల
రుచుఁ గల తెఱం గెఱింగించువాడై. ౧౨౪

❖❖ ప్రియకాంతావృత్తము. ❖❖

అనితివి నీవే తెలియ సుమాంగీ ! సకలం బై
నను నెఱిగింతు నిన్ను కలనాదామణి ! ప్రీతి
ఇనకులజాతుండ దశరథేశాఖ్య జనుల్ న
న్ననుదు రయోధ్యాపుర మిరవయ్యెం బ్రియకాంతా.

౧౨౫

❖❖ స్రగ్వీణి. ❖❖

ద్విత్వితానంబులం దేజు మీఱంగ న, మృగ్వీభూతిం జమూమండలంబొప్పగా
స్రగ్వీణీ ! పోవుచుకొంతిక్త మానిరా, డ్వాగ్వీధిన్నిల్చితికొభామకర్ణంబునన్.

❖❖ మా ని ని. ❖❖

మానిని ! నీయసమానవిలాసము ద మాన్యగుణంబులు పెక్కుజను
ల్వీనులవిందుగఁ జెప్పగ విందు, సలీల నిను న్వరియింపఁ గడన్
మానస ముట్టుట లూగుచు నుండగ ద మానితవృత్తిని నీజనకున్
దానముగా నిను వేడుకతంబున దాపున ! నిల్చితి సేనలతోన్.

౧౨౬

❖❖ వనమంజరీవృత్తము ❖❖

అలమినసంజ వనాంతరవీధుల ద హాయి నొంటిగఁ గ్రుమ్మరం
దలంపు జనింపఁగఁ బోవుచుఁ గోయుచుఁ దన్మృదున్ వనమంజరుల్
కలకలనాదము కర్ణరసాయనగౌరవంబున నింపఁగా
హాళహళికం గన వచ్చి కుడుంగవదాంతరంబున డాఁగితిన్.

౧౨౭

❖❖ కుసుమితలతావేల్లితము. ❖❖

అందం బొప్పంగాఁ బ్రియసఖయు నీ ద వర్జిలి న్నుచ్చటింప
న్విందుం గందుంగా కుసుమితలతావేల్లితం బై నకుంజం
బుం దిం దున్నన్ డాఁగి యని నిలువన్ ద హల్లకాక్షీప్రబోధం
బొందఁ బల్కడన్ జలజవదనా ద పూని నీతోడ నంచున్.
తే. ఆడఁబోఁ దీర్థమెదు రైనయట్లు చెలువ ! వెదకుతీగియ పదములఁ బెనఁగి నట్లు
నాదుభాగ్యంబుపెంపుననళిననయన ! వచ్చితివికాన వచ్చితిముచ్చటింప.

౧౨౮

౧౩౦

❖❖ తోదకము. ❖❖

మానిని ! ని న్నన ద మానసమందున్, మానసజాతుండు ద మాననివీకన్
మానముదూలగ ద మార్గణపంక్తిన్, మానకచిమ్మెఁ జుమా ననుఁ గాంతా.

- చం.ధరణీఁ గలట్టిరాజులను ♦ దద్దయు మార్కొని వీరవిక్రమ
స్ఫురింను బోర గెల్చి పువ్వుఁబోణిహో! నీదుకటాక్షపాతవి
స్ఫురణ సహింపలేక మదిఁపొంగు దొఱంగి మొగుడ్డుఁ గేలు దు
ర్భరసుమబాణబాణవినిఁపాతనభీతుని నేలు కోవలీ. ౧౩౨
- ఉ. వింటి భవత్తనూరుచిరఁబిభ్రమరూపవిలాససంపదం
గంటిని గంటి కామెతగఁ ♦ గాంతరొ! నేఁ డిటనుండి, యంతఁ బూ
వింటివజీరు నాదువెనుఁవెంటను గొంటుతనాన దంటవా
ల్లంటిరొ! గెంటఁగాఁ దొడఁగెఁ ♦ గాండముల న్దడుఁ గంటిఁగించుచున్. ౧౩౩
- ఉ. మోహముఁ బెంచె నీకురులు ♦ మోమువికాసము దెల్వఁ దెచ్చె, సం
దేహముఁ గూర్చె నీనడుము ♦ నిశ్చయనిశ్చలగౌరవంబు నో
మోహిని! నీగభీరతయె ♦ పొందుగఁ దెల్పెఁ గరంబుఁ బ్రీతి వై
వాహిక కేళిఁ దేలుపఁగ ♦ స్వాంతమునం దలపోయు భామిని. ౧౩౪
- వ. అనినఁ గౌసల్యయు. ౧౩౫
- ఉ. పూరుషు లిట్లు రాఁ జనునె ♦ భూధవపుంగవ! కాననాంతరొ
దారఫలప్రసూనకిసఁలావచయాదిక కేళికారతిన్
హరివిహార లై నజలఁజాస్యల వంచనఁ బొంచి కాంచుటల్
సూరకులానతంస! యిది ♦ చోరునికర్మమొ శూరధర్మమో. ౧౩౬
- కం కులకన్యను గానా? పెద్దలు లేరా నాకు? నిపుడ ♦ ధరణీశా! నీ
పలుకులు జనకుఁడు వినినను, బెలుచనఁ జేసేత ననుభవించింక నిచ్చున్. ౧౩౭
- వ. అని రానికోపంబు దోచ మాటుమొగంబువెట్టుకొని నెచ్చెలింగూడి నిర్మిమ్మ
టయై వేటుమార్గంబునఁ జనునెడ. ౧౩౮
- కం.పదములు మును చనఁ జూచున్, మది వెనుకకుఁ బాటిపోయి ♦ మరలదుమఱిక
స్తుదచూపు మధ్యవ ర్తియొ, పదురుచు వెనుకకును బోయి ♦ వచ్చుం బోవున్. ౧౩౯
- వ. ఇట్లు పోగమకించుపదంబులఁ బోనియ్యనిమనంబుతోఁ దిరిగితిరిగిచూచుచు నేటి
కెదురీదువిధంబునఁ జనుచు దశరథుం డనంతరథుం డైనపగిది భావనాబలవిశేషం
బున నెచ్చటఁ జూచినఁ దోచుటయు. ౧౪౦
- ఉ. ఎచ్చట విన్న మారహయఁహేషలె, యేయెడఁ గన్న ముల్కులే
యెచ్చొటఁ జన్నఁ దద్రథమె ♦ యెక్కడ నక్క విజాతికూతలే
నచ్చికమార దుష్టశకుఁనంబులె యెల్లెడఁ గాననయ్యె, న
న్నిచ్చటి కేలతెచ్చితిరె ♦ యింతులు! కంతునిశత్రుశాలకున్. ౧౪౧
- వ. అని తనమనోవికారంబు దేటపఱుచుటయు నెచ్చెలి తదనుగుణంబుగా. ౧౪౨

సీ. సారసాదారకాసారంబు గాదమ్మ, మారనారాచతుఃశీర మమ్మ
 యంద మామాకందబృందమ్మ గాదమ్మ, కందర్పమందురాబృంద మమ్మ
 వలిపెంపు గల్గవీవలిగుంపు గా దమ్మ, యంగజఘాటిశతాంగ మమ్మ
 గండుమీఱినచిల్కదండంబు గా దమ్మ, దండిమారుపటాణిదండ దమ్మ
 తే. రవణమీఱగఁ గోయిలరవళిగాదు, రతిమనోహరభటమహాఠర్భటులు సుమ్మ
 కాన నీకానలో నేకతాన మారు, నాన తిరుగంగ రాదమ్మమానవతికి. ౧౮౩

* సాయంసమయవర్ణనము. *

తే. అపరదిక్పాంత గై నేయునాశయమున, రాగమలరారుచుండ సంధ్యాగమమున
 ముఖముననుబెట్టు కుంకుముబొట్టనంగ, వెలయుభానునిఁ గంటివేజలజనయన!

ఉ. వానకసజ్జవోలె నిజవల్లభురాకను రాక కొప్పుఁ ద
 స్వీ! సవరింప నెత్తుకురువిందమణికృతహస్తయుగ్మసం
 భాసితదర్పణద్వయముభాతి నిశాముఖమందుఁ గంటివే
 వాసరయామిసీధవులుభామిని! నిల్వఁగఁ బ్రత్యగంబునన్ ౧౮౪

తే. జలజకుసుమంబు తింఱిణీదళముభంగిఁ, బల వికసించునింతియ ♦ పద్మనయన?
 ప్రొద్దుదిరుగుడుఁబువు రవిపోకఁ బోవు, సమ్మఖమ్మగు నెప్పుడు ♦ సారు మీఱి.

ఉ. హెచ్చుగఁ గేకల న్నభము ♦ నెల్లెడ నింపుచుఁ, బక్ష కాంతికిం
 బెచ్చుగ సంజడా లొసఁగ ♦ వింతహారంగు, బెడంగుఁగూర్చు గాఁ
 బచ్చలహారపంక్తులయి ♦ భాసిలి సాయములచ్చియొక్కునన్
 వచ్చెడిఁ గంటె కీరములుబారులు దీరుచు గూండ్లు సేరఁగన్. ౧౮౫

ప. కావున నీక నిట నుండరాదు మందిరంబునకుం బోవువము రమ్మని యమ్మరద
 యానఁ దోడ్కొని చనియె నంత. ౧౮౬

చం. చిలుకలు సేరె గూండ్లు రొదసేయుచు; నింటనె నిల్చి యున్నక్రే
 వులు మది రా బితాన నటమో మొకయోరగ వంచి వాలము
 ల్సేఁగ నటించుపాముగతి ♦ లీలగ నెత్తుచు బిగ్గఱంకెలం
 గొలుపుచు దాటుల న్నిగిలి ♦ గోవులు వాటె గృహాళి సేరఁగన్. ౧౮౭

ఉ. మాటికిమాటికిం దనదుమూర్ధనిరోధముగాఁగ వత్సముల్
 దాటులు వెట్టుచుం బొదుఁగు ♦ దద్దయుఁ గ్రుమ్ముచు నెత్తివెచుచున్
 గాటముగాఁగ నడ్డునిడఁగాఁ గని నాకుచు మేను, క్రేళ్లుగన్
 దాటుచు బోయె నాలగుమి ♦ దా భయ వెట్టుచుఁ గ్రుమ్ముకై వడిన్. ౧౮౮

చం. యవసపుగంపఁ దాల్చి శిరమందలిచిన్నిపయంటచుట్టవై
 జవజవలాడ నెన్నడుము ♦ చన్నులభారము సైచలేమిఁ జ

నవపయః బోటికింబలెనె ♦ నాట్యము సల్ప నితంబబింబముల్
జవమున వానిపోరు నవసానము సేయంగ నొక్కొ పాదముల్
రవరవలేక పోవంగ హుటాహుటి గాచుమిటారి యేగెడిన్.

౧౫౧

చం. పెడమఱు ద్రిప్పి మోము నడివీదిని బోయెడివారిఁ జూడన
ఘైడమడు గై నపాదములనేర్పడ నిల్చి నఖాంకురంబులం
దడయక గీటుచో ననవధానితనా నెగద్రోచి తైక్కగ
న్నడ నొకకొంత చన్నుగవవాకిట నిల్చిరి జారకామినుల్.

౧౫౨

చం. చలువమడుంగుఁ గట్టి బురుసాపనితైక బిగించి మేలిదు
వ్వలువపయంటలోఁ జనులు ♦ వారక జాగురుమూత లాడఁగాఁ
దలు పొకయోరమాటుచుఁ బథంబునబోయెడివారిఁ జూచి వా
రలు దముఁ జూడ మాటుగొని ♦ క్రాలిరి బాళిని వారకామినుల్.

౧౫౩

శా. దోషోద్ధత్యము మీఱఁ బుణ్యజనసంధోహంబు నిస్తుల్యం
తోషం బొందెను; లోన సంతసిలి ప్రమ్యమ్నండు జాగ్రద్దశా
స్తేషం బొందె; నదృశ్యభావము వహించెం దారికల్; హేళి సం
స్తేషానందసుఖంబుఁ గాంచి వికసించె బద్ధినిసంతతుల్.

౧౫౪

ఉ. ఊహచెడం దమారి చనె ♦ నొడి, మహానటుఁ డయ్యె వైరి, పాం
థాహితుఁ డైనరాజు హితుఁ ♦ డయ్యె, స్మరోద్ధః దాళ శక్యమా
మోహతమంబునన్ జగము ♦ ముంచునొకో యనుభీతిచే వరా
రోహలు దీపికాచ్చలనిరూఢిని గంతున కిచ్చి రారతుల్.

౧౫౫

ప. ఇట్లు చీకటివడుటయుఁ గౌసల్య దశరథుఁ దలంచి వలపున సుడివడుచు హారా
హారవిహారవిముఖుడై యొకరాత్రి వేడు తెత్తినట్లు చరించుచుండ ప్రియవయస్య
యమ్మనంబు వే తొకప్రస్తకిద్రిప్ప నెంచి యుదయించునిశాచంచలాక్షీ మనోహ
రుం జూపి యిట్లనియె.

౧౫౬

ఉ. *పొంగుచుఁ దండ్రి పంప జని ♦ పొందుగ శాస్త్రములెల్ల నేర్చి పే
ర్పిం గురునాన దాటక హరించియుదారమతిన్ సవంబు సే
యంగనగాధిరాజతనయావనుడై కృతజీవశర్ముడై
రం గగు నాత్మజాతుఁ గను ♦ రాజముఖి! విధు రామచంద్రునిన్.

౧౫౭

మ. *తనరాకన్ జనకుండు పొంగగను సీతాతోషణాపాద్యై
యనయంబున్ జనమోదదుం డగుచు నాఁర్యానందకృద్ధర్మవ
ర్ధనుడై కౌతుక మొప్పు నిగ్గుగనుచుఁ రాజులై దారాన్నితున్
ఘనసత్తేజ సరిస్థయాపహుఁ జెలీ ♦ కాంచంగదే యర్చిలిన్.

౧౫౮

తే. *కొమిరే! భవితవ్య మిదిగాదా ♦ కొ మరుఁ డదిగొఁ

దోడునాలియు రాఁగఁ దాఁ ♦ గ్రీడ లీల

వెడలెఁ గాంతారమునుబట్టి ♦ పుడమితేఁడు

కైకయికిఁ గూర్పు నీ కేల ♦ శోకమంద.

౧౫౯

ఉ. ఈనెల నొప్పుకప్పునకు ♦ నెన్నియొ చొప్పులు లోకు లందురే

కాని యవన్ని దబ్బులెఁకా, నెల దా ముకురాయమాణ మాఁ

గాన నిశాకృశోదరి జఁగాగయిసేతలు సేయఁబూనుచో

వేనలి దిద్దఁ దోచుప్రతిఁబింబ ము టంచుఁ దలంతు నెచ్చెలీ.

౧౦

వ. అని పలుకుకలికిం గనుంగొని యభుకుగదిరినమనమునఁ దనమనంబు దశరథాయ

త్తంబై యుంట నెఱుంగఁ జెప్పి.

౧౬౧

సీ. తరమటే సైరింప ♦ స్మరసారతరఘోర, కరవీరశరవారఁ ఘాతములకు

వశమటే యోర్వంగఁ దశదశావశమనో, వశదశాకరనిశాఁ పరుచులకును

దలమటే తాళంగ ♦ మలయాగమలయాగ, వలమానపవమానఁ బాధలకును

గలనటే సహియింపఁ ♦ గలనాద ! కలనాద, కలనాదకులమహాఁ కలతలకును

తే. బాప! యీపాప మె ట్లాఁచఁ ♦ బ్రసవచాప, సుమనిశాపమహాబలఁ సమదక్షిర

కోపకృతతాపమున కోప ♦ నేపగిదిని, సైఁచఁ గలనమ్మవీరలఁ యేఘఁగొమ్మ!

ఉ. క్రొన్నెలయేపులు, గఢునుఁగో వెలచూపులు, మారుతూపులుఁ

వెన్నెలమాపులుం, వడఁకుఁబీవలికైపులు, వేఁకితీపులుఁ

వన్నెలచిల్క రాపులు, నృపాలకు నత్తరితీపు లొక్కటై

నన్నిటు లేచనాగె లలఁనా! కలనా సయిరింప నీదశల్.

౧౬౩

మ. లలనా! సేఁ గలనా సుఖంప భవనాఁలంకారరూపప్రభో

జ్వలనానావిధభూషణాజివిలసఁ ద్వాహాపరిశిష్టనై

వలమానభృమరాకులీకృతశుకీపాళీమయూరావళీ

కలనాదారవపూరితోలపశుభాఁగారంబున న్నిచ్చులుఁ.

౧౬౪

వ. అని యిట్లువందురుకుందరదన కూటటగా.

౧౬౫

కం. శంబరగంధర్వదమృ, శంబరకలితాంకు నిహతఁశంబరదనుజాఁ

శంబరజాక్షీమః యాడంబరమున ననియెఁ బ్రస్ఫుటం బగుఫణితిఁ.

౧౬౬

— మన్మథదూషణము. —

కం నీ వొకసుకుమారుండవు, నీవి ల్సుకుమార మయ్యు ♦ నిర్దయ మటరా

యీవగ సుకుమారాంగుల, నీవగలను బాలుపఱుప ♦ నిందిరతనయా.

౧౬౭

కం.కామా తన్వంగుల మో, కామా! సౌఖ్యప్రదానకర్మము నీదే
కా! మాబోటిని నేచుట, కా మాపతి నిన్నుజగతిగావించె నయో. ౧౬౮

ఉ. మానవదుర్వ్యథాకలితమార్గుడవుం దనుజుండ వైనని
న్నానిటలాక్షఫాలనయనాగ్ని బడన్ పయిరించె ద్రుంపకే
తా నయి లచ్చిక్తై నరకదానవదర్పవిదారి, యాజగ
త్ప్రాణపరాయణుండు నినుఁ దా మదిఁ బూనినఁ గావ నేరఁడే? ౧౬౯

మ. కమలానాయకు నాత్మసీనులు శుభాకారుల్ వయోయుక్తులుం
గమలామందిరవర్ధనోద్యమపరుల్ గాంతారభాస్వత్కరుల్
క్షమ వైకల్యనమేతు లున్ మఱి మనోజాతుల్ గదా గాన నో
కమలానూనులు! మీర లిద్ద టొకటైకారింతు రబ్బైక్షులన్. ౧౭౦

— చంద్రదూషణము —

కం.రుషచేఁ బెనుగా మనుదు, ర్మిషమున నాకువునఁ జేరి ఁ మెలఁతుక నేఁచన్
విషధరశేఖర! నీదు,ర్మిషము నరేంద్రుండు పాచు ఁ వెఱపింపకుమీ. ౧౭౧

సీ. మునిశాపము నిశాప ఁ నినుద్రుంపదాయెఁగా, రోహిణీమాహాత్మ్యరూఢినేమొ
సర్పదష్టుడ వయ్యు ఁ సమసిపో వైతిగా, యోషధీశత్వవిశేష మేమొ
దినము వారిధిబడి ఁ తెగటాటిపోవుగా, జైవాత్మకత్వంబుఁచంద మేమొ
నడిగండిసెలవాఱి ఁ మడిసిపోవైతిగా, మఱి సుధాకరుడవౌమహిమ నేమొ
తే. కటకటా యిన్నిగండముల్ గలుగ నీవు, మడిసిపోవక మనుదల ఁ మిడిసిపడుట
భళిర! నీతల్లికడుపుచల్వయొ తలంప, విరహిణీజనకృతపాపభరమొ చంద్ర!

ఉ. మాయురే! రాతినే నిమిషమాత్రమునం గరఁగంగ నీరుగ
నేయఁగఁజాలు జాణఁడవునీ రసికత్వము నీళ్లపాలుగాఁ
దోయరుహాక్షులన్ వెతలఁద్రోసెద వయ్యయొ దర్శనాశము
నేయు భవత్కళావితతి ఁ నేడు భయోద్ధతిఁ జూపె జాబిలీ! ౧౭౩

ఉ. పాడి దొఱంగి నీవు బుధవైరివి గావుటఁ గాంచి భీతి న
ల్లాడఁగఁ జక్రపాలి పదునాఱుగఁజేసి యజాంగనేశు లా
వీడమునందుఁ గూర్చ నినుఁ బెట్టి మఱి హరి బైల గెంటియున్
వీడక యొక్కకంటఁ గనిపెట్టి రుమాధవమాధవుల్ శశీ! ౧౭౪

ఉ. హా! యన లోకమెల్ల సితహాసన! నీరయిపోవ నీయవ
శ్చాయము న్యాయమేర నిజశార్వరనామము సార్థకంబుగా
మాయురే! తోయజాక్షులను మార్తుడవై వెన రూపుమాయఁగాఁ
జేయఁగ శర్వశర్వ! ప్రసిద్ధిపహించెదె కూళనేతలన్; ౧౭౫

సీ. జైవాత్మకుడు గావె ♦ జీవనాధారమై, పంటపైరులఁబ్రోచు♦దంట వగుట
జీవజీవము గానై ♦ దేవతాతతికిఁ జ, కోరంబులకు బువ్వ♦కోర వగుట
దివిదివ్విటివి గావె ♦ తివిరి దరిద్రతా, ధీనదీనాళికి ♦ దెరువు దెలుప
విధుమూర్తివే గావె ♦ వితథంబుగాకుండ, నిందిరాసతి నెడ♦నొందియుంట
తే. ననఁగ మేలిగుణంబుల♦ననువుమీటి, రట్టడిని దేటి యవతుల♦గుట్టు చెటిచి
తిట్టుదిననేల యథు మొడి♦గట్టనేల, కరుణ నేలుము చేపట్టి♦కడలిపట్టి ! ౧౭౬

❖❖ మం దా ని లా ది ని ం ద. ❖❖

కం. పవమాన ! యింతదయఁ దలఁ, పవ మానవతీచయంబు♦పట్టుల నయయో
పవ మానవ చెలి వెత నిడు, నవమానపుఁజేత లేటి ♦ కయ్యా పవనా ! ౧౭౭

సీ. నుడికార మేది నీ♦నుడి కార మగు తేమి, కీరమా! యిది నయ♦గార మటవె
పైకమా! మీకేమి ♦ మైకమా యనుకంప, సైకమా మది విర♦సైక మటవె
పయ్యరా! యెంత రా ♦ పయ్యరా చెలికిఁ గై, పయ్యరాపయి మిను♦పయ్యరాకు
తాళుమా యింతకాం♦తాళుమా మత్తహిం, దోళమా! రిత్తరా♦దాళ మేల
తే. గాసిపెట్టెదవే పులు♦కాసిపులుఁగ, కర్జమే పులుగాకు పల్లాకులార
నీసదాచారమా జడా♦నిలమ యిదియు, నీమలీమసతయు నిదే♦యేమొ యభిని.

ఉ. చాలుర చాలురా కినుక ♦ జాణర జాణెత గాదురా చలం
బేలర? బేలరా పెరుఁగు♦నీఁదర నీదర మేదురా కడుం
దూలెర తూలరాశిగతి ♦ నొచ్చుర మచ్చుర మెచ్చనీకురా
గోలర గోల రా పిడఁగఁ♦గోరక కోరకదంతఁ బ్రోవరా. ౧౭౮

మత్తకోకిలము. బాల యాటను భీత యకాచును ♦ వ్రాలుచున్ ధర సోలెరా
గోల మన్నినఁ బుణ్య మందురు ♦ గూల్చుగన్ ఫల మేమిరా
చాలుఁ గిన్నను బుద్ధినుంపక ♦ శస్త్రమున్ ధర వీడరా
చాలు న న్విని ప్రీతిమై సతి ♦ జాలి ముంపఁగఁ బోకురా. ౧౭౯

వ. అని యిట్లు మారకూపారకుమారకీరసమీరంబుల నిందించుచెలిం గని కౌసల్య
యిట్లనియె. ౧౮౦

చం. తనకులనాశకుం డతఁడు ♦ తమ్ముడు తమ్ములమేలు నోర్వఁడఁ
దననిలయంబుఁ గూలఁ దొలుత న్నెగఁజిమ్ము నితండు పుత్రుఁడఁ
వనితరా! భర్గవీసతి త♦పంబు లవెట్టివొనరైనో కదా
తనకిటువంటిసూను లిల ♦ చాపుర మూటకు మత్తకాశిని. ౧౮౧

ఉ. చందనగంధులార! చని ♦ సందులగొందుల వాడవాడలం
గ్రంధుగ భూమియందలిపు♦రంబులఁ జాటఁగఁ బంపుడీ వెసం

బొందుగ రాజునాజ్ఞ యని ♦ పొం గణంగంగను మిన్ను చూలికి
ముందుగఁ గాల్పుఁ డంచును సమున్నతచందనభూమిజాతముల్.

౧౮౩

వ. అని యిట్లు.

౧౮౪

శా. బాలారత్నము శయ్యపైఁ బొరలుచుం ♦ బ్రాలేయరుగ్బింబ ము
ద్వేలాభీలనిజాంశుజాలములఁ గఁ స్తింబెట్ట హస్తాంబుజం
బోలిం జెక్కునఁ జేర్చి యేడ్చె మిగులన్ ♦ దోగ్గయనీమంజరీ
మేలోదంచితవల్లకిలరవోన్మేషంబుఁ బోషించుచున్.

౧౮౫

వ. ఇ ట్లంతకంతకు గుఱువులువాఱు నెలంతకంతుసంతాపంబు నిశాంతంబుతోఁగాని
యంతంబునొంద దని పలు తెగల నూరార్చుచు వేకువచిన్నెలం గని.

౧౮౬

* ❦ ప్రా తః కాల వర్ణ న ము. ❦ *

చం. కవి యగుఁగానఁ బుణ్యజనఁకాండగురుం డగుఁగాన నెంతయే
నవికలసమృదంబునఁ దదాగమనంబున కుత్సహించుచుం
గవినికరంబు మెచ్చెడిని ♦ గర్జరసాయన మాసుధోక్తులం
బ్రవిమలభావ మొప్పు గనుఁమా యనుమానము మాని మానినీ.

౧౮౭

ఉ. ఆరసి పద్మినీవధయుఁనాదిగఁగల్గినయాత్మకృత్యముల్
చేరువదైన నాహరియుఁ ♦ జిత నితాంతము కుందు మీఱఁగా
దారదవర్జితం బయినఁదర్పణమో యన నెల్ల నొచు నో
సారసనేత్ర! చుద్రుఁ డదె ♦ జాతె డిఁ గంటివె పశ్చిమాంబుధిన్.

౧౮౮

సీ. క్షువధుగాఢవృథాఁవివృతాస్యగహ్వరం, బగుఁగాని ముదితరో ♦ మృగము గాదు
శ్వాసదుస్సహకారఁజానముద్భవ బాష్పములుగాని నునమంచుఁబొట్లు గావు
ఉపశాంతికై పీల్చియుమ్మెత్త నూర్పుచ్చ, బొగ గానివెన్నెలఁనగయుఁగాదు
పెల్లుతూపోడిచినఁగల్గయే పచ్చిక, బూజుపై నివముక్త్రొంబురుఁగు గాదు.

తే. కర్మమెవ్వరికైన భోక్తవ్యమనుట, మఱచి వననిధిబడియెడుఁమగువ విధుఁడు
రాజయత్కర్మితుఁడు పోయె ♦ దేజమెల్ల, పీని కేటికి వెఱవంగ ♦ వెఱ్ఱిదాన!

చం. * కడగి తమోవుతం బయి జగంబు నిశాటమహేంద్రాధతిం భరం
పడుచును వేగుచుండ ద్విజఁవారము లొక్కటఁ గూయివెట్ట దం
దడి కరుణారసాస్తి జనఁనందనుడై జనియించు రాముడై
వడి హరి నీయెడం గనుమిపద్మదళద్యుతిలక్ష్మణాన్వితున్.

౧౯౦

కం. * రామా వేగనె పంచెద, నీమనమున సంతసంబు ♦ నివృటిలంగా
భూమిఁ బ్రియాన్వేషారము, నామదికిం గూర్చునట్టిఁనయగుణమణులన్.

౧౯౧

వ. అని యి ట్లూరార్చె సంత.

౧౯౨

- ఉ. “త్పు” వ్వని లేపి యెడ్ల వెలిఁదోలి “కియో” యని నీరువెట్టి పె
ద్రవ్వగ నీవ లావలఁ జనం “గెకకోబ్బ” యటంచు నిల్చి తాఁ
జివ్వనఁ గాఁడి నఱ్ఱపయిఁ ♦ జేర్చి వహించుచు మేఁడితోఁక మి
న్ను వ్రుదయించుకంటె మును ♦ పోయిరి కాపులు చేలఁ జేరఁగఁ. ౧౯౩
- ఉ. చేలచేటంగు చెక్కి కురిచీపయి వర్తిలి పేరువెట్టి మం
దాలను బిల్చి జానుయుగఁ ఖాంతరకీలితకుంభసీమలోఁ
బాలను సుఱ్ఱసుఱ్ఱ మనుధ్వానము మోదముగూర్చు గాపుఁబ్రో
యా లిరుచేతులం బిడికె ♦ నవ్వుప డయ్యక స్రుక్క కంతయుఁ. ౧౯౪
- సీ. తమ్ములతోడఁ గంఠమ్ములు విచ్చెను, దమముతో స్మరమోహఁతమము విరిసె
వాకు లుద్ధ తక్యకఁవాకుల నన లెత్తె, బవనంబు వెడలె నుపవనములను
దెలవాఁతఁ గాముకి ♦ తెలవాఁతె వెరవేకి, రెడ్లు చేలను జేరి ♦ రెడ్లతోడ
నలులతో ముద్దుఁదొయ్యలులు మేల్లించిరి, ద్విజులను మేల్లొల్పెద్విజకులంబు
తే. పంచపంచయటంచాడిఁ బ్రాహ్మణతతి, పంచపంచయటంచూనిఁవార్చినిలిచి
పంచపంచలఁ గేల్కుకుఁళించికొనుచు, బంచపంచద్వయాత్ము నఁర్చించెనంత.
- ఉ. మ్రుచ్చిల రేయి చేపడమి ♦ రొక్కము లిక్కలు చేరినట్టి పె
న్నుచ్చులు జారిణీసురతఁమోహఁలోలమతుల్ కువేశ్యలుం
బెచ్చుగ సోమరుల్ క్షువభుఁపీడితులుఁ మఱి విప్రలబ్ధులుఁ
పొచ్చుగ నిద్రగూరి రెద ♦ నెంచక యభ్యుదితత్వదోషముఁ. ౧౯౬
- ఉ. మింట వెలింగె వేవెలుఁగుఁమేల్కొను మమ్మ యటంచు లేఁక దా
రొంటరమింటరంబు లని ♦ యుస్సని దాసినిఁ దిట్టి భీతి లో
నంటక పొర్లి రింటఁ దమయత్త ననంద యు లేమిఁ గంటులే
కొంటరికాపురంబు గని ♦ యొప్పినమేటితుటారిక త్రియల్. ౧౯౭
- వ. ఇట్లు విరహవేదనాదోదూయమానమానస యగుకౌసల్యయూరడం బ్రియవయ
స్య ముద్దుఁజిలుకం జూచి. ౧౯౮
- శా. *తారాకాంతుఁడు పెంపుదూలె వెఱఁగంఠం దీతె నాయంకిలుల్
ఆరణ భూమిపరాగముల్ వెలసెఁ గాంతాన్వేషణారంబు నె
వ్వారిం బంచెదవో ఖగాన్వయమణి ♦ వైశంబ శైలాపగా
పారావారవిలంఘనక్రమపటుఁవ్యాపారపారీణులఁ. ౧౯౯
- వ. *లనిన నారామవాక్యంబుల నప్పతంగకులపుంగవుండువిని ప్రియవయస్యాస్యంబుఁ
జూపుటయు. ౨౦౦
- కం. *వినుమా! సరి దాక్షిణ్యంబును మానక రామభద్రఁముద్ర యిదే కై
కొనుమ యభిజ్ఞానమునకు, ననుమా నయమార హితముఁలాదటఁజనుమా. ౨౦౧

శ్లోక సంక్షేపము.

వ. *అనిపించినఁ జని చని కొంతకాలంబునకు మరలి వచ్చి నీ ప్రియకాంతోదంతంబు సెప్పెద విను మని. ౨౦౨

ఉ. *అనతిమేర కేఁ జని రయంబునఁ బట్టనముల్ ధరంబులుం గానలు గోనలుం గడచి * క్రన్నన సింధువు దాఁటి యచ్చటన్ దా నవగేహసీమఁ బ్రమదావనమందు వసింపఁ గంటిఁ జం ద్రానన రామ రామ యని * యాఱనికూర్చి దపించుచుండఁగన్. ౨౦౩

తే. *చేరి శాఖాగ్రమునఁగొంతసేపు నిలిచి, కనబడకయుండి యతనువేదనఁగృశించి రామ రామా యటంచునుభామ పలుక, నీనిమిత్తంబకా మదినిశ్చయించి.

తే. *రామ ! నీనామకలితమైక్రాలుముద్ర, జాఱ విడిచితిఁ గొమ్మలఁచాటు నుండి దానిఁగని నిన్నుఁగనినట్టుమానసమునఁదలఁచుచునువ్రేలధరియించివలపుమించి.

మ. కర మాన్లఁదము మీతె మానసమునం * గాంచ నిన్నున్ ముద్దుటుం గరమా! నెచ్చెలిఁ జూచిన ట్టిటకు రాఁగాఁ గారణంబేమి? యె వ్వరిహస్తాబ్జ మలంకరించెదవో? తెల్పుకొరాదొకో ప్రేమ శ్రీ కరమా నాతరమా యెఱుంగఁ బ్రియవాక్యం బొండు రాసేగదే. ౨౦౪

చం. అడిగితి నెవ్వ రీవనుచు * హా ! తెలిసెన్ క్షమియింపు దూఱకే జడమతి వైతివే యెఱుంగఁజాలవె ము న్నొకమాటు చూచి యం చడలుట వల్లభార్థముగ * నాత్మ వివేకము దప్పు టయ్యె నీ యెడ నిది యెగు సేత కృపయేర్పడఁ జెప్పకు మంబుజాక్షికిన్. ౨౦౫

తే. ఆర భవదీయముఖకలితాక్షరత్రయమును జూడంగఁ ద్రైవర్ణ్యమమరుభావి భద్రసూచనగాఁ దోఁచె * భద్రముద్ర! నిక్క మాఁగద చెప్పుమానిర్ణయముగ.

మ. సరసఁదంచితశస్త్రసద్గుణమణిజాలాలవాలంబునై కర మొ ప్పారుటఁ గాదె నిన్ను నవలాగారామునం దాల్చు నా దరముంజూసి వచింపుమా యొకఁడు తాత్పర్యంబుతో వేడెదం దరుణీరత్నము గారవించుమణిముద్రా! భద్రమా కాంతకున్! ౨౦౬

ఉ. ఆయలిసీలవేణి లలితాంబుజపాణి శుకాభవాణి లో లాయతమీననేత్ర కనకాంచితగాత్ర ముఖావమానిత ప్రాయసుధాంశుబింబ మధురాధరబింబ సుఖావలంబయే? 'నా' యనిచెప్పఁజాలఁ గరుణామతి నాపయిలేమిఁ గాంతకున్. ౨౦౭

చం. సరకరుణాతిరేకమునఁ * జేర్చుఁగదా యురమందు మాటికిన్ సరహితవృత్తిమైఁ బలుకువాక్యముల న్వినుచుందువే కదా

- తరళవిలోచనామనయు ♦ త్వత్ప్రతిపన్నముగాదె పల్కుమా
దరమున బాలనెమ్మనము ♦ దాచక కన్నులబోల నాంగదా. ౨౧౧
- చం. వెలదికరంబున న్వెలుగువేళ నితాంతముఁ గాంతిసంపదన్
వెలయుచునుంటి వీ విపుడు ♦ వేటుగఁ దోచెద వేల చెప్పుమా
యలఘువియోగభారమున ♦ నంగన కుండఁ దదీయతీతులం
జెలగెదో? యింతసేపు సతిచెంగట లేమి నొ మద్విధంబుగన్? ౨౧౨
- శా. ఆలీలారము యావీలాసగరిమం ♦ బావాక్యనవ్యామృతం
బాలావణ్యవిశేష మానయగుణం ♦ బాసీల వేణీభరం
బాలోలాంబక వైఖరీవిలసనం ♦ బామేలియ్యోయ్యార మిం
కేలీలావతియందు నైనఁగలదే ♦ యెంతెంత చింతించినన్. ౨౧౩
- మ. కనఁ గెంకేలఁ బయంటకొంగు దనరంఁగా నిల్చుచున్ సాముమో
డ్చునఁ గన్నంగవ రాగలజ్జలను సాంపుంబెంపఁ గ్రొంజెమ్మటల్
చినుకున్ మోమున నామిటారమును యోజింపంగ నా కిప్పుడుం
గనులం గట్టినయట్టు లున్నది గదే ♦ కంజాక్షి వీక్షారతిన్. ౨౧౪
- ఉ. చెక్కునఁ జేయి చేర్చు నెడఁ ♦ జిక్కులు పాచెడివేళఁ గొప్పనన్
మక్కువమీఱఁగా శ్రవణమండనముల్ సవరించుపట్ల నీ
వక్కడనే మెలంగెదు కదా! చెవిలోన నచిపు నాపయిన్
మక్కునఁ బాయఁగా వలదు ♦ మానిని! యంచును రత్నముద్రికా ౨౧౫
- చం. చపలమనీష తౌట స్వవిచారవిదూరలు బాలికామణుల్
కృపయును గల్గునే యనుచు ♦ నేటికిఁ బ్రశ్నమొనర్ప? గల్గెనే
సపరిమితానురక్తహృదయంబున నేలక నాఁడు వోవునే
త్రప యనుసాకు పెట్టుకొని ♦ తద్దయు మాటుమొగంబు వెట్టుచున్? ౨౧౬
- ఉ. నా కిఁకఁదెల్పుమా సకియ ♦ నాకడకు న్నినుఁ బ్రేమఁ బంచెనో?
లేక మదియవర్తనములీల నెఱుంగఁగ నీవ వచ్చివో
ప్రాకటపార్శ్వవర్తిశుకవల్లభసంగతిచే గుణాఢ్య ర
త్నాకర! సజ్జనావన మయూరె స్వభావముగాదె నీకిలన్. ౨౧౭
- తే. నేడు సౌందర్యఖిని వైననిన్నుఁ జూడ, భామ సాక్షాత్కరించినపగిదిదోచె
వెలయునీయంతరంగంబువివరముగన, భామ దానట్టులో యనుభయముదోచె
- తే. మాన్యవృత్తంబునై యెక్కిమదికి మఱితు, దమొదలునులేని నిన్ను సుందర్యనంబ
కాడలంచెద నేడు నాకైరహింప, నతనుభూతన్యథాతాంతి ♦ యగునెనాకు?
- వ. అనిన నే నిట్లంటి. ౨౨౦

ఉ. దేవర ! తల్లిదండ్రులయధీనలు బాలలు గారె ? స్వేచ్ఛమై
దీవరపాటు సన్నె సుదతీమణికోటికి ? నొంటిపాటునక
భావజరూపు లైనమగవారలు డాసినచోట గోల ల
జ్ఞావతి యకాట నేరమె ? విచారము సేయుము దూఱనేటికిక. ౨౨౧

ఉ. రూపముచేతనే మనము ధిరూఢిగఁ జూఱలు గొంటి దంటవా
ల్పపులమాత్రనే తనువు ధిరూఢిగఁ జేసితి తీవుమాటలక
గైవునఁ గైవసంబు గనుకై పొనరించితి వింతచేసి మా
పాపనె దూఱనాడెదవు ధిరూపము ! నీ కగునయ్య యీకృతుల్ ? ౨౨౨

శా. ఒయ్యారంబు త్వదీయ మయ్యెడల మా యొయ్యార పీఠించి మే
ల్పయ్యారక విరహగ్నిఁ గ్రాఁగెడిఁ దనూఁలీలావికాసచ్యుతిక
లయ్యో ! పాప మనంగ నేరదు సుమీ ధిరూపయ్యారకోద్విగ్నయై
యయ్యోపాప మనంగ నేర వకటా ధిరూపయ్యారబై నీబోఁటికిక ? ౨౨౩

చం. ఘనత భుజాంకపాళి ధర ధిరూతుక మందెను నీల సన్ననో
వనగుణధర్మరూపవిభవంబులకై ప్రభ నిన్నుఁ గైకొనెక
వనజదళాక్ష ! నీహృదయధిరూపజవాసిని గాఁగ నే విహ
సిని మఱియున్నె మారమణిఁ ధిరూత్తమునం దెడ సేసి తేనియుక. ౨౨౪

తే. కొమరుమిగులంగ నీవుగై ధిరూనితి వేని, జీవితేశుండ వా దఁటఁధిరూముగను
గొమరుదలఁగంగ నీవు గై ధిరూనక యున్న, జీవితేశుండ వా దఁటఁధిరూముగను.

ఉ. కోరిన నింద్రచంద్రనలఁకూబరమారులనైన మెచ్చ దొ
మారమణిమతల్లి నిను ధిరూనవనాథు వరించె భూభృదు
ధారముఁ జేసితో సురలఁ ధిరూపక ప్రాచేదొ రంభనైన లోఁ
గోరవొకో మహేశమదఁకుంతనశీలివొ పల్కు మేర్పడక. ౨౨౫

తే. విషముతోఁగూడఁబుట్టనిఁవిబుధవంద్య, పతినిహృదయంబుననుదాల్చుఁపరమసాధ్వీ
చంచలత్వంబుఁ గాంచనిఁచంచలాభ, మారమణి యెంచఁగా రమాఁమణికిమిన్న.

తే. సమరముల నిన్నుఁ గీనాశఁసముదయములు, ప్రాణనాథునిఁగాఁజూడఁభావమునను
బ్రమదమున నిన్నుఁ గోరెను ధిరూభార్గవేంద్ర, ప్రాణనాథునిఁగాఁగ మాఁపంకజాక్షి.

చం. అనుచును మాటలాడుతఁటిఁనాతనిమంత్రులు వచ్చి దేవ ! మీ
రనిచినమంత్రయుక గురుడుఁహర వికాసము దోఁప భానుమం
తునిపురినుండి వచ్చి మిముఁదొడ్డొని రమ్మనినారు వేగమే
కనుగొన నేగుదెం డనినఁ ధిరూత ! నృపాలుడు వోయె గ్రక్కునక. ౨౨౬

అ. భానుమంతుఁ డనెడిపల్కు నాచేవిఁ బడ, నొకవిశేష మచటఁనుండు సనుచు
వారివెన్నడించి ధిరూవై నంబుగా వింటి, వారివాక్యసరణిఁవనజనయన ! ౨౨౭

ఉ. ఇచ్చెద నంచుఁ బల్కె ధరఁజీశుఁడు నీకు నిజాత్మజం గడు
న్నచ్చిగ నీసమఁ శుభదిఁనంబు ముహూర్తము నిర్ణయింపఁగా
బుచ్చెఁ బురోహితుఁ మదిని ధింబి యిదేశుభలేఖ నిచ్చె లే
దొచ్చెము ఫాల్గునాదిని ముహూర్త మగుఁ దశమి స్మృపాలకా. ౨౩౦

కం. అని పల్కి వార లేగిన, ననుపమముద మెదను మెదల ధి నానందరసా
భిని మగ్నుఁ డైనదశరథుఁగన కేఁ బరువిడితి నీకుఁ ధి గార్యముఁ దెలుపఁ. ౨౩౧
చం.*స్మయగమహాశయోద్ధతిని ధి మాన్యుచుఁ జేరి సువేల నందు దు
ర్ణయపరవాహినీధవులఁరాణవఁ గూల్చి విరోధు లాఁగినఁ
భయదశరంబుల నిష్ఠమతఁపంక్తిగళప్రవిభేదశాలియై
ప్రియజయలక్ష్మిఁ జేకొనుచుఁవే చను దెంచు ముదంబుఁ జెందుమా. ౨౩౩

వ. అని కాసల్యాదేవికం జెప్పి యామె నూరార్చె నామెయు నాశుకాంగన నృహూ
కరించి వివాహసమయంబు నిరీక్షించుచు నల్పం బగుత్రుటికాలంబుఁ గల్పంబుగా
నెన్నుచు దినంబులు ద్రోయుచుండె నని శుకయోగీశ్వరుఁడు పరీక్షిస్తండలేశ్వ
రునకు నెఱింగించిన తెఱంగు. ౨౩౪

శా.మా (ల్యా) లంకృతపక్ష ! దైత్యతరుణిఁమాంగల్యరుక్కాముదీ
కల్యా ! నిత్యనిభూతినాథ ! నిరహంకారాత్మ ధి భక్తాఘనై
ర్మూల్యోత్కంఠ ! ధరాసుతాధవ ! చతుర్వ్యూహస్వరూపా ! ససా
ఫల్యారంభ ! దయామతీ ! రఘుపతీఁభక్తావళీనద్గతీ ! ౨౩౫

ఉ. డ(ర్ప)కదర్పహరివినుఁతా ! విసతాతనయాసనా ! శతా
హర్పతితేజ ! లోకజన ధి కా ! జనకాత్మభవామనోహరా !
స్వార్పితచిత్తభక్తదరఁహ ! దరహఁసవిలాసభాసురా !
సర్పమదాపహంఘ్రిజలఁజా ! జలజాంబకకోటిసుందరా ! ౨౩౬

❦ గ ద్య ము. ❦*

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీ కాసల్యాపరిణ
యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.
శ్రీరామార్పణమస్తు.శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

నగజార్జితచరణా !

శ్రీనగసంచరణ ! భక్త ధిత్తాభరణా !

దానవహాననాచరణా !

శ్రీనయగుణ ! దహరశరణ ధీతారమణా !

తే. అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ ! భావనాతీతవైభవపరమయోగి
భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను ధి సాదరముగ. ౨

— రావణుని రాయిడికి దేవతలు దల్లడించుట. —

శా.కంఠేకాలవిధిప్రసాదకలనాఽగాఢస్మయాంధీకృతా
కుంఠీభూతకఠోరదృక్పయదివాఽకోదైర్యసంఘేదనో
త్కంఠాజ్యభవతంతమత్రిదివకాంతాగర్భనిర్భేదకృ
త్కంఠాక్రందనపంక్తికంతముఖరక్షస్సంఘధూర్తత్వమున్. 3

కం.తాళంజాలక కడువా, క్తాళంబులతోడఁ దలుపుఁతాళము లిడి బే
తాళుండు దోలినగతిని రొ,దాళంబులతోడ సురలుఁతరుణులు గూడన్. ౪

కం.పెల్లగుగాలికి నాకులు, చెల్లాచెద రైనయట్లు ధి చేడెలు నమరుల్
దల్లడమున దురపిల్లుచు, నొల్లంబోవుచును జేరి ధి రొక్కెడ బయల్. ౫

ఉ. వారియపారదుర్దశలఁవారము పాకవిరోధి గాంచి దు
ర్వారమనోవ్యథానలదుఁరంతశిఖాపరిదగ్ధుడై ప్రతీ
కారములేమికి న్ముఖవికారము లజ్జను జూపుచుండఁ బ్రా
వారినివారితాన్యుఁ డయి ధి వారలతో నిటు లాడె దీనతన్. ౬

కం.కాలం బివ్వుడు కడుబ్రతి,కూలం బై యున్నకతనఁ ధి గూరారులచే
నాలమున దుఃఖ మొదవెను, గాలము మేలైన గెలువఁ ధి గాఁదగుఁ బిదపన్. ౭

ఉ. కట్టిడి దైత్యుఁ దున్నఁ డని ♦ కైటభమర్దను దూఱనేటికిం
బుట్టినవెంటనే పొలిసిపోవుట గల్గునె? భూరుహంబునాఁ
జెట్టయుఁ బుణ్యమున్ ఫలముఁజెందు వివృద్ధినిఁ గాంచి మీఁదఁ దా
నట్టగుటం దితిక్షను ద♦దాగమకాంక్ష మనంగ మే లగున్.

౮

శా. ఆద్యుం డవ్యయుఁ డచ్యుతుం డతనికిన్ ♦ సాంతంబుగా దైత్యభీ
తద్యోయానవిహరదుస్థి తులు గాంతామానభంగక్రియల్
వేద్యం బొనటు సేయ మే లగుఁగదా ♦ విధ్యుక్తమార్గంబునన్
విద్యుద్ధాతులఁగూడి పోవుదము త♦ద్వీక్షాసమాసక్తిచేన్.

౯

ఉ. రండు పదండు పోదము ను♦రల్ ! సురకాంతలు! ధాతఁ జూడ లే
లెండు పితామహుం డగుట ♦ లీలమెయి న్ననక స్తి దీఱఁగా
నొండుపమ స్వచించు మనఁకొక్కట సంతియగాక పాయనే
యొండుగతిన్ నిశాచరమ♦హూద్ధతికారణకారణౌఘముల్.

౧౦

ప. అని చనియెడునవసరంబున నందఱు సర్వతోముఖంబయి పీడాచరణప్రముఖం
బయిన దశముఖసైన్యంబుఁ గనుఁబ్రామి పోవ మాఱువేపంబుల ధరించి రందు.

* ❦ ఇంద్రాదులు మాఱువేపంబులతో బ్రహ్మం జూడఁ బోవుట. ❦ *

శా. కక్షసాచలపక్షదారణకళా♦కౌశల్య విద్విడ్భిదా
దక్షుం బాపవి నుత్తరీయ మొఱగాఁ ♦ దాల్చంగ నెవ్వారలేన్
వీక్షింత్రస్త్రప నల్లెనల్ కలయఁ జూ♦పెట్టంగఁ జాలై సహ
స్రాక్షత్వంబు పులోమజాధవున క♦న్వర్థంబునై భాసిలెన్.

౧౧

ఆ. సమధిక ప్రతాపశక్తివిఖ్యాతుడై, నెగడుతన్నుఁ గన్న ♦ నగుదు రనుచు

మోముఁ దెలియనీక♦ధూమధ్వజుం డేగెఁదనకు రక్షగాఁగఁ♦దనధ్వజంబు.

౧౩

కం. వెలిఁ బాశముఁ దాల్చుచుఁ జనఁ, దలత్రా డొనరింతు రనుచుఁ ♦ దలఁగనిభీతిన్

మొలత్రాడుగ ధరియించుచు, జలనిధిపతి యేగె ధాతృ♦సదనంబునకున్.

౧౪

కం. పిడిఁ బిడికిట నిడి పట్టుచు, నిడుపుగ నిల యూత గొనుచు ♦ నిజసాధనముం

దడఁబడుచరణములం జనె, గడగడవడఁ కభినయించి ♦ కాలుఁడు భీతిన్.

౧౫

చం. అపుడు మహాబలుండు పరిహాసము సేయుదు రెవ్వరేని యన్

ప్రప నొకకొంతఁ బాప గన♦రాను గదా యనునిబ్బరంబు దా

విపులనిజధ్వజక్షపితవీక్షణయుక్తులఁ చేసిచూపఱు

గృహణత నేగె సత్యజగ♦దీశ్వరదర్శనదోహలంబునన్.

౧౬

తే. తనదువేసంబు తనజోగితనమునకును, దగుట మదిలోనఁ బొందక ♦ వగవు, నంది

శూలమునుమూలుకట్టగాఁ♦దోలుకొనుచు, జనియెసీశానుఁడువిధాతృ♦సదనమునకు.

తే. ప్రకటకాష్టాభృతిముఖకార్యముల కెపుడు, సాధనంబై నగుదియయన్ సాధనంబుఁ
 గావ్యభృత్యాదికం బై నకార్యమునకు, సాధనంబుగ నొనరించి ధనియె ననుర.
 తే. నవనిధుల్ గొల్లవోవుటఁ దవిలి సిగ్గు, నాదిభిక్షువుతోడ స్నేహంబు నేడు
 సమతఃజెందె నటంచును విమనుడగుచు, నైలబిలుడేగెనిర్వేదమాత్మ నెరయ.
 సీ. జీనువాయులగూండఁచెలు వందె గబఁభ, రం బిదియేమెయోరమణి! యనుచుఁ
 గుక్కకాటుల కెంతమక్కువ చేసితే, చెక్కులఁ జేర్చి తోయక్క! యనుచు
 నతులనపీనశఁమ్యూసుఖంబా వెన్ను, కర్దమసిక్త మోకాంత! యనుచు
 వెన్నున తైకము ధ్లున్న వేలొకానేటి, నవనాగరకతయా నాతి !యనుచు
 తే. నచ్చరల బలాత్కారంపుటాశరకృత, సురతలీలావిశేషముల్ సూచి నగుచు
 నార్ధ్యలోకామరీతతు లడుగఁ దలలు, వ్రాల్చినడచిరి రంభాదివనజముఖులు.

— మధురగతి రగడ. —

వాసరపతిశతభాకారంబులు, భాసురమణిమయప్రాకారంబులు
 ప్రమదాకులహితవాఙ్మూరంబులు, గమగమవలచెడికర్పూరంబులు
 తేనియనుడులనుద్యక్తిరంబుల, తానక మగుమేల్తాశ్వారంబులు
 కమనామోదవికాసారంబులు, కమలామోదకకాసారంబులు
 శ్రీరతమహిళాశృంగారంబులు, హీరభ్రాజితభృంగారంబులు
 పరిమళసంభరపాటీరంబులు, పొరిఘుంఘు మృనుపుపుటీరంబులు
 కంతుముదాశరకాంతారంబులు, కాంతమనోహరకాంతారంబులు.

౨౧

వ. కలిగి విభాసమానంబై.

౨౨

ఉ. నిత్యము సత్యవాణ్నిచయనిస్తులవేదవచోవిచారసం
 స్తుత్యము సంతతానవధిశుద్ధసుభైకపరామృతాశిదాం
 పత్యము సత్యధర్మశుభ భావరతాంచితభోగశీలసాం
 గత్యము సత్యము సురలు గాంచి చతుర్దశలోకజాత్యము.

౨౩

వ. భయభక్తుల జేరం బోయి రందు.

౨౪

కం. నిష్టాగరిష్ఠయోగి, శ్రేష్ఠులతో ధీవిశిష్టశిష్ఠులతో స
 ద్ధోష్ఠి న్యైలింగెడియాపర, మేష్ఠిం గని కేలుమోడ్చి యెసంగెడిభక్తి.

౨౫

ఉ. వారలు వారివారివలవంత రవంతయు దాప కంతయు
 వారక తెల్పఁగా విధి నివారణమార్గముఁ జూచి యోజనన్
 వారలఁ బల్కె వేతొకట వారిత మా టిది కల్ల వెన్నుడే
 కారణజన్ముడై యరినికారణకారణ మాట దక్కినన్.

౨౬

ఉ. కావున నిందిరారమణుఁ ♦ గాంచి సమంచితభక్తి వేడినం
బావనభావనఁ మహిఁ గృహపరుఁడై నరుఁడై జనించి యా
రావణజీవనాశనపరామణుఁ డాచు సురాపనుండు నౌ
శ్రీవనజాతనేత్రుఁ గనఁ జెచ్చెరఁ బోదము లెం డటం చనఁ.

౨౭

వ. వల్లె యని సుర లందఱు నతని ననుసరించి చనుచుండి రంత.

౨౮

* ❦ వైకుంఠమునకుం బోవుట. ❦ *

కం. కఠద్వయసం బగును, త్కంఠను నుపకంఠమునను ♦ గనిరి విధి శ్రీ
కంఠామరముఖులు నై, కుంఠపురీవరము మది నకుంఠితభక్తి.

౨౯

మ. కని సాష్టాంగకృతప్రణామ లగుచుం ♦ గంజాతసంజాతము
ఖ్యనిలింపుల కమలామనోరమణ ! లోకాధీశ ! జేజే యటం
చని పల్కాటను మ్రొక్కుచు హరి ! హరి ♦ నారాయణ ! యంచు జం
తన గావించుచు జేరఁబోయి యచటఁ ధన్యాంతరంగంబునఁ.

30

* ❦ వైకుంఠపురవర్ణనము. ❦ *

ఉ. సారపువేదమూలమును ♦ సత్యము స్కంధము నైగ మోరుమ
జ్జరమ యోగశాఖయును ♦ జారుకలాసనపత్రిము మనో
హరిసుభక్తిపుష్పమును ♦ నైఘనమోక్షఫలంబునై శుభ
శ్రీరమణీయ మాచు విలసిల్లు ధరాధుహపాళిఁ గాంచుచు.

3౧

చం. సరసమృణాళసల్లిలతసారముదావహ నిర్మలోర్మికా
ప్రదుచిరపుల్లపంకజవిభాప్రవిభాసినుపాణి నవ్యసుం
దరతరకంకణప్రకటనాదమునై తవణింపఁగాఁ బొరిం
బొరిఁ గమలాశయంబు లనఁబోలుఁ బురీకమలాశయంబులు.

3౨

సీ. స్పష్టార్థములతోడ ♦ నష్టాక్షరీమంత్ర, జపమునొనర్చెడి శౌకములను
లలిఁ బ్రణవంబు నిర్మలమనోనియతిని, సారెకు జపియించు శారీకలను
బ్రవిమలభక్తిభావమున ద్వయానుసం, ధానంబుగల భరద్వాజములను
ద్వాదశాక్షరమంత్రవరపఠనోత్సాహ, సంగతి మీఱుచిట్టంగిగములఁ
తే. జరమపద్యంబు వల్లించు శకునవితతిఁ, దారకంబు జపించెడు సారసములఁ
జూచితద్వివృతమహిమకుఁ జొక్కి విబుధు, లతులితానందపరవశులగుచుఁజనఁగ.

సీ. ఏచాయలను డాయ ♦ నాచాయ నందక, శంఖచక్రాంబుజశృంగధరులె

యేజాడలను జాడ ♦ నాజాడ నాజాను, బాహుచతుష్కప్రభాలసితులె

యేఁద్రోవలను బోవ ♦ నాఁద్రోవ వైజయం, తీవనమాలికా♦దీప్తతనులె
యేదారులను జేర ♦ నాదారులను హాట, కాంబరదివ్యభూ♦పాళియుతులె
తే. యెందుఁ గనుఁగొన రవిశశి♦దృగ్గసితులె, యెచటడాసిన హరిసీల♦రుచిరతనులె
రాజ ! వాఙ్మనసాగోచ♦రంబు లచటి, వింత లెంతని వర్ణింతు ♦ వేఱువేఱు. 3౪
సీ. చన్నచో నెయ్యెడ ♦ నోన్న మోనారాయ,ణాయ యన్రవములే ♦ నలుపుమీఱు
విన్నచో నేవేళ ♦ నోన్న మో భగవతే,వాసుదేవాయ యన్♦పరమరవమె
యన్ని వేళలను శ్రీ♦నారాయణచరణౌ, శరణంప్రపద్యే య♦సురవచయమె
చెన్నుమీఱుగ నెట్లు ♦ శ్రీమతేనారాయ,ణాయన మో యను♦నవ్యనదమె
తే. యొన్న మో విష్ణువే యన♦నొప్పనుడియె, యన్యథానాస్తిశరణ మ్మృ♦టన్నపలుకె
సర్వకాలంబులందును ♦ శ్రావ్యమగును, భూమిపాలక ! వైకుంఠపురమునందు.

ఉ. ఏ మని చెప్పవాఁడఁ బృథ్విశ్వర! యచ్చటిచిత్రమల్ రమా
కాముకనామసంస్కరణ♦కర్మఫలం గని నిర్జరుల్ మదిం
దా మరుదెంచుకార్యమునె ♦ తద్దయు విస్మృతిఁజెంది వారిముఁ
తా మొకనీచకీటకవి♦తానముభంగిఁ దలంచి రెంతయున్.

3౬

వ. ఇట్లచ్చటివిశేషంబు లాలోకించుచుఁ జన.

3౭

సీ. పరమసాత్త్వికభక్తి♦భావంబు నవరత్న, ఘటితలలాటికా♦పటిమ మెఱయ
ఏతరాగద్వేష♦పూతసత్సంగతి, కమనీయ మగుపాద♦కమలములుగఁ
బంచేంద్రియాస్పృహ ♦ పరిఢవిల్లెడు నూర్పు, కమ్మతావియ యయి♦ఘుమ్మనంగ
సాంఖ్యరాజాదిక♦సకలసద్యోగవి,తెతులు మైఁగల యలంకృతులు గాఁగ
తే. లేనగవున బ్రహ్మనందలీలదోఁప, నభిముఖంబుగఁ జనుదెంచు♦నమరవితతి
నరసి క్రేగంటముక్తిక♦న్యాయతల్లి, చేరఁ జనుదేక దప్పు వేంఁచేసె నపుడు. 3౮

వ. ఇట్లు ద్వారంబు డాయం జని నిలిచి కమలసంభవశచీధవముఖసురనికరంబులు
కరంబులు మోడ్చి పలువిధంబుల నుతించి రందు విరించి యిట్లని స్తుతించె. ౩౯

శ్రీమన్నారాయణదండకమ. ౩౯

శ్రీమద్రమామానినీచిత్రకంజాతపేళీ! దయాశీలహళీ! సుధాహరపాళీను
తాదభ్రాకేళీ! సుధాహరనేతా! జగత్త్రాత! యశ్వేతజీమూతభాపేత! లోకైక
నిర్మాత! వేదాళినిర్ణేత! జీమూతధారీ! జగజ్జాలకభ్యాణకారీ! నతాంహూవి
దారీ! హితానందకారీ! మహానందకారీ! మముంబ్రోవవేలా? దయాలోల!
మానం బిదేలా? బళా! భూరికల్లోలమాలావిలాలోలకోలాహలోద్వేలహళలా
హలాభీలకీలావిధాజాలమున్ దగ్ధలోకత్రయీసాలమున్ భక్షి తాళపురీజాలమున్

మామకస్వాంతసంచాలముం జాల మున్నున్న భక్షించి, లోకాళిరక్షించిదైత్యాళి
 శిక్షించి సత్ప్రేమ వీక్షింపవే, శౌం! తా మేటివా రంచు లోనెంచు సద్భక్తులక
 శేముషేయుక్తులక మోక్షసంసక్తులం జేసి తామేటి నం చెంచు నాక్రించుడౌదుష్టు
 సత్కర్మవిభ్రష్టు దుర్వారదుశ్చేష్టు బల్ నిర్దయావిష్టుఁ గట్టంబులం ద్రోయవేసత్య
 సంకల్ప! భౌజధుశాకల్ప! త్వత్సేవకానల్పవాంఛాప్రదాన క్రియాకల్ప! సద్భక్త
 ముక్తి ప్రకల్ప! యహీనాహీరాడ్తల్ప! శ్రీభార్గవీతల్ప! కల్పావసానంబునక నీర
 యానంబునక సద్విధానంబునక మీనమై యాశుగాధీనమై పోవునాయోడ జేజే
 లకుఁజేడ! వేవేగ కాపాడవా; సామకుం డద్దిరా వేదముల్ మోక్షసంపాదముల్
 ధూతనిర్వేదముల్ సాధుసమ్మోదముల్ పాపసంఛేదముల్ దొంగిల న్వానిఁజెంగిం
 పవే; బాలు రక్షున్నుతుక లోకరక్షోపముక భక్తినిక్షేపముక ఒల్దురాక్షేపముం
 జేయఁగాఁ జేయి కాలాడకుండంగ స్తంభంబునక వీతదంభంబునక దోర్విజృం
 భంబునం బుట్టి దైత్యాధిపుం గొట్టిప్రస్థాదుఁ జేపట్టవే దిట్టవై నామొఱులింపరా
 మమ్ముఁ బాలింపరా మోదవారాశిఁ దేలింపరా శ్రీసతీవల్లభా! పక్షి రాడ్తల్లభా!
 మావధూటీనమాటీకనోరఃప్రవాటీ! కనత్సర్వశాటీ! దళత్కూర్తనై శాటధాటీ!
 దయాసారపేటీ! హరీ! డింభవేషంబునక ధీవిశేషంబునక యజ్ఞశేషంబునక
 సారతోషంబునక మేఘఘోషంబునం జేరినీవాబలిం గోరి పాదత్రయీపాంసులం
 బాంససుం దోలి యానంద సంధాయివై మీఱవే? లోకముల్ నింపఁగాఁ బెంపఁ
 గాఁ ద్రుంపఁగా లీల మూర్తిత్రయం బూనునీయందు నీవాచకంబంచునిల్చుంగదా
 లోకముల్; నిల్చునీయందు సర్వంబు; సర్వంబునున్నవయైవాసు దేవాఖ్యరాజింతు
 నట్లాట నిన్నెన్న నేనెంత? శ్వేతాంతరీక్షంబు వైకుంఠలోకంబు క్షీరాంబుధామంబు
 నీనిత్యధామంబులంచెంతు రాఁ గాని నీలేని దోదేవ! యేకాణుమాత్ర స్థలంబైన
 లోకాభులక లేదు; నీయాధ్వకాయంబు సత్యాదులొ నేడలోకంబులుకనీయ
 ధిఁకాయమో తక్కులోకంబులొ నట్టి లోకస్వరూపా! భవద్వక్త్రబాహూరుపా
 దంబునక నాల్గుజాతుల్ మనస్సీమఁ జంద్రుండు ప్రాణంబున న్వాయువుల్ నాభి
 నాకాశమంఘ్రిస్థలిక భూమి శ్రోత్రంబులం దిక్కులం గల్పనంజేసితొమున్నుధీజా
 డ్యయుక్తుం బ్రబోధింపఁగా నన్ను శ్రీశారదం బంప లోకాళినిర్మాణముంజేయఁగాఁ
 జాలితిం గాదె? తత్తత్ఫలాపేక్షలేకుండ సర్వక్రియల్ నీదుసంప్రీతిగాఁ జేసినివాక్కుఁ
 డేతక్క వేఱొండుగా దైనమా లేదు లేదంచు లోనమ్మి నిశ్చించలత్వంబునన్నీ
 టువుణ్ణుండు సదోష్టవర్గంబునం బొందు టబ్రంబాకో? నేర్పియే నేరకే ప్రీతిసే
 భీతిసే జేయ నీనామపారాయణం బుగ్రపాపాఘముక నాశముంజేయఁగా; బుద్ధి
 మాంద్యంబున న్దాఁకినం గాల్పఁడే యగ్ని? నీవారశూకాకృతిక నూక్కురూపంబు
 నుం దాల్చి వైశ్వానరాకారివై దేహిదేహంబులం బ్రోతువీ వట్టి దేవాదిదేవా!
 దయాశీల! మన్నించి రక్షింపుమా మాధవా! పూతభావా! నమస్తే నమస్తేనమః.

❦ విరాట్స్వరూపవర్ణనము. ❦*

వ. అని వినుతించుచున్న సమయంబున హరియనుమతి ద్వారపాలుండు బ్రహ్మాదుల లోనికిం దోడ్కొనిచనుటయు వార లేదుట నరుణారుణప్రభాభాసితంబును, విశ్వ కారణంబునునై జగంబులఁ బావనంబులఁబావనంబు సేయుపావని మరందంబుగాఁ దత్తుణోస్మీలితకనతోక్తనదంబులఁడంబున నందంబుమీఱు పదకమలంబులును, గమతావతారసూచకంబులగుప్రపదంబులును, మనసు గన్ననన్ను తెప్పవలెర ట్పించి తెక తేరకు బట్టబయల దయవీడి శ్రోచితేయని యనేకరూపంబులఁ బా దంబులఁబడి వేడు నుడుపతివడువునఁ బోడిమిఁగనిన నఖాంకురంబులును, గల మాకారంబుఁగాంచుట భక్తకృషీవలుల పాలిపంటనా విలిపించు జంఘలును, మధు కైటభవధస్థానంబును భూసీతాహస్తావమర్దనపరిచితంబును నగునూరుయుగళంబు ను, గగన జనకరూపకం బగునాభీవివరంబును, నృసింహావతారసూచకంబై చరా చరసహితానేక కోటిబ్రహ్మాండంబు లాసూక్ష్మప్రదేశంబుననిముడ్చునేర్పున నఘు లనఘుటనాచాతురిఁ జాటించుచుఁదస్మయం బగుధరణీతగుణి కర్పించిన వాసా భూ షలునా రాజిల్లు పీతాంబరకనక మణిమయకింకణీవిరాజమాన మేఖలావిలసితంబగు తనుమధ్యంబును, ముక్తికన్యాపేక్షకుఁకు నన్యాపేక్ష వల దనుసాధువులచే భావి తంబును, గొస్తుభరత్న పీఠీవిమలవనమాలా డోలాస్తనకృతకధరాధర కుసుమహార వారప్రవన్నధూళీలాలసభ సలవినరసంయుతంబై రమారమణీరమణీయోద్యానంబు నాఁ బొల్చి మృగమదకలితలక్ష్మీవక్షోరుహ ప్రహరణకిణాంకితంబై శ్రీవత్సలక్ష్మితం బైన వత్సస్థలంబును భావిచతుర్భావసూచకంబును, భక్తజనచతుర్విధపురుషా రదాయకంబును, జతుర్వ్యూహద్యోతకంబును, బ్రియావతంసాత్పలకర్ణ భూషణ శ్లేఘాలకాబంధవిమర్ద శంసకంబును, సతావనచాతుర్యప్రశస్తంబు నగునాజాను హస్తచతుష్కంబును, మానసభవానూన కేళీవిరాజమానర మామానవతీగాఢప రిష్వంగసమయకరకంకణనిక షణాంకితం బగుకంబుకంధరంబును, గమలానయనాం జనరంజితంబును శ్రీసతీరదనక్షతలక్ష్మితంబును నగునధరాధరంబును, గుండలమణి మరీచికారంగస్థలాయ మానగండదర్పణంబులును, బుండరీకశోభాభాసమానంబు లును మత్స్యవతారసూచకంబులును దుష్టశిక్షణశిష్టరక్షణమున కహంపూర్వి కాభావంబు కర్ణంబుల ముచ్చటించుగతి నాకర్ణాంతంబులైన నయనంబులును, స్వనిర్వ్యధననిర్లతగంధవహంబే సమదాళిశిక్షణధూర్వహంబగు తెఱిగించురీతిఁ జంపకకుసుమవిలసనంబువహించు గంధవహంబును, గమలాకమలాక్షి భూమిత్వ స్థలగతయగుట సవత్సీసాన్నిధ్యంబున నర్కాలాపంబుల నిరంతరం బాడ వలను గామిఁ దన్నుఁ జేరుటనో నా శ్రీకారఖ్యాతిఁ గాంచిన శ్రవణంబులును, విక్షేపమా త్రఖలనాశనసమరంబుతొటనో కోదండఖ్యాతిఁగాంచిన భూయిష్కంబును, రాకా సుధాకరబింబసహస్రంబుడంబు విడంబించుముఖంబును, నిజ తేజోవిశేషం బశేషం బుగఁ గోటిసూర్యప్రతీకాశంబై వెలుంగుకీటంబును గలిగి కామజనకుండయ్యుఁ

గామరహితుండును, గ్రోధయుతుండుగాక సాధువిరోధులయందుఁ గ్రుద్ధుండును. మోహలోభదూరుం డయ్యు శ్రీమోహలోభయుతుండును, మదరహితుండయ్యు భక్తావనమదసహితుండును, మాత్సర్యవర్జితుండునయ్యు దుష్టజనశ్రేయోమాత్సర్యవిశిష్టుండును, నైదుష్టవర్ధనండై శిష్టవర్ధనుండును, నిరంజనుండయ్యు భక్తరంజనుండును, నిష్కలంకుండయ్యు నీలవస్తుండును, నిర్వికల్పుం డయ్యు వికల్పితవాహుండును, నిరాఖ్యాతుం డయ్యు నారాయణాఖ్యాతుండును, నైబుధావనంబున కై విమంబైన మ్రింగుట దేహనీలిమయు, సముద్రం బైన నీఁదుట నయనంబులును, గొండనైన నెత్తుట యంగుళియు, శుద్ధసాత్త్వికభావంబు భృగుపాదపరాగలక్షితవక్షంబును, గాలస్వరూపంబగుటఁ జక్రంబును, శబ్దమయుం డగుట శంఖంబును, భవరోగాగదంకారుఁ డగుట గదయును, ననంతం డగుట శయ్యయు, బోధింప నెలుంగుచు శేషతల్పంబున జగజ్జేగీయమాన దివ్యమంగళవిగ్రహంబునఁ గవిరాజమునిరాజనివహంబులుగొల్వ నాగభోగనిహితసవ్యహస్తుం డయి యూర్వవమర్దనకుర్దనంబున హర్షసమ్మర్దంబునఁ దేలుకమలానయన కువలయంబులకు వికాసకారణం బగుచుండహాసకముదీకిశోరంబులు సంధ్యారాగారుణాధరంబునఁ గోకనదంబందలి రాజహంసంబుఁబోలె నివ్వటిల్ల శేషశయనకోమలత్వంబుఁ బరికింపనో నాఁగ నోరజాఱిన వనమాలికావై జయంతులతో వామదక్షిణనయనాకేకరంబులు రమాకుచకోకంబుల విష్వక్సేననిత్యముక్తాదులయందుఁ బాలుపారఁ బరుంజిననమ్మహామహుం గాంచి నమశ్శ్రీమతేనారాయణాయ నమో భగవతే వాసుదేవాయ నమో విష్ణవే నమో జిష్ణవే నమోనమస్తే మమనాథాయ జగన్నాథాయనమో మమదైవతాయ దైవతదైవతాయనమో మమకులధనాయ దుష్టనిధనాయ యని సాష్టాంగదండప్రణామంబులు పోనః పున్యంబుగ నాచరించి భయసంభ్రమాతిరేకంబునఁ బలుకంజాలక నిట్రాలవలె నిలువంబడిన బ్రహ్మాదులం గాంచి హరి కరుణాకటాక్షవీక్షాపాతమాత్రంబున నెవారిజడు పుడుపుచు మేఘుగం భీరభాషణంబుల నిట్లనియె.

౪౦

కం మార్తురు లేరుగదా నీ, కార్తిస్థితియింప సృష్టి యలరెడిఁ గద యో

కార్తస్వరగర్భా! నీ, కార్తస్వర మేలగలిగె నయ్య విధాతా!

౪౧

వ. అని యట్ల యందఱసేమంబు విచారింప నింద్రాదిదేవతలు తమతమపరిభవభవదుః

ఖంబుల నక్కాణింపఁ దొడఁగి రంకు విరించనుం డిట్లనియె.

౪౨

శ్రీ సురలు హరితోఁ దమ దుఃఖంబులఁ జెప్పట. శ్రీ

మ. అతులం బైనభయాతిరేకమున సర్వావస్థల రాక్షస

ప్రతతిద్వారములందుఁ గాచి సుముహూర్తప్రశ్నలం గుంపులై

దితిజుల్ గోరంగ నాల్గుమోముల భయాన్తిం బల్క నన్నింటికిం

జతురాసుయండు పురోహితుం డనుదు రిచ్చ మెచ్చి వాచాలురై.

౪౩

కం. కలిగెడి సుతులకు శ్రేయోస్థలనం బగురీతి నొసట ♦ జనకోక్తవిధిం
దలవ్రాత వ్రాయుచును నా, తలవ్రాతకు నేడ్పు చుందు ♦ దనుజవిరోధి. ౮౫

వ. ఇంద్రుం డి ట్లనియె. ౮౬

శా. నీకారుణ్యరసాప్తి మాకుఁ గలిగెన్ ♦ నిస్తుల్యసౌభాగ్యభా
గ్యాకుంతిభవదీడ్యదివ్యరమణీయాకల్పముల్ సర్వముం
జేకట్లన్ దయసేయవైతివి గదా ♦ శ్రీనాథ! పౌలస్త్య లీ
చేకట్లం దయచేసి రివ్వి యగు నాచిన్నెల్ సుమీ కేశవా. ౮౭

వ. యముఁ డి ట్లనియె. ౮౮

కం. దండమె శరణంబుగఁ గొని, భండనమున గెలిచినాడఁ ♦ బ్రౌక్మాలమునన్
దండమె శరణంబుగఁ గని, భండనమున మనినవాడఁ ♦ బ్రకృతమునందున్. ౮౯

కం. దండము హస్తాలంబన, దండం బైయమరె నాకు ♦ దండనపదమున్
దండుగుపదమై యొప్పెను, దండము ! సురవైరి నెటులు ♦ దండించెదవో. ౯౦

వ. కుబేరుం డి ట్లనియె. ౯౧

కం. నవతం గాంచిన నిధు లిటు, నవతం గనె దానవాళి ♦ నవనవధాటిన్
జవమునఁ గొల్లలు వెట్టగ; నవ రయ్యెను నాదిభిక్షు ♦ సఖ్యము నాకున్. ౯౨

కం. దానవకులనాశన ! నే, యానవిహీనతను దిరుగు ♦ లాడఁగ వలసెన్
యానసమార్జనకష్టము, మానవభుక్కులకు విందు ♦ మాడ్కిం దనరెన్. ౯౩

వ. సమీరుం డి ట్లనియె. ౯౪

తే. విను ప్రభంజనుడవు మేము ♦ విప్రభంజ, నులము నీవును నొకమహా ♦ బలుడవటర
మమ్ముఁ దాడంగరమ్మంచు ♦ మాఱుకొన్న, నాశుగత్వంబుచరితార్థ ♦ మయ్యెనాకు.

వ. వైశ్వానరుం డి ట్లనియె. ౯౬

ఉ. కొమ్ములు మూటిపై సతులు ♦ కుండలనుంచి చతుర్థశృంగ మం
దిమ్ముగఁ గట్టెఁ జేయఁగను ♦ శృంగముఁ గాల్పక దీర్తు వంట; రే
ద్రిమ్మరు లొంటికట్టియన ♦ తీర్చితిఁ గాల్పకయైన దాని నం
చెమ్మెలు వల్కు చుండుదు ర ♦ దేమిటి కిచ్చితి వయ్య శృంగముల్. ౯౭

వ. నవగ్రహము లి ట్లనిరి. ౯౮

కం. లహరహము సుతులు పుట్టెడి, మహమునఁ దజ్జన్మలగ్న ♦ మండలిశుభని
గ్రహచారము గలగ్రహముల, గ్రహచారము చాలదయ్యె ♦ రాక్షసవైరీ. ౯౯

వ. మును లి ట్లనిరి. ౧౦౦

కం. ప్రాచీనాచారంబున, మేచకరుచిరాంగ ! మునులు ♦ మేకొనుచును య

జ్ఞాచరణులు గాఁ దనయులు, ప్రాచీనావీతి యనుచుఁబలుకఁగ వలసెన్. ౬౧

వ. అచ్చర లిట్లనిరి.

౬౨

కం. జీవమణీమయగృహములు, పావనశంపాలతాభ ♦ వపువులు మా కె

జీవవిరోధులు నాయె న, యో వసతులఁ జెట్లనీడ ♦ నొదిగినచోటన్. ౬౩

తే. అమృత మొక వేళవిషమా నటన్న పగిది, నమృతమేమాకువిషమయ్యె ♦ నబ్జనాభ!

ప్రాణములు వోక మానంబుదానవులకు, ధారవోయంగఁ గలుగుటదానవారి!

ఉ. ఏడువ హా యటంచు నిదియెంతటికమ్మనిపాట యంచు, మో

మోడక తిట్ట నవ్వుకొనుఁచొయ్యనఁ బట్టఁగ దూకులాడి య

ల్లాడఁగ నాట యంచు, నధరామృతమం చుమియంగ మోముపై

నాడుచు నిట్లు బందిగృహమంచునె సిగ్గులుదీసి రచ్యుతా.

౬౪

ఉ. మాసి నకోకఁ గట్టి, తలఁమాసిన నూనె మెఱుంగు లేక, మైఁ

బూసి దుమారమున్, నిశను ♦ భూసతి తొమ్ముల నొత్తి నిద్రవో

ప్రాసినధాత దూఱుచును ♦ బ్రాచిపనుల్ నెఱవేర్చుపొంటె నే

బ్రాసులరీతి నిల్చి మునిపల్లెల వెట్టిక నైతి మీశ్వరా !

౬౫

కం. పురుషాకృతిఁ గొని మేనక, తిరుగఁగ నసురుం డొకడుం ♦ దిగిచె రణేచ్ఛన్

ఖురళికి నయ్యది సుమశర, ఖురళీక్రియఁబరిణమించెఁ ♦ గుయ్యిడ సతియున్. ౬౬

వ. దేవత లిట్లనిరి.

౬౭

ఉ. రాదు భుజింప జన్నములఁ ♦ ద్రావుట న య్యమృతంబు ప్రాణమా

పోదు, కృశింప దివ్యియలుఁపోయినగూఁడులపోలికం గనుల్

పేదతనంబు గాంచె నిటు ♦ వెన్నెముకం గని చెల్మిఁజేసి యే

కోదరవృత్తి నున్నతిదఁశోదరముల్ గను మంబుజోదరా !

౬౮

కం. ఇక్కట్లు నేమిచెప్పఁగ, ని క్కట్లు లభించె బందిగృహసీమను నీ

మొక్కట్లు చూడ వయ్యా, ది క్కెట్లో నీవు దక్క ♦ దీనశరణ్యా !

౬౯

సీ. కాశికావాస మైఁకాలునాకం బిప్పు, కాశికావాస మై ♦ క్రాలె నయ్య

కాంచనాకలిత మైకప్రమా గృహములు, కాంచనాకలితమైఁక్రాలె నయ్య

భోగినీభోగినంభోగార్హ కృతకాద్రి, భోగినీభోగినంభోగ్య మయ్యె

రంభావధూమందిరప్రదేశములు కా, రంభావధూమందిరంబు లయ్యె

తే. నేమిచెప్పదు మయ్య ! దైత్యేశధాటి, కార సాధ్వసయుక్తులై ♦ యమరలోక

వాసు లెల్లరు నిరతప్రవాసు లగుటఁ, బాడుదోచెను నాకంబు ♦ పద్మనాభ! ౭౦

కం.తామరసాదరముఖ్యులు, తామరసాదరుని నిటులు ♦ తద్దయు వేడక
సామరసారసఫణితిక, సామరసాదరణయక్తి ♦ స్వామియుఁ బలికెక.

29

*హరి తాను రాముడై రావణుం జంపెదనని చెప్పట. *

ఉ. కాలము వచ్చునంతకును ♦ గాదన కెట్టివిరోధినేనిఁ దా
నాలమునేయు టొప్పు నటు ♦ తాటను సైచితి నింతకాల మే
నాలములోన వాని మనుజాకృతిఁ దాల్చి వధింతుఁ బొండు; దు
శ్శీలుర కున్నతుల్ పిదపఁ ♦ జేటునకే చుడి హేతు వయ్యెడిక.

23

శ్రీరామావతారమహత్వము

ఉ. ఏ డగుతేఱు బుట్టి బుధులెల్ల గణింపఁగ రెంటిసాఖ్యముల్
గూడఁగఁజేసి పంక్తిరథుఁ ♦ గూర్చియుఁ బంచతఁ బంక్తికంధరుఁ
వీడక మోక్షదాయిపుటభేదనముల్ ధర నేడు చేసి కొం
డాడఁగ రామనామమును సార్థకతం గనఁ జేసెదం జుడి.

28

మ. జడసంగత్యముఁ జెందితిం, బిదపఁ గాంచంగంటిఁ దాబేలనక
నుడి, దుష్క్రికఁ గాంక్షచేసితిని, మన్యుస్ఫారచిత్తుండనై
జడలం దాల్చితి, దోసి లొగ్గితిని, రాజవ్యూహనాశంబునం
దిడితిం జిత్త, మొనర్తు రాముడనఁ నే ♦ నీలోపముల్ లోపముక.

29

సీ. జడసంగతిని మాని ♦ జడము నక సోకినఁ, జేతనంబైయుండఁ ♦ జేయుచుందు
భారవాహక మైన ♦ వర్తనంబును మాని, కష్టజీవుల నెల్లఁ ♦ కరుణఁ జూతు
శాస్త్రనిషిద్ధంపు ♦ సాంగత్యమును మాని, యేకపత్నివ్రత ♦ మెలమిఁ దాల్తు
శరణన్నమాత్రన ♦ జాగింతసేయక, తటుకున నభయప్రదాత నొదు

తే. దాత నొదును రాజసంత్రాత నొదు, మాయలనుడాయకయమేయఁగేయచర్చిత
ములను జరియించిప్రోతుమిమ్ములనునిజము, పొండునిర్బరులార! మీరుండుకడకు.

ఉ. రాజకులంబునందు సురరాజకుతూహలముక ఘటింపఁగా
నాజికఁ బుట్టి, యాపిదప ♦ యాజకకార్యము నిర్వహించి, యు
ర్విజకరంబుఁ బట్టి, పృథివీజకుఁ గా దితిజాళిఁ గొట్టి ని
ర్వాజకృపాపరుండ నయి ♦ పాలనసేసెద లోకమంతయుక.

22

కం.సంశయము వలదు మీమీ, యంశంబులఁ గాంచుఁ డిల మహాబలయుతతీ
వ్రాంశుసమానుల వానర, వంశంబుల నాకుఁ దోడుపడఁగా వలయుక.

25

వ. అసహాయకార్యధురీణుల రగు మీ కిది యేల యంటిరేని.

2౯

కం. వేషమున కగుసలక్షణభాషలు భాషలకు నయినభంగిని గ్రీయలున్

భూషింతురు ప్రాజ్ఞులు నే, దోషంబును లేదు మీరు ♦ దోష్పడ నాకున్. ౮౦
వ. అట్లుగావున మనుష్యావతారంబున జన్మించునాకు శాస్త్రీయంబును లోకోచితం
బును నైన కేవలమనుష్యచర్య మానసీయం బగుఁగాని యెండుగా నేరదు. సర
వానరులు వారికి నికారణకారణులు కావున మీరలు వివిధవానరరూపంబుల
జన్మించియుండుఁ డని మృదుమధురంబుగాఁ బలికిన. ౮౧

తే. క్షామకాలంబునందును ♦ జలదరవము, వినినహాలిక జాతంబు ♦ పగిది దోష

నిర్భరానందమగునై ♦ నివృత్తిలిరి, యమరు లత్యంతమును మోద ♦ మంకురింప.
ఉ. వాడినలేత పైరులకు ♦ వానవలెన్, క్షుధగొన్నవానికి

న్మాడినకూడురీతి, మదనుం డలయింపఁగఁ జొక్కు చున్నయా
చేడెక్కుఁ జెల్వదర్శనము ♦ చెల్వన శ్రీహరివాక్పరంపరల్

గాడిన వీనులన్ ముఖవికాసము భాసుర మయ్యె వారికిన్. ౮౩

కం. జేజేపెద్దయు మొదలగు, జేజే లపు డమితభక్తి ♦ జేజే యనుచుం

బూజించిరి హరి; నయగల, రాజును బూజించు సుభట ♦ రాజియుఁబోలెన్. ౮౪
కం. చనుఁ డని హరి సెల విచ్చినఁ, జనఁ బదములురావు పాయ ♦ జలజేక్షణుఁ బే

రనురాగము గలప్రభువున్, జనపదములజనులు విడిచి ♦ చననివిధమునన్. ౮౫
వ. అంత శ్రీమన్నారాయణుండు తిరోహితుండైన. ౮౬

కం. జననీజనకులఁ బాయుచుఁ, జననేరని శిశులకట్ట ♦ చనఁబూనినచోఁ

జన నొల్లవు పదములు; హరి, యనురాగము పెంపుసొంపు ♦ నది యెట్టిదొకో. ౮౭
వ. ఇట్లు విబుధలోకంబు లోకేశునింగూడి మరలి చనుచెంచునవసరంబున నింద్రుఁడు.

ఉ. ఎన్నడు చక్రి పుట్టు ధర? ♦ నెన్నడు రావణుఁ గొట్టు? మా విప

త్రెన్నడు నేలమట్టుగను ♦ నేడెఱుమైఁ దుదముట్టు? నెట్టిచో

నెన్నఁ డదెట్టిపుణ్యనకు ♦ నెవ్వతె యందు జనించు? దెల్పవే

యెన్నుచునైనఘనముల ♦ నేఁ గ్రమియించెద నో పితామహా! ౮౮

కం. అనియాడిన నింద్రుని విధి, యనూనముగ ననునయించి యనియెను వత్సా! ౮౯

వినుమా తద్వృత్తాంతం, బనుమానము మాని నిక్క ♦ మంతయుఁ దెలియన్. ౯౦

* ❦ కౌసల్యాదశరథుల వివాహముహూర్తమును బ్రహ్మనిర్ణయించుట. ❦ *

ఉ. ఫాల్గునశుద్ధపక్షమున ♦ భార్గవవాసరయుక్త మాచుఁ దా

వెల్లుచు నున్నయాదశమి ♦ వేళ వృషాహ్వయలగ్నమందుఁ దా

రల్లడుభవ్యమై చెలఁగ ♦ రాజితమైన ముహూర్తమందు నా

కు ల్గొనియాడ నాజితమి ♦ గోసలకన్యకఁ బెండ్లియాడెడిన్. ౯౧

కం దశరథసుతువిక్రమమున, దశకంఠం డీల్లుఁ జుండు ♦ దారుణ మాదు
ర్దశలెల్లఁ బాయు సుఖతఁ ద్రిదశు లలరుట గల్గు గోప్యదశ నిడుఁ డిదియున్.

కం. అనుచు విడిచునుఁ డాడిన, విని నిర్జరవర్గము పనివినియె ననుజ్ఞం
గొనుచు; నట యున్న వేలుపు, ముని యావచనములు వినిన మొద లంతంతన్.

చం. నవలవలీదళం బెనయు ♦ నాణెపుబా జ్జటు ముల్లమానికిన్
స్వవశముగాక యుబ్బి వటపత్రమునై మఱి రేఁగుపండునై
జవమున నిమ్మయై భుచకఁ సంపదఁ దాలిచి దోసపండునై
యవియునొ నాఁగ గుమ్మడిక్రియన్ మఱి మించెఁ గుతూవిధంబునన్. ౯౮

ఉ. సంకట మద్దిరా యనుచు ♦ సైఁపక యేగుచు నారదుండు ని
శృంకతఁ గాంచె నిర్జరవిశంకటధైర్యశిలాసుటంక మా
లంక రణాంక సంకులకలంకఁ గరంక రసాత్తపంకిలా
లంకరణాంకఁ గల్మషకలంకను ద్వాస్థిత్తఘోరలంకఁ దాన్. ౯౯

కం. మును గని లంకాపట్టన, మును గని పో రిడ నుపాయమును నేభీతిన్
మునుఁగనియసురున కీవిధ, మును గనికర మమరఁ చెల్పఁ ♦ బోలు నటంచున్.

వ. చని నగరంబు ప్రవేశించి. ౧౦౦

❦ నారదుండు రావణునకు దేవరహస్యముం తెప్పట. ❦*

ఉ. రావణుఁ గాంచెఁ గట్టెమట ♦ రాజులు మోదముతోడ లోకవి
ద్రావణు, దారుణాతతవిరావసురారివధూకగర్భవి
స్రావణు, దృష్టిభీకరవిపాణపరిష్కృతవత్సధిక్ష్మతై
రావణు, శ్రావణాధికదరప్రతిపాదకకంఠరావణున్. ౧౦౧

చం. కదియఁగఁ బోవునంత దశకంఠండు దిగ్గన లేచి మ్రొక్కి స
మ్మద మెద నిండఁ బల్కె సురమాని! విశేషము లేమి? లేరుగా
మదయుతయక్షకింపురుషమానవదానవకిన్న రావళీ
త్రిదశముఖారు లేరు సమితిక్షితి మార్కొన మమ్మటం చొగిన్. ౧౦౨

కం. నారదమేదురతరగ, స్థారవముం బోలెఁ బలుక ♦ రావణున కనెన్
నారదుండు తనుజితశర, న్నారదుండు ప్రియూనులాప ♦ నవ్యసుఖణికిన్. ౧౦౩

కం. ఇప్పటివఱకును నీకిల, ముప్పొదవెడి మార్గ మేది ♦ మొనయదు సుమ్మి
యెప్పుడు పుట్టునొ గిట్టుట, యప్పుడె నయిదోడుగాఁగ ♦ నమరు నటన్నన్. ౧౦౪

శా. ఏమీ! మాటనుమాటగా ననితి మానీ! చాకపో శక్యమే
భూమిన్ దేహులకంచు నాయెదుట నీవు న్నాదుప్రస్తావనన్

- సీమాటల్ గడువిత లయ్యె వినఁగా ♦ నిద్రావశోన్నాదమో
యేమీ! యే మనితయ్య! వింశతిభుజాహీనోద్ధతిం జూడవో. ౧౦౨
- కం.హరిశమనతపనదహనే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనులకు నే
హరిశమనతపనదహనే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనుడఁ గదా. ౧౦౩
- ఉ. ఎవ్వరు నన్ను నింకఁ బొలియింపఁ గలారొకొ లావరుల్ బళా
చివ్వను నాదుబారిబడి ♦ చిక్కక స్రుక్కక పోనివారు లే
రెవ్వరు బమ్మతక్క, నతఁ డేమిటి లెక్కయొ లేఖకుండు న
నవ్వకు నీడ్చుపోరితనం బొకయింతయు లేదు వానికిఁ. ౧౦౪
- కం.మృత్యువు మృత్యువుఁగూర్చితి, సత్యంబుగ న న్నెవండు ♦ చంపునొ? నీ వా
చిత్త్యంబెఱుంగక యాడితి, సత్యవచననామరచన ♦ సార్థక మగునే? ౧౦౫
- మ.అనినఁ దేవరహస్య మొండు గల దో ♦ యన్నా యెఱింగించెదఁ
వినినఁ, నీకు హితంబె కోరుదుఁగదా, విచ్చేసితిం దెల్పఁగఁ
జనుమా నిర్జనరక్షకావృత విహీనస్తంభవిస్తీర్ణదీ
ర్ఘనికాయాంతరభాగ మొక్కఁడును జేర న్వేగమే రావణా. ౧౦౬
- ఉ. ఇట్లుల యారివేరపుమునీశుఁడు పల్కిన ర మ్మటంచు లోఁ
దొట్టినదుర్భరస్మయముఁ ♦ దోపఁగఁజేయఁ బదప్రచారమే
యిట్టలనైన హుంకృతుల ♦ నింతయు జంకక వేగ చేరె న
ప్పట్టున సద్విశాలతరభాసితసంజవనాంతరంబునుఁ. ౧౦౭
- కం.వెనుకనుచు న్మునుకనుచుం, దనప్రక్కలఁ గనుచుఁ గనుచు ♦ దశకంఠమొగం
బనియెను సురముని రావణ! యనకుమ యెవ్వారితోరహస్యము దీనిక ౧౦౮
- కం.హరియట దశరథసుతుడై, ధర మానవుఁ డగుచుఁ బుట్టి ♦ దానవకులసం
హరణక్రీడను నిను నీ,పరివారముఁ ద్రుంచునంట ♦ భద్రము సుమ్మి. ౧౦౯
- కం.అని యిరుసెవి వినకుండఁగ, నని లేవఁగఁ బంక్తికంఠుఁ ♦ డనెఁ ద్వరయేలా
యనఘా! వివరింపఁగదే, మనసున నీ వెఱిగియున్న ♦ మాత్రంబైనన్. ౧౧౦
- కం.ఎవ్వ డదెన్నని కేయెడ, నెప్పడఁటికి నేమికతన ♦ నెన్నాళ్లకుఁబై
నెప్పట్టునఁ బుట్టునోహరి, తప్పక వివరింపవయ్య ♦ దయ దైవాఱక. ౧౧౧
- కం.కొనియాడుచుఁ దనువేడుచు, విన నాడినఁ గాంచి కరుణ ♦ విడనాడక యా
ముని పలికె నింపుదొలక, ని్వనుమా వత్సా! వచింతు ♦ విశదముగాఁగ ౧౧౨
- ఉ. నీ వొనరించురాయిడికి ♦ నిల్వఁగలేక సురాదులెల్ల దుః
ఖావిలచిత్తులై కమలజాసనుఁగూడి హరి న్నుతింప బా

పావహు నిన్నుఁ ద్రుంతు నని యాడెను మానవజన్మమెత్తి యో

రావణ! యయ్యయోధ్యకును యా జగునా జికిఁ బుట్టి నిన్నిటన్.

౧౦౩

ఉ. ఒప్పుగుఱ్ఱులనాదిని ముఱ్ఱహూర్తమగు న్దశమిన్ వృషంబునం

దప్పక యామ్యకోసలనుఁత న్వరియిం చెడినంట యాజి పెం

పొప్పఁగ రాముఁడై జనన యెందుచు వారినుతుండుగా ధరన్

ముప్పొనరించు నీకు నట యాని వదించె విధాత నే వినన్.

౧౦౪

ఆ. ధాతవ్రాత మనకుఁ దప్పింపఁగా రాదు, ధాతతాతసేత యెప్పిపోదు

కాన నింక నీవు యానఁ గానఁగఁ బొమ్ము, వైర మేల నీకు యానవునకు? ౧౦౫

వ. అనిన.

౧౦౬

కం. వికలతనొందియు మనమునఁ, బ్రకటితమై చెలఁగనీక యదనంబున లోఁ

దికమిక నణఁచుచు నవ్వచుఁ, బకపక రావణుఁడు పలికె యయరహితుబలెన్.

కం. హరియట ననుఁ ద్రుంచెడి నట, నరరూపముఁదాల్చి దీని యన్ముఁగఁ జనునే

హరి నను గెలువం గలిగిన, దురమున నిన్నాళ్లదేల యత్రుంపక మానెన్? ౧౦౮

మ. అజసంతానము నన్నుఁ గూల్చునట యాఁరా! చూడ సిగ్గయ్యె నా

యజుని గెల్చినవాని గెల్చితఱి దృఢాహంకార రేఖాసుర

ధ్వజనీకాంతనితాంతగర్వహాసన యాపారపారీణభూ

పజనౌఘాజవితానకేసరి గదా యాటింప నే నారదా!

౧౦౯

సీ. ముఖభంగదశ నొంది యూల్గుచుఁ బోయిరి, సంగ్రామసింహముల్ య్మృతలమున,

గడు నంత్యదశ నొంది యడిసిరి యెదిరిన, సకలసింహాసనాసంస్థితులును

మధ్యస్థతను గాంచి యనిరి మాంధాత్రాదు, లణఁగుచుఁ గీనాశరణపదముల

సర్వపదాసక్తిఁ జాలించి రెల్లరు, సత్త్వనిస్తులపుణ్యసంపదలను

తే. హరియు గిరియు నదెచ్చోట నణఁగియుండె, నట్టి పట్టులనెల్లఁ చా యిట్టయేని

గుట్టుమాట లటంచును యిట్టిమాట, లిట్టుచెప్పదె భయపెట్టరట్టుమీటి. ౧౧౦

వ. అయినను నీమాటఁ గొంత విశ్వసించెదఁగాక వారలకు వివాహంబై ౧౧౧

కం. ఆలుమగండ్లెనఁ గదా, వాలుమగం డొకఁడు పుట్టు యారికి నన్నుం

జాలుమగంటిమిఁ ద్రుంపఁగఁ; జాలనెయొకయుపమ దానిఁజక్కంబెట్టన్? ౧౧౨

ఉ. మూరుత మంచు నిర్వదియు యాడవనా దశమి న్వచించితో

వారక రమ్మ తెల్పెద నుపక్రమ మామఱునాడ సర్వమున్

బీరము లాడ నేమిటికిఁ బెక్కులు మిన్నక మున్న; రిత్తయై

సారససూనువ్రాత సన యైన మప్పు డటంచు బల్కినన్.

౧౧౩

ఉ. వలై యటంచు నేగె మునివల్లభుఁ డంత దశాననుండు రే
యుల్లములోనఁ బన్నచు దుఃఖరూపాలు గొన్ని మయాత్మసంభవో
త్ఫుల్లవిలోచనానిలయము న్వడిఁ జొచ్చి శయోపవిష్టుఁడై
పెల్లుగఁ జింతసేయ నిజవిక్షణపంక్తులు త్రిప్ప కంతటన్.

౧౨౪

శా. చింతాక్రాంతవిషణ్ణమానసులరైఁ చింతింప నాస్వాంతమున్
సంతాపాతిపరీతమై కలఁగెడిం ♦ జాలం జుమి వల్లభా!
వితాయెన్ విపరీత మేమి యెదవెన్ ♦ విష్ణుండు పై నెత్తెనా?
యంతే నెంతకు నీవు చింతిలవుగా ♦ యాత్మేశ్వరా! తెల్పవే.

౧౨౫

- ముందోదరి రావణునకు నీతిచెప్పట. -

మ. అని ముందోదరి దీనవాక్యములఁ జేయ న్విన్నపం బంగనా!
విను మంచు న్వివరించె సర్వమును దా ♦ విన్నంతిఁ బ్రత్యూహముం
బానరింపంగఁ దలంచి మ్రుచ్చిల సతిం ♦ బోవంగఁ దా నెంచుటల్
విని యాతన్వి విచారమానసమున ♦ స్వీక్షించి దీనాస్యయై.

౧౨౬

ఉ. దేవరహస్య మంచు నిది ♦ దేవమునీశ్వరుఁ డాడె నంటివో
దేన! రహస్య మీగతిని ♦ దెల్పఁగఁబోలునె బాహిరంబుగా
దేవర హస్యకారణ మదే దిగులొందితి వంచు నండుగా
దే? వరబాహువిక్రమరతి న్నినుఁ బోలఁ గలారె యెవ్వరేన్?

౧౨౭

ఉ. కల్లలు వల్కి నూ అయినఁ ♦ గార్యము పెండిలి సంఘటింపఁగా
జెల్లరె! తేరతేర కిటు ♦ చేయఁగఁ బూనుదె పెండివిఘ్నమున్?
జెల్లునె నిర్నిమిత్తముగఁ ♦ జేటానరించుపనుల్? దలంపఁగా
వల్లభ! దిగ్దయప్రథను ♦ వ్రాలితి వేటికి నీకు భీతిలన్?

౧౨౮

కం. దైవముపూనినకార్యము, నీవా తప్పింపఁగలవు ♦ నిష్ఫల మగుఁ గా
దైవము ప్రతిఘటియించినఁ, గేవల మిలఁ జారుపంబు ♦ కీర్తిం గనునే? ౧౨౯
వ. అనుటయు.

౧౩౦

క. భీరువుగతిఁ బలికెడు కర,భోరూ! నావిక్రమంబు ♦ నూహింపక యం
భోరుహలోచనహరజం, భారులసంరంభజృంభ ♦ మణిగదె నాచేన్.

౧౩౧

ఉ. కేవలదైవమే శరణు ♦ కీడిడ మేలిడ నంచు నాడుటల్
కేవలమాధ్యమే యని సఖిమణి! మామకనిశ్చయాశయం
బేవిధి నప్రమాదమున ♦ నెల్లపనుల్ ఘటియింప వ్యర్థమై
పోవును? గార్యసిద్ధులకు ♦ బుద్ధియు శక్తి నిదానముల్ చెలీ.

౧౩౨

తే. నిచ్చ దైవంబె ఫలమెల్ల ♦ నిచ్చనేని, పౌరుషం బేలవలయునో♦పంకజాక్షి !
 వండి తినకున్న నుదరంబు ♦ నిండునట వె, కూరునా నోర దై వంబు♦కూడువెట్టి.
 వ. అనిన మందోదరి యిట్లనియె. ౧౩౪

ఉ. కారహితంబు నాదునుడి ♦ కారముగా రుచికంటె? చేదె శం.
 కారహితంబుగా బ్రతుక? ♦ గాంక్షయైనరైదొ విప్లవంబు లం
 కారహితంబు సేయఁగను? ♦ గన్ను ల వొల్లవొ యేమొ నాయలం
 కారహితంబు? లయ్యె నుడి♦కారముగాఁ గొనె దీవు బోధముకా. ౧౩౫

ఉ. దైవ మటంచుఁ బల్కెదవు ♦ దైవ మనం గలఁడే యొకండు వే
 తావలఁ బ్రాణవల్లభ! మహామహా నెవ్వనికంటితెప్ప లో
 కావళి జన్మకర్మవిల♦యంబుల కొను సమర్థ మట్టిఁడా
 శ్రీవనితామణీధవుఁడు ♦ శ్రీహరి గాక యటంచు వెండియుకా. ౧౩౬

కం. సారసనయనేశుల దో, స్సారమునకా గెలిచి తంటి ♦ సరి యిపు డేలా
 కారానికార్యమునకుకా, భీరువుగతిఁ గడఁగ సాటి♦వీరులు నగఁగకా. ౧౩౭

వ. కావున నీవు దైవంబు గలఁ డనినను లేఁ డనినను, నీవీకార్యంబునకుం దొడంగు
 టకుం గారణంబు లేదు. నాపలు కాలకించి యీసాహసంబు మానుమని వేడిన.

ఉ. కొందల మందుడెందమునఁ ♦ గుందకు ముందుకుముందు మందయా
 నం దగ నిందుఁ దేర మ♦యనందన! సందు లభించినకా శతా
 నందపురందరేందురవి♦నందను లందఱు డింద మ్రందుటకా
 గందును గుందు చిందఁగను♦గందునుమందల నొంద నుండరీ. ౧౩౮

వ. అని యూఁజించి రహస్యంబుగ గగనగమనచరణంబు లగుహయంబులు పూ
 న్నిన తే రెక్కి సత్వరుండై. ౧౪౦

❦ రావణుడు కొసల్యం దొంగిలించి కొనిపోవుట. ❦

చం. అటు చని రావణాసురుఁడు ♦ హాటకకూటచపేటవాటికా
 కుటిలకవాటర్ఘూటపటు♦కూటమ హూత్కటఘోటకచ్చటా
 భటపటలీకనద్వికటఁ ♦ బ్రాకటపట్టనరక్షణక్రియో
 ద్భటభటపార్శ్వలుల్ గలిగి♦భాసిలుకోసలపూర్వణిం గనెకా. ౧౪౧

చం. తతకుటిలస్వభావుఁడు స♦దాప్రమదాచయపశ్యతోహరుం
 డితఁడు యథాస్థితిం గనిన ♦ సేమియొనర్చునొ నన్నునంచు మా
 నితమ యగోచరత్వ మని ♦ నీలిముసుంగు పొసంగ నుండెనో
 ష్టితిఁ బురలక్ష్మి నాఁ గటికి♦చీకటికప్పున నొప్పె నయ్యెడకా. ౧౪౨

తే. ఎప్పు డేతెంచునో యని ♦ యెదనుభీతి, గొనుచు మునుఁగునఁదొంగికన్గొనువుఁదీవి
సారలోచన దృగ్చాక♦చక్రమనఁగ, దీపకళికలు నటనిటఁ ♦ దేజరిల్లె. ౧౮౩

వ. అట్టినగరంబు నేకతంబప్రవేశించిరావణుండు కానల్యాదేవి పరుండిననగరుసాచ్చి.

సీ. పటుతరావిశ్లేధభర్మాకలితమూల్య, నవ్యావిదితమూల్యభవ్యమూల్య
సర్వసర్వసహజననుతసౌఖ్య, బుధమనోహరమృదుపూతకల్య
సర్వజగజ్జనశ్లాఘితసత్కుల్య, సకలసాధ్వాస్యాంబుజాతకల్య
సతతపద్మార్పనాసాదితసాఫల్య, మృదులగుణోత్కరావిదితతుల్య

తే. విపులసత్కార్యవిరచనానుపమకల్య, స్వీయకౌటిల్యహృత్ప్రీతివికటశల్య
మతులనువిశాలతల్పనిద్రానుకూల్య, గనియెఁ గౌసల్య మరుశరకలితతాల్య.

సీ. అతనుతాపాతిశయంబునఁ బొరలుచో, రాలినపుష్పహారములదాని
బ్రక్కనొక్కిపరుండ ♦ భర్మాంగదఘనము, ద్రాయుతగండదర్పణముదాని
నాజనిరంతరధ్యానబలంబున, వానికొఁగిటఁ గల ♦ వ్రాలుదానిఁ
గలఁ జెలిసర్పభావల నైనకోపాన, భూలతాక్షిప్తిని ♦ బొలుచుదాని

తే. వామనీకృతగళమున ♦ వజ్రలుదాని, గలితనిద్రావశం బైనకనులదాని
సామికుంచిత మైనహస్తంబుదాని, గాంచె ననురుండు త్రైలోక్యవంచకుండు.

ఉ. హానవికాసమోహనతరాస్యము భూనటనంబు స్వీయదం
తానమవీడితాధరము ♦ నాదృతరక్తకపోల ముత్పతే
ద్భాసురభూర్యురోజములు ♦ పార్శ్వచలన్మణిహారవారముల్
దానవవైరి గాంచి కృపఁ ♦ బాసి యుపాసితవంచనామతిఁ.

౧౮౭

కం. అనుపమసురూపరేఖా, ఖని నిస్తులసుగుణమణిని ♦ గన్యామణిని

గనికర మెదలే కనురుండు, గని కర మెడ లేక బాలగ్రహించి వెనక. ౧౮౮

వ. లంకకుం జని యామంచంబుతో నొక్కకనకపేటనుంచి పారావారతీరంబున నిలిచి
సాగరుం బిలిచిన భయకంపితగాత్రుండైనన్నిహితుం డైన సతనికి నమ్మందనం
బుఁ జూపి.

౧౮౯

కం. మానవదానవశాత్రవ, దానవకింపురుషయక్షతతులకు నైనం

గానీ లోచనగోచర, మైన న్నినుఁ ద్రుంతు నిది యథార్థము సుమ్మి. ౧౯౦

వ. అని రక్షింప నప్పగించిన వల్లె యని యతం డతనిసమక్షంబునఁ దత్క్షణంబ దానిఁ
దిమింగిలంబనునొక మహామీనంబున కప్పగించె నిట్లు సముద్రుండు. ౧౯౧

కం. బాధితబృందారకదు, ర్మేధాహితకరణుఁ డయ్యె ♦ మేల్సాధులకుఁ

సాధులు పూజ్యులు తలఁపఁగ, భూధవ! సర్వత్ర ఖలులు ♦ పూజ్యులు గారే.

వ. అని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షిస్తృపేంద్రున కెఱింగించిన తెఱంగు. ౧౯౩

చతుర్థాశ్వాసము.

౧౦౫

త ర శ ము. శ్లో

ర(వి)సుతాధవ ! పాపమోచన ♦ రాజితాంబుజలోచనా
రవిసుతాహితపక్షపాతక ♦ రక్షితామరజాతకా !
రవిసుతావన ! భక్తజీవన ♦ బ్రహ్మసత్కులపావనా !
రవిసుతాసమనీలవిగ్రహ ♦ రాక్షసాత్మరనిగ్రహా !

౧౦౫౪

మా లి ని. శ్లో

ప్ర(ణ)తదివిజవారా ♦ భార్గవీచిత్తవోరా !
రణవితరణవీరా ♦ రమ్యసాధుప్రచారా !
ఫణివరమృదుతల్పా ♦ భక్తసంఘాతకల్పా !
గుణరహితచరిత్రా ♦ కోమలశ్యామగాత్రా !

౧౦౫౫

గ ద్య ము. శ్లో

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణావిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ
యంబునఁ జతుర్థాశ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

పంచమాశ్వాసము.

మోక్షఫలద! సీతా
వామాక్షీవిమలహృదయఃపంజరకీరా!
క్షేమంకర! సతకింకర!
రామా! భవభయవిరామః రాజలలామా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ!, భావనాతీతవైభవః పరమయోగ
భావపుంభావకరుణాస్వభావుః డైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ. ౨
కం. ఆమందయాన దృఢని, ద్రాముదితభద్రనేత్రరాజీవయుగం
బాముకొన జాగరూకత, యామందసమందు నల్లనల్లన విచ్చెళ్.

౩

ఉ. కన్నులు విచ్చి నల్లెనలః గాంచి దురంతమహాంధకార మా
యన్నులమిన్న దీపమిటు లాటిచె నేల వయస్య యంచు లో
నెన్నుచు నోవయస్య! సఖి యిందుముఖి! యనఁ గి మృటంచు దా
విన్నదిగాక యేమి యిది వింత యటంచును బ్రక్కపొర్లఁగన్.

౪

తే. ప్రక్కను బొర్లఁ బెట్టె నిరుప్రక్కల తక్కనితాఁకఁ జేతు ల
మృక్క యటంచు లేవఁగ రయమ్మున మూర్ధము దాఁక సంతయు
న్నిక్కిలియక్కఱం దడవి నివ్వెఱపాటును బొంది యేమి యీ
ట క్కని చింతసేయఁగఁ దటాలునఁ బైట యొకింతజాతీనన్.

౫

ఉ. ఆరమణీమతల్లి ఘనహారమణీమృతిఁ గాంచి యాత్మదు
ర్వారభయాతిసంభ్రమదురత్యయశోకవివర్ధనంబుగా
మూరణకారణం బయినమందసయే తనయున్ని పట్టుగా
ఘోరత దాపురం బగుటఁ గోమలి యేమన లేక చింతచేన్.

౬

కం. తడుపుచుఁ బెదవుల నెడవడి, దడదడ నెడఁదవిసివడఁగఁ దడఁబడఁ బదముల్
తొడిఁబడ గడితపుగొడవలు, గుడువఁగ నొడఁబడితి ననుచు గోడుంగొనుచున్.

ప. అయ్యది జననీజనకపరిజనకృతం బైన పంచనగా నెంచుచు. ౭

❧ మందసయందుఁ గౌసల్య విలపించుట. ❧*

సీ. ఆమందసమదాశఁ యాకలితం బైన, యీమందసము కేళిఁగృహమె నాకు
జడమతి నగుచు నేఁ డబడిదొర్లఁగాఁ బేటి, చలనముల్ దూఁగుటఁ య్యెలలెనాకు
హాటక ఘటితమై యనువొందుపక్షంబు, నరయంగ మేల్తోమఁ తేరయె నాకు
నాదిగర్భేశ్వరి నై జనించుటఁ బెట్టె, చలమంచమా నాకుఁ జలజనయన !

తే. తల్లి! నీగర్భమునఁ దొల్లి తొల్చి కాంచి, పెంచి యిట్టులు చేసితిఁ వంచనంబు
కనకమణిపేటి నను గర్భమున ధరించె, ముందు నే నేమిక్కిలుల నొందఁ గలనా.

సీ. తల్లిగో! నీ కేల డదాయాద నైతి నే, వనములపా లేయ డవనజనేత్ర ?
కన్నతండ్రి! నీకుఁ డగరుణ లేదాయెనా, గుట్టుగా నను మట్టుపెట్టఁ దలచె?
సకయలారా! మీకు డశత్రువనైతి నా, వంచనచే నన్నుఁ డబొంచి చంప?
భటులార! నామన్నికటువాయెనా మీకు, నొంటిగా విడిపించి డకంటగింపఁ

తే. జేదుమేపితి నే మీకుఁ డజిలుకలార! వంకలను దోలితి నె గోరువంకలార
వంచనముఁ జేయ నేలయోయంచలార! పెంపుసొంపారననుపెచ్చఁ రింపరాదె.

సీ. రుషఁ గాన నిడ నీకఁ గరుణ మెల్లఁ దీతెనా, ఋణమెల్లఁ దీతెనా డయిటువధింపఁ
గరుణలేదాయె నికారప్రకారంబు, కారప్రకారంబు డగారవింప
నయినదానికిని మిమ్మన నేమిఫల మింక, మన నేమి ఫలమింక డమహిని నాకుఁ
గన్నయ్య! బలుదురాఁ గ్రహరీతిఁ జిక్కితే, గ్రహరీతిఁ జిక్కితిఁ డగానలోనఁ

తే. గటకటా! యిట్టికష్టంబుఁ గాంతుననుచు, బలుకరొక్కరయోయేమి వంచనంబొ
నేర మేమియొనర్చితి డనే నెఱుంగఁ, దల్లిదండ్రులు నావయిదయఁ దొలంగ.

వ. అని నిష్కారణంబు జనకుం డేల నన్ను నిగ్రహించుననియు నెవ్వండ్డనియు వం
చన చేసియుండఁబోలు నని తలంచి.

సీ. కరులార! రాజకింకరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు
ర్పురులార! వన్యనిర్జరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు
నరులార! కాననఁచరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు
హితలార! కానచెంచితలార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు

తే. కారణములేక యిట్టు నికారమునను, నన్ను నెవ్వరొ కొనిపోవుచున్నవార
లమ్మలార! దయారసస్వమ్ములార! యక్కలార! మనుపరె పెన్మక్కువార.

ఉ. పుట్టితి శ్రీవరంబునను డభావలయేశునిముద్దుఁబట్టి నై
పెట్టితి బీదసాదులకుఁ డబిల్చి యభీష్టములెల్లభక్తిమైఁ

బట్టితి మానిరాట్పురణఃపద్మము లెన్నియొ ప్రాణనాథుఁ జే
పట్టఁ గడంగఁ బుట్టె నిటువంటిప్రమాద మిఁ కేమి చేయుదున్.

౧౪

ఉ: దిక్కులనేలునట్టిజగఃతీధపుపుత్రిక నై జనించి పె

నృక్కువఁ బెంపఁగాఁ బెరిఁగి ♦ మాన్యతఁగాంచియు దిక్కుమాలి నే
నక్కట! తావకీనజఠఠరాంతరవాసముఁ గంటిఁ బెట్టియా!

యిక్కడనుండివెల్పుడుట ♦ యిం కొకజన్మముఁ గాంచుటే కదా.

౧౫

తే. నన్ను గర్భంబునను దాల్చుకొన్నకతన,నిన్నుఁ దల్లిగ భావించుకొన్ననన్నుఁ
బలుకుతా మాడ్కిఁబలికెదేబదులు పలికి,మందమతియాటచేతనామందసంబ!

సీ. తమ్ములారా! కపోతమ్ములారా!దయ, నాగతిఁ జెప్పరేనాయనకును

అన్నలారా! లేడికన్నెలారా! దయ,నాగతిఁ జెప్పరే ♦ నాయనకును

అమ్మలారా! మయాఠరమ్ములారా! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే ♦ నాయనకును

అయ్యలారా! కాననెయ్యరారా! దయ, నాగతిఁ జెప్పరేనాయనకును

ఆ. గోసలేశుపట్టిఁ ♦ గోపాన నిటుపట్టి, నంచకుం డెవండొ ♦ పొంచి యిటులు

చేసె నయ్యలార! ♦ చెప్పఁగా ఘనులార, పోవరయ్య నన్నుఁ ♦ బ్రోవరయ్య.౧౬

—ఇవిభూతి వృత్తము. ౬—

దిట్టతేనిపట్టినై, పుట్టియున్ విభూతి పోఁ

గొట్టి పెట్టె పట్టుగన్, నెట్టితేల దైవమా.

౧౮

వ. అని హాహారవంబునఁ బలవించుచుఁ గి మ్మనుశబ్దంబు గానక తనయునికియుఁ దెలి
యక చలనంబుకతంబున నరణ్యంబున నెవరో తానున్న మందసంబుఁ గొనిపోవు
చున్నారనితలంచి చేయునదిలేక మహాభయకంపితగాత్రయుఁ బ్రవ్వేదక్లిన్నోత్తరీ
యుయు నై యిట్టియాపత్సమయంబున దైవంబె శరణం బని నిరంతరనిజమనోని
వాసిని యగురమావిలాసినిం దలంచి.

౧౯

శ్రీ కాసల్య లక్ష్మీ దేవిం బ్రార్థించుట. ౨౫

ఉ. అమ్మ! పసిండితమ్మి నలఠరాఠెడుముద్దులగుమ్మ! బమ్మఁగ
న్నమ్మ! తరమ్మలేనియలఠరమ్మలఁ బాంథులదిమ్ముఁ జిమ్మసా
రమ్మనుగల్గువాని నలఠరన్ రహిమీఱఁగఁ గన్నయమ్మ! మా
యమ్మ సుఖమ్మ లిమ్మ నతహర్షవిధాయకి! లోకనాయకి!

౨౦

—ఇపద్మనాభవృత్తము. ౬—

బాలా! కనచ్చేవృత్తచేలా! నవాబ్జారిఠాలా! జగదేతు రక్షావిలోలా!

హేలాపతీరత్నజాలావృతా! దివ్యఠహేలా! పయోహాశిబాలా! సలీలా!

కీలాలభుక్చూరమాలాబహ్నామ్నాః! సుశీలా! యలక్ష్మీవిఫాలా!
కీలాలజాతాలయా! పాతకాంగారకీలాలజాతా! దయాపూత! మాతా! ౨౧

శ్రీలక్ష్మీదండకము. శ్లో

శ్రీమద్రమామానినీ! యిందిరా! యిందురా! కంధిరాణ్మందిరా! సారమందార
కుందారవిందంబుల న్సుష్పబృందంబులంబెక్కుచందంబులన్ నీదుపాదారవిందంబు
లంగొల్తు; దల్లీ! పురంధ్రీమతల్లీ! నతేంద్రాగవల్లీ! బభీ! తొల్లి బృందారకుల్
పూర్వబృందారకుల్ మందరాగంబు నిర్మందరాగంబునన్ రజ్జునాగంబుగాఁబాల
వెల్లిన్నుభింపంగ రంగారుబంగారు పొంగారుసింగార మంగంబునం జెంగలింపంగ
బృందారకీబృందమందారకల్పేందు చింతామణీ సోదరీఖ్యాతిఁ గైకొంచుజన్మించి
మించున్ జగిన్మించుమైనంచుతో నంచయానంబుతో భృంగగానంబుతో ము
ద్దుఁగెమ్మొవితోఁ దమ్మిపూదావితోనవ్వునెమ్మొముతోనంబుజాతమ్ముతోవచ్చి
నీలాంబుదశ్యాముఁ డార్తావనోద్దామువక్షంబునం నిర్జరాళీనమక్షంబునం జేరవే;
యన్నకోసంబుగా గుఱ్ఱవేసంబుగా రక్కసు స్వేడఁ బోవంగఁ దదృప్తాహ్లాత్రం
బునం జేరవే? క్రోడమై క్రీడమైనాడనాకొమ్మునన్ సొమ్మునుంబోలె భూకాంతవై
దక్కవే మక్కువం? బాటుండై క్రూరుండై రాజులన్ భూరిఘోరాజులం బట్టి
గిట్టింపగానేలవై యేలవే? చాలువేయేల? యాయాదినారాయణాన్యంబులొసర్వలో
కాళిలోకేశుఁ, డాద్యుంఘగా నీదురూపంబెకాదేవి! నిన్నొందియేముందుగోవిందుఁ
డీలోక బృందంబుఁ గల్పింపఁ జాలెంగదా! కూర్చినిన్నొంది రక్షించు; నట్లవుట
నిన్నేప్రధానంబుగా నెంతు; నిన్నొందకున్నంతఁ దన్నామరూపంబు లెవ్వఁ డెఱుం
గుఁధరంజూడ జంభారిబృంభాపహారంభసంభార మాశుంభదో స్తస్సంభసంరంభ
ముం గుంభినీయాన! యాలంభముంజేయవేభార్గవీ! యాశ్రితస్వర్గవీ! దేవి! ప్రా
ణేశ్వరద్రోహులొవారికిం బుత్రినైయుంట మర్యాదగాదంచునో నాథుఁదానిల్లటం
బుంచుకొన్నట్టి వారాశికిం బుట్టి దేవేంద్రుదారిద్ర్యముం గొట్టవా? నీదువై ముఖ్య
మే లేమి, వైముఖ్యమేలేమి భాగ్యంబెకా, కాన నీసత్కృపాపాంగముల్ నాపయిం
బంచి రక్షింపుమా మాత! పూతానుకంపాసమేతా! నమస్తే నమస్తే నమః. ౨౨

→ భార్గవీ నవరత్నములు. ←

శా.అంభోజాతవిశాలనేత్రములతో ♦ నాస్మైరవక్త్రంబుతో
గంభీరం బగువాక్కుతో విమలసత్ ♦ క్షౌమంబుతోఁ దమ్మితోఁ
గుంభీంద్రద్యయహస్తసంభృతమణీకుంభాభిషేకంబుతో
దంభం బొప్పెడినిన్నుఁ జూచుటెటా భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

శా.నీతోడఁ జనియించికాదె వెలసెన్ ♦ నిస్తుల్య మాకీరితి

స్త్రీజంబును రాయి పెయ్యయు వదాన్యత్వంబున న్నీమహా
దాతృత్వంబు నుతింప నాతరమె చింతాసింధునిర్మగ్న నా
భ్యాతి న్నానము ప్రాణము న్నిలుపు భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౪

శా.పంకేజాసన పంకజాతభవ ! శఙ్ఖాణీశసంసేవితా!

పంకేజాసన పంకజాతభయనిర్వాప్తక్రియాశాలినీ!

పంకేజాలయ! పంకజాస్త్రజననీ ♦ భాగీరథి నందినీ!

శంకాతంకములేల ప్రోవ నతవాంఛాస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౫

మ.కరముల్ నిస్తులపాపనాశకరముల్ ♦ కంజాతసా కారముల్

వరముల్ పల్లవసౌకుమార్యధురముల్ ♦ భక్తావళీపూర్ణ శం

కరముల్ దుర్జనచిత్తభీతికరముల్ ♦ గాఢతృతో న్మృదికా

కరముల్ నాకుఁ బ్రసన్న మాటెపుడో భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౬

మ. పదముల్ దుఃఖతమఃఖరాంశుపదముల్ ♦ భక్తావళీజీవకౌ

ముదముల్ స్వాశ్రితలోకభోజనదముల్ ♦ మోక్షైక సంపాదనా

స్పదముల్ ధిక్పూతనవ్యకోకనదముల్ ♦ భద్రాధిసచ్చింతనా

పదముల్ నాకనులారఁ గాంచుటెటా వాంఛాస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౭

మ. తఱుకుంజెక్కులతోడ లేనగవుతో ♦ ధాశద్ధశద్వేణితో

బెఱుకున్నక్కఱతో రుశంరుశరవావేల్లత్తులాకోటితో

ఘలుఘల్లంచునుమ్రోయుకింకిణులతో ♦ గారుణ్యచిత్తంబుతోఁ

గలశాంభోధితనూజ ! నిల్వు మిట భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౮

శా.చిందుల్ ద్రొక్కఁగఁ జీరచుంగులు లసచ్ఛ్రియక్తి హృదయంబుగా

నందెల్ మ్రోయఁగఁ బైఁటకొంగు మెఱయన్ ♦ హారావళీశింజితం

బందంబొప్పఁగఁ గంకణాళి మొరయన్ ♦ హాసాననోపేత్తివై

కందుంగూడియు రాఁగఁ గందునొకొ భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౯

మ. భవదీయాద్భుతదివ్యనవ్యమహిమల్ ♦ భావింప శక్రాంబుజో

ద్భవశర్వాంగనలైనఁ జాల రఁట నే ♦ బాలన్ నినున్ శక్తనే

స్తవముం జేయఁగ నీకృపారసము నాత్మం జిల్కి పల్కించి మో

దవిధిం దేలుచు నన్నుఁ బ్రోవఁగదె భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౩౦

శా.నీకంటక ఘను లేరు లేరు జనతానిర్నిద్రత్రావిధి

నాకంటం బరు లేరు లేరు దురితోఁన్నాయాత్మికల్ చూడఁగా

నాకుఁ ది క్కెవరమ్మ ని న్విడిచినఁ నాతల్లి ! నీపాదముల్

నాకుం ది క్కగుఁగాత మెప్పు డిల దీనస్వర్గవీ ! భార్గవీ !

3౧

కం. కమలాలయ నిజమానస, కమలాలయఁజేసి యిట్లకల్మషమతిచేఁ

గమలేక్షణ కరుణంబుగ, విమలోక్తుల వేడుచుండ ♦ విశ్రుతఫణితిఁ.

3౨

→ కాసల్యకు శ్రీలక్ష్మీదేవి బ్రత్యక్షం బగుట. ←

సీ. గమగమ లాడుచొక్కపుడమ్మిమిహి కమ్మ, సారభంబులు వెదచల్లుచుండ

సాదామనీదామశాశ్వతరుచిధామ, మగుమేనిన్గిసోయగముతోడ

ధవళాంశురుచి గేఱుధవళాంశుకముసారు, కడుఁబండు వెన్నెలఁల్లరియుచుండఁ

గరుణారసాధికపరిణాహనయనఖం, జనపాలి విడివడి ♦ సంచరింప

తే. రవణములు మేలిజిలిబిలిరవళి గులుక, శ్రవణముల కొలి సారరసాయనముగ
మందహాసంబు మోమున ♦ నందగింపఁ, గంకణంబులు ఘలుఘల్లుఁఘల్లు రనఁగ.

సీ. ఘనఘనాఘనకాంతి ♦ ననువుపఱచినకీల్, కబరిభరంబు చీకటులుముంపఁ

బ్రాలేయబింబుఁజ్జాలంబు నగుకట్టి, త్రౌమంబు వెన్నెలఁగాయుచుండ

నరుణారుణప్రభాహరణధురీణ వహ, మెయికాంతి యీరెండఁమెప్పుఁజూపఁ

గ్రాంబసిండి హారంగుఁగొదవపఱచు మోము, పసిమిమేల్గిసిమిపెంపెనకమెసఁగఁ

తే. దారసముదారపారితఃస్థయు రహింప, జీవరక్షాపరత్వంబుచెలుపు మిగుల

వదనపద్మంబు చెలువార ♦ నెదురఁ దోచెఁ, జిత్రకారుణ్యరసపేటి ♦ శ్రీవహూటి.

వ. ఇట్లు భక్తజనభాగధేయం బగుశ్రీరసాగరకన్యాలలామంబు కృపాలవాలం బగు

మానసంబునఁ బ్రత్యక్షం బగుటయుఁ గౌసల్యముకుళితహస్తపద్మంబుననుమార్చ

నంబును గావించి కృతప్రణామయై సమ్మదాశ్రులఁ బాద్యం బొసంగి వినయవిన

మితశిరస్కుయై సంభ్రమాతిరేకంబున విశేషంబు భాషింపనేరక యిట్లను. 3౫

కం. సనయే జలనిధితనయే ! కనకనళినమృదులపాదకమలే ! విమలే

విమతనుశీలే ! బాలే ! మునివరసురవరనరవరఃపూజితచరణే !

3౬

ఉ. వందన మిందిరారమణి ♦ వందన మంబుధినందినీ ! శతా

నందపురందరేందుధరఁనందసునందననందనందనా

నందితకుందనుందరి ! కనం దగు డెందముకుందు డింద నా

నందము కందళింప భృగుఁనందన ! నా దయ మంద లొందఁగఁ. 3౭

కం. ఇట్లు నిటలతటఘటితకర, పుటయై భయభక్తియుక్తి ♦ బొరిఁ బొగడంగ

నటమట చిటిలఁగఁ గనుఁగొని, స్ఫుటవర్ణనూర్తి నిందుసాదరి పలికెఁ. 3౮

ఉ. దోషములేదు నీవలనఁ ♦ దోయరుహాయతనేత్ర ! నీగురుల్
దోషులుగారు నిన్నిటులు ♦ త్రోయరు వారు భవద్గుణోన్నతిక
దోషములేమిఁ గాంచి పరిఁతోషము నొందుచు నుండు రెడ్డు సం
తోషితచిత్తఁ జేసి నను ♦ నోమఃల నిన్గనిరమ్మ నాదయాక. ౩౯

ఉ. నావరమంది కాంచుటను ♦ నవ్యగుణాన్విత వౌట సత్కృపా
భావమె కాని నీయెడల ♦ వార లెఱుంగ రొకొండుఁ బుత్రికా
భావనికేతనంబుఁ గని ♦ వారలు గుందుట మందలింపఁగా
నావశమానె యోతరుణీ ♦ న్యాయము గాదమ వారి దూఱఁగక. ౪౦

ఉ. ఆజి బలారివై రికిని ♦ నా జిమహీపతి ని న్వరించి మేల్
రాజులఁ బెండ్లిగాఁ దనయఁలాభముగల్గు నటంచుఁ జెప్ప ని
ర్యాజపరాపకారి తనఁయాయువె తీతెడునట్లు నిన్ను నీ
యోజ హరించెఁ జోరుక్రియ ♦ నూఱుడు మాతృ శుభంబు చేకుఱుక. ౪౧

ఉ. భ్రాజితదివ్యతేజః డపఁరాజతుఁ డాత్మభవుండు నీకుఁ బు
త్రీ ! జనియించి యీపగను ♦ దీర్చు వగంబడ నేల నీవు సం
యోజితకీర్తి యత్తగ సఁమున్నతరోషవశంబునక రిపూ
ద్యేజనసంగరంబున వధింపఁగ నేన నిదాన మయ్యెదక. ౪౨

ఉ. సీతముగా భవజ్జనకఁనిశ్చితలగ్నము భగ్నమొంద దు
ర్నీతివరుండుగావుటను ♦ నిన్నిటు లప్పనచేసెఁ గంధికి
భీతిలనేల యాజి నినుఁ ♦ బెండిలియై సుఖవృత్తి నుండు సం
ప్రీతిని బొందు మోరమణి ♦ వేదన నొందకు మాతృలోపలక. ౪౩

కం. సీధవునిమిత్రుఁ డయ్య భు, సీధవుఁడు గణింపలేక ♦ నిష్కారణమే
బాధాచరణుం డయ్యెను, బాధంబడుఁగాక వీడు ♦ వానికిమున్నే. ౪౪

❧ లక్ష్మీదేవి కౌసల్యకు వరంబు లొసంగుట. ❧*

వ. నుందరీ ! నీ వీబందిమందిరం బగుమందసంబున వందురుపర్యంతంబు నాఁడలిదప్ప
లు వొందకుండ వరం బిచ్చితి. ౪౫

కం. రక్తికి నాయందలియా, సక్తికిఁ బతిభక్తికి హితఁసరసాక్తికి నీ
శక్తికి మెచ్చితిఁ గోరుము, యుక్తం బగు నట్టివరము ♦ లొసఁగెదఁ బుత్రీ. ౪౬

వ. అనిన. ౪౭

కం. నిరతము సీపదభక్తియు, వరగుణుఁ డగుదశరథుండు ♦ పతియై చెలఁగక
స్థిరతరపతివ్రతాత్వముఁ, గరుణింపవె లోకమాత ♦ ఘనవిఖ్యాతా. ౪౮

❦ ప్రమితాక్షరవృత్తము! ❦*

ప్రమితాక్షరం బమరువాక్యములన్, నమితాంగయస్థి లలనామణియుం
గమలాసతిన్ బిబుధాకాండనుతం, గ్రమమొప్పు వేడ హరికాంత యనెన్. ౮౯

కం. నీమీడికరుణపెంపున, నీమది నర్థింపి నట్టినిరుపమవరముల్
భామిని! యొసగితి వినుమా, నీమహితయశంబు వెలయు నిత్యం బగుచున్.

సీ. వావిలికొలనునద్వంశంబునందును, ధర భరద్వాజగోత్రంబునందు
రామచంద్రాఖ్యండు రహిమిజనియించి, ప్రథితమంత్రిపెగడవంశ్యుడైన
సరసింగరాయనివరపుత్రిక గనకమ్మ, వరియించి వెలయును వారలకును
బుత్రులుమువ్వురుపొల్తురువారిలో, మధ్యముఁ డార్యసన్మార్గరతుడు
తే. సుబ్బరాయఁడు మృదుహితఁనూత్తు లొలయఁ, దావకీనవివాహకథాప్రపంచ
మాంధ్రాభాషను విరచింప నలరు నీదు, నవ్యసత్కీర్తివల్లికన్యామతల్లి! ౧౧

వ. అని యంతర్వీతయయ్యె నక్కొనల్యయుఁ దద్వరప్రభావంబున నాఁకలిదప్పులెఱుం
గక తలపూవాడక యుండెనంత. ౧౨

❦ దశరథుఁడు పెండ్లికై బయలుదేటిపోవుట. ❦*

కం. అక్కడ దశరథభూపతి, మక్కవతోఁ బరిణయోద్యమపగుం డాచున్
మిక్కిలి సంబరమున నలు, దిక్కులఁ జాటింపఁ బంచెఁ దెలియ జనులకున్. ౧౩

ఉ. పౌరులు వారివారిపరివారముతోఁ జనుదేర వాహినీ
వారము గొల్వ నాడుచును బాడుచు రా మును నాగవాసముల్
వీరవరుండు చాపకరవీరభృదాదికసైన్యయుక్తిరం
భోరువుఁ బెండ్లియాడ నిరయోధ్యుఁడనై కడువైభవంబునన్. ౧౪

కం. చని సరయాతీరంబున, జననాథుఁడు విడియఁ బనిచి సరగున స్రాత
స్వినిఁ దరియింపఁగ ననువగు, ఘనతరినికరంబుఁ బూన్పఁగా నటు పనిచెన్. ౧౫

ఉ. కొందఱు దాటి రీదుచును గొందఱు తెప్పలమీఁదఁ బోవుచుం
గొందఱు కోల లూతగొని గొందఱు కుండలపైఁ బరుండియుం
గొందఱు యానపాత్రములఁ గొందఱు కోలములం దరించి రా
యందఱు వారివారి కనువైన తెఱంగులఁ బెక్కురేవులన్. ౧౬

కం. అందఱుఁ గొందలమందక, ముందుగఁ దరియింపఁ జూచి భూపతి యమితా
నందమున దాటుచుండెడి, సందున నాకసమునందు సన్ననిమబ్బుల్. ౧౭

❦ రుంధూమాదుత వర్ణనము. ❦*

సీ. చేరెడంతేసివి ♦ చేరి దోసెడు లాయె, దోసెడు మూఁకుడంతేసి యాయె
మూఁకుడంతేసివి ♦ మూఁగిచేతెడులాయె, జేతెడై యెటుచూడ ♦ జేతెడాయె
జేతెడంతేసివి ♦ చెలగి దుప్పటు లాయె, దుప్పటులంతవి ♦ గొప్పవాయె
నింతాయె నంతాయె ♦ నంతకు నంతాయె, నంతపై మఱిమఱి ♦ యంతలాయె
తే. గొప్పవగుచును విప్పలై ♦ కుప్ప లగుచు, గుప్పలెల్లను బెడపెడ ♦ తిప్ప లగుచు
దెలుపుచామనిచాయయి ♦ నలుపునగుచు, నింగిమబ్బులగమినిండె ♦ నిముసమునను.

ఉ. రాలెను దుంపరై మఱి పరంపరయై యటుమీఁదఁ జిన్నులై
క్రాలుచు గొప్పబిందుతతిగా నెడ గన్గొననీక సందుతే
కోలిని బుప్పవర్షమయి ♦ యొప్పెడు మ్రోతయుఁ గూడి టువ్వునన్
గాలియు వానయున్ బెరసె ♦ గాఢియఁబొంద జనంబు లజ్జడిన్. ౫౯

కం. తొలిపలుచనిచినుకులకు, న్వలపుల పెదచల్లె మృత్స్న ♦ బహుహృద్యంబై
నిలిపెను బంకనిమగ్నం, బిలయయి దెబ్బెటు మిగుల ♦ నెసఁగినవేళన్. ౬౦

సీ. ఏకతాలంబున ♦ నెసఁగుచు వంగుళ్లు, మూఁడుకాలంబుల ♦ మొగి నటించె
జిటుకుపట క్కను ♦ పొటుకులు గడఁగని, తెంపులధారలై ♦ యింపుమీఁతఁ
దెంపులెల్లను గూడి ♦ దీపించె బీనైక, ధారయై చూటులఁ ♦ దోరముగను
జెలిమలై చాలులై ♦ చింకలై వంకలై, జాలువాటుచు బెద్దకాలువలయి
తే. వీధివీధిని నడులయి ♦ విస్తరిలై, బయలనడచెడిపాంథులు ♦ భయపడంగఁ
బంక మడఁగుటఁదాఁకురాల్ ♦ బయలువడుట, వీధులెల్లఁ గరాళించె ♦ వికటముగను.

చం. కొమరుగ వామనీకృతముఁ ♦ గుంచిత మైనగళంబు లోననే
యిమిడిచి యొంటితెక్కనెగ ♦ యించుచు నీడల విచ్చి త్రోటి వం
చి మెయిబడన్ విదిర్చి జలశీకర, మెత్తినతెక్క గొడ్డుగా
నమరఁగఁ బల్లటీల్ దడిసె ♦ నత్తఱి జిన్నులఁ జింక నాడుచున్. ౬౨

శా. రుంధూవేగమహాధృతస్ఫుటితవృక్షవ్యూహనిఘోషయ
గ్ధరూపారవివృద్ధిహేతుజనహంసస్తోమసంత్రాసకృ
జ్ధరూమాదుత మూష్ణకాత్యయమహాశక్త్యంఘ్రిమంజీరరూ
శంధూశ్యంబాకొనాఁగ ఘోర మయి క్రాంతం జొచ్చె నిర్విఘ్నమై ౬౩

❦ మహాస్రగ్ధర. ❦*

ఫెళఫెళఫెళఫెళ్లటంచున్ ♦ విఱిగి తరుతతుల్ ♦ వీలవ్రయ్యంగ దిగ్భి
త్తులు ఫట్ఫట్ ఫట్టటంచుం ♦ దొడిబడి కుయిచేదొమ్మిడికొట్టగా నా

వలు లట్లట్ల ట్టటంచుం ♦ బ్రజలకు భరమై బ్రద్దలై దిగ్గనన్ గుం

డేలు టువ్ టువ్ టు వ్వటంచు ♦ నివ్విడివడి వినరెన్ నింగియు న్నేల నిండన్. ౬౪

చం. అరయఁ దమోవిహారినిచ♦యాళికిఁ గాఁ డితఁ డేటఁజెక్కె నేఁ

డిరవుగఁ బుట్టి మున్న ఘటి♦యించెద నంచుఁ దలంచి యిల్లు భీ

కరముగ ముంచెనో యనఁగఁ ♦ గాటుకకుండయుఁ బోలెఁ గ్రమ్మె న

పురుసునఁ జిమ్మచీకటులు ♦ పాణితలంబును గానకుండఁగన్. ౬౫

కం. క్షణదద్దినము సరిద్దవ, దనంత యంధజ్జనంబు ♦ యవనత్కుజమై

ఘనవృష్టి కురిసె మబ్బులు, వినవీదిని నిండ గాలి ♦ వినరె బెడిదమై. ౬౬

ఉ. దారుణకాలవారిదవి♦తానము గాఁగ శతఘ్నికల్ సవి

స్తారతటుత్తులే చెలఁగ ♦ జానకిత్రాడులపోల్కి లోరవల్

సీరముబిందుబృంద మయి ♦ నివ్వటిలం దఱిబోయ యంచలం

గ్రూరత నారటంబొదువ ♦ గోడుకొనన్ ఘటియించె దీనతన్. ౬౭

ఉ. వారిధరంబు మందరము ♦ వాసుక కాటుమెఱుంగుదీవెగా

దారుణదైత్యదైవతవి♦తానము ఘోరమహాశుగంబుగా

సీరధి యంతరాళముగ ♦ నిర్మథనం బొనరించి కాలమ

న్వోజనేత్రుఁ డిచ్చె ఖగ♦పాళికి నయ్యమృతప్రపూరమున్. ౬౮

❧ నదీప్రహోషవృత్తము ❧

దూఁకుచు న్భంగముల్♦తుంగమై భంగమై, ఢికిలునాఁ గూలము ఖం♦డితంబుగాఁ

బకిలన్నభోపీఢి♦పాతంబుపొందన్, ధీకంప మొందించె నదీప్రహోషముల్. ౬౯

ఉ. నీడలు పెల్లుగ్రమ్ముధర♦ణీరుహముల్ మఱి నీలికొట్టముల్

వాడినిపాడువీడులును ♦ స్వల్పపుదైవతమందిరంబులున్

గూడలుఁ దాటిమట్టలును ♦ గోడలపంచ లదాటునందుఁ గా

పాడఁగఁ బెల్లుజల్లునను ♦ బాంధులకున్ శరణంబులై తగున్. ౭౦

❧ దశరథుండు నదిలోఁబడి కొట్టుకొనిపోవుట. ❧

కం. ఘనవాత్సావళిఁ జీకటిఁ, గననేరక తరణికులుండు ♦ గళవళపడుచున్

మునుఁగఁగఁ జింతఁ బుటుక్కున, మునిఁగెఁ దరణితోడ నతడు♦మునిఁగెన్నీటన్.

చం. మునుఁగుచు లేచి భానుకుల♦ముఖ్యుండు పట్టుకొనంగ నెద్దియుం

గనక నదీం దరింపగ న♦గాధజలంబులఁ బైపయిం గర

ళ్లను బడి సుళ్లలోఁ దవిలి ♦ గ్లానిభుజించుచు ధీరుఁ డౌటఁ దా

మునుఁగక వీచికాసరణిఁ ♦ బోవుచునుండెఁ గరంబుఁజీకటిన్. ౭౧

❖❖ విద్యున్నాలావృత్తము. ❖❖

సాగై బాగై తీగై ప్రోగై, వేగై చూడం దేజోస్వీతం
బై గారింపన్ విద్యున్నాలల్, మాగాధ్యానం బోలిం జేసె .

23

ఉ. సారవసారఘోరతరఃసత్వరభూరితరంగమాలికా
ధోరణి ధారణీసుః డవిఃఘాతమనోధృతిః జేరె నయ్యెడన్
స్ఫిరభయంకరారవవిఃభాసితపుష్కరచుంబివీచికా
వారపరంపరానిహతఃపార మపారము నై ననీరధిన్.

24

వ. ఇట్లు ప్రవాహవేగంబునఁ జనిచని సాగరంబునఁ బడి తరణోపాయంబుగానక చీక
టి నెద్దియుం గననేరక గురూపదిష్టంబు మనంబునం దోచుటయు

25

❖❖ దశరథుఁడు భగవంతుని ధ్యానించుట. ❖❖

చం. ఎఱుంగుదు జీవి పౌరుషము ధి నెల్లను వీడి భవత్పదాబ్జమున్
మఱవక సన్నుతింప ననుఁమానము మాని దయార్ద్రచిత్తతన్
మఱుకువఁ బాపు దీ ననుచు ధి మాధవ ! యట్టిఁడ నైన నన్ను నీ
వఱుమరచేయఁబోకుము దయామతి నిమ్ము కరావలంబమున్.

26

ఉ. ఘోరతరప్రవాహమునఁ గూలి యభంగతరంగ సంఘముల్
వారక మచ్చిరోనిహతి ధి భగ్నములై తలయేరుఁ దెచ్చెశా
రీరబలం బడంగెను హాః ! తనుకంపము హెచ్చె నింక న
నీరముఁ జేర్పవయ్య కరుణింపుమ రామ ! కరావలంబమున్,

27

ఉ. ఆకటఁ గుంది వండురుచు ధి నాత్మజవంబు బలంబు డింద నే
నీకటు వై నచీకటిని ధి నీదగఁ జాల, స్రవంతిఁ బ్రాణముల్
పోకడ కొప్పినాడ దయఁ ధి బ్రోవకయుండిన నీవు; దేవ! పెం
జీకటిఁ గన్ను గాన దయఁసేయర రామ ! కరావలంబమున్.

28

ఉ. సారసలోచనా ! యభవ ధి సారససంభవశంభుసన్నతా !
క్రూరమదారివారణ ! విఃకుంఠసుతా ! పరమేశ ! మేశ ! సం
సారమహాబిమగ్నజనఃజాలతరీ ! నృహరీ ! హరీ ! నను
నీరముఁ జేర్పవయ్య కరుణింపుమ రామ ! కరావలంబమున్.

29

ఉ. భ్రాతృకళత్రపుత్ర చయ ధి బాంధవభీకరనక్రయుక్తతృ
ష్ణాతతజీవనాశయదుఃరత్యయసంసరణాంబురాశిన
తోవీతమ ! ప్రాకృతాంబునిధిఃభుగ్నుని సం దరియింపఁ జేయుమా
జాతమహానుకంపను నొసంగవె నాకుఁ గరావలంబమున్.

౩౦

- ఉ. నిస్తులితాపదంబునిధి ♦ నిస్తరణంబు గనంగలేక సం
త్రస్తుడ నైతి దావక సునామమె సంస్మరణంబునేయుచున్
నిస్తులఘోరనంసరణనిస్సరణక్రియ జ్యేష్ఠసూతిక్కి
సిస్తుగ నీదుపే రిడుచు ♦ జీరుచునుండెద రాను ! ప్రోవుమా. ౮౧
- ఆ. నీదు పేరు దలఁప ♦ నీరధి మునిగెడి, జీవి వేగ వేల ♦ జేరు ననఁగ
నిన్ను నిచ్చు దలఁచు ♦ చున్ననన్నిట్టుల, చేయివిడువ నీకు ♦ జెల్లు నయ్య. ౮౨
- వ. అని యిట్లు గురూపదేశంబు మఱవక సంస్మరించుచుం బోవంబోవ. ౮౩

* ❦ ప్రభాతవర్ణనము. ❦ *

- ఉ. అంతటఁ గాంతసేపున నిశాంతము డాయఁగ విచ్చె జీతటల్
శాంతతనొందె వాయువులు ♦ చక్కని తెల్వి వహించె దిక్కు లే
కాంతముఁ జింతనొందెడు నిజాన్వయచీపకుఁ డంచు బద్ధిసీ
కాంతుఁడు ప్రాగ్నిశాగ్రమునఁ ♦ గన్గొన నిల్చె జగంబు మ్రొక్కుఁగన్. ౮౪

* ❦ భాస్కరవిలసితవృత్తము. ❦ *

- విచ్చుగఁ గమలిని వేడుకమోఱు ♦ విచ్చలవిడి నళితతి వెలిజాఱు
హెచ్చుగ మది నరులున్ ముదమారన్ ♦ నెచ్చెలికపుఁగిటఁ గడుఁజెలువారన్
విచ్చుగఁ బలపలచీకటితీరన్ ♦ వేడుకఁ దిరిగెడువిటు లిలుసేరన్
వ్రచ్చుగ వ్యసనము జీవముదాఱు ♦ భాస్కరవిలసితరుచు లరుదేరన్. ౮౫
- చం. నిడుదకరల్లెదుర్కొనఁగ ♦ నిక్కుచు నిక్కుచు దాఁటిపోవుచుం
గడిఁదిశ్రమం బటం చనక ♦ కన్గొని దూరమునందు ద్వీప మ
య్యెడ కరుగంగ నెంచి యతఁ ♦ డీఁడుచు నాదరిజేరి యేకవ
స్త్రిఁడు నసహాయుడై దెసలు ♦ చూచుచు నెవ్వరు లేమి నివ్వెఱన్. ౮౬

- ఉ. కట్టినవస్త్ర మయ్యెడను ♦ గాలికి నెండకు నాట నుష్ణ లై
నట్టిజలంబుల న్మునుఁగులాడుటఁ జీదఱదోప మేను న
ప్పట్టున రోసి రోసి యొక ♦ వాపిని స్నానముచేసి యయ్యెడం
జెట్టులఁ గాయయుం గసురుఁ ♦ జిక్కిన మెక్కుచు నాత్మలోపలన్. ౮౭

- ఉ. ఎక్కడి యాయయోధ్య యది ♦ యెక్కడికోసల యేటిపెండ్లి నే
నెక్కడ సంద్ర మెక్కడ యిదెక్కడి ద్వీపము దైవమా ననున్
దిక్కునుదోపకుండ నిటుఁ తెచ్చి మహంబుధిలోన ముంచితే
యెక్కిఱగానికార్యముల ♦ నేఁ దొలిబాములఁ జేసినాడనో. ౮౮

సీ. వార్ధి పరీతభూః పలయ మిద్వీపమే? భృత్యానుభృత్యులు ♦ మృగకులములే?
సింహాసనంబాకో ♦ చెలఁగి యీభూధరం? బాతపత్రంబు లీయగచయములే?
తూఁగుటుయ్యాలలు ♦ తీఁగెలప్రోవులే? పరివారములు నాకుఁ ♦ బక్షికులమే?
పఱువనిపఱువులు ♦ పచ్చికపట్టులే? నుపధానతతులు గంఁదోపలములే?

తే. ఆకలియ యైనచో నిప్పు ♦ డారగింప, నాకలివెగాయలా మదాఁహారమయ్యెఁ
జూడ ననపేక్షితం బనఁసూయకంబు, పరుల కిటువంటిపద మబ్బెఁబళిర నాకు.

ఉ. అక్కట పెండ్లికోసమయి ♦ హర్ష సమున్నతిఁ బోవుచేడ! హా!
యెక్కడిగాలివాన! యది ♦ యెక్కడిచీకటి! యేమిచిత్రమో
దిక్కునెఱుంగరాదు కడఁతేఱఁగఁ దేరకుఁ ద్రోసి వెల్లి లో
నిక్కడికిచ్చి తేచ్చితివె ♦ యీశ్వర! పాడటినట్టిగుట్టకున్.

౯౦

కం. ఊరెక్కడ నేనెక్కడ, ధీరతవాటించి చనఁగఁ ♦ దెరు వెక్కడ వి
స్తారంబుధి దాఁటించెడి, వా రెక్కడ నెవరి వేడుఁవాడనొ యిచటన్.

౯౧

ఉ. నిక్కపుఁబ్రేమ నేను రమఁణీమణిఁ బెండిలియాడు కోరికన్
లెక్కకుమిక్కుటంపుఁబ్రజ ♦ లీలమెయిం గొనివచ్చితిన్ వెతల్
నెక్కిన మంత్రు లేమయిరొ ♦ నీటనుగూలిరొ పౌరులెల్ల హా
స్రుక్కుటగల్గెఁగాక ననుఁ ♦ జూచుట దైవము చిన్న చూపులన్.

౯౨

ఉ. భూవలయంబు సర్వమును ♦ బూని జయించితి బంతితేరులం
బోవఁగఁ దోలితిన్ దెసలఁ ♦ బోర నయోధ్య నయోధ్య నేలితిన్
దేవనిభుఁ వసిష్ఠమతిఁ ♦ దీరితి నిన్నియుఁగల్గి కుండెడన్
దైవము దుర్బలం బయినఁ ♦ దధ్యము పౌరుషమెల్ల వ్యర్థమా

౯౩

వ. అని యేకతంబ తనలోదాను మాటలాడుకొనుచు.

౯౪

కం వేలాప్రాంతమునందు మ, హేలామహిళాధవుండు ♦ హెచ్చినచింతన్
ఁదోలాందోళితమనమున, వాలాయముఁ దిరిగితిరిగి ♦ పదములునొవ్వన్.

౯౫

కం. ఈనగళిఖరంబున నా, సీనుడనై కనెడఁగాక ♦ చేయలఁటి మహా
కాననజంతుపయోధిచ, రానీకము నెల్లఁ గాలఁచూపనకొఱకై.

౯౬

కం. అలలకొనల రవిరశ్మలు, దలకొన నిశితాసిధార ♦ దగ జళిపింపం
దళతళ లాడెడు విధముం, దల పించెనుఁ జిత్రతరము ♦ ధరఁగిం గలదే.

౯౭

కం. వామనువిధమునఁ బెరుఁగుచు, లో మేచకకాంతి భీతి ♦ లోకుల కొనఁగన్
భూమిని మ్రుంగెడునో యనఁ, గా మును పడునట్టితరఁగఁగములం గంటె.

౯౮

కం. ఘనఘణమెత్తినపా మనఁ, జనుదెంచి తటస్థ మైనఁశైలము డీకొ
ట్టినఁ దరఁగలతుంపరలం, గనుఁగొననిం ద్రాఁయుధములఁకాండము లమరెన్.

౯౯

కం.వరుణపురంబున బాలురు, కరవాలము లభ్యసింపఁ ♦ గైకొని విసరం
బారిని దళు క్కనియెగిరిన, కరణిని మత్స్యములు మిట్టికడఁకం బడెడున్ ౧౦౦

చం.ఇది యొకపర్వతాగ్ర మిది ♦ యిందలిపేట పయోధిలోతునా
నది తలఁపంగరా దిట మహారూపకంబులు మిట్టిపాటునం
బొదలి తటంబునం బడుచుఁ ♦ బొర్లి చివాలున దూఱు నీటిలో
నిది యెటుసాగు నేల గలఁదేని యథాక్రమ మొప్పరేవుగన్. ౧౦౧

చం.అతులధులీకుభీరనిచఁ♦యంబులు భీకరమాకరంబు ను
న్మృతి దరిన్ విలాసముగ ♦ మానక క్రుమ్మరుచుండఁగా వనీ
క్షితిచరనూకరోగ్రఘనఁ♦సింధురరాజిపదస్వనంబు భీ
హతములఁజేయ నీటను రఁయంబున దూఱు గుభాల్ గుభాలనన్. ౧౦౨

వ. ఇట్లు తనలోఁ దాను విమర్శించుకొనుచుండె నంత. ౧౦౩

ఉ. మానసగోచరంపుఁబరిఁమాణము గల్గిచరించు నమ్మహా
మీన మదయ్యెడం గుడుపు ♦ మ్రింగఁగ వావెడలించి పెట్టియం
బూని ధరించుచో మరల ♦ నోరను దాఁకె మఱొండుభూరిపా
తీనము మాంసబుద్ధినిఁ గఁడిందిమగంటిమి దానిఁ గైకొనన్. ౧౦౪

కం.తుములంబుగ భీషణవిక్రమముల్ వెలయంగఁ దొడర్చి ♦ కడుఘోరముగా
సమరక్రీడఁ జరించెను, దిమింగిలయుగంబు నిండుఁధీరత దోషన్. ౧౦౫

వ. ఇటులు పోరునెడఁ దొలితిమింగిలంబు తుములం బగుసమరంబున మందసం బప
హృతం బగునో యని శంకించి దైవవశంబున నాద్వీపనికటంబున నమ్మహామం
జూష నిడి క్రమ్మఱఁ జని ఘోరంబుగాఁ బోరుచుండె నట్టియెడ. ౧౦౬

ఉ. రంగుతెఱుం గెఱుంగని ధఁరంగలవస్తువులైన జాళువా
రంగుబెడంగు నొండఁగ హఠఁరంగునఁ బొంగుచు నార్ద్రమైనయా
బంగరుమందసంబున నభంగపతంగకరాళి వేగువే
శం గలయంగఁ బర్వినఁ జెలంగినభంగు లనంగ శక్యమే? ౧౦౭

చం.మినమినలాడుచు న్మ్రేఱసి ♦ మేల్మ్రేఱుమిట్లు ఘటింప ముందటన్
గొన బగుపైఁడిమందసముఁ ♦ గూర్మిరహింపఁగఁ గాంచి చేరఁగాఁ
జని యొకవిత యంచు నలుఁచాయలు శోధనచేసి యుద్ధిరా!
కన నిది యెట్టు లీకడలిగట్టును జేరె సహాయహీనతన్. ౧౦౮

కం.భారం బతివేలం బా, కారము దీర్ఘంబు కడలికడ లెన్నన్ వి
స్తారము దూరం బెట్టులు, తీరముఁ జేరంగ వచ్చెఁ ♦ దేలుచు నీటన్. ౧౦౯

కం.నావలు శకలీకృత మగు, త్రోవలు గనరావు చూడ ♦ రూఢియ యేలా
రా వటులైనను సుపరి, ప్లావోడువఫలకతతులు ♦ లాఘవముమెయిన్. ౧౧౦

కం. వాసియు వన్నెయుఁ గలిగి విభాసిలి నే గాసి గనఁ బ్రవాసమునం దా

హా సాక్షాత్కారముగను, గౌసల్యారముణి దోచు ధైవడినయ్యెన్. ౧౧౧

ప. అని దానిఁ బరిశీలించుచుండ దక్షిణనయనభుజంబు లదగుటయు.

కం. మొలబంటి దుఃఖ మందును, నలవడుమోకాటిబంటిహర్షం బనఁగన్

వెలయుచు నీశకునంబులు, కలిగించెడు మదికి నేని ధక్షిణమోదంబుల్.

ఆ. నాకు నాదుస్థితికి ధ నాయట్టిమరదృష్ట్యవంతునకు శుభంబు ధ వచ్చునొక్కొ

దైవకృతమాలిపుడు ధ భావింప విషమయ్యు, మీఁద నామతమునధమేల యిచ్చు

కం. అని యంతరంగసీమను, దనయంత ననేకగతులఁ ధ దలపోయుచు సోఁ

కినఁ గరమునం దటాలునఁ, దనయంతన మూత యెగసెదైవకృతమునన్.

ఉ. మూత తటాలున న్నెగయ ధ మొల్లపువీవలివీవ బాలకం

జాతసఖాంశుజాలములధచా లొకవంతబెడంగునింపఁగ

న్ధూతకవాటపంజరవిధనూతనబద్ధశుకాంగనాక్రియ

నౌతుకసంభ్రమంబులు పెనంగొనఁ గోసలకన్య దిగ్గనన్.

చం. కడువడి లేచి చూచెఁ గరధకంకణనిక్వణనంబు మీఱఁ బె

న్నడియయి నమ్మదాశ్రువులు ధ జాలుగ జాఱఁగ మానముద్ర పెం

పడర నచంచలత్వ మొలధయంగను సంశయ మంకురింపఁగాఁ

దడబడఁ బల్కులు పుల్కులు నిధదాఘము మేనఁ జివుర్ప నెంతయున్.

ఉ. ప్రాకటనిర్మిమేషములు ధ భావసుగర్భము లద్భుతైకశం

కాకలితంబు రాగసరధసాంచితముల్ వ్యసనాపహంబు న్నే

హాకరముల్ మనోభవశిధతాశుగముల్ వెలయం బరస్పరా

లోకనముల్ నిగిడ్చి త్రుటిధలోపల నొప్పి రనేకరీతులన్.

ఉ. నమ్మరు కొంతసేపు మది ధ నమ్మరు కొండాకసేపు కన్నులన్

నమ్మరు తమ్ముఁడా మెదురు ధ నమ్మరు దీర్ఘవిచారు తాచు వా

రిమ్మెయినుండి కొంతవడిధహెచ్చినరాగరసంబుపేర్చి స్తం

భమ్ములువోలె నుండ జనధపాలుఁడు బాలికఁ జూచి యిట్లనున్.

ఉ. ఎవ్వతె వీవు? నీదుకుల ధ మెయ్యది? నీతలిదండ్రు లెవ్వరో

జవ్వని! యెవ్వ రీకరణి ధ సంద్రమునం బడవైచిరో నినున్

నెవ్వగ దోచె నిన్గనఁగ ధ నెచ్చెలి! ముచ్చటమీఱఁ దెల్పవే

యివ్వెధి సంభవింపఁ గత ధ మెయ్యది? భీతకురంగలోచనా!

కం. వింతయుఁ జింతయు వంతయుఁ, గాంతా నిన్గనఁగ మదినిధగాటియ నిడె నా

ద్యంతము వృత్తాంతము నా, వంతయుఁ బోసక యెఱుఁగ ధ నాడవె నాతోన్.

తే. భానుమంతునివరసుతఃపగిదిఁ దోఁచె, గమలలోచన ! నీదుమొక్కట్లు చూడ
నిట్టియిక్కట్లు ప్రాపింపఁనెట్లుగలిగె, వెలఁది ! విశదీకరింపవే! ప్రేమవెలయ. ౧౨౨

* * * మంజుభాషిణీవృత్తము. * * *

తరుణీ ! వినంగదవె ♦ ధాత్రినాథుడం, దరణీడ్యవంశజుడ ♦ ధర్మశీలుడన్
ఉరగేంద్రవేణిని ! య♦యోధ్యనుండుదున్, స్మరణంబురాదె నను♦మంజుభాషిణీ!

ఆ. నేను దశరథుండ ♦ మానుగా సాకేత, పురము నేలునట్టిభూమిపతిని
బ్రత్యభిజ్ఞ కొఱకుఁ ♦ బలికెడఁ గలికిరో! వనవిహారసరణిఁ ♦ గననె నిన్ను? ౧౨౪
వ. అని శుకం బొసంగినముద్దుటుంగరముం జూపుటయు. ౧౨౫

* * * లయ గ్రాహి * * *

పంకజహితాన్వయశః♦శాంకుడకలంక మతిఁబంకజదళాక్షినిటు♦పొంకముగఁబల్కుం
గొంకునుదొలంగఁదల♦జంకుచునువ్రాల్చియొక ♦వంక నిసుమంతకను♦లంకిలిరహింసన్
బింకమునసిబ్బితిదొ♦లంకఁగనిపాదమును♦బొంకముగమందసము♦తెంకికొన నిల్పం
బంకజసుగంధిఁగొని ♦ చంకకునువేలను మృ♦గాంకముఖ నిల్వెన♦శంకితమనీషన్.

వ. ఇట్లు తీరంబున నిల్చి లజ్జావనతముఖం గని. ౧౨౬

* * * సుందరీవృత్తము. * * *

పేరుకొనంగ దెభామ!♦ప్రేమరహింసఁగా,నూరికినీతలిదండ్రు ♦ లూహదొలంగఁగా
నీరనిధిఁ నినుఁజాల♦నిర్దయుతొచుహా! పోరచిచావఁగఁద్రోయఁబుచ్చి రెసుందరీ !

వ. అనిన. ౧౨౭

* * * తరువోజ * * *

చరితంబు సర్వంబు ♦ జలజాక్షురాణి ♦ సరసతఁ బల్కిన♦చందంబుదోష
వరుసగా వివరింప ♦ వనజాక్షి నయము♦పరమాదరంబును ♦ భక్తియుఁ దెలుప
ధరణీశచంద్రుఁ డంతయు విని యార ♦ ధరఁ బురాకృత మిది♦తరుణి ! చింతింపఁ
బారి నచ్చుకట్టక♦మున్నె పిచ్చుకల♦పారిఁబారి రావిడి♦పుట్టిన ట్టయ్యె. ౧౩౦

ఉ. చింతయొకింత లేదు సరసీరుహలోచన ! నాకుఁగా; వ్యథా
వంతుడ నయ్యెదన్ నిజము ♦ భామరొ! నీదునిమిత్త; మిట్టిదా
వంతము గల్గె నీ కకట♦ప్రాణము నీ విటు నిల్ప నాపయి
న్వీంత భవచ్ఛరీరమున ♦ నిల్చుట ప్రాణము లింతకాలమున్. ౧౩౧

కం. ఆశరయూనది దాటంగ, నాశరయూథోగ్రమాయ ♦ యశానో వడి నే

నీశరనిధిఁ జేరితి భ, గ్నాశను నట్టేట నోడ ♦ హత మాట సతీ! ౧౩౨

వ. అని తమతమవృత్తాంతంబు లెఱింగించి యనురాగవిశేషంబున నిజదుఃఖంబుల మఱి
అచి ప్రియాయాసంబులఁ దలఁచి దుఃఖించి మరల ధైర్యం బవలంబించి పరస్పరా
శ్వాసంబుఁ బొనర్చు చున్నంత. ౧౩౩

తే. విదుపదిచేయుఁదూపుల ♦ హరిసుతుండు, సతియుఁబతియును వెరవేఁకిఁగొనితలపడఁగ
నైదుపదిసేసెనప్పుడు ♦ హరిసుతుండు, వార లిరువురు నొక్కటై వాలుకతన. ౧౩౪

ఉ. రావణుపోకలెల్ల సుర ♦ రాజును భారతిరా జెఱుంగుటం
గేవలదైవతంత్రమున ♦ నీరధినడ్డును ద్వీపవాసులై
యావరదంపతుల్ వెలయ ♦ హర్ష సమున్నతిఁ జూచి లగ్నమున్
భావనచేసి యా ననుచుఁ ♦ బట్టుఁడు పట్టుఁ డటంచు నందఱున్. ౧౩౫

కం. తెంపునఁ బాణాకృతిఁ గా, వింపఁగఁ దగు ననుచుఁ దలఁచి ♦ వేగంబున నై
లింపములు వెంటనంటఁగ, నింపాదిగ వచ్చి యచట ♦ నిలిచిరి దళమై. ౧౩౬

వ. అప్పుడు ౧౩౭

ఉ. చంచదనూనరాగరస ♦ సంపద కన్నులఁగప్పఁగాఁ గరా
భ్యంచితమాల యొప్పు నుదయార్కు దిసంతులుగొట్టఁగాఁ దనూ
కాంచనశోభ లేనగవుక్తి ల్కిగఁగులెక్కుడుపల్కుఁ జేడెతో
సంచవజీరువచ్చెఁ దనయంచున మానులు గొల్పుచుండఁగన్. ౧౩౮

సీ. పూర్ణేందురుచిఁ జిందు ♦ ముఖమందు దరహాస, చంద్రికారోచులు ♦ సందడింప
వెలిగట్టురుచిమట్టు ♦ పెట్టువక్షోరుహ, ములహారములు గంగ ♦ మురువు చూప
నాకాశనీకాశ ♦ వీకాశమధ్యంబు, నను గాంచి పరిధినా ♦ నలుపుమీఱ
హితతామరసదామ ♦ మృదుకోమలాంఘుల, హంసకనాదప్రశంస మొనర

తే. ధవళధవళాంశుకాంచల ♦ మవనపరతఁ, జిందుద్రొక్కంగ మీఁగాళ్ల ♦ నందముగను
గంకణంబులు ఘలుఘలు ♦ ఘల్లు రనఁగ, వచ్చె విధిరాణి యంబుజ ♦ పాణివాణి.

ఉ. రంభయు లోనుగాఁగల సు ♦ రప్రమదల్ ప్రమదాతిరేకసం
స్తంభితగాత్రవల్లులయి ♦ చయ్యనరాఁ గడువేడ్కఁ బూర్వ ది
క్కుంభి శచీద్వితీయుడయి ♦ కూరిమి నెక్కి సురల్ భజింపఁగా
జంభవిరోధి వచ్చె నరు ♦ సంబున స్వర్గవి వెంటనంటఁగన్. ౧౪౦

శ్రీకౌసల్యా దశరథుల వివాహము. శ్లో

ఉ. ఆదిమలగ్న మియ్యదియ ♦ యాలము గూడదు సుండు సొంపునిం
పాదిగ నీవధూవరులఁ ♦ బాటనసేయుఁ డటన్న ధాతరం

భాదిసురాంగనల్ చని నయంబు రయంబు రహింపఁ గూర్చి నా
 మోదముతోడ నిల్చి నృపముఖ్యు సతీమణిఁ బెండ్లిపీటలన్. ౧౨౧
 చం.తమకము మీఱ వారలకుఁ దైధిమితోంధిమితోం ధితోం ధితోం
 ధిమికిట ధిమ్మి తక్కుతయింధిం తయిధిం తయిధిమ్మటంచు సం
 భ్రమమునఁ దాలమానముల ధ మానితచంపకతైలమంటి రా
 కమలవిలోచనామణులు ధ కమ్రపుఁ గంకణరావ మొప్పుఁగాన్. ౧౨౨
 కం.అంబుజపాణులు పన్నీ,రంబుల సాకేతపతిని ధ రామామణిఁ దా
 రింబుగ నవగాహము మో,దంబునఁ జేయించి కురులఁతడి యార్ప వెనన్. ౧౨౩
 కం.ఇంద్రుఁడు నస్త్రాభరణ ము,వేంద్రతులితతేజుఁ జామహీపతి కియ్యన్
 సాంద్రముదంబునఁ గొనుచు న,తంద్రత ధరియించి వెలసె ధ దశరథుఁ డంతన్
 చం.పసిమిపసిండిదువ్వలువ ధ భారతి గట్టునెడం బులోమజా
 కిసలయపాణి దివ్యమణిఁక్రితభూష లలంకరింపఁగా
 నసమున మేనకాదులు తదంఘ్రిల సొమ్ములు గూర్ప భాసితన్
 ససిని గడానిమేనిదొరఁసానికి సాటియనంగఁ గాంతయున్. ౧౨౪

— మదనదర్పణము. —

హరిమదనకామినీకఁరాబ్జ మూనునద్దమో
 శారదవరయామినీలఁసత్సద్ధాంశుబింబమో
 సారమదనదర్పణంబొ ధ సచ్చవిఠారహించి పెం
 పారె వదనదర్పణంబు ధ పావనాంబుజద్యుతిన్. ౧౨౬
 ఉ. హాళి సరోవరాళి లలితాంబుజసారభలక్ష్మీఁ గొంచు సూ
 నాళిపరాగమోహరజ ధ మధ్యగవారముపై విదిర్చి మా
 దాలసులైన దొంగిలి మఁనోర్థముఁ గొమ్మల మెల్ల డాయుచున్
 లీలఁ జరించెఁ దెమ్మెర మఁలిఘ్నచనామము సార్థకంబుగన్. ౧౨౭

❦ పణవవృత్తము. ❦*

వక్త్రుల్ గా దివి ధ పణవానకముల్, ధక్కాదుందుభిఁడమరూధకముల్
 పెక్కుల్ మ్రోఁగెనువిడు పొందక న, ల్లిక్కుల్ నిండఁగ ధ దివిజేరితమై. ౧౨౮
 కం.మధ్యమజగతీపతి కణు,మధ్యను దతమధ్యమానఁమానసదివిజా
 రాధ్యను వాణివేదీ,మధ్యాపతి ధారవోసె ధ మన ముప్పొంగన్. ౧౨౯
 కం.మంగళరవములు బోరుకొ,నంగను శుభమంగళం బఁనంగను సురులున్
 మంగళసూత్రముఁ బతి ప్రే,మం గళమునఁ గట్టె నంత ధ మంగళవతికిన్. ౧౩౦

శా.నాకాంభోరుహలోచనామణులు విణాచారురావామృతా
స్తోకాసారపరంపరల్ గురియ రీతుల్ దప్పకుండంగ వి
ద్యాకౌశల్యము దోచ శ్రోతలను బ్రహ్మనందము న్ముంప ల
క్ష్యకల్యాణముఁ బాడి రింపునను సుశ్రీరాగసంపత్తితోఁ.

౧౫౧

❖❖ ఉత్సాహవృత్తము. ❖❖

మంగళాని సంతు తే రమాపతుల్యభావతే!
సంగరాంగణారివారశమన! మిహిరకులవతే!
భృంగచికుర! హితగతే! గృహీతసుగుణగణరతే॥
సంగనవ్యభవ్యరూప హరిశుభతనుద్యతే!

౧౫౨

వ. అని మంగళారాత్రికలు ముత్తైదువలు పాడుచుండ రంభాదులు సర్తనంబులు
సలుపుటయు.

౧౫౩

చం.అదొ యిదొ మేలు మేలె యదియకానిదియకా సదికాదు గాదుహూఁ
యిదియిది కాదు కాదదియె యియ్యది మేలని నిర్ణయింపఁగా
మదిని నొకింత నేరక యమందముదంబున తెప్ప వెట్ట కా
నుదతి సవిస్మయంబుగనుజూచుచునుండె సురుల్ నటింపఁగఁ.

౧౫౪

వ. తదనంతరంబు.

౧౫౫

చం.కడపపిపాణబియ్యమునఁ గమ్మనియన్నము పప్పు దప్పళా
ల్పడియము లప్పళంబులును బజ్జలు లడ్డు జిలేబి యాజ్యముఁ
వడలును నావపచ్చళులు స్వాదుఫలంబులు లోనుగాఁగ మిఁ
దొడుకు ఘటింప నొక్కత్రుటిఁ దోరముగా భుజియించి రయ్యెడఁ.

౧౫౬

వ. ఇట్లు లందఱునుర నైచికికల్పితవివిధాహారంబుల సంతృప్తాంతరంగులైరి పదంపడి.

కం.లగ్నం బిటు కడఁగాంచెను, భగ్గుముగాకుండఁ బంక్తివదనుడు కడును

ద్విగ్నుడుగ నని ముదబ్ధిఁ, మగ్గుం బగుమానసములమఱి దంపతులఁ.

౧౫౭

వ. ఆశీర్వచనపూర్వకంబుగ బహూకరించి మీర లిరువురు మందసంబుననుండుడు
మీ కేవివత్తును సంభవింపనేరదుమీరువచ్చినహాసప్రవర్ణంబులు సుఖసాంగ త్యంబు
నక జీవించెద రని వచించి వారలమందసంబున నుంచి బీగంబులుబిగించితానం
దపురందరాదులు మహానందంబున స్వర్గమార్గం బనుసరించి రంత.

౧౫౮

ఆ. వైరి బాఱఁదోలి పరువునఁ దా వచ్చి, మందసంబు మ్రొంగిమరల మీన

మిచ్చవచ్చినట్టులేగి హెచ్చరికను, సంచరించుచుండెనంద్రమునను.

౧౫౯

వ. తరువాత మఱునాటివఱువాత ధాత్రవాత రోతపఱుచు చేత దినంబులులెక్కిం
చుచున్నరావణుండు వేలాసమీపంబున రక్షస్సభంబుమధ్యంబునుండి మంత్రులం

బిలిపించి మదీయాజ్ఞానుసారంబుగ జలధిరక్షించుమందసంబు వాని తోడం గొని
రండని పనుచుటయు వారలు చని రంతలోన నారదుం డయ్యెడ కరుదెంచి నిర్ది
ష్టాసనాసీనుండైన సతనిం జూచి రావణుడు. ౧౬౧

కం.మీ రిడినగడువు దీతెనె? నారద! యినవంశ్యుఁ డెచటనయ! కౌసల్యా
సారసలోచన యెక్కడ? మూరుతముం జరిపినట్టిముని మీరలోకో? ౧౬౨

కం.పోయితిరా మీ రచటికి? నాయె గదా పెండ్లి విఘ్నహతి లేకయె మీ
రాయెడనుండియొకో యిట్లీయెడ కరు దెంచుటలు మునీశ్వర! హిహిహి. ౧౬౩

చం.అని నగ నంతలోన దనుజావళి హాటకపేటి మ్రోల ని
ల్పినఁ గని తాన చేరఁజని ధీగములుగఁగడియల్ వదల్చి మూఁ
తను దెఱవంగ వెల్వడిరి ధంపతు లక్కట యేమి చెప్పదుం
గనుఁగొన వారి వానిమదిఁ గాతరతం బటుకోపవేగము. ౧౬౪

❧ రావణుఁడు మందసంబున దంపతులఁ జూచి కోపించుట. ❧*
కం.కంకణరా జితకరద,టంకితరమ్యాధరస్ఫుటనఖాంకనిశా
సంకులితాంశుకులను గన, సంకటమదియింత యనఁగశక్యం బగునే. ౧౬౫

ఆ. చటులకుటిలనిటలతటమున భ్రాకుటి
వటుగతిని నటింప ధి స్ఫుటముగాఁగఁ
బటపటార్భటరదరటనంబు వెలయంగఁ
గటము లదర దెసలతటము లగల. ౧౬౬

❧ రావణుడు సముద్రుం జంపఁబూనుట. ❧*
ఉ. చూపటులెల్ల దిగ్రభమను ధి జొక్కఁగ రోషకషాయితాక్షుల
స్తీపమునుండి మండిపడుస్తేహముబిందువు లట్ల యస్రులు
ద్వీపితమై ధరం దొరఁగ ధిక్కితిపూర్వముగాఁగ సాగరుం
గోపవరీతచిత్తుఁ డయి ధి క్రూరవచోహతి రావణుం డను. ౧౬౭

శా.టరీ మూఢ! జడాశయా! తెలివి లేదో? విస్మృతిం జెందితో
క్రూరం బైనమదీయశాసనము? జక్షుల్ గానవా గర్వివై?
యారా! మోసముచేయఁ బూనితివి నన్నా? నిల్తువా యింక మ
త్కూరాత్మ ప్రతతిప్రహరములఁ ద్రుంతుం జూడరా సాగరా! ౧౬౮

శా.కాండోద్దండతరప్రచండసుమహాకాండప్రకాండంబులన్
ఖండిభూతునిఁ జేయ నిన్నిపుడు దిక్కా నీకు దిక్పాలకుల్?

దండోల్లంఘనగండమండితుడవై ♦ దండార్హుఁ జొనీతలక

జెండాడక గమకింతు దిక్కుగలదేనిం జూపరా యాపఁగక.

౧౬౯

వ. అని కోపంబు పెంపునఁ దెంపున జల్లజంపై చంపఁ బైకిలంఘించుటయు.

౧౭౦

తే. నిలువునీరుగ మేనెల్లఁగలతపడుచు, దాపుచేరినవారిపాదములఁ బడుచుఁ

బొంగుగ్రుంగఁగఁ దనలోనభంగపడుచు, వనధియిట్టులు పలికె రావణునితోడ.

చం. శరణు సురారి నాథ! రిపుశాసనశీల! భవన్మహాజ్ఞల

స్థరువముచేసి దాట నొకనాఁ డొకయింతయుఁ దప్పలేదు ని

ష్కరుణతఁ జంప నేల ననుసాధ్యనయ్యుక్తి మహర్ముహస్యగ

హ్వరమున దీని దాచితి సురాసురులైనఁ గనంగనేర్తురే.

౧౭౨

తే. ఏమియుంచితో దీనిలోనెఱుంగనేను, దక్కువారలెఱుంగుటటక్కుగాదె

వంచన యొకింతలేదు నావలన నిక్క, మవల నీచిత్తమే భాగ్యమధిపనాకు.

వ. అనుచుండ నారదుం డడ్డంబు వచ్చి.

౧౭౪

కం. సైరింపుము సైరింపు మ, కారణమ నికారణంబుకార్యం బగునే?

యోరక్షోధీశ! యకూ, పారవ్యాహారములను వలదా వినఁగక.

౧౭౫

కం. నీ కషకారం బగురా, నీకప! కారణములేక నిర్భీకుండై

చేకొనునెచేయ? నీతఁడు, వాకొనుమనవులను నీవు ♦ వలదా వినఁగక.

౧౭౬

ఉ. ఈతఁడు పెద్దకాలముగఁగినగరిపరిఖాయితాకృతిక

వీతదరుండునై మనియె ♦ బేర్కొనఁ గాఁ డపరాధి నీకుదు

ర్నీతి పరుండు గాఁడు మది ♦ నీయెడ వంచన యింత లే దప

భ్యాతి గదా వధింపఁగ నిరాగసునికె శరణన్నదీనునిక.

౧౭౭

కం. శకలీకృతనికృతియొ మతి, వికలీభూతుడవు గాక ♦ పిలుపుము; దానికె

శకలీభూతముఁ జేసిన, నకలంకముగాఁగ సర్వ మాకలిత మగుక.

౧౭౮

వ. అనుటయు నమ్మినంబు రావించిన నయ్యది కయ్యంబునకుఁగా నొక్కముహూ

ర్తమాత్రంబు మందసంబు విడిచియుండితింగాని తక్కుంగలకాలంబునఁ బాసియుం

డనని శపథంబుచేసిన నేమియుఁ జేయునది లేక.

౧౭౯

కం. కడచినదానికి వగచుట, కడునవివేకంబు దానఁ గార్యం బేమీ?

కడచిననీరముఁ గట్టిన, నెడఁ గని నను నగుదురు గద ♦ విడిచితి వీనిక.

౧౮౦

వ. అని కౌసల్యదిక్కు మొగంబై.

౧౮౧

❦ రావణుడు కౌసల్యం జంపఁ బూనుట. ❦*

ఉ. ఈతరుణీమతల్లి కుదయించెడు వెన్నుఁ డటంచు వింటి నీ

కాతరలోచనం దునుమఁగఁ దగుఁ గార్యము దీరు సంతటక

ఖ్యాతిగ ధాతవ్రాత కడఁగాంచు నటంచును జంద్రహాసముం

జేత ధరించి కాంతదెసఁ ♦ జేరఁగఁ బోవుచునుండ నడ్డమై.

౧౮౨

తే. దోషవర్జితమృదుహితఁభాషుఁ డర్థితోషణుం డధర్మక్రియాఁ ద్వేషణుండు

సుగుణగణభూషణుండు నిఁస్తుల్యరిపువిభీషణుం డయి వెలయువిభీషణుండు. ౧౮౩

— రావణునకు విభీషణుం డడ్డపడుట. —

ఉ. అన్న! సహింపు మన్న! మగఁనాలిని జంపుట దోష మన్న! యీ

యన్నుల మిన్నఁ గన్న నొకఁయన్నువయేనియుఁ బాప మెంచ రా

దన్న! మనంబు నీ రగుఁ గదన్న సఖిచరితంబు గన్న నో

యన్న! శమింపు మన్న! వలదన్న! వధింపకు మన్న! మ్రొక్కెదన్

౧౮౪

ఉ. కల శితాసిపూని కనుఁగ్రేవల నిప్పులు రాల నమ్మహా

కాలునిలీలఁ గ్రాలునినుఁ ♦ గాంచి ప్రవాతవిధూతరంభ నాఁ

జాల వణంకెడిం గనుమి ♦ జాలుగ రాలఁగ బాష్పవారి యీ

గోల సలీలఁ గాలగతిఁ ♦ గూర్పఁగ నేల వచింపుమన్నయా?

౧౮౫

ఉ. ఇంద్రుడొ చంద్రుడొ మఱియుఁపేంద్రుడొ రుద్రమదంబు గల్గురా

జేంద్రుడొ పన్న గేంద్రుడొ మృగేంద్రుడొ గాక నగేంద్రుడొ విహం

గేంద్రుడొ కిన్న రేంద్రుడొ కఁపీంద్రుడొ యెవ్వరిమీఁడ వైనని

స్తంద్రమదావిలారిబలఁదారణదారుణ మౌకృపాణమున్?

౧౮౬

ఉ. నీమొగ మెన్నఁడుం గనదు ♦ నీ కొకయెగ్గుఁ దలంప దాత్మలో

నేమివిరోధమెన్ని యిటు ♦ హింస యొనర్చెదు? తోష దాయెనా

భామ లవధ్య లన్ననుడి ♦ పాండితి రిత్తప్రయాసమాత్రమా?

తామరసాక్షిఁ జంపు టతిఁదారుణకర్మము శూరధర్మమే?

౧౮౭

ఉ. దానవలోకనాథ! మును ♦ తామరసోద్భవుఁగూర్చి వేడుచో

మానవవానరాళి నభిమానముపేర్చి గణింప వీయెడన్

మానవి దీనికిన్ వెఱచి ♦ మారణకర్మ మొనర్ప నచ్చరల్

మానినికిన్ భయంపడియె ♦ మానవభోజి యటంచు నవ్వరే.

౧౮౮

కం. నగరాజువైరివైఁ బెను, పగ రాజుఁగ వైవబడినఁపటుశత్రుమునన్

నగరాజుగమనఁ ద్రుంచిన, నగరాంరాళినగగేలి ♦ నగరాజకుచల్.

౧౮౯

* ❦ రాగవల్లరీవృత్తము. ❦ *

ఏల నీకీ కోప ♦ మింతిం జూచినన్?

బాల గాదా దైత్యపాలా! కూల్పఁగా

మేలు కల్దా? పూర్ణః మేధం జూడుమా

చాలు నన్నా! చిత్తశాంతిం బొందుమా.

౧౯౦

వ. అదియునుం గాక యొక్కవిశేషంబుసావధానుండవై చిత్తగింపుము.

౧౯౧

కం. లగ్నము విఘ్నం బైచన; భగ్నముఁ గావించు ననుచుఁ ♦ బనిపూనితి వా

లగ్నము తప్పద హృది ను, ద్విగ్నుఁడుగాఁ గొదవయేల ♦ విఘ్నం బగునో? ౧౯౨

కం. వెన్నుం డదయం బగు నీ, యన్నులమిన్నకును దప్పఁదనితోఁచెడి నో

యన్నా! యిన్నాతిని దల, గొన్నఁ దలకొనఁగఁ జేటుఁగూడెడు నిపుడే. ౧౯౩

కం. ఎట్టిన నరహరిపోలికఁ, బుట్టెడి సతి విడువ నెపుడుఁపుట్టునొ మీఁదం

జెట్టెప్పటికో పడు నని, కొట్టి యిపుడ మీఁదఁ ద్రోసిఁకొందురె ప్రాజ్ఞుల్?

వ. అనరణ్యనిశాపంబును, సనత్కుమారుబోధనంబును, గిరిగుహాంతరవర్తికపిలమూ

ర్తివచనంబులను, సంస్కరించుకొని శాంతుండవు గమ్ము, కాఁగలది కాఁగల దని

యుఁగానేరనిది కానేరదనియు నెఱింగి మనీషావంతులు సుఖదుఃఖంబుల వగవ

రని వచించిన రోషవశోన్మాదంబునదండతాడితభుజంగంబుపగిది రోజుచువారల

వెడలనడువుఁ డనినియమించి పురంబున కరిగె నంత.

౧౯౪

శా. ఆదారస్రియు లంత నీరనిధివేలాంతస్థలిక నిస్తులా

హ్లాదం బొప్పఁ జరించుచోఁ బతి తరిఁమ్యావకి కథం కీరవా

ణీద్యగ్భీతికర మ్మహాజలనిధి ♦ న్నేహస్థితి స్సామ్యితం

భేదం నౌ ప్రతిపాదయన్తి దనుజాః ♦ కేనా న్యుపాయేన తే.

౧౯౬

తే. అనుచు గూఢోక్తి భాషించునవసరమునఁ, జుక్కజాఱినగతిదోషసూర్యకులుని

మ్రోల నిలుచుండ నారదఁమునివరుండు, వారుసంతోషభక్తిసంభరితు లగుచు.

వ. మ్రొక్కి నిలుచుండి రంత దశరథుండు భగవంతుడ వైననీదుకృపావిశేషంబున

మనుగడ గనితిమి. మిముబోటి మహాత్ములసందర్శనంబను పుణ్యంబు లభించినపు

డుచితంబగు సర్వపాద్యాదిక్రియాచరణంబులు నాకు దుష్కరం బయ్యె. వేలా

వలయిత భూమండలేశ్వరుండ నయ్యు మహాత్ముల కుచితసత్కార విధులేనియుఁ

జల్పంగనేరని దుస్థితినున్న వాడ. నాయొసంగమిచే మీకేమియుఁ గొఱంతలే

కుంటయు నెఱుంగుదు. అయినను గర్తవ్యలోపంబు దోషంబుగదా? కావున నా

తప్పలోఁ గొనుడు. రాక్షసకృత్యం బిట్టిదురవస్థలపా లేసె. భవద్దర్శనంబున

దుర్వారసంసారకూపారతరణంబెనుకరం బన నీసీరధిం దాటుట మా కసాధ్యంబె?

కరుణాపరులరైయావలితీరంబుఁ జేరునుపాయంబు వచింపుఁ డని వేడుటయు వా

రలనూఱుడించి జటాయువుఁ దలంచిన నతండు సన్నిహితుం డగుటయు నతనిం

దశరథునకుంజూపి నారదుం డిట్లనియె.

౧౯౮

చం.వినుము నరేంద్రచంద్ర! పృథివీస్థలిఁ గల్గినపక్షిజాతులం
దనఘుఁ డధీశ్వరుండును మహాబలశాలి మరుద్విహంగరా
జనిభజవప్రచారుఁడు యశస్వి యనూరుతనూభవుండు; మీ
రనయము సాహృదంబును బ్రయంబుఁ జెలంగఁగ నుండుఁడీ యిశక్. ౧౯౯
వ. సూర్యకులుండ వగునీకు సూర్యసారథీతనూజుతోడి స్నేహం బుచితంబు సవయ
స్కులరు కావున నీతండు మిమ్ము నీపురంబుఁ జేర్చు నని చనియె నంత. ౨౦౦

—జటాయువు కౌసల్యాదశరథుల నయోధ్యకుం గొనిపోవుట. ౧—

కం. ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యశిని జరించుదంపతులక్రియఁ
ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యశియునుబోలె దంపతు లంతఁ. ౨౦౧
వ. చని యయోధ్యచేరునప్పటికిఁ దురియయామంబు. గావచ్చిన నిట్టిపాట నొంటి
సొచ్చుట మేలుగా దని నగరప్రాంతారామంబున డిగి యనూరుసుతకల్పితవ్రతా
స్తరణంబుననుండి రండు దశరథుండు సుమంత్రుం దోడ్కొని రమ్మని యతనిం
బంచె నని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షిన్మండలేంద్రున కెఱింగించిన తెఱంగు. ౨౦౨
కం.ద్యో(వా)హినీశబంధన! నీవారాహరపాల ధిన్స్తులశీలా!
భావాతీతగుణాన్విత! కైవల్యపదప్రదాన ధి కరుణాధీనా! ౨౦౩

—శ్రీ సగ్వీణి. ౧—

రా(మ)! రాజీవనేత్రా! రమావల్లభా!
భూమిజాలోచనాంభోజపద్మప్రియా!
హైమశైలాత్మజాధ్యానమార్గస్థితా!
హైమచేలా! వినీలాంబుదశ్యామలా! ౨౦౪

శ్రీ గ ద్య ము. శ్రీ

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమాననత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ
యంబునం బంచమాశ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌ నల్యా ప రిణ య ము.

ష స్థా శ్వా స ము.

స్తుత! సర్వసుపర్వసు
శస్త్రగుణాకల్ప! సత్యసంకల్ప! హరో
పాస్త! సమస్తకళంకా
పాస్తవినతభవనిరాసయగవరవాసా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ! భావనాతీతచేతనాభావవిమల
భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁ డైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.
వ. అట్లు దశరథుండు వెల్లింబడి పోవుచున్న సమయంబున.

౨

౩

→ మంత్రులు దశరథుపోకడ దెలియక దుఃఖించుట. ←

కం. వానలు నిలిచెను; సితరుచి, తో నలుదెసలు నెవ్వరింగెఁదోయధరచయం
బానలుపెల్లను విచ్చుడు, నానలు నిడినట్లు రూపముతీ చనఁగ నటన్.
చం. తిమిరములెల్లఁ బాయ శుచిదీధితి దిక్కులు వెల్ల నందఱున్
గుములయి యొక్కచోఁ గలసి కూరిమిమీఱఁగ వారివారలం
గ్రమమునఁ జూడఁబూనఁ బతి కన్బడకుండిన మంత్రులెల్ల మో
సము చనుదెంచె నెట్లనుచు సాధ్వసశోకపరీతచిత్తులై.

౪

౫

కం. ఊడపము రాజన్యని నా, యుడుపమున నదిం దరింప నొదవిన వానల్
విడువక యుడుపనిదోసం, బుడుపహితకులీను ముంచె నొయ్యన వెల్లిన్.
చం. అనుచును మంత్రులందఱు భయాయాతురులై యొకచోట జేరియా
ననముల దీనభావము ఘనంబుగఁ దోఁపఁగ నెద్ది ది క్కింకె
యనువున రాజుఁ గాన నగు నంచు విచారవశీకృతాత్ములై
కనఁబడకుంట నావయును గార్యము రోయ స్రవంతినం చొగిన్.

౬

౭

ఉ. సాదులఁ బిల్వఁ బంచిన హాసాదని వారలు రాఁగ వేగ మీ
రేదియు నేరితో ననక ధ్యేటిప్రవాహముజాడఁ బోయి నిం
పాది జవంబునం బడవఁభంగియు మానపపాలురీతి నా
మోదము మీఱఁ గాంచి యొకఁమూరుతమంతటిలోన రం డనన్.

౮

ఉ. వారలు వోవ నావికులఁవారము నట్టుల పంప వారు దు
ర్వారరయంబుమీఱఁగ ధరావరమార్గణతత్పరాత్ములై
దూరము నేగి యొక్కయెడఁ ధోయములం దట మున్గి కంపలం
దీరమునం దవుల్వడుట ధి నిల్చి నిషద్వర బాధితంబునై.

౯

కం. రూపు చెడియున్న యుడువము, నేవున వెడలించి తెచ్చి ధి నెవ్వడి వారల్
దాపున నిల్చిన మంత్రులు, బాపురె యని దానిఁ జూచి ధి పటుశోకమునన్.

౧౦

వ. నరనాథుండు భీకరమకరసరసంబునంబడిమృతుండయ్యెనొకోయని వగచి పౌరుల
నెల్లఁ బురంబునకు మరల్చి యావృత్తాంతంబు గోప్యంబుగా నిడ నియమించి య
ప్రమత్తులై రక్షించుచు వివిధంబుల నాలోచించుచు వసిష్ఠున కి ట్లనిరి.

౧౧

కం. హితుఁడవు రవికులులపురో, హితుఁడవు నిస్తులితధీనఁహితుఁడవు నవ్యా
హతమేధాకలితుండవు, హిత మెయ్యది చెప్పవయ్య ధి యీసమయమునన్?

౧౨

కం. వేఱకరము సర్వజనదుఃఖాకరము స్వరాష్ట్రజనభయాకరమును జం
తాకరము నయ్యె నిపుడీ, వే కర మనురాగముననుహిత మొనగూర్చన్.

౧౩

కం. ఎయ్యది పంచిన నొనరుతు, మయ్యా యని మంత్రు లనఁగ ధి ననియె వసిష్ఠుం
డయ్యలు ! చూడ నుపశ్రుతి, డయ్యఁడు దశరథుండు వగఁబడకుఁడీ మీరల్.

కం. సైరింపరయ్య మీరలు, వారాష్టక మింతలోనఁ ధి బంపుఁడు నెమకం
జారుల గూఢవిచారులఁ, గారా దత్తరము లిట్టికార్యముపట్లన్.

౧౪

వ. మీర లెఱుంగనిరాజకీయక్రియలు లేవు గాన మీరల వాని నిర్వర్తించుచు రాజు
లేనిలోపం బెఱుకపడనీక యప్రమత్తులరై పురంబు రక్షించుకొనుచుండుఁడు దినా
ప్రకంబున కతఁడు రాకయుండినఁ బదంపడి విచారిత మనియెఁ దదనంతరంబ.

తే. పౌరులెల్లరుఁ గనిరి యప్రశ్రుతులును, వేసి రుడుగనిప్రశ్నలఁ ధి బెద్దటి
గొల్లలను జీరిరెఱుకలఁగిమరి తెలను, జెప్పరెవ్వరు నృపునకుఁ ధి జేటటంచు.

వ. ఇట్లు ప్రజలెల్లఁ దండ్రిలేనిప్రజలం బోలి విచారంబున రాజు సేమంబుగోరి విచారిం
చుచు దైవప్రార్థనాదికంబు లొనరించుచుండ రఘువంశాధీశునకత్యంతాప్తుండును
మంత్రినత్తముండు నగునుమంత్రుండు దశరథుండు గనంబడనిది మొదలత్యంతవిచా
రణ్ణోలాందోళితమానసుండై చింతార్థవంబున మునుంగుచు, నాశాంతరీపంబుదరి
గొనుచు, శోకానలదందహ్యమానుండై దశరథునెమక ననేకుల గూఢప్రచారు

లగుచారులఁ బంచిన వారలు తూర్ణంబ చని నానాదేశపట్టన పక్కణంబులురోసి
రోసి మదిరోసి యోసరిలి యతనిండాసి యత్తైఱం గెటింగింప విషణ్ణుండై మహా
దుఃఖిదోదూయ మాన మానసుండై నాఁటిరాత్రినిద్దుర పట్టక పెద్దయుం బ్రొద్దు
గుందుచుఁ బ్రక్కంబడి పొరలుచు నొక్కింతకనుమూయు నంతలోన. ౧౮

* ❦ సుమంత్రుఁడు దశరథునిం దలంచి శోకించుట. ❦ *

కం. వననిధి మునుఁగుచు లేచుచు, వనటంబడి చావుదప్పి ♦ వనరెడియాజిం
గని కలను గుండె ర్పుల్లనఁ, గనువిచ్చి విషాద మూరఁ ♦ గలఁగినమతితోఁ.

చం. వెలిచనుదెంచి చూచి యుడుపీథిని నుచ్చఁ జరించుజ్యేష్ఠనుం
దెలిసి తురీయయామ మని ♦ నిక్కల యిక్కల యంచు నక్కటా !
జలధిపరీతభూవలయఁశాసనభాసితకీర్తి సూర్యన
త్కులుఁ డతఁడేడ నావదలఁ ♦ గుందుచు వందుచుండు శేడనో. ౨౦

కం. ది క్కిదియని తెలిసినచో, తెక్కలు కట్టుకొని యెగసిఁజివ్వనఁ బోనో
యెక్కడనున్నాఁడో గదె? యెక్కరణిని దెలియవచ్చుఁనృపచరితంబుల్. ౨౧

కం. అని మనము నిలుపఁజాలక, ఘనముగఁ బైపై న పొరలి ♦ కడుదుస్సహమై
చనుదెంచుశోకవారిధి, మునుఁగుచును వితాకుగొనుచు ♦ మూర్ఛమునుఁగుచున్
కం. నిదురంబొందక యట నెయ్యదిగన్నను రాజదత్తఁమైయుండుటచే

మది దుఃఖము వర్ధిలుచుం, బొదలఁగ నచ్చోటు వాసిఁపోయె నొకండున్. ౨౩
మ. చని యారామమునందు నొక్కయెడ వృక్షచ్ఛాయ నిర్వాతసీ
మను గూర్చుండి సుమంత్రుఁ డొక్కడ మహాఁమూత్రాప్తకంబందు న
న్ననురాగంబునఁ బ్రోచుభూధవుఁడు దుఃఖాంభోధినిర్మగ్నుండై
వనటంగూరుచునుండ నేను సుఖనై ♦ వర్తించుచున్నాఁడ ఛీ ! ౨౪

మ. రథియై యాతఁడు దిక్కులన్ గెలువ సారధ్యైకసామర్థ్యముం
బృథురీతిన్ వెలయింప, తేడగుచుఁ బాఠీంద్రాసనాసీనుండై
ప్రథమిఱన్ మతికెక్క మంత్రములఁ జెప్పన్, మెచ్చి మన్నించు నన్
వృథగా నెన్నఁడుఁ బల్కఁ డట్టిపతి పాపిం దక్కునా నాకునున్. ౨౫

కం. పతియై మన్నించును దా, హితుండై బోధించు నాకు ♦ నేకాంతమునన్
మతిలోనఁ గలరహస్యము, సతతము చాఁచక వచించు ♦ సంశోషమునన్. ౨౬

ఉ. నాదగుజీవితంబు మఱి ♦ నా కిలఁ గల్గినభోగభాగ్యముల్
నాదగువాసివన్నెయును ♦ నన్నుఁ బురీజనులెల్ల జూచుమ

ర్యాదయు నాధరాధిపుదయారసపూరితసత్కటాక్షువీ

క్షూదృతికారణంబునఁ గదా సయిరింతునె తద్వియోగమూఁ.

22

ఉ. అక్కడఁ బెండ్లిహేతువుగ నాతనిఁగూడి నదిం దరింపఁగా

నెక్కడిగాలి చూడ నదియెక్కడివాన యకాలమయ్యును

గ్రక్కున నాజి ద్రుంప నటుకాలుఁడు వచ్చె నటంచు నెంతు నా

కక్కట! రాఁ డదేలయిటు లార్తిని గూర్చుట కేమొ దైవమా!

23

ఆ. సత్యవచనరచన సత్యంబు గలదేని, సత్యవచనుసూక్తి సత్య మేని

రాజభక్తి నాకురాణించె నేనియు, మంద లొందుఁ గాకమనుజవిభుఁడు.

24

కం. దినముల నెనిమిదిఁ గనుడీ, యని ముని మముఁ బనిచె నేటికదియుం దీతె

ఇనుఁ డుదయించిన నెయ్యవి, వినవ్రాసినవాఁడొ ధాత వేడిపలుకుల.

30

కం. అరుణోదయపూర్వమ నే, మరణోదయలబ్ధి గనుట మానిత మగుఁ ద

చ్చరణధ్యానాస్తకిని, నిరయము నా కగునే? వినఁగనేర్తునె చెడుగుల్?

31

వ. అని ప్రాణత్యాగపరాయణుం డైన యతనికి దక్షిణభుజనయనంబులు చలింపనిది

యేమియో శుభసూచకం బగుచున్నయది. ఆ ఫలంబునృపున కగుఁగాక. అనువి

సర్జనంబు కర్తవ్యంబు గాదు. “జీవన్ భద్రాణిపశ్యతి” యని యుండుట మనినఁ

గదా యతనికి నుపయుక్తుండ నగుదు. మరణంబు కరణీయంబైన సతనియుణంబు

నఁజనువాడఁ గావున మనికి గలయునికియ లెస్సయనిదురంతచింతాక్రాంతస్త్వాం

తుండై నిబ్బరంబులేక యూరక వావిడిచి పలవించుచుండ నంత జటాయువును

సమీపస్థుఁ డాట నతనిచరితం బెల్లఁ జూచి యతండు సుమంత్రుండకా శంకించి,

డాయం జని తనకులనామంబులు చెప్పి యి ట్లనియె.

32

*జటాయుస్సుమంత్రుల సంభాషణము. *

ఉ. ఎవ్వడవయ్య నీవు? మది నేటికిఁ గుండెన విట్టు బిట్టుగా?

నెవ్వగ నొందఁగారణము నే నెఱుంగం దగునేని చెప్పమా!

జవ్వని యేదియేని యభిసారిక వచ్చెద నంచుఁ దప్పెనా?

సవ్వడి నీవె తప్పితొ విచారము నొందఁగనేల దీనత?

33

చం. కులటకు నీతియుం గలదెక్కి రమింపఁ దలంచి యెందఱ

వలచునొ యెట్టిభంగి ననువారఁ జరించునొ మోసపుచ్చునో

పెలుచన నెందఱ, వగవుపెల్లనఁ దోపదుగాక యిట్టిపె

న్వలతియు నిట్లు గుండఁ దగవా మగవాడవుగావె యిస్సిరో.

34

వ. అట్లు కాదేని యిట్టినిశీధిని నొంటిగనీవృక్షంబునీడశోకింపఁగారణంబేమి యన.

35

కం.విని కటకటబడి మనమున, ఘనముగఁ గుత్పించి నీవు ♦ గర్జ మెఱుంగకే

నను నేల దూఱనాడెద, వనఘా! నాచరిత వినుమ ♦ యాద్యంతంబున్.

3౬

చం.మనుజవరేణ్యుఁ డాజికిని ♦ మంత్రి సుమంత్రుడె, తేడెడు పెందయన్

మనుచును లోకమెల్ల ననుమాత్రముఁ జెప్పఁగనేల; యట్టివాఁ

డనువునఁ బెండ్లికార్యమున♦కై చనుచోఁ దరియింపఁగా నదిన్

ఘనమగుగాలి వాన గడుఁగఱియ పెట్ట మునింగె నావయన్.

3౭

కం.ఆతనిపోకడ నెఱుంగక, యాతతదుఃఖాబ్ధి మునిగి ♦ యడలెద నే ను

ద్వీలలనాధునిఁగూరిచి, వీతముదంబునను బక్షిపీరా! యనినన్.

చం.పకపకనవ్వి యిట్టులనె ♦ బ్రాజ్ఞుడ పీవయి యింతమాత్రకే

తికమిక నొంది కుందెదవు ♦ దీనత?నిక్కము పల్కవయ్య ధా

త్రికి విభు లెంద తేగిరా? పరిష్ఠలు గారొకొ ప్రార్థరాధిపుల్?

సుకలులు గారొ? శాత్రవనిఁపూదనదక్షులు గారొ? నిల్పిరే.

3౯

కం.ధర నాయది యనువానిని, ధర నవ్వు ననంగవినమెదశరఘుఁ డీల్లన్

ధరణి యరాజక మగునా? ధరణీశుఁడు దొరకఁడోటుతద్రక్షకునై.

౪౦

కం.ఏమిటి కేడ్చెద వన విని, ధీమహితుఁడు గానఁ గోప ♦ ధీరహితుండై

సామమునఁ బల్కెవినుమా, నామతముఁ బతంగరాజ ♦ న్యాయ్యపథంబున్.

౪౧

ఆ. రాచకటపు రాదురాష్ట్రం బరాజకం, బెపుడుఁ గాదు నిక్కమింత యైనఁ

దమకుఁ గూర్చునట్టిధరణీశుఁ డబ్బుట, యవనిజనులభాగ్య ♦ మని తలంతు.

వ జగతిఁ బ్రతిన్మపతియు సుమతియని మతినెంచకుము. వారియట్ల ప్రాడ్వివాకులును.

❖❖ దుష్ప్రభుత్వవర్ణనము. ❖❖

ఉ. లంచముఁ గొంచుఁ గొందఱును ♦ లంజెల కాన వహించి కొందఱున్

పంచనచేతఁ గొందఱు స్వభావదురూహలచేతఁ గొందఱున్

గొంచక దుష్టకార్యములఁ ♦ గూర్చి మనంబు జనంబు గుండఁగాఁ

గొంచెమయేని జంకకయె ♦ కూళులు న్యాయముఁ దీర్తు రక్కటా.

౪౪

ఉ. న్యాయపథంబునుం దొలఁగ ♦ మంచు వచించుచు నీతు లాడుచుం

గాయలుఁగూరలుం గొనరు ♦ కానుకపండు గ్రహింప రిట్టిపె

న్మాయలు పన్ని కార్యముల ♦ మానక మిత్రులవంక నేనియున్

జాయల వంక నేనియు ధనంబులుఁ గొందురు మోసతీర్పరుల్.

౪౫

చం.చెనఁటియొకండు దాఁ జెవిని ♦ జెప్పినమాటలు నమ్మి సాధులౌ

జనులకుఁ గీడుసేయుదురు ♦ చాల రొకింత యెఱుంగ న్యాయమున్

వినుదురు దేనిఁ జెప్పినను ♦ విశ్వసనీయుఁ డటంచునజ్జనుఁ
గనుఁగొనలేరు దుష్టవచఁనంబులు మే లనినమ్మి దుష్ప్రభుల్.

౪౬

కం. అనుజీవికప్తమెఱుంగఁడు, తనజీవమె దివ్యమనుచుఁ ♦ దలఁచుఁ గుమతి దాఁ
దనుఁజేరవచ్చె నేనియు, ననఘునిఁ గనలేక మిగులఁనవమానించుఁ.

౪౭

ఉ. లేనికుయ్యకిఁ బన్ని మితిలేనివ్యయంబులు చెప్పి లెక్కకుఁ
రానివి పన్నులం గొనుచు ♦ రాష్ట్రమునెల్ల మహాదరిద్రతాఁ
ఢీనముచేసి భూవ్రజలఁ ♦ దీనతరార్తులఁ జేయునట్టిభూ
జానులసేవ నా సరకఁసామ్యముగాదె తలంపనేరికిఁ.

౪౮

సీ. దుర్భిక్షమున జనుల్ ♦ దోరంగఁ బెల్లుగా, నతిభుక్తిచేత నీమృతి యటంచుఁ
జెలమ నీ రనఁగఁ బఁన్నులు దీయుకొలఁదిని, బారులసంపదఁపరఁగు ననుచు
శాస్త్రసంఘం ‘బతి ♦ సర్వత్రవర్జయే,’ త్తనుఁ గాన మితము వేతనము లిడుచు
‘కష్టీఘో’ యని ♦ కల దటుగావున, విడువక రేవగల్ ♦ నెతల నిడుచు

తే. రాజు రక్షకుఁ డగుటనుఁబ్రజలకెల్ల, ధనము నృపకోశమం దుంపఁదగునటంచు
నొడువుమాటలఁ బ్రజతలల్ ♦ దడవునట్టి, రాజుసీమను జనులకు ♦ బ్రదుకుగలదె?

చం. కొలుపుడుకాఁడుమాత్ర మనఁ ♦ గూటికి నిచ్చుచు, రేయియుం బగల్
గొలుపునఁ ద్రిష్పాచుం, దిరియఁ ♦ గూడదు భూములు విల్వఁగూడ ద
ప్పుల గడియింపరాదనుచుఁ ♦ బూని విధించుచు నాలుబిడ్డలం
దలఁప రదెల్లు ప్రోతు రని ♦ దండ్యు లటందురు లంచగొండులుఁ

౫౦

తే. తన్నుఁ బ్రోచినవారి సఁధఃకరించు, వారిఁ బెరివారు నమ్మంగఁవచ్చునెట్లు
బహుజనవిరోధినుడివినుఁప్రభువు సర్ప, యుక్తచందన మటుచేరఁకుందు రెవరు.

మ. జను లుచ్చస్థితినున్నచో నహిభయాఁనన్నంబు శంకింపఁ డా
త్మను విశ్వాసముఁ జూపుచుం బ్రజలభద్రం బాత్మభద్రం బటం
చును వర్తించుచు మన్ననం దనువుచుఁ ♦ శుద్ధాత్మఁడై యుండుఁ గా
వున నాజం దమతండ్రిగా జనులు కొల్వం బాయ రెప్పట్టునఁ.

౫౧

ఆ. ప్రజల కేమివలయు ♦ బాధ లేకుండుట, సౌఖ్యవృత్తి గాక ♦ జరగ నివియు
జనులుప్రభులపట్లఁజలుపరుద్రోహ మం, చెఱిగియతఁడుమేలఁయెపుడుఁజేయు.

సీ. తనవారి నైనను ♦ దండింపకుండఁడు, తప్పుగల్గినచోట ♦ ధర్మనిరతి
యోగ్యతయున్నచో ♦ నొప్పురికింపఁడు, సేవకు లంచును ♦ జిన్నపుచ్చి
జనసమ్మతములేక ♦ శాసింప నొల్లఁడు, తత్కార్యములను స్వతంత్రుఁ డయ్యు
నందిపొందినవారిఁనైనఁ జేవీడఁడు, తనదుబంధులమాటలఁ ♦ దడవ నేల

తే. శ్రమముల నెఱింగి తగినజీతముల నిచ్చి, తప్పుగల్గిన దండించి ♦ మెప్పు మెచ్చు
త్రూపుడిటులైన నన్యార్థికారులేల, సీచమతిఁగేలు సాతు రుత్తోచములకు.

కం. విశ్వాసము విశ్వాస మ, విశ్వాస మవిశ్వాసనము ♦ వెలయించు మదిఁ
విశ్వంబునఁ గావునఁ గడు, విశ్వాసమె చూపుఁ బ్రజలవిషయమునందుఁ. ౫౫

వ. మఱియు నెవ్వనికోపప్రసాదంబులు నిష్కారణంబులు నిరర్థకంబు లెవ్వనిమనం
బుంబోలె వచనం బవిశ్వసనీయంబు చంచల బట్టి మాతృర్యాసూయాధారాత్ము
లగుపాపాత్ములఁ గొలుచుటకన్న మూఁడువీధుల ముష్టి యెత్తుకొని కాలంబుగ
డుపుట చాలమేలుకాదె యదియునుం గాక. ౫౬

కం. ఇనకులుఁ డనూఁడుఁ డగుటను, నినవంశము నేటితోడ ♦ నిగిరె నటంచుఁ
మనమున దుఃఖించెద నే, ననయంబుఁ దదవితదేహామై యిది యునికిఁ. ౫౭

వ. అని వగచిన విని సుమంత్రా! నీయంతటిమతిమంతుండును, గుణవంతుండు నగు
మంతిరి యుండుట నిసుమంతయువంత దశరథధరాకాంతునకు సంభవింప నేరదు
సీమనంబుఁ బరీక్షింపఁ బరిహాసంబుగాఁ బలికితి త్తమింపుము. ౫౮

కం. పురికి ననతిదూరంబున, సరసతఁ గౌసల్యఁగూడి ♦ జనవిభుఁ డున్నాఁ
డరసి నిను వార్తఁజెప్పఁగ, ధరణీశుండు పంపె నన్నుఁ ♦ దధ్యము సుమ్మి. ౫౯

వ. నను మీయేలికకు మిత్రునిఁగా నెఱుంగు మని యింపుచుకెనుక యతనివృత్తాంతం
బెఱిఁగించి. ౬౦

ఆ. ఏకవస్త్రిఁ డగుచు ♦ నెలనాఁగతోఁగూడి, పురము వెలిని నిలిచె ♦ భూవిభుండు
పురమునందుఁ జాటఁ ♦ బుచ్చుము విభురాకఁ, దడపునేయవలదు ♦ ధన్యచరిత.

వ. అనిన తెప్పవెట్టక యట్టె యతనిమొగంబుఁ గొంతతడపుచూచినుమంత్రిండు.

ఉ. నమ్మఁగఁజాల సీపలుకు ♦ నావిభు నాజిని గాంచికాని లే
లెమ్మిదె కాంచనాంబరము ♦ లీలగఁ దెచ్చెద నంచుఁ బాసి తా
నుమ్మలికంబు సంభ్రమము ♦ నొప్పినశంకయు సందడింప నొ
క్కుమ్మడి నింటికేగి వ స ♦ నోజ్జ్వలభూషణముల్ గ్రహించుచుఁ. ౬౩

శ్రీ సుమంత్రుండు దశరథుం జూచుట. శ్రీ

చం. అతనిని గూడి ♦ తా దశరథావనిపాలుసమీపసీమకై
యతులిత వేగయుక్తిఁ జన ♦ నాతనిఁ గాంచి సుమంత్ర! లెస్సయే?
హితులకు మేలె? పౌరుజనులెల్లసుఖింతురె? యంచు సేమముఁ
హితమతిఁ బ్రశ్న సేయ ధరణీశునిపాదయుగంబు పట్టుచుఁ. ౬౪

వ. అభివాదనంబుఁ గావించి హర్ష పులకితగాత్రుండై నేత్రంబుల నానందాశ్రులుజాలు
వాఱ సర్వంబులెన్న యని విన్నవించి తాఁ దెచ్చినదుకూలాభరణంబు లొసంగి
మదీయపునరాగమనంబు నిరీక్షింపుఁడు పురంబున సర్వంబు నాయత్తంబుచేసి క్ర
మ్యుత్తెద నని సెలవుగొని నగరంబున కరిగి యమాత్యులకెల్లఁ దద్వృత్తాంతంబుం
జెప్పి పుత్తెంచి పురంబున నందులు గొందులు రథ్యాపఘాదుల నొక్కపెట్టి బోరు
గలుగ.

౬౫

కం. చనుదెంచె నాజి కుశలిగ, వనజాయతలోచన నివివాహంబై పూ
ర్జనము లెదుర్కొన వలయుం, గనరండీ గృహముగృహముఁ ♦ నై నేయుండీ. ౬౬

వ. అని చాటింపించిన నందఱు సంభ్రామింతులై పురం బలంకరించి రందు. ౬౭

* ❦ పౌరు లయోధ్య నలంకరించుట. ❦ *

ఉ. చారుమసారహీరనవఃసారవసారసకైరవోరుక
హ్లాఠపరంపరాకలితహరిసుగంధిలమోదకారిస
త్తోరణరాజి రాజిలఁగఁ ♦ దోరముగా ఘటియించి రందఱు
దారులఁ బౌరు లాత్మల ముదంబు ముదంబువుగ్రాలఁ గన్నులక.

౬౮

తే. అంగుమీఱినయాణిమెఱుంగుమణులఁ, బొంగ నంగంబు వీడుల ♦ ముంగిళ్ళులను
రంగురంగుగఁ దీర్చిరి ♦ రంగుమీఱి, రంగవల్లుల భీతకురంగదృశలు. ౬౯

సీ. వీట నెయ్యెడఁ గన్నఁ ♦ బాటీరఘనసార. సారసకరవీరఃసారభములె
వసతు లెయ్యెడఁ గన్నఁ ♦ గాయనవృకధూప, మంగళధూపధూఃమఘమఘమలె
జనులనెవ్వరిఁ గన్న ♦ సవిలాససువికాస, భాసమానాస్యప్రభాలసితులె
సతుల నెచ్చటఁ గన్న ♦ సతులితాలంకార, కౌశేయవర్ణక ♦ కమ్రతనులె ౭౦

తే. తెంకులం దెల్లగీతవాదిత్రవమె, వీధులం దెల్ల మంగళవిపులనదమె
వెలయుఁ బర్వంబునందలిజలధికరణి, జనము లుబ్బునఁబొదలి రాసమయమునను.

తే. సచివవర్గంబు పురజనసహిత మగుచు, రాజవర్మ నెదుర్కొన ♦ నోజఁ జనియె
బర్వశర్వరి శర్వరీవతికి నెదురు, సరవిఁ బఱుతెంచుమున్నీటితరఁగ లనఁగ. ౭౧

వ. ఇట్లపరిమితసన్నాహంబున నృపవర్మని డాయంబోయి నమస్కారాదివిధుల బ
హూకరించిన నతండును వారల నుచితసత్కారంబుల గౌరవించి జరగినవృత్తాం
తం బంతయుఁ దెలిపిన వారు భయభ్రాంతసహర్ష చేతన్ములైరి. పిదప నచ్చటన
నృపుండువారితో మజ్జన భోజనాదిక్రియల నిర్వర్తించి సుఖగోష్ఠినుండి సాయం
సమయమగుటయు మహాడంబరంబున నగరంబుఁ బ్రవేశింపసమకట్టి కౌసల్యాదే
వింగూడి రథాఠోహణంబుఁ గావించి మహావైభవంబుతో రాజమార్గంబున రాఁ
బారులు బారులుదీరి చూడఁ దొడంగి రప్పుడు.

౭౨

శ్రీ కా స ల్యా ద శర ధు ల యోధ్యం జౌచ్చుట. శ్రీ

చం. ఇరుగడలందు హర్మ్యముల ♦ నింపును సొంపు రహింప మీఱున్త్రీ
పురుషకరోజ్ఞ తప్రసవపుంజము దోచె మరుండు చిమ్మెనో
స్ఫురదభిరూపమారరతిమూర్తుల దంపతులన్ శరాళి మ
చ్చరమున, నాకవాసులె వెసం గునుమాళుల నించిరో యనన్. 23

ఉ. పల్లవపాణి యోర్తు కరపద్మపుటఁబున దోయిలించి సం
పుల్లను మోత్కరంబుఁ దమి ♦ భూపకుమారకుఁ జూచి చూచి యా
హల్లకమగ్నయై ప్రిదులుహస్త మెఱుంగక రిత్తదోయిటం
జల్లిన దానిఁ జూచి యెకనక్కెము లాడిరి తోడిచేడియల్. 24

కం. కోరిక దశరథు మారా, కారునిఁ గనుఁగొనినపారకంజాతాక్షుల్
సారెకు నావలఁ బతులం, గూరిమి రతిఁగూడి రినునిఁ ♦ గూడినభంగిన్. 25

చం. వలచి కడానిపైఁడిహరివాణమునం గవురంపుటారతిం
గలికిమిటారి యోర్తు గొని ♦ కాయజరూపు మొగంబుఁ జూచుచు
నైలువుగఁ ద్రిప్పచుండెఁ గననేరక కప్పరమాటుటల్ ననుం
దెలియుము మన్మథుం డిటుల ♦ త్రిప్పెడుఁ జిత్త మటంచుఁ జాటెనాన్. 26

వ. ఇట్లు పౌరులు నిర్భరానందమగ్నయై తమ్ముంజూడ వధూవరులువీధులు గడచి సౌ
ధంబు ప్రవేశించి జటాయువునకుఁ బసదనంబులతోడ సెల వొసంగి యథేచ్ఛవ
ర్తనలం బ్రవర్తించుచు భానుమంతునకుఁ దదుదంతంబు సర్వంబుఁ దెలిపించినఁ
దనయ పునర్జీవిత యయ్యె నని హర్షంబున భార్యాసమేతుండై యతండు చను
దెంచి పెండ్లికూతుఁ గూతుఁ బెండ్లికొడుకుఁ బెండ్లికొడుకుం గాంచి యభినందిం
చి కొన్ని దినంబులుండి యరిగె నంత. 27

ఉ. వాసరనాథవంశనృపవాసపుడున్ శుకపైకగీతికో
ద్భాసితమాసరప్రసవవాసితకోమలపుష్పవాటికా
ద్భాసితవృత్తి నిండుముఖి ♦ దాను వసంతమువేళ మీతె న
ద్భాసితమారశాస్త్రముల ♦ వాసి వహించి రహించి యెంతయున్. 28

ఉ. రంగదభంగురాంగభవరంగసుసంగతభంగి బొంగి యా
యంగన సంగడంబు వెలయంగను దుంగతరంగపంక్తిజ
క్రాంగవిహంగదంపతులయంగున సంగమువొంగ మండువే
సంగిఁ దరంగిణితటి నెసంగెఁ బతంగకులప్రదీపుడున్. 29

వ. ఇట్లు నరవరుం డనవరతనవరతవరతర కేళిలోలుండై చరించుచు. ౩౦

కం.మిత్రకులాభరణంబు ప,మిత్ర సుధీనుతచరిత్ర ♦ విజ్ఞానకళా
పాత్రను వరించె బిదప సు,మిత్రను సౌందర్యజననమిడితగాత్రక.

౫౧

ఉ. నీదుసమక్షబోధమున ♦ నే నిఖిలావనిసీమఁ బట్టమున్
నీదునుతాతనూజునకు ♦ నిక్కముగా ఘటియింతు నంచు మ
ర్యాద వచించిమానవకులాధిపుఁ డర్చిలిఁ బెండ్లియాడె నా
హ్లాదము మీఱఁ గేకయధఃరాధిపనందనఁ గైక యన్నతిక.

౫౨

కం.శనిరోహిణీశకటభేదన మాఘుచు ద్వాదశాబ్దతతదుర్భిక్షం
బనువుపడకుండ నొనరిచె,ననఘుఁడు దోడఁడఘనశఃరాసనశక్తిక

౫౩

❖❖ కాలనిర్ణయ రామాయణము. ❖❖

మ. సవ మీఱంగను ఋశ్యశృంగయుతుఁడై ♦ చల్పంగఁ దా యాగమున్
సవనాగ్నిం బ్రభవించి దివ్యఁ యొసఁగె ♦ సంప్రీతిమై బాయసం
బవనీపాలున కంతఁ దత్పతులు న్యాఁయంబొప్పఁ గొసల్య రెం
డవుభాగాలు సుమిత్ర పాదమును బాదార్థంబు నక్రైకయున్.

౫౪

సీ. ఉపయోగ మొనరింప ♦ నొప్పుగఁ బంచమ,త్రేత విలంబిని ♦ జైత్రమాస
సితపక్షనవమిని ♦ సితకరసుతవార,మధ్యాహ్న వేళను ♦ మఱి పునర్వ
సూడువు నందుఁ జెల్వొందు కర్కాటకం, బందును గురువిభు ♦ లందగింప
రెంట రాహువును నాల్గింటను సౌరియు, మకరకుంభంబుల ♦ మహిజ కేతు

తే. వులును మీనంబునను శుక్రబుధులు మేష
మునను సూర్యుండు చెలువారమునులు విబుధు
లలరఁ గొసల్యగర్భమం ♦ దెలమిఁ బుట్టె
రామచంద్రుండు సుగుణాభిరాముఁ డగుచు.

౫౫

సీ. జగముల నన్నిటి ♦ జతరాన ధరియించు, దైవంబు జతరానఁ ♦ దాల్చె నెవతె
పాలవారిధిలోనఁ ♦ బంధుపాపనికిని, బాలియ్యఁ జాలెనేపద్మవదన
నెఱిమఱియాకుపైఁ ♦ గొఱనిద్రగొనువేల్పుఁ,గుఱువున జోకొట్టెఁ ♦ గొమ్మయెవతె
దివిజులమొక్కంగఁ ♦ దెలియరానిఘనుండు,ప్రత్యహంబునుమొక్కఁవఱలెనెవతె

తే.నిమిష మొక చోట నిల్కడఁ నిలువనట్టి, కొమ్మయెవతెకు నొనరించెఁ ♦ గోటటికముఁ
దల్లి యననొక్కకొసల్య ♦ దల్లిగాక, తక్కువారలు దల్లులే ♦ ధరణియందు. ౫౬

చం.కనియెను బుష్కమిక్ భరతుఁ ♦ గైక, సుమిత్రయుఁ గాంచె సాపాఠం
బున శుభలక్షణుం డయినపుణ్యుని లక్ష్మణు వానితమ్మునిక
జనపతి యప్తమాబ్దమునఁ ♦ జైత్రసితంబునఁ బంచమితాధిం
దనయుల బ్రహ్మచారుల నొనర్చెను; గాధితనూజువెంబడిక.

౫౭

ఉ. కానకకానకేకనినకందుని నొక్కని క్షీరకంఠుని

మానుగఁగాకపక్షధరు ♦ మాతృమృదూరులఁగాని నిద్గురం

గాననివాని వల్లభుఁడు ♦ గానల కంపఁగఁ గన్నతల్లి దా

లో నెటులోఁఁబై బట్టి వనిలోఁ గనురుల్ దిని జాలఁ బండఁగన్.

౫౮

చం.తనయుల ద్వాదశబ్రగుల ♦ దైత్యవధార్థము మానివెంబడిం

బనిచెను; రామచంద్రుఁ డటవారక తాటకఁ ద్రుంచి జన్నముం

బనివడి కాచి గండశిల ♦ భామ నొనర్చివిదేహశంభువీల్

దునుముచు వీర్యశుల్క యగుతోయజనేత్రఁ బవిత్ర జానకీన్.

౫౯

చం. వెలయ నగర్భజాతఁ బృథివీజ వివాహసుయోగ్యశైశవా

కలితసురూపఁ బెండ్లియయి ♦ క్రన్నన భార్గవు గెల్చి యావరా

జ్యలలితలక్ష్మీఁ బూనుసమయంబున నిర్వదియేనవేటఁ గా

నల జనకుండు నిల్వ మన ♦ నాతియుఁ దమ్ముఁడుఁ దోడురాఁ జనన్.

౬౦

సీ. మొలక ప్రాయమువాని ♦ ముద్దులీనెడువానిఁ, జిఱునవ్వు మొగమునఁజెలఁగువాని

సుకుమారుఁ డగువానిఁసోయగంబులవానిఁ, గొమరుఁబాయపుటాలుగులుకువాని

సత్యవాక్కులవాని ♦ జననుతుం డగువాని, సర్వసమ్మతగతి ♦ జరగువాని

నిర్దోషఁ డగువాని ♦ నిర్మలుం డగువాని, యావరాజ్యంబున ♦ కలరువానిఁ

తే. గామవశుఁడయి సవతి కై ♦ కకునుజిక్కి, కానకునుబోరయనినుతుఁగాంతుఁడాడ

జనని యెవ్వ తెయోర్చుఁగొనల్య దక్కఁ, గాంతకును బతిభక్తిదానెంతఁఁనమొ.

చం. వనటను జైత్రశుద్ధమునఁ ♦ బంచమినాఁ డిలువీడి దుందుభిం

జనుచును షష్ఠఘ్రమున ♦ సంతస మొప్పఁగఁ జిత్రకూటముం

గనుట సుమంత్రుఁడుం దెలుపఁగా నడిరేయిని రామరామ యం

చును మృతినొందె నాజి యతిశోకముపెంపున; వార్త చేరినన్.

౬౧

చం. భరతుఁడు వచ్చి తీర్చికొని ♦ పైతృకకర్మము రామువేడినం

దిరముగ మూఁడునాళ్లు మదిఁద్రిప్పక పాదుక లిచ్చి పంపి వ

త్సరదశకం బరణ్యమున ♦ సంయమిసంగతి నేండ్లు రెండు ని

ర్భరకుతుకంబు మీఱఁగను ♦ బంచవటిన్ వసియించుచుం దగన్.

చం. మునుకొని చుప్పనాతిచెవిముక్కులు గోసి, ఖరత్రీశీర్షుల

న్ననుజులఁ ద్రుంచి మాయహరిణంబును జంపి ధరాత్మజాతఁ గొం

చును బదునాల్గవేటి దగుశుక్రమునందగు శుక్లపక్షమం

దనువగుఘ్రమునయందున, విందను బక్షుతిన్ వడిన్.

౬౪

ఉ. దొంగిలిపోవురావణునిఁ ♦ దోరపుశక్తి జటాయు వాఁగినన్

భంగమునొందఁ జేసి చన ♦ వానిని రోయుచు శౌచమాసమం

దుం గలపున్నమన్ హరిసుతు న్వధియించి కపింద్రు నేలి రా

జ్యాంగమునందు నిల్చి జనకాత్మజ రోయఁగ నంపఁ గ్రోతులన్.

౬౫

ఉ. వారలలోన నాహనుమఁ ధాల్గునశుద్ధమునంద్రయోదశిన్
వారధిదాటి సీతఁగని ధవళి చతుర్దశి లంకఁ గాల్చి పెం
పారఁగఁదెల్పఁ బున్నమ జయవాహ మావిజయాన నేగి తాఁ
జేరెను వేల భూపతి విశిష్టకవీశ్వరకోటి గొల్వఁగన్. ౯౬

సీ. ఆరాత్రి జలధివేలావని వసియించి, యావలను విభీషణాభయప్ర
దుం డయి ప్రార్థించి ధీమతి దినముల, మూటఁ గుశానసమునఁ బరుండీ
ప్రార్థన వినకున్న భంగించి సేతువు, చవితియాదిగనేనుదివసములను
బంధించి దాటి తద్వాసరంబున నంజ, నెక్కి నువేల దా నేవు మీఱ
తే. బహుళపక్షంబునవమినిద్వంద్వమైన, రణమునకుఁ బూని యానాటిరాత్రినాగ
పాశబంధనమోక్షముల్ ప్రాణి రామ, చంద్రుఁడునటించెలక్ష్మణసహితుఁడగుచు

మ. అని ధూమ్రాక్షుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁడును దుష్టాకంపనామాత్యకు
ల్లిన మొక్కంటను మిత్రభృత్యతనయాళిం గూడుచుం బోరినన్
హాననం బొప్పఁగఁజేయ వానరులు దైత్యాధీశుఁ డేతేర వా
నిని బాణప్రవిభిన్నగాత్రునిగ నెంతేకోపియై తోలినన్. ౯౭

ఉ. రామశరార్ధిఁ గుంది యవురా యని తమ్మునిఁ గుంభకత్తుని
న్రాము జయింపఁ బంపఁగ రణంబునఁ దాదశమిన్ వధించినన్
హామికఁ బంక్తికంఠుఁడు నరాంతకకుంభనికుంభముఖులన్
దీమస మొప్పఁ బంపఁ గడతేర్చెను వారల వానరావళుల్. ౯౮

సీ. పదునాల్గువర్షముల్ పనిఁబూని నిద్రయు, నాహార మెఱుంగని యధికుచేత
మరణంబు నొందంగ వరముగాంచినమేళు, వాహారి లక్ష్మణస్వామి తోడ
నేకాదశియుమొదల లేకంబుగా మూడు, దినములుపోరఁ దృతీయదినము
నందును జాంద్రమానానుసారంబుగ, వ్రతమైన సావనపద్ధతులను
తే. మున్నె పదునాల్గువర్షముల్ చన్నకతనఁ, ద్రుంచెసామిత్రిలోకంబు లెంచనవల
మూలబలమెల్లనయ్యెనిర్మూలబలము, మఱుసటిదినానదశరథమహిపనుతుఁడు.

చం. అమవసఁ ద్రుంచె రావణు జితాఖిలశాత్రవుఁ డైనరాముఁడున్
విమలమతిన్ ఘటించెను విభీషణు నేలికగాఁగ లంకకున్
విమనను సీత నగ్నిని బ్రవేశముసేయఁ దృతీయఁ బంచి యా
యమఁ గయికొంచు నేగెను రథయానఁ జతుర్థిని బుష్పకంబునన్. ౧౦౦

కం. పంచమిని భరద్వాజు, న్నాంచి మఱుదినంబునందు నందిగ్రామం
బంచితగతిఁ జేరి జడల్, దించెను దమ్ముండుఁ దాను దెప్పన నంతన్. ౧౦౧

సీ. వాసిమీఱఁగ ధాతువత్సరచైత్రమా, సమునను శుద్ధసప్తమిని దమిని
సుగ్రీవముఖులెల్ల సొంపుమీఱ నయోధ్య, బురజనులెల్లరుఁ బొగడుచుండఁ
జతురంబునిధివరజలములు దెప్పింపఁ, బట్టాభిషేకంబుపటిమ మెఱయ
నరులువానరు లార్యవరులును సురలును, సంతోషయుక్తులై సంభ్రమింప

తే. ముగురుదమ్ములుఁ జామరములను బూన, వందిమాగధులెల్ల మిన్నందిపొగడ
రాముఁ డలరారెఁ బట్టాభిరాముఁ డగుచు, వీడ వెలయంగఁబట్టాభిషేకవేళ.
శా.సాక్షాత్కారము గాంచెనో శమ మిలకొనత్త్వంబు సాకారమై
లక్ష్మింపందగెనో, దయారసమె యావిరూభతమై మూర్తమై
లక్ష్మింపంబడె నొక్కొయంచును మహాప్లవదంబు నిడక సహ
స్రాక్షత్ర్యక్షులె సేవచేసి రన నేలా యెన్న భూవాసులక.

౧౦౮

సీ. మనవికై చేరంగమచ్చరంబునఁ దల, వంచియెత్తక యుండువాఁడు గాఁడు
ఎత్తెబో వారు నోరెత్తకయే మున్న, బద్దుగా గద్దించువాఁడు గాఁడు
గద్దించెబో మఱి సుద్దుల విని పెడ, వాదంబులను ద్రోయువాఁడు గాఁడు
వాదించెబో మీఁదఁ బొరువంబున కేని, పక్షపాతము సేయువాఁడు గాఁడు

ఆ. విగతవిస్మయండు విస్మయశీలుండు, మృదులపూర్వభాషి హితచరితుఁడు
సత్యధర్మరతుఁడు సాకేతనిలయుండు, మనుజమాత్రుఁడగునె మానవేంద్ర.

తే. చక్రవర్తిస్ఫురతీర్థశాలులైన, భూమిపాలురు వెలయరే భూమియందు
వారిప్రభుతకు దేనికే వచ్చెనొక్కొ, రామరాజ్య మటన్న యానామ మధిప.

చం. చిలుకలఁ గోడెదూడలను జిన్నికుమారుల వీళ్లనూళ్లులం
బిలుచుచు రామ రామ యని పేరు లొసంగి యజస్రముక జనుల్
దలచుచు ముద్దులాడుచును దన్మయతక స్థిరసౌఖ్య మొందఁగాఁ
దెలుపఁగ శక్యమానె జగతీవర! రాముదయామహత్త్వముక.

౧౦౯

కం. పాపలు చన్నంగుడువఁగ, దాపున రామా యటన్నధ్వని వినఁబడినం
జూపులు నిడిగించుచు నలు, వైపులఁ జూచెడ రికేమిపలుక మహీశా!

తే. నాటికిని నేటికిని కెన్ని నాళ్లకైన
భూమి నాపంచమ మదెట్టి మూఘులైన

“రామవాక్యంబు” మఱి “రామరాజ్య” మనెడు

పలుకె సాక్ష్యంబు తన్మహత్త్వమున కధిప!

౧౧౦

వ. ఇట్లు సాక్షాద్వైకుంఠధాముఁ డైనశ్రీరాముండు రావణమారణకారణంబుగధరణీ
సలిజనించి సురల సంతోషింపంజేసి నిజపావనకథాపావనిచేత లోకంబుల ధావ
నంబుసేసి రాజ్యంబు సేయుచుండె.

౧౧౧

ఉ. రాముఁడు ఘోరరాక్షసవిరాముఁడు భక్తజనావనక్రియో
ద్దాముఁడు కోటిచంద్రరుచిధాముఁడు సేవితదివ్యవాసర
స్తాముఁడు సూర్యవంశసృపసాముఁడు కారణరూపి యోగిహృ
ద్ధాముఁడు పాపమారకసునాముఁడు నన్ను గృతార్థుఁ జేయుతక.

౧౧౨

ఉ. వారక కేలుమోడ్తు ననివారితవా రిధిగర్వ హర్తకుక
వారిజవాసినీహృదయభర్తకు భక్తజనోపకర్తకుక

బౌరగహారమాసనవిహారైశ్చ లోకకదంబకర్తృకుం
గారణరూపధర్తృకు నశీకల్మషవేదవచోప్రవక్తృకుః.

౧౧౨

సీ. మొలచుట్టు పులివాఱు ♦ తలచుట్టు మిన్నేఱు, వెలిచట్టుదానుండ ♦ వేడ్కపట్టు
డబ్బుడబ్బునుడోలు ♦ గబ్బులీనెడుసాలు, ముమ్మెనల్ గలగోల ♦ మొనసికేల
గంగమ్మ తలనెక్కి ♦ గౌరమ్మ నొకచక్కి, గుజ్జుదేవరదంట ♦ కూడి వెంటఁ
బెనుచేదు కవణంబు ♦ వినదారి రవణంబు, ముందలనెలవంక ♦ ముద్దుజింక
తే. వెలయు జంగముదేవర ♦ వేడ్క మీఱు, మదిని గలకాల మెవ్వని ♦ స్మరణసేయు
నట్టినాపాలివేల్పు నా ♦ రాయణుండు, జానకీజాని నన్ను ర ♦ షణముసేయు. ౧౧౩
వ. అని ధ్యానించి నమస్కరించి శుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్నప్రాలున కెఱింగించిన
తెఱంగున నీకు విన్నవించితి.

౧౧౪

సీ. సత్యసంకల్ప నా ♦ జనయిత్రీకోరిక, నెఱవేర్పఁ గనుట నీ ♦ నెనరుగాదె
నాకాఱియలలోన ♦ నీకృతి కొనసాగఁ, గాంచుటలెల్ల నీ ♦ కరుణగాదె
సుమతులై నట్టినా ♦ సుహృదులు గని సాధ్య, భిప్రాయు లగుట నీ ♦ పేర్చిగాదె
చేజాఱిపడుచున్న ♦ జీవజీవనము లు, ధారణమకాట నీ ♦ దయయాకాదె
తే. మత్స్యతులనెల్ల నీకిచ్చు ♦ మతిగలుగుట, నీదుప్రేమంబ యిన్నింట ♦ నీదుకృపకు
నర్హుడై నాడ నకాధైర్య ♦ మబ్బెనింక, నెవ్వరేమన్ననండ్లు నా ♦ కేమికొదవ.
తే. యత్కరోషి కురుష్వ మ ♦ దర్పణమని, యన్ననుడి నమ్మి నీకు స ♦ మర్షణంబు
చేసితిని నింక నేమైన ♦ జేయవయ్య, జానకీరామ శ్రీభద్ర ♦ శైలధామ ! ౧౧౬

* ❦ కల్పితకల్పవల్లీభాస్కరవిలసితవృత్తము. ❦ *

సారదతను జితసారమసారా ! సారసనగ ! హరి ! సరసవిచారా !
హారకలితకళ ! హరివిహారా ! హరిసురుచియుత యదుకులవీరా !
వారణమదహర ♦ పాపనివారా ! వారిధిగృహ ! సురపరసువిదారా
కారితహరి ! మధుకైటభకారా ! కారణతనుగతకమతశరీరా. ౧౧౭

— ముక్తాహారబంధము—మాక్తికమాలావృత్తము. —

సారసనేత్రా ! యజ భవనాశా !
నారదకాయా ! మననపరత్రా !
క్లారవినేత్రా ! యఘభయనాశా !
నారదగేయా ! ఘనసుపవిత్రా !

౧౧౮

* ❦ ఆందోళికాబంధము—కనకలతావృత్తము. ❦ *

అరినికరహానన ! హరిహాయహరనుత ! గతనుతలా !
ఖరహర ! దరయుతకర ! కనకవసన ! శుభచరితా !
నరహిత ! సుఖద ! సరసముగనను పసుఖతఁ గనుమా
కరుణచెలఁగ సుముఖతఁ గుముఖతతి నణఁపఁ గనవే.

౧౧౯

౧౪౪

శ్రీ కొ స ల్యా ప రిణ య ము.

కం.సా(హం)కృతిదుర్జనదూ, రా! హంపీరారిపరశురామస్మయవా

రా!హంకచేల! నతాం, హేమాహననా! ధవళసీరజోపమనయనా!

శ్రీకంఠభూషణవృత్తము.

ని(స్తు)లకరుణానిధి! దాశరథీ!

ప్రస్తుతసుగుణావధి! కీశరథీ!

ధ్వస్తవిఘత! నాదరథీ! విరథీ!

స్వస్తి యవిత పావనధీ! వరధీ!

శ్రీ గ ద్య ము శ్లో

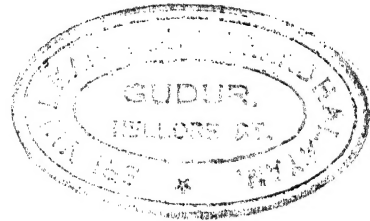
ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహాత్మై

వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ

నామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీ కొసల్యాపరిణయంబునందు

షష్ఠా శ్వాస ము సంపూర్ణ ము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

035, IV, 1
F29

ప్రపంచముల పట్టి.

12. బమ్మెర పొత్తన రత్నములు, (కాలికో, మూడవ కూర్పు) ... 0 14 0

II

భాగవతములోని మంచిపద్యములన్నియు నేటి భక్తి, నీతి, స్తుతి, వైరాగ్యాదులు తరగతులుగ విభజించి కూర్చబడినవి. 500 క్కు పడ్యములు గలవు. ప్రత్యాంధ్రుడును నుదయమునఁబడింపఁదగినది.

13. శ్రీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యము (ధూగ్జటికవి ప్రణీతము)	రూ. అ. పై.		
,, రెండవకూర్పు (సగముకాలికో)	...	1	0 0
14. భీమఖండము (శ్రీనాథప్రణీతము) సగము కాలికో)	...	1	0 0
15. కృష్ణమంజరి	...	0	1 0
16. † నులభవ్యాకరణము, 5-వ కూర్పు 1-వ భాగము	...	0	11 0
† ,, 3-వ ,, 2-వ ,,	...	1	12 0
† ,, 3-వ ,, 3-వ ,,	...	0	9 0
17. ఆర్యకథానిధి 8 భాగములు. 18. ఆర్యచరిత్ర రత్నావళిమాలికా గ్రంథములు. 19. భక్తి ప్రసూనమాలికా గ్రంథములు. 20. సీతచర్యమాలికా గ్రంథములు ఈ వన్నియు యీ దిగువ విలాసమునకు దొరుకును.			
21. ముముక్షుసీతచర్య 2 భాగములు (కాలికోబైండు)	...	2	2 0
,, ప్రథమభాగము (రంగుకాగితమునకు)	...	0	14 0
,, ద్వితీయభాగము	...	0	14 0

౧. శ్రీరామజయమందిరము. నెం. ౨౧. రాజా హనుమంతలాలాపీఠి, తిరువళ్ళిక్కిణి, మదరాసు.

౨. శ్రీరామసేవాకుటీరము, ఒంటిమిట్ట, కడపజిల్లా.
 3. ఎం. పి. శర్మ ఆంధ్రగ్రంథాలయము, నెల్లూరు.
 వీరిలో నెవరికైనను న్రాసి తెప్పించుకొనవలయును.

